

شهرامی

الدَّرُّ الْبَهِيَّةُ فِي الْمَسَائِلِ الْفِقْهِيَّةِ

بِهَشِي نَوَيْ

نوسینی پيشهوا
محمد بن علي الشوكاني

ئاماده کردنی
عوسمان ئەحمەد حاتەم

چاپی یەكەم

شهرامی

الدُّرُّ الْبَهِيَّةُ فِي الْمَسَائِلِ الْفَقْهِيَّةِ

بِهشام نويّر

شهرامی

الدَّرُّ الْبَهِيَّةُ فِي الْمَسَائِلِ الْفِقْهِيَّةِ

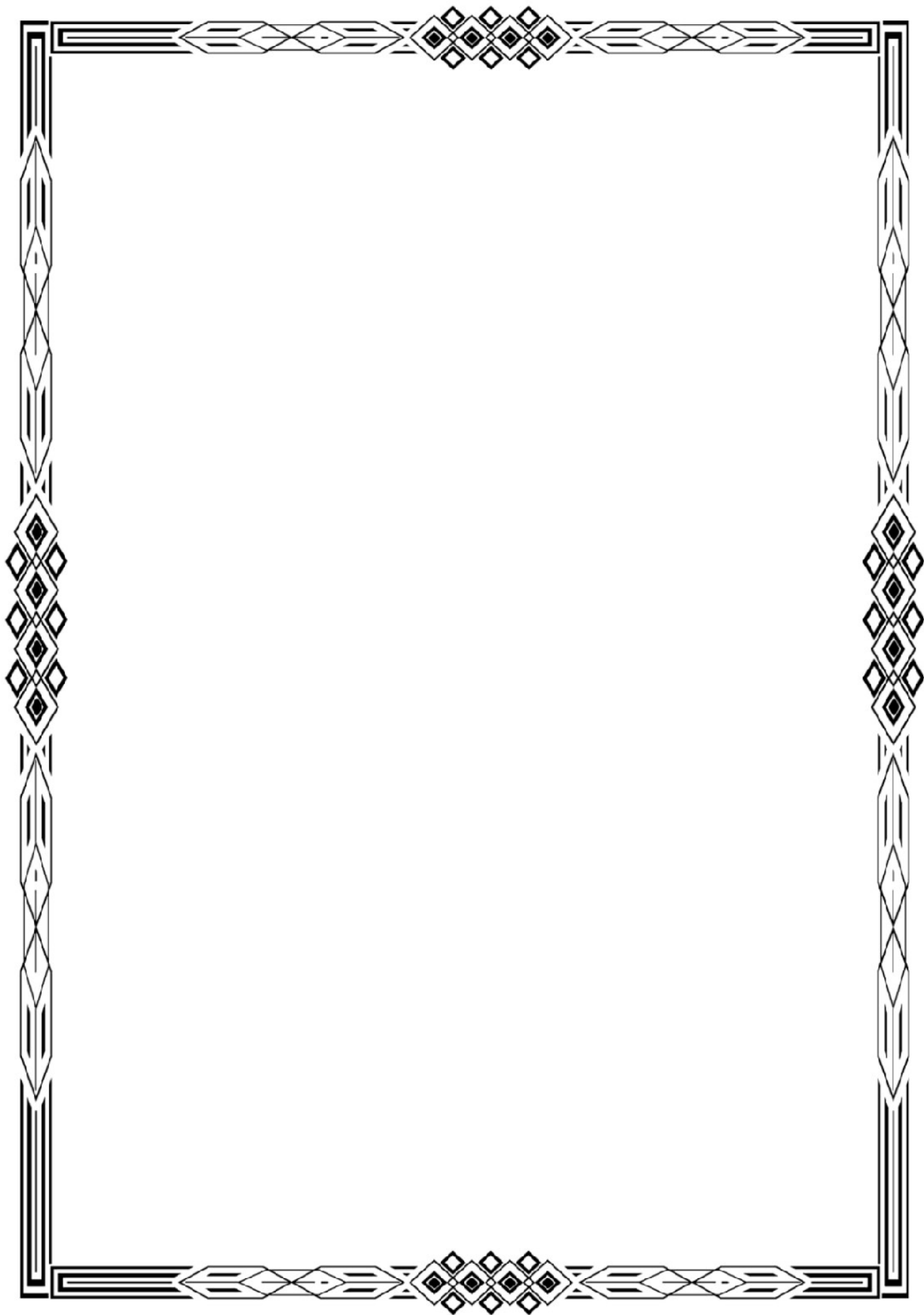
بِهَشَمِ نَوِيّ

نوسینی پيشهوا
محمد بن علي الشوكاني

ئاماده کردنی
عوسمان ئەحمەد حاتەم

چاپی یەكەم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پيشه كى

تيگه‌يشتن له ئاين پله‌وپايه‌يه كى زور گه‌وره‌ى هه‌يه، به‌تاييه‌ت زانستى فقهه ده‌توانرئى بگوترئى پله‌ى له دواى زانستى ته‌وحيدده‌ويه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى موسلمان رۆژانه پيوستى پى ده‌بئى بۆ ده‌ستنوژگرتن و نوژگرتن و خوشوردنى له‌شگرانى و هه‌موو كرده‌وه شه‌رعيه‌يه كانى تر، بوخارى و مسلم له موعاوييه‌ى كورى ئه‌بوسوفيانه‌وه رپوايه‌تيان كردووه ده‌لئى: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رموئى: ((مَنْ يُرِدِ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا يَفْقَهُهُ فِي الدِّينِ))، واته: هه‌ركه‌سيك خواى په‌روه‌ردگار بيه‌ويئ خيرى ده‌ستگير بكات له ئاين تى ده‌گه‌يه‌نئى.

له‌م كتيبه‌دا ده‌قى (الدرر البهية شرح المسائل الفقهية)م شه‌رحكردووه كه دانراوى پيشه‌وا شه‌وكانييه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى خاوه‌نه‌كه‌ى زانايه‌كه‌ى زور شاره‌زابوو له زور له زانسته شه‌رعيه‌يه كان زانايان گرنگيه‌كه‌ى زوربان به شه‌رحكردن و ليكدانه‌وه‌ى داوه، وشه‌ى (الدرر) كوى (درة)يه كه ماناى مروارديه، (البهية) ماناى جوان و رازاوه‌يه، (مروارديه جوان و رازاوه‌كان له پرسه فقهيه‌يه‌كان)، شه‌وكانى له (١١٧٣ك) له داىكبوه و له سالى (١٢٥٠ك) وه‌فاتي كردووه، كۆمه‌ليك شاكارى گرنگى هه‌يه له‌وانه: (فَتْحُ الْقَدِيرِ الْجَامِعُ بَيْنَ فَنِّي الرَّوَايَةِ وَالْإِدْرَايَةِ مِنَ التَّفْسِيرِ) كه به (فتح القدر) يان (تفسير الشوكاني) ناسراوه، و (إرشاد الفحول إلى تحقيق الحق من علم الأصول)، و (نيل الأوطار شرح منتقى الأخبار)، و نوسه‌ر خوى مه‌تنى كتيبه‌كه‌ى شه‌رحكردووه و ناوى ليناوه: (الدراري المضيئة في شرح الدرر البهية).

لەم شەرحەدا دەقى نوسینە کەى شەوکانیم وەرگیراوه، پاشان بپرگه بپرگه شەرحم کردوووه و بەلگەم هیناوه تەووه بۆ پرسەکانى، و زۆرجار تەنها يەك بەلگەم باسکردوووه، و ئەگەر پرسىك بەلگەى صەحیحى لەسەر نەهاتبێت بە دواى ئیجماع یان بۆچوونى جمهورى زانایاندا گەرپاوم ئەگەر دەستم کەوتبێت هیناومە، وەك زانراوه نوسەر لیکۆلەرە و پابەند نییە بە هیچ مەزھەبىكى فقهییهو، و سودى زۆرم لە (الدراري المضیئة)ى نوسەر، و (الروضة الندية)ى صديق حسن خان القنوجى وەرگرتوووه، ئەگەر بوخارى و مسلم فەرمووده یەکیان ڕیوايەت کردبێت باسى فەرمووده ناسەکانى ترم لەگەڵدا نەکردوون، لەبەر سودىك نەبێت کە لە ڕیوايەتى جگە لە بوخارى و مسلمدا هاتوو، و ئەگەر جگە لەوانیش خاوەن سونەنەکان ڕیوايەتیان کردبێت بە لایەنى کەمەووه ناوى یەکیانم هیناوه و بۆچوونى ئەلبانیم لەسەر فەرمووده کە باسکردوووه.

ئەم مەتنە لەگەڵ ئەوێ پوخت و کورتە زۆربەى بابەتە فقهییهکانى تیدا باسکراوه، و لەبەر زۆر درێژ نەبوونهوه ڕەچاوى کورتبڕیم کردوووه بۆ ئەوێ خویندەنەوه و تیگەیشتنى ئاسان بێت لای خوینەرانی.

عوسمان ئەحمەد حاتەم

۱ى موحرەمى ۱۴۴۶ك

۷ى تەموزى ۲۰۲۴ز

گەرمیان - کەلار

کِتَابُ الصَّلَاةِ

بَابُ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ

أَوَّلُ وَقْتِ الظُّهْرِ: الزَّوَالُ، وَآخِرُهُ: مَصِيرُ ظِلِّ الشَّيْءِ مِثْلَهُ، سِوَى فَيْءِ الزَّوَالِ، وَهُوَ: أَوَّلُ وَقْتِ الْعَصْرِ، وَآخِرُهُ: مَا دَامَتِ الشَّمْسُ بَيْضَاءَ نَقِيَّةً، وَأَوَّلُ وَقْتِ الْمَغْرِبِ: غُرُوبُ الشَّمْسِ، وَآخِرُهُ: ذَهَابُ الشَّفَقِ الْأَحْمَرِ، وَهُوَ: أَوَّلُ الْعِشَاءِ، وَآخِرُهُ: نِصْفُ اللَّيْلِ، وَأَوَّلُ وَقْتِ الْفَجْرِ: إِذَا انشَقَّ الْفَجْرُ، وَآخِرُهُ: طُلُوعُ الشَّمْسِ.

کِتیبى نوێژ

بابەتى کاته کانی نوێژ

سەرەتای کاتی نیوهرۆ: لاریبونهوهی خۆره له ناوهراستی ئاسمان، و کۆتاییه کهی: ئەگەر سیبهری شتیك هیندهی خوی لی بیت، جگه له سیبهری کاتی لاریبونهوه، و ئەوه: سەرەتای کاتی عهسره، و کۆتاییه کهی: ههتا ئەو کاتهیه تیشکی خۆر سپییه و زهردی تییکه ل نهبووه، و سەرەتای کاتی مهغریب: ئاوابوونی خۆره، و کۆتاییه کهی: ئاوابوونی شهفهقی سوره، که ئەوه: سەرەتای کاتی عیشایه، و کۆتاییه کهی: نیوهی شهوه، و سەرەتای کاتی بهیانی: ئەو کاتهیه که سپیده دهردهچیت، و کۆتاییه کهی: ههلهاتنی خۆره.

(الصَّلَاةُ) نوێژ له زماندا مانای نزا و پارانهوهیه، و له شهرعدا بریتییه له ههندیك کردار و گوفتار به کۆمهله مهرج و پروکن و واجب و سوننهتیکی دیاریکراو که به (الله أكبر) دهست پێدهکات و به سهلامدانوه کۆتایی دیت، و گههرهترین پایهی کرداری ئاینی ئیسلامه، و دووهم پایهی ئاینه دوای شایهتومان، زانایان کۆران ههرکهسیك باوهپی به نوێژکردن نهبیت کافره، و ناکوکن لهبارهی کهسیکهوه باوهپی به نوێژ ههبیت، و ههندیك جار نوێژ بکات و ههندیك جار وازی لی بهینیت، یان لهبهر تهمهلی نوێژ نهکات، ئەم کهسه ههپهشهی توندی

له سهره، به لام جمهورى زانایان بۆچوونیان وایه ئه و کوفره ی تییکه وتوووه کوفرى کردارییه و له ئاینی ئیسلام دهرناچیت، و کاربه ست داوا له و کهسه ده کات نویژ بکات ئه گهر نویژی نه کرد ده کوژریت لای جمهورى زانایان، به به لگه ی ئه و فهرموده یه که بوخارى و مسلم له ئیبن عومه ره وه ریوایه تیان کردوووه ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ)).

واته: فهرمانم پیکراوه شهر بکه م له دژى خه لکدا هه تاکو گه واهیده ده ن که هیچ په رستراویکی حه ق نییه جگه له خوا، و محمد پیغه مبهرى خوایه، و نویژه کانیا ن به وشیه وه ده که ن که فهرمانیا ن پیکراوه، و زه کاتى سامانه کان دهرده که ن، ئه گهر وایانکرد خوین و سامانیا ن له من پاریزراوه ئیلا به حه قى ئیسلام نه بیّت، و لیپرسینه وه یا ن لای خوایه.

(مواقیت) کوى (میقات)ه، ره چا وکردنى کاته کانى نویژ و نه جامدانى له و کاته له شهر عدا دیار پیکراوه پیویسته، و گرنگیه کی زوری هه یه، چونکه که سیک پیش هاتنى کاتى نویژه که نویژ بکات نویژه که ی به تاله، و داخلبوونى کات مهرجه بۆ دروستى نویژ، خوا ﷺ ده فهرمویت: ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (البقرة).

واته: پاریزگارى له نویژه فهرزه کانتان بکه ن و به جوانى له کاتى خویندا به جیا ن بهین و ره چاوى هه موو مهرج و پیویستیه کانى بکه ن و به رده وامبن

له سهریان به تاییهت نویژی ناوهند که نویژی عهسره، و ههستن و سهرکز و ملکهچی فهرمانی خوابن.

و ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (النساء).

واته: بیگومان نویژ له سهر باوه پداران فهرزکراوه، و ده بیت له کاتی دیاری کراودا به جیی بهینن.

(أَوَّلُ وَقْتِ الظُّهْرِ: الزَّوَالُ، وَآخِرُهُ: مَصِيرُ ظِلِّ الشَّيْءِ مِثْلَهُ، سِوَى فَيْءِ الزَّوَالِ) دیاریکردنی سهرهتا و کوتای کاته کانی نویژ له فهرمووده سه حیحه کانداتاووه، جبریل علیه السلام پیغه مبهری خوای ﷺ فیڕکردوووه، و پیغه مبهری خواش ﷺ روونی کردوووته بو هاوه لآن، خۆر کاتی که له ناوه راستی ئاسمان لاده دات که می که سیبهری ههیه که پیی ده گوتریت سیبهری (زوال)، دواى ئه وه سهرهتای کاتی نویژی نیوه پویه، و ئه گهر شتی که له زهوی بچه قینریت و سیبهره که ی هیندهی خویی لی بیت کاتی نویژی نیوه پویه کوتایی دیت، جگه له سیبهری کاتی لاربوونه وه، مسلم له عبداللهی کوری عه مره وه ریوایه تی کردوووه ده لیت: ((سَلَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ وَقْتِ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: ... وَقْتُ صَلَاةِ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتْ الشَّمْسُ عَنْ بَطْنِ السَّمَاءِ، مَا لَمْ يَحْضُرِ الْعَصْرُ)).

واته: پرسیارکرا له پیغه مبهری خوا ﷺ ده باره ی کاتی نویژه کان؟ فهرمووی: کاتی نویژی نیوه پویه ئه و کاته یه خۆر له ناوه راستی ئاسمان لایدا، ههتا کاتی نویژی عهسره نهیهت.

و نه سائی له جابری کۆری عبداللەوه ڕیوایەتی کردووه و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: ((جَاءَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: قُمْ يَا مُحَمَّدٌ، فَصَلِّ الظُّهْرَ حِينَ مَالَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ مَكَثَ حَتَّى إِذَا كَانَ فِيءُ الرَّجُلِ مِثْلَهُ جَاءَهُ لِلْعَصْرِ)).

واتە: جبریل علیە السلام هات بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ کاتیک خۆر له ناوەراستی ئاسمان لایدا، فەرمووی هەستە ئەى محمد نوێژی نیوەڕۆ بکە کاتیک خۆر له ناوەراستی ئاسمان لایدا، پاشان مایەوه هەتا سیبەری پیاو هیندەى خۆی لیھات هات بۆ لای بۆ نوێژی عەسر.

سوننەتە نوێژی نیوەڕۆ له سەرەتای کاتەکیدای بکریت، ئیبن حبان له ئیبن مەسعودەوه ڕیوایەتی کردووه و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: ((قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟، قَالَ: الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ وَقْتِهَا)).

واتە: گوتم: ئەى پیغەمبەری خوا، کام کردەوه باشتەریه؟، فەرمووی: بەجێهێنانی نوێژ له سەرەتای کاتەکیدای.

له صەحیحی مسلمدا بابەتیک هاتووه: (بَابُ اسْتِحْبَابِ تَقْدِيمِ الظُّهْرِ فِي أَوَّلِ الْوَقْتِ فِي غَيْرِ شِدَّةِ الْحَرِّ)، پاشان مسلم له جابری کۆری سەمورەوه ڕیوایەتی کردووه دەلیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا دَحَضَتِ الشَّمْسُ)).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ نوێژی نیوەڕۆی دەکرد کاتیک خۆر له ناوەراستی ئاسمان لایدا.

بەلام کاتێک کەش و هەوا گەرم بێت سوننەتە نوێژی نیوەڕۆ دوا بخەیت
 هەتا کو کاتێک فێنک دەکات، بوخاری و مسلم لە ئەبوهورەیرەو رێوایەتیان
 کردوو دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: ((إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنْ
 الصَّلَاةِ، فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ)).

واتە: ئەگەر کەش و هەوا زۆر گەرم بوو نوێژی نیوەڕۆ دوا بخەن هەتا کو
 فێنک دەکات، چونکە بەراستی زۆر گەرمی کەش و هەوا لە هالاو و گەرمی
 دۆزەخە.

(وَهُوَ: أَوَّلُ وَقْتِ الْعَصْرِ) ئەگەر سیبەری شتێک بوو بە هیندەى خۆی
 سەرەتای کاتی نوێژی عەسرە، نەسائی لە جابری کورێ عبداللەو رێوایەتی
 کردوو و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، دەلیت: ((جَاءَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى
 النَّبِيِّ ﷺ ... ثُمَّ مَكَثَ حَتَّى إِذَا كَانَ فِيءُ الرَّجُلِ مِثْلَهُ جَاءَهُ لِلْعَصْرِ، فَقَالَ: قُمْ يَا
 مُحَمَّدُ، فَصَلِّ الْعَصْرَ، ثُمَّ مَكَثَ حَتَّى إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ جَاءَهُ)).

واتە: جبریل علیە السلام هات بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ ... پاشان مایەو
 هەتا کو سیبەری پیاو هیندەى خۆی بوو هاتەو بۆ عەسر، فەرمووی: هەستە ئەى
 محمد، نوێژی عەسر بکە، پاشان مایەو هەتا کو خۆرئاو بوو گەرایەو بۆ لای.

هەتا ئەو کاتەى سیبەری هەموو شتێک دوو هیندەى خۆی لى دیت، ئەبو داود لە
 ئێبن عەباسەو رێوایەتی کردوو و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، لەو فەرموودەى
 جبریل علیە السلام پێشنوێژی بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ کردوو، جارى دوو
 گەراوەتەو بۆ لای، دەفەرموێت: ((ثُمَّ صَلَّى بِي الْعَصْرِ حِينَ كَانَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ

مَثْلِهِ... ثُمَّ التَّفَتَ إِلَيَّ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا وَقْتُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ، وَالْوَقْتُ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ)).

واتە: پاشان نوێژی عەسری پێکردم ئەو کاتەى سێبەرى هەموو شتێک دوو هیندەى خۆى بوو... پاشان جبریل لای کردەوه بەلامدا و فەرمووی: ئەى محمد ئەمە کاتى نوێژی پێغەمبەرانى پێش تۆیە، و کاتى نوێژ لە نیوان ئەم دوو کاتەدايە.

(وَأَخِرُهُ: مَا دَامَتِ الشَّمْسُ بَيَظَاءَ نَقِيَّةً) ئەو کاتەى باشتەرە نوێژی عەسرى تێدا بکەیت سەرەتای کاتە کە یەتێ کە تیشکی خۆر سپییە و زەردى ئاوابوونى تێکەڵ نەبوو هەتا کۆى سێبەرى هەموو شتێک دەبێتە دوو هیندەى خۆى، مسلم لە بورەیدەى کۆرى حوصەیبەوه رىوايەتى کردووه دەلیت: ((أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ... أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ بَيَظَاءَ نَقِيَّةً لَمْ تُخَالِطْهَا صُفْرَةً)).

واتە: پیاویک هات بۆ لای پێغەمبەرى خوا ﷺ پرسىارى کاتەکانى نوێژی لێکرد... فەرمانى بە بیلال کرد بانگى نوێژی عەسرى بەدات خۆر تیشکی سپى و پاک و پروون بوو و هیچ زەردى تێکەڵ نەبوو.

و نابیت نوێژی عەسرى دواخريت بۆ نزیک کاتى خۆرئاوابوون لەبەر ناچارى نەبیت، مسلم لە ئەنەسەوه رىوايەتى کردووه دەلیت: گویم لى بوو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: ((تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ، يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ، قَامَ فَتَنَقَرَهَا أَرْبَعًا، لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا)).

واتە: ئەو نوڤت كەسى دووروو، دادەنیشیت چاودیڤى خۆر دەكات، هەتاكو
نزیكە خۆرئاوا بېت و لە نیوان دووشاخى شەیتاندايە، هەلدەستیت پەلەپەل چوار
رکات نوڤت دەكات وەك چۆن كە لەشیر دەنووك لە زەوى دەدات، و زیكرى خواى
تیدا ناكات بە كەمى نەبیت.

بەلام نوڤتەكەى دروستە ئەگەر تەنها ركاتیكیش پيش ئاوابوونى خۆر ئەنجام
بدات، بوخارى و مسلم لە ئەبوهورەیره وە رىوايە تیان کردوو دەلیت: پيغەمبەرى
خو ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ
الْعَصْرَ)).

واتە: هەركەسێك بگات بە يەك ركاتیك نوڤت عەسر پيش ئەوێ خۆرئاوا
بیت بێگومان گەشتوو بە نوڤت عەسر و لە دەستى نەچوو.

(وَأَوَّلُ وَقْتِ الْمَغْرِبِ: غُرُوبُ الشَّمْسِ، وَآخِرُهُ: ذَهَابُ الشَّفَقِ الْأَحْمَرِ)
مسلم لە عبداللەى كورى عەمرەو رىوايە تى کردوو دەلیت: پيغەمبەرى خو ﷺ
دەفەرمویت: ((وَوَقْتُ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ مَا لَمْ يَسْقُطِ الشَّفَقُ)).

واتە: كاتى نوڤت مەغریب لەو كاتەو دەست پیدەكات كە خۆرئاوا دەبیت
هەتاكو شەفەق ئاوا نەبیت.

و سوننەتە لە سەرەتای كاتەكەیدا بكریت، بوخارى و مسلم لە رافعى كورى
خەدیجەو رىوايە تیان کردوو دەلیت: ((كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ،
فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيَبْصُرُ مَوَاقِعَ نَبْلِهِ)).

واته: ئیمه نویژی مه غریبان له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ده‌کرد، که‌سی‌که‌مان له نویژ ده‌بوویه‌وه ئه‌گه‌ر تیری بهاویش‌تایه شوینی تیره‌که‌ی ده‌بینی.

و ئه‌حمه‌د و ترمزی و نه‌سائی له جابه‌روه ریوایه‌تیان کردووه و ئه‌لبانی به سه‌حیحی داناوه، له‌و فه‌رمووده‌ی جبریل علیه‌السلام پیش‌نویژی بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد ده‌لێت: ((ثُمَّ جَاءَهُ لِلْمَغْرِبِ حِينَ غَابَتِ الشَّمْسُ وَقَتًا وَاحِدًا لَمْ يَزَلْ عَنْهُ، فَقَالَ: قُمْ فَصَلِّ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ)).

واته: پاشان له یه‌ك كاتدا هات بو لای بو نویژی مه‌غریب لێی لانه‌دا، فه‌رمووی: هه‌سته نویژ بکه، نویژی مه‌غریبی کرد.

و ئه‌حمه‌د و ئه‌بوداود له ئه‌بوئه‌یوبی ئه‌نصاریه‌وه ریوایه‌تیان کردووه و ئه‌لبانی به (حسن صحیح)ی داناوه، ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ أَوْ قَالَ: عَلَى الْفِطْرَةِ مَا لَمْ يُؤْخَرُوا الْمَغْرِبَ إِلَى أَنْ تَشْتَبِكَ النُّجُومُ)).

واته: به‌رده‌وام ئومه‌ته‌که‌م له‌سه‌ر خیره، یان فه‌رمووی: له‌سه‌ر فیتره‌ته، هه‌تا‌کو نویژی مه‌غریب پیش ده‌رچوونی ئه‌ستیره‌کان بکه‌ن.

(وَهُوَ: أَوَّلُ الْعِشَاءِ) سه‌ره‌تای کاتی نویژی عیشای ئاوابوونی سوریی خۆره له خۆرئاوا، مسلم له بوره‌یده‌ی کوری حوصه‌یه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌لێت: ((أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ...، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ الْعِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ)).

واته: پیاویك هات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسیری کاته‌کانی نویژی لیک‌کرد... فه‌رمانی به بیلال کرد بانگی نویژی عیشا بدات کاتیك سوریی ئاسمان ئاوا ده‌بی‌ت.

و سوننه ته عیسا دوا بخریت بو سییه کی شهو یان نیوهی شهو، ترمزی و تبین
ماجه له ئەبوهورهیرهوه ریوایه تیان کردووه و ئەلبانی به سهحیحی داناوه، دهلیت
پیغه مبهری خوا ﷺ دهفرمویت: ((لَوْلَا أَنِ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتَهُمْ أَنْ يُؤْخَرُوا
الْعِشَاءَ إِلَى ثُلْثِ اللَّيْلِ أَوْ نِصْفِهِ)).

واته: ئەگەر له سهەر ئوممه ته کهم نارهحهت و قورس نه بووايه فه رمانم پیده کردن
نوژی عیسا دوا بخهن بو سییه کی یان نیوهی شهو.

و بوخاری و مسلم له ئەبوبرهزه ئەسله مییه وه ریوایه تیان کردووه دهلیت:
((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُؤَخَّرَ الْعِشَاءَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ پیی خوشبوو نوژی عیسا دوا بخات.
به لام ئەگەر خه لك کۆبوونه وه سوننه ته پیش بخریت و له سههه تای کاته کهیدا
ئه نجام بدریت، بوخاری و مسلم له جابره وه ریوایه تیان کردووه باسی کاتی
ئه نجامدانی نوژه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ دهکات، دهلیت: ((وَالْعِشَاءُ أَحْيَانًا
يُؤَخَّرُهَا وَأَحْيَانًا يُعَجَّلُ، كَانَ إِذَا رَأَوْهُمْ قَدْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا، وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَدْ أَبْطَأُوا أَخَّرَ)).

واته: نوژی عیسا هه ندیک جار دوا دهخست و هه ندیک جار پیشی دهخست،
ئه گەر بیینیایه کۆبوونه وه پیشی دهخست و له سههه تای کاته کهیدا نوژی
دهکرد، و ئەگەر بیینیایه کۆنه بوونه ته وه دوا دهخست.

شهو له ئاوابوونی خۆره وه هه تاکو ده رکهوتنی سپی دهی راسته قینهیه، ئەو کاته
بکریته سی به شهوه بهشی یه کهمی سییه کی شهوه، و ئەگەر بکریت به دوو
به شهوه بهشی یه کهمی نیوهی شهوه.

(وَأَخْرَهُ: نِصْفُ اللَّيْلِ) مسلم له عبداللهی کوری عه مره وه ریوایه تی کردوه ده لیت: پیغه مبه ری خوا رحمته الله ده فهرمویت: ((فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الْعِشَاءَ، فَإِنَّهُ وَقْتُ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ)).

واته: ئە گەر نویژی عیشاتان کرد، کاته که ی هه تا کو نیوه ی شه وه. به لام هه ندیک له زانایان ده لین: کوتایی کاتی نویژی عیشا هه تا کو دهرکه وتنی سپیده ی راسته قینه یه، به به لگه ی ئەو فهرمووده یه ی که مسلم له ئەبوقه تاده وه ریوایه تی کردوه ده لیت: پیغه مبه ری خوا رحمته الله ده فهرمویت: ((إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَفْرِيطٌ، إِنَّمَا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخَرَى)). واته: له خه وتندا که مته رخه می نییه، به لکو ئەو که سه که مته رخه مه که نویژ نه کات هه تا کاتی نویژه که ی تر دیت.

به لام ئەم فهرمووده یه بو دیاریکردنی کاتی نویژ نییه، به لکو بو که سیکه خه وی لی بکه ویت و کاتی نویژه که ی له ده ست دهر بچیت، ئەو کاته نویژه که ی ده کات، مالک و ته حاوی و ئیبن حه زم له عوروه ی کوری زوبیره وه ریوایه تیان کردوه و ئەلبانی به سه حیچی داناوه، ده لیت: (كَتَبَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رحمته الله إِلَى أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رحمته الله أَنْ: ... صَلَّى الْعِشَاءَ مَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ثُلْثِ اللَّيْلِ، فَإِنْ أَخْرَتْ فَاِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ، وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ).

واته: عومه ری کوری خه تاب رحمته الله بو ئەبوموسای ئەشعهری نوسی: نویژی عیشا بکه له نیوان سه ره تای کاته که ی هه تا کو سییه کی شه و، ئەگەر دوات خست هه تا کو نیوه ی شه و دوا ی بخه، و له و که سانه مه به که له بیئاگا کانن.

و ئه بوداود له ئیبن عهباسه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به سهیحی داناوه، له وه فهرمودهیه جبریل علیه السلام پېشنوڙی بۆ پېغه مبهری خوا ﷺ کردووه، جاری دووهم گه راوه ته وه بۆ لای، ده فهرمویت: ((وَصَلَّى بِيَ الْعِشَاءِ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ... فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ... صَلَّى بِيَ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ... ثُمَّ اتَّفَقَ إِلَيَّ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا وَقْتُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ، وَالْوَقْتُ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ)).

واته: نوڙی عیشای پیکردم کاتی ک سوریی خور ئاوابو له ئاسمان... و سه ینی نوڙی عیشای پیکردم دواى تپه ربوونی سییه کی شهو... پاشان جبریل لای کرده وه به لامدا و فهرمووی: ئه ی محمد ئه مه کاتی نوڙی پېغه مبهرانی پېش تویه، و کاتی نوڙ له نیوان ئه م دوو کاته دایه.

(وَأَوَّلُ وَقْتِ الْفَجْرِ: إِذَا انْشَقَّ الْفَجْرُ) سه ره تای کاتی نوڙی به یانی ده رکه وتنی سپیده ی راسته قینه یه که سپیاییه کی ئاسوییه له روزه لاته وه ده رده که ویت و ئه و کاته کوتایی شه وه، مسلم له عبداللهی کوری عه مره وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پېغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((وَقْتُ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ)).

واته: کاتی نوڙی به یانی له ده رکه وتنی سپیده وه یه هه تا کو خور هه لئه یه ت. و باشتروایه له سه ره تای کاته کهیدا نوڙ بکریت، بوخاری و مسلم له جابره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: ((وَالصُّبْحُ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّيْهَا بِغَلَسٍ)).

واته: پېغه مبهری خوا ﷺ نوڙی به یانی به تاریکی ده کرد.

و مسلم له ئەبوموسای ئەشعەرییەو ڕیوایەتی کردووە: ((عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، أَنَّهُ أَتَاهُ سَائِلٌ يَسْأَلُهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ؟ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ شَيْئًا، قَالَ: فَأَقَامَ الْفَجْرَ حِينَ انْشَقَّ الْفَجْرُ، وَالنَّاسُ لَا يَكَادُ يَعْرِفُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)).

واتە: کەسێک پرسیاری کاتەکانی نوێژی لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد؟ هیچ وەلامی نەداوە، دەلیت: کاتێک سپیڤە دەرچوو هەستا بۆ نوێژی بەیانی، ئەو کاتە خەریک بوو خەڵک یە کتر نەناسن.

و ئەو فەرموودەى کە ئەحمەد و ئەبوداود و ترمزى و ئیبن ماجه له رافعى کورپی خەدیجەو ڕیوایەتیان کردووە و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، و دەلیت: ((أَسْفَرُوا بِالْفَجْرِ فَإِنَّهُ أَعْظَمُ لِلْأَجْرِ)).

واتە: نوێژی بەیانی بگەیهنن بەو کاتەى دنیا پروون دەبێتەو، چونکە ئەو پاداشتی زیاترە.

هەندیک لە زانایان دەلین: مەبەست ئەوەیە نوێژی بەیانی بە تاریکی دەست پێبکەن و درێژی بکەنەو بە درێژکردنەوێ خویندنی قورئان هەتاكو دنیا پروون دەبێتەو.

و ئەبوداود له ئەبومەسعودى ئەنصارىیەو ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە ھەسەنى داناو، دەلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ مَرَّةً بَغْلَسَ، ثُمَّ صَلَّى مَرَّةً أُخْرَى فَأَسْفَرَ بِهَا، ثُمَّ كَانَتْ صَلَاتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ التَّغْلِيسِ حَتَّى مَاتَ لَمْ يَعُدْ إِلَى أَنْ يُسْفَرَ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ جارىك نوێژى بەيانى بە تاريكى كرد، پاشان جاريك
 دوتيا پرووناك بوو نوێژى بەيانى كرد، پاشان دواى ئەو نوێژى بەيانى بە تاريكى كرد
 هەتاكو وەفاتی كرد و نەگەرايەووە سەرئەووە نوێژ لەكاتى پرووناكى ئاسودا بكات.
 (وَأَخْرَهُ: طُلُوعُ الشَّمْسِ) بوخارى و مسلم لە ئەبوهورەيرەو رىوايەتيان
 كردووە دەلييت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفرموييت: ((مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصُّبْحِ قَبْلَ
 أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ)).

واتە: هەرکەسيك بگات بە يەك ركات نوێژى بەيانيدا پيش ئەووەى خۆر هەلبیيت
 بێگومان گەيشتوووە بە نوێژى بەيانيدا.
 وَمَنْ نَامَ عَنْ صَلَاتِهِ أَوْ سَهَا عَنْهَا، فَوَقْتُهَا حِينَ يَذْكُرُهَا، وَمَنْ كَانَ مَعْدُورًا
 وَأَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً؛ فَقَدْ أَدْرَكَهَا.
 وَالتَّوَقُّيْتُ: وَاجِبٌ، وَالْجَمْعُ لِعُذْرٍ جَائِزٍ؛ وَالْمُتَيَّمُّ وَنَاقِصُ الصَّلَاةِ، أَوْ
 الظَّهَارَةُ يُصَلُّونَ كَغَيْرِهِمْ مِنْ غَيْرِ تَأْخِيرٍ؛ وَأَوْقَاتُ الْكِرَاهَةِ: بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى
 تَرْتَفِعَ الشَّمْسُ، وَعِنْدَ الزَّوَالِ، وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ.
 واتە: هەرکەسيك خەوى لیبکەوێت يان نوێژەكەى لەيبرى بچييت،
 کاتەكەى ئەو کاتەيە کە يبرى دەکەوێتەووە، و هەرکەسيك عوزرى هەبیت
 بگات بە ركاتيك لە نوێژەكەى گەيشتوووە نوێژەكەى و لە کاتى خويدا
 ئەنجامداوە.

و هاتنى کاتى نوێژ بۆ ئەنجامدانى واجبە، و کوکردنەووەى نوێژ بۆ عوزريك
 دروستە، و ئەو کەسەى تەيەمومى کردووە و ئەو کەسەى دەستنوێژى
 کەموکورتي هەيە و بە تەواوى نەيتوانيوە دەستنوێژ بگرييت يان خوى بە
 تەواوى بشوات لە لەشگرانى، وەك ئەوانى تر نوێژ دەکەن و نوێژەكەيان
 دواناخەن، و ئەو کاتانەى مەکرووە نوێژيان تيدا بکرييت: دواى نوێژى
 بەيانىيە هەتاكو خۆر بەرز دەبيتەووە، و کاتيک خۆر لە ناوەراستى ئاسمانە، و
 دواى نوێژى عەسرە هەتاكو خۆر ئاوا دەبييت.

(وَمَنْ نَامَ عَنْ صَلَاتِهِ أَوْ سَهَا عَنْهَا، فَوَقْتُهَا حِينَ يَذْكُرُهَا) مسلم له ئەنەسەو
 ڕیوایەتی کردووە دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ نَسِيَ صَلَاةً أَوْ
 نَامَ عَنْهَا، فَكَفَّارَتُهَا أَنْ يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا)).

واتە: هەرکەسێک نوێژیکی لەبیرچوو یان خەوی لێکەوت، کەفاردەتە کە
 ئەوێه نوێژە کە بکات ئەگەر بیرى کەوتەو.

و بوخاری له ئەنەسەو ڕیوایەتی کردووە دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ
 دەفەرمویت: ((مَنْ نَسِيَ صَلَاةً، فَلْيَصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ: ﴿وَأَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (طه)).

واتە: هەرکەسێک نوێژیکی لەبیرچوو، با نوێژە کە بکات ئەگەر بیریکەوتەو،
 هیچ کەفاردەتیکی نییه جگە لەو، خۆی پەروردگار دەفەرمویت: نوێژ
 بەوشێوەیە بکە کە فەرمانت پێکراوە بۆ ئەوێ یادی منی تێدا بکەیت.

(وَمَنْ كَانَ مَعْدُورًا وَأَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً؛ فَقَدْ أَدْرَكَهَا) بوخاری و مسلم
 له ئەبوهورەیرهو ڕیوایەتیان کردووە دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت:
 ((مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ)).

واتە: هەرکەسێک بگات بە ڕکاتیکی نوێژ بێگومان گەشتوووەتە ئەو نوێژە و له
 کاتی خۆیدا ئەنجامیداوه.

ئەو ڕکاتەى له فەرمووده باسکراوه زانایان ناکۆکن بەچی دەگوتریت، ئایا
 مەبەست قورئان خوێندن و ڕکوع و هەردوو سوژدە کەیه یان بگات بە ڕکوعدا
 ئەو ڕکاتەى بۆ ئەژمار دەکریت، ئەبوداود له ئەبوهورەیرهو ڕیوایەتی کردووە و

ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((إِذَا جِئْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ وَنَحْنُ سَجُودٌ فَاسْجُدُوا وَلَا تَعُدُّوه شَيْئًا، وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ))؛ وَفِي رِوَايَةٍ: ((وَمَنْ أَدْرَكَ الرُّكُوعَ فَقَدْ أَدْرَكَ الرُّكْعَةَ)).

واتە: ئەگەر هاتن بۆ نویژ و ئیمە لە سوژدەدا بووین سوژدە بیهن و بەهیچی دامەنین، و هەرکەسیک بگات بە رکاتیکیدا بیگومان گەیشتوو بە نویژدا؛ لە ریوایەتیکدا دەفەرمویت: و هەرکەسیک بگات بە رکوعدا بیگومان گەیشوو بە رکاتە کە.

(مَعْدُورًا) پێویستە لەسەر موسڵمانی پیاوی عاقلی بالغ نویژەکانی بە جەماعەت لە مزگەوتدا بکات، بەوەش دوور دەبێت لەوەی بکەوێتە ئەو کاتە ی پێی دەگوتریت کاتی ناچاری، و زانیان لەم حالەتەدا باسی چەند کەسیکیان کردوو، لەوانە: کەسیک بیهۆش بێت و ئەو کاتە بەهۆش بێتەوه و خەوتوو و ئافرەت کە لە حەیز و نیفاس پاک بێتەوه و مندال ئەگەر بالغ بوو و کافر ئەگەر موسڵمان بوو و هاوشیوەی ئەمانە.

(وَالْتَوْقِيتُ: وَاجِبٌ) مەرج و پێویستە نویژ لەو کاتەدا بکریت کە لە فەرموودە صەحیحەکاندا دیاریکراوە، نەپیش ئەو کاتانە و نەدوای ئەو کاتە، خوای پەروردگار دەفەرمویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (النِّسَاء).

واتە: بیگومان نویژ لەسەر باوەرداران فەرزکراوە، و دەبێت لە کاتی دیاری کراودا بەجیی بەینن.

مسلم له ئەبوزەرەوہ رپوایەتی کردووہ دەلیت: ((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَضَرَبَ فَخَذِي: كَيْفَ أَنْتَ إِذَا بَقِيتَ فِي قَوْمٍ يُؤَخَّرُونَ الصَّلَاةَ عَنْ وَقْتِهَا؟ قَالَ: مَا تَأْمُرُ؟ قَالَ: صَلِّ الصَّلَاةَ لَوَقْتِهَا، ثُمَّ اذْهَبْ لِحَاجَتِكَ، فَإِنْ أَقِمتَ الصَّلَاةَ وَأَنْتَ فِي الْمَسْجِدِ فَصَلِّ)).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ دای لە رانم و فەرمووی: حالت چۆنە ئەگەر تەمەنت درێژ بیت و بگەیتە کەسانیک نویژ لە کاتی خۆیدا ناکەن و دوای دەخەن؟ گوتی: فەرمان بەچی دەکەیت؟ فەرمووی: نویژ لە کاتی خۆیدا بکە، پاشان پرۆ بۆ راپەراندنی ئیشوکار، ئەگەر نویژ دابەسترا تۆ لە مزگەوتدا بوویت نویژیان لە گەڵدا بکە.

و ئەبوداود لە ئیبن عەباسەوہ رپوایەتی کردووہ و ئەلبانی بە (حسن صحیح)ی داناوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((أَمَّنِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الْبَيْتِ مَرَّتَيْنِ، فَصَلَّى بِي الظُّهْرَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ وَكَانَتْ قَدَرُ الشَّرَاكِ، وَصَلَّى بِي الْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلَهُ، وَصَلَّى بِي يَغْنِي الْمَغْرِبَ حِينَ أَفْطَرَ الصَّائِمَ، وَصَلَّى بِي الْعِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ، وَصَلَّى بِي الْفَجْرَ حِينَ حَرَّمَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ عَلَى الصَّائِمِ، فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ صَلَّى بِي الظُّهْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلَهُ، وَصَلَّى بِي الْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلِهِ، وَصَلَّى بِي الْمَغْرِبَ حِينَ أَفْطَرَ الصَّائِمَ، وَصَلَّى بِي الْعِشَاءَ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ، وَصَلَّى بِي الْفَجْرَ فَاسْفَرَ، ثُمَّ اتَّفَقَ إِلَيَّ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا وَقْتُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ، وَالْوَقْتُ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ)).

واتە: جبریل عليه السلام پېشنوڤژى بۆ كردم لای كەعبە دووجار، نوڤژى نيوەپۆى پېكردم كاتىك خۆر لە ناوەرەستى ئاسمان لايدا و سېبەرەكەى بە ئەندازەى قەيتانى پىلاو بوو، و نوڤژى عەسرى پېكردم كاتىك سېبەرى شت هيندەى خۆى بوو، و نوڤژى مەغرىبى پېكردم كاتىك خۆر ئاوابوو و پۆژوووەوان پۆژوووەكەى شكاند، و نوڤژى عيشاى پېكردم كاتىك سورىي ئاوابوونى خۆر ئاوابوو، و نوڤژى بەيانى پېكردم كاتىك سېبەرى راست دەرکەوت و خواردن و خواردنەوەى لەسەر پۆژوووەوان حەرام بوو، بۆ سبەينى نوڤژى نيوەپۆى پېكردم كاتىك سېبەرى شت ئەوئەندەى خۆى بوو، و نوڤژى عەسرى پېكردم كاتىك سېبەرى شت دوو هيندەى خۆى بوو، و نوڤژى مەغرىبى پېكردم كاتىك خۆر ئاوابوو و پۆژوووەوان پۆژوووەكەى شكاند، و نوڤژى عيشاى بۆ كردم كاتىك سېبەرى شت و تېپەرى، و نوڤژى بەيانى پېكردم كاتىك دونيا پرووناك بوو، پاشان لای كەردەووە بەلامدا و فەرمووى: ئەى محمد، ئەمە كاتى نوڤژى پىغەمبەرانى پيش تۆيە، و كاتىك لە نىوان ئەم دوو كاتەدايە.

(وَالْجَمْعُ لِعُذْرِ جَائِزٌ) زانايان چەند ھۆكارىكيان باسكردووە بۆ كۆكردنەوەى نوڤژەكان:

يە كەم: سەفەر: ئەگەر كەسێك سەفەر بكات دەتوانىت نوڤژەكانى كۆ بكاتەووە، بە جۆرێك نوڤژى عەسرى پيش بخت و لەگەڵ نوڤژى نيوەپۆدا بىكات، و نوڤژى عيشا پيش بخت لەگەڵ نوڤژى مەغرىبدا بىكات (جمع تقديم) يان بە پىچەوانەووە (جمع تأخير)، بوخارى و مسلم لە ئەنەسەووە رىوايەتيان كەردووە دەلىت: ((كَانَ

النَّبِيِّ ﷺ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ آخَرَ الظُّهْرِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ، ثُمَّ يَجْمَعُ بَيْنَهُمَا، وَإِذَا زَاغَتْ صَلَّى الظُّهْرَ ثُمَّ رَكِبَ))؛ قال الحافظ ابن حجر: وَفِي رِوَايَةٍ الْحَاكِمِ فِي (الْأَرْبَعِينَ) بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ: ((صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ، ثُمَّ رَكِبَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ ئە گەر سه فەری بکردایه پیش ئەوهی خۆر له ناوه راستی ئاسمان لایبدایه نویژی نیوه پۆی دوا ده خست بۆ کاتی عهسر، پاشان پیکه وه کۆی ده کردنه وه، و ئە گەر خۆر له ناوه راستی ئاسمان لایبدایه نویژی نیوه پۆی ده کرد پاشان سوار ده بوو و سه فەری ده کرد؛ و له ریوایه تیکدا: نویژی نیوه پۆ و عهسری پیکه وه کۆ ده کرده وه، پاشان سوار ده بوو و سه فەری ده کرد.

و ئە حمەد و ئە بوداود و ترمزی له موغازی کوری جه به له وه ریوایه تیان کردو وه و ئە لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ زَيْغِ الشَّمْسِ آخَرَ الظُّهْرِ إِلَى أَنْ يَجْمَعَهَا إِلَى الْعَصْرِ فَيُصَلِّيُهَا جَمِيعًا، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ زَيْغِ الشَّمْسِ عَجَلَ الْعَصْرَ إِلَى الظُّهْرِ وَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ سَارَ، وَكَانَ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ الْمَغْرِبِ آخَرَ الْمَغْرِبِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْعِشَاءِ، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ الْمَغْرِبِ عَجَلَ الْعِشَاءَ فَصَلَّاهَا مَعَ الْمَغْرِبِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له غه زای ته بووکدا، ئە گەر به پۆی بکه وتایه پیش ئەوهی خۆر له ناوه راستی ئاسمان لایبدایه نویژی نیوه پۆی دوا ده خست هه تا کو له گه ل عهسردا پیکه وه کۆی ده کرده وه و هه ردوو نویژه که ی پیکه وه ده کرد، و ئە گەر دوا ی لادانی خۆر له ناوه راستی ئاسمان به پۆی بکه وتایه نویژی عهسری ده هینا بۆ لای نویژی نیوه پۆ و هه ردوو نویژه که ی پیکه وه ده کرد، پاشان

سه فەرە کە ی درێژە پێدەدا، و ئە گەر پێش مە غریب بە پری بکە و تایە نوژی مە غریبی دوا دە خست هە تاکو لە گەڵ نوژی عیشادا دە یکرد، و ئە گەر دوا مە غریب بە پری بکە و تایە عیشای پێش دە خست و لە گەڵ مە غریبدا دە یکرد.

دوو هەم: باران: باران یە کێکی ترە لە و عوزرانە ی نوژی بە هۆیە وە کۆ دە کریتە، مالک لە نافعە وە ریوایە تی کردووە و ئە لبانی بە صە حیحی داناو، دە لیّت: ((كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رحمتهما إِذَا جَمَعَ الْأَمْرَاءَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ فِي الْمَطَرِ جَمَعَ مَعَهُمْ)).

واتە: عبد الله ی کوری عومەر رحمتهما ئە گەر ئە میرە کانی کۆ بکرا یە تە وە لە نیوان مە غریب و عیشا لە کاتی کدا باران بووایە نوژی لە گەڵدا کۆ دە کردنە وە.

و مسلم لە ئیبن عەباسە وە ریوایە تی کردووە دە لیّت: ((جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَدِينَةِ، فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ))، فِی حَدِيثٍ وَكَيْعٍ قَالَ: (قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: لِمَ فَعَلَ ذَلِكَ؟ قَالَ: كَيْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتُهُ).

واتە: پێغەمبەر ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوژی نیوەرۆ و عەسر، و مە غریب و عیشای کۆ کردە وە، لە مە دینە نە ترس بوو و نە باران بوو؛ وە کێع دە لیّت: بە ئیبن عەباس گوت: بۆچی وای کرد؟ گوتی: بۆ ئە وە ی ئوممە تە کە ی ناپەرە حە ت نە بن.

هە ندیک لە زانیان دە لیّن: پێویستە باران زۆر بێت و مەرۆف تە ربکات، بە لام جێگیر بوو کە لە بارانی کە میشدا نوژیان کۆ کردووە تە وە، ئە حمە د و ئیبن ماجە لە ئە بومە لیحی کوری ئوسامە وە ریوایە تیان کردووە و ئە لبانی بە صە حیحی داناو، دە لیّت: ((خَرَجْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ فِي لَيْلَةٍ مَطِيرَةٍ، فَلَمَّا رَجَعْتُ اسْتَفْتَحْتُ، فَقَالَ

أَبِي: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: أَبُو الْمَلِیحِ، قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ زَمَنَ الْحَدِيثِ، وَأَصَابَتُنَا سَمَاءٌ لَمْ تَبَلَّ أَسْفَلَ نَعَالِنَا، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنْ صَلُّوا فِي رَحَالِكُمْ)).

واته: له شه‌ویکی باراناویدا له مآل ده‌رچووم بو مزگه‌وت، کاتیک گه‌رامه‌وه له ده‌رگامدا، باو‌کم گوتی: ئەمه‌ کییه؟ گوتیان: ئەبومه‌لیحه، گوتی: بێگومان ئیمه‌ له کاتی حوده‌بییه له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووین، بارانیکی که‌م باری ژیره‌وه‌ی پیلا‌وه‌کانمانی ته‌ر نه‌کرد، بانگ‌ده‌ره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاریدا گوتی: له شوینی مانه‌وه‌کانتان نوێژ بکه‌ن.

هه‌روه‌ها قورولیته‌ و سه‌رمای زۆریش که‌ موسلمان نا‌ره‌حه‌ت بکات بچیت بو نوێژ، ئەبوداود له‌ نافع‌وه‌ ریوايه‌تی کردووه‌ و ئەلبانی به‌ سه‌حیحی داناوه‌، ده‌لێت: ((كُنَّا مَعَ ابْنِ عُمَرَ بِضُجَّانَ، فَأَقَامَ الصَّلَاةَ، ثُمَّ نَادَى: أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُ مُنَادِيًا فِي اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ أَوِ الْبَارِدَةِ: أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ)). واته: له زه‌جنان له‌ گه‌ل ئیبن عومه‌ر بووین، بانگیدا بو نوێژ، پاشان گوتی: له مآله‌ کانتان نوێژ بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ شه‌وی باران و سارددا فه‌رمانی به‌ بانگ‌ده‌ره‌که‌ی ده‌کرد بلیت: له مآله‌ کانتان نوێژ بکه‌ن.

و به‌یهه‌قی له‌ نوعه‌یمی کوری نه‌حامه‌وه‌ ریوايه‌تی کردووه‌ و ئەلبانی به‌ سه‌حیحی داناوه‌، ده‌لێت: ((تُودِي بِالصُّبْحِ فِي يَوْمٍ بَارِدٍ وَأَنَا فِي مِرْطِ امْرَأَتِي، فَقُلْتُ: لَيْتَ الْمُنَادِي قَالَ: مَنْ قَعَدَ فَلَا حَرَجَ عَلَيْهِ، فَنَادَى مُنَادِي النَّبِيِّ ﷺ فِي آخِرِ أَذَانِهِ: وَمَنْ قَعَدَ فَلَا حَرَجَ عَلَيْهِ)).

واتە: بانگدرا بۆ نوێژی بەیانى لە پڕۆژیکى سارددا، و من لە تویى چارۆکەى هاوسەرە کەمدا بووم، گوتم: خۆزگە بانگدەرە کە بیگوتایە: ھەرکەسیک دانیشیت و نەیت بۆ نوێژ ھىچى لەسەر نییە، بانگدەرە کەى پیغەمبەرى خوا ﷺ لە کۆتایى بانگە کەیدا گوتى: ھەرکەسیک دانیشیت و نەیت بۆ نوێژ ھىچى لەسەر نییە.

سییەم: ئیشوکارىک موسلمان سەرقال بکات و نەتوانیت نوێژەکانى لە کاتى خۆیدا بکات ئەگەر نەیکات بە عادت و ھەموو کاتىک نوێژەکانى لە کاتى خۆیدا نەکات دروستە بۆى، نەسائى لە ئیبن عومەرەو ەریوايەتى کردووە و ئەلبانى بە ھەسەنى داناو، دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر مویت: ((إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْأَمْرُ الَّذِي يَخَافُ فَوْتَهُ، فَلْيُصَلِّ هَذِهِ الصَّلَاةَ - يَعْنِي الْجَمْعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ -)).

واتە: ئەگەر کەسیک ئیشوکارىکى بۆ ھاتە پیش ترسا نوێژە کەى بھەوتیت، با ئەم نوێژە بکات، واتە: دوو نوێژ پیکەوھە کۆ بکاتەوھە.

و نەسائى لە جابرى کورى زەیدەو ەریوايەتى کردووە و ئەلبانى بە ھەحیحى داناو، دەلیت: ((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ صَلَّى بِالْبُصْرَةِ الْأُولَى وَالْعَصْرَ، لَيْسَ بَيْنَهُمَا شَيْءٌ، وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، لَيْسَ بَيْنَهُمَا شَيْءٌ، فَعَلَ ذَلِكَ مِنْ شُغْلٍ، وَزَعَمَ ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ الْأُولَى وَالْعَصْرَ ثَمَانِ سَجَدَاتٍ، لَيْسَ بَيْنَهُمَا شَيْءٌ)).

واتە: ئیبن عەباس نوێژی نیوەرۆ و نوێژی عەسرى پیکەوھە کۆ کردووە و ھىچ نوێژی لە نیوانیاندا نەکرد، و نوێژی مەغریب و نوێژی عیشای پیکەوھە کۆ کردووە ھىچ نوێژی لە نیوانیاندا نەکرد، ئەوھى کرد لەبەر ئیشیک، و ئیبن عەباس باسى

ئەوێ کرد لە گەڵ پێغەمبەرى خوا ﷺ نوێژى نيوەرۆ و نوێژى عەسر لە مەدينە کردوو بە هەشت رکات، و هېچ نوێژى لە نيوانياندا نە کردوو.

و مسلم لە عبداللەى كورى شەقيقەو رىوايەتى کردوو دەلێت: ((حَطَبًا ابْنُ عَبَّاسٍ يَوْمًا بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَبَدَتِ النُّجُومُ، وَجَعَلَ النَّاسُ يَقُولُونَ: الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ، قَالَ: فَجَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ لَا يَفْتَرُ وَلَا يَنْشِي: الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَتَعَلَّمَنِي بِالسُّنَّةِ لَا أَمَّ لَكَ؟! ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ جَمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ؛ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَقِيقٍ: فَحَاكَ فِي صَدْرِي مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ، فَاتَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ فَسَأَلْتُهُ فَصَدَّقَ مَقَالَتَهُ)).

دەلێت: ئیبن عەباس رۆژێك دواى عەسر گوتارى بۆ خوێندینهوه هەتاكو خۆر ئاوابوو و ئەستێرەكان دەرکەوتن، و خەلك دەیانگوت: نوێژ نوێژ، پیاویك لە بەنوتەمىم هات بەردەوام قسەى دەکرد و هێور نەدەبوویهوه و دەیگوت: نوێژ نوێژ، ئیبن عەباس گوتى: ئایا فیرى سوننەتم دەكەیت ئەى بى دايك؟! پاشان گوتى: پێغەمبەرى خوام ﷺ بینى نوێژى نيوەرۆ و عەسر، و نوێژى مەغریب و عیشای كۆدەكردهوه، عبداللەى كورى شەقيق دەلێت: شتىك لە دڵمدا دروست بوو لەوێ باسیكرد، رۆیشتم بۆ لای ئەبوهورەیره و پرسىام لىكرد، پشتگیری قسەكەى كرد و بە راستى خستنهوه.

١. هەندىك دەلێن: (لا أم لك) بۆ جنىو و قسەى نەشیاو بەكار نایەت بەلكو بۆ بێدەنگ كردن یان پەسندان و ستایشكردن بە كاردی. پروانه: (لسان العرب) (٣٠/١٢).

چوارەم: کەسى نەخۆش کە نەتوانی ت نوێژەکانى لە کاتى خۆیدا بکات و بۆ هەموو نوێژەکانى دەستنوێژ بگرێت دەتوانی ت نیوەرۆ و عەسر، و مەغریب و عیشا کۆ بکاتەو و پیکەو نوێژەکانى بکات، لە کام کاتیان بۆى ئاسان بوو، بە بەلگەى فەرموودەکەى ئیبن عەباس کە پێشتر باسکرا و باسى ئەوەى کرد پێغەمبەرى خوا ﷺ نوێژەکانى کۆ کردوووە ئەو بۆ ئەوەى ئوممەتە کەى ناپەرەحت نەبن، و زانراوە نەخۆشى وا هەیه ناتوانی ت نوێژەکانى لە کاتە دیاریکراوەکانیدا بکات، بۆیه دەتوانی ت کۆیان بکاتەو، ئەبوداود لە حەمنەى کچى جەحشەو و رێوايه تى کردوو و ئەلبانى بە حەسنەى داناو، باسى ئەو دەکات کە تووشى ئىستیحازەبوو - کە نەخۆشییە کە تووشى ئافرەتان دەبێت - رۆشتوو و پرسیارى لە پێغەمبەرى خوا ﷺ کردوو دوو رێگای بۆ پێشنيارکردوو، لە دوووەمیاندا دەفەرمویت: ((وَإِنْ قَوَيْتَ عَلَى أَنْ تُؤَخِّرَ الظُّهْرَ وَتُعْجِلَ الْعَصْرَ وَتُغْتَسِلِينَ، وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَتُؤَخِّرِينَ الْمَغْرِبَ وَتُعْجِلِينَ الْعِشَاءَ، ثُمَّ تَغْتَسِلِينَ وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ فَأَفْعَلِي...)).

واتە: ئەگەر بتوانی ت نوێژى نیوەرۆ دوا بخەیت و نوێژى عەسر پێش بخەیت و خۆت بشویت، و ئەو دوو نوێژە پیکەو کۆ بکەیتەو، و نوێژى مەغریب دوا بخەیت و نوێژى عیشا پێش بخەیت پاشان خۆت بشویت و ئەو دوو نوێژە پیکەو کۆبکەیتەو و ابکە.

ئەگەر کەسێک نوێژەکانى کۆ بکاتەو (جمع تقديم أو جمع تأخير) نابێت ریزبەدى نوێژەکان تێکبدات، دەبێت نوێژى نیوەرۆ پاشان نوێژى عەسر بکات،

هەروەها بۆ مەغریب و عیشاش، بۆ نموونە کەسێک لە سەفەر بگەرێتەو نوێژی مەغریب و عیشای کۆ کردبێتەو و لە کاتی نوێژی عیشادا بچیت بۆ مزگەوت، پێویستە لە گەڵ جەماعەتدا نوێژی مەغریب بکات، پاشان ئەگەر فریاکەوت نوێژی عیشایان لە گەڵدا بکات و ریزبەندنی نوێژەکانی تێکەندەت.

(وَالْمُتَمِّمُ) کەسێک تەبە مومکردنی بۆ حەڵال بێت، لە سەرەتای کاتی نوێژدا نوێژەکەى دەکات، چونکە تەبە موم جیگرەوێ دەستنوێژە، بەلام هەندێک لە زانایان دەڵێن: ئەگەر کەسێک لە سەرەتای کاتی نوێژدا ئاوی دەست نەکەوێت بەلام دُنیا بێت پێش کۆتای هاتنی کاتی نوێژە کە ئاوی دەست دەکەوێت باشتەر نوێژ نەکات هەتا کۆ ئاوی دەست دەکەوێت و دەستنوێژ دەگرێت پاشان نوێژ بکات.

(وَنَاقِصُ الصَّلَاةِ، أَوِ الطَّهَارَةِ يُصَلُّونَ كَغَيْرِهِمْ مِنْ غَيْرِ تَأْخِيرٍ) کەسێک کە ناتوانێت بەوشیوەیەى پێویستکراوە نوێژ بکات، یان لەبەر برین و نەخۆشییەک نەتوانێت دەستنوێژ بگرێت، یان لەبەر نەخۆشی یان نەبوونی ئاو، یان لەبەر ساردی نەتوانێت ئاو بەکاربهێنێت و خۆی لە لەشگرانی بشوات لە سەرەتای کاتەکەیدا وەک موسلمانان نوێژ دەکەن و نوێژەکەیان دواناخەن، چونکە خۆی پەرورەدگار دەفەرموێت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التَّغَابُن).

واتە: پارێزکاربن و لە خوا بترسن بە گۆڕەى تواناتان.

(وَأَوْقَاتُ الْكِرَاهَةِ: بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَرْتَفِعَ الشَّمْسُ، وَعِنْدَ الزَّوَالِ، وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ) ئەم سێ کاتە نەهیکراوە نوێژیان تێدا بکری، مسلم لە

عوقبهی کوری عامری جهه نییه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، أَوْ أَنْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا؛ حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ حَتَّى تَمِيلَ الشَّمْسُ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ)).

واته: سی کات پیغه مبهری خوا ﷺ نه هی لیگردین نویژیان تیدا بکهین، و مردووه کانمانی تیدا بنیژین: کاتیک خور هه لدیت هه تا کو بهرز ده بیته وه، و کاتیک خور له ناوه راستی ناسمانه هه تا کو لار ده بیته وه، و کاتیک خه ریکه ئاواده بیت هه تا کو به ته واوی ئاواده بیت.

و مسلم له عه مری کوری عه به سهی سوله مییه وه ریوایه تی کردووه هاتووه بو مه دینه بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ، ده لیت: پیم گوت: ((أَخْبَرَنِي عَنِ الصَّلَاةِ، قَالَ: صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ أَقْصَرَ عَنِ الصَّلَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ حَتَّى تَرْتَفِعَ فَإِنَّهَا تَطْلُعُ حِينَ تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ، وَحِينَئِذٍ يَسْجُدُ لَهَا الْكُفَّارُ، ثُمَّ صَلَّى فَإِنَّ الصَّلَاةَ مَشْهُودَةٌ مَحْضُورَةٌ حَتَّى يَسْتَقِلَّ الظِّلُّ بِالرُّمْحِ، ثُمَّ أَقْصَرَ عَنِ الصَّلَاةِ فَإِنَّ حِينَئِذٍ تُسَجَّرُ جَهَنَّمُ، فَإِذَا أَقْبَلَ الْفَيْءُ فَصَلَّ فَإِنَّ الصَّلَاةَ مَشْهُودَةٌ مَحْضُورَةٌ حَتَّى تُصَلِّيَ الْعَصْرَ، ثُمَّ أَقْصَرَ عَنِ الصَّلَاةِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَإِنَّهَا تَغْرُبُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ وَحِينَئِذٍ يَسْجُدُ لَهَا الْكُفَّارُ)).

واته: باسی نویژم بو بکه، فه رموی: نویژی به یانی بکه، پاشان نویژ مه که هه تا کو خوره لدیت و بهرز ده بیته وه، چونکه کاتیک هه لدیت له نیوان شاخه کانی شهیتانه وه هه لدیت، و ئه و کاته بیباوه ران سوژدهی بو ده بن، پاشان نویژ بکه

چونکہ ئه و کاته فریشته ئاماده ی نوڙ دهن و نزیکه له وهی قه بول بکریت، هه تاکو کاتیک رم سیبه ریکی زور که می هه یه، پاشان دهست له نوڙکردن هه لبره چونکه ئه و کاته دوزه خ تاوده دری و هه لده گیرسیندریت، ئه گهر سیبه ر په یدابوو نوڙ بکه چونکه ئه و کاته فریشته ئاماده ی نوڙ دهن و نزیکه له وهی قه بول بکریت هه تاکو نوڙی عه سر ده که یت، پاشان دهست له نوڙکردن هه لبره هه تاکو خورئاوا ده بی و، چونکه ئه و کاته ی ئاوا ده بی و له نیوان دوو شاخی شه یتاندا ئاوا ده بی و و ئه و کاته بیباوه ران سوژده ی بو ده بن.

و له هه ندیک نوسخه دا به م شیوه یه ها تووه: (وَأَوْقَاتُ الْكَرَاهَةِ فِي غَيْرِ مَكَّةَ بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَرْتَفَعَ الشَّمْسُ، وَعِنْدَ الزَّوَالِ فِي غَيْرِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ).

(في غَيْرِ مَكَّةَ بَعْدَ) مه به ست مزگه وتی که عبه ی پیروژه که هیچ کاتیک نه هی نه کراوه نوڙی ته وافی تی دا بکریت، ئه بوداود و ئیبن ماجه و جگه له وانیش له جوبه یری کوری موعیمه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به سه حیحی داناوه، ده لی و: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فرمویت: ((يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، لَا تَمْنَعَنَّ أَحَدًا طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ وَصَلَّى أَيْ سَاعَةً شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ)).

واته: ئه ی به نوعه بدی مه ناف، ریگا له کهس مه گرن ته وافی که عبه بگات و هه رکاتیک بیه ویت نوڙ بکات له شه و یان له روژدا.

(في غَيْرِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ) ئه و کاته ی نه هیکراوه نوڙی تی دا بکریت پیش نوڙی نیوه رو روژی هه ینی لی هه لاویرکراوه، بوخاری له سه لمانی فارسییه وه ریوایه تی

کردوو دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَتَطَهَّرَ بِمَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ، ثُمَّ اَدَّاهَنْ اَوْ مَسَّ مِنْ طِيبٍ، ثُمَّ رَاحَ فَلَمْ يَفْرُقْ بَيْنَ اثْنَيْنِ، فَصَلَّى مَا كُتِبَ لَهُ، ثُمَّ اِذَا خَرَجَ الْاِمَامُ اَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْاُخْرَى)).

واتە: ھەركەسیك رۆژی ھەینی خۆی بشوات، و چەند دەتوانیت خۆی پاکوخواوین بکاتەو، پاشان سەر و ریشی چەور بکات یان خۆی بۆنخۆش بکات، پاشان بچیت بۆ نوێژ و دوو کەس کە پێوە دانیشتبەن لە یەکیان جیانە کاتەو و لە نیوانیاندا دانەنیشیت، و نوێژ بکات ئەوێند بۆی نوسراو، پاشان ئەگەر ئیمام ھات بۆ گوتار خویندن بێدەنگ بیت، خوا لە تاوانەکانی نیوان ئەم ھەینیە و ھەینی ئایندەى خوش دەبیت.

زانایان ناکۆکن ئایا نەھى لە نوێژکردن لەو کاتانە گشتییە یان ھەندیک کاتى لى تايبەتکراو، ئەوھى بۆچوونى ئەرجه حە ئەو گشتیتییەى ھەندیک حالەتى لى تايبەتکراو، نوێژیک ئەگەر ھۆکارىكى ھەبیت وەك نوێژى (تحية المسجد) و کەسیك ئەگەر نوێژى فەرزى بپرچووبیت، یان تەنھا بگات بە یەك ركاتدا پيش ئاوابوونى خۆر و پيش ھەلھاتنى خۆر، بوخارى و مسلم لە ئەبھورەیرەو ەریوایە تیان کردوو دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ، مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ)).

واتە: ھەرکەسیك بگات بە یەك ركات نوێژی بەیانیدا پێش ئەوێ خۆر ھەلبێت بێگومان گەشتوو بە نوێژی بەیانیدا، و ھەرکەسیك بگات بە یەك ركات نوێژی عەسر پێش ئەوێ خۆرئاوا ببێت بێگومان گەشتوو بە نوێژی عەسر و لە دەستی نەچوو.

و ئەم فەرموودەیەى كە مسلم لە عائیشەو ڕیوايەتى کردوو پالپشتى ئەو بۆچوونە دەكات كە نوێژىك ھۆكارى ھەبێت یان نوێژ فەرز لەبەر ھۆیەك دوا كەوتبێت یان لە بیرچووبێت، لە دواى نوێژی عەسر و دواى نوێژی بەیانییەو دەكریت، دەلێت: ((لَمْ يَدْعُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَتَحَرَّوْا طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا فَتُصَلُّوا عِنْدَ ذَلِكَ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ ھەرگیز وازی لە دوو ركاتەكەى دواى نوێژی عەسر نەھێناو، دەلێت: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: بە دواى ئەویدا مەگەرێن و ھەول مەدەن كاتى ھەلھاتنى خۆر و ئاوابوونى نوێژ بکەن.

مانای فەرموودە كە ئەوێ بە كەسیك بە ئەنقەست نوێژەكانى بخاتە ئەو كاتانە، بەلام ئەگەر ناچاربوو یان نوێژی لە بیرچووبوو یان لەو كاتەدا چوو مەزگەوتەو یان نوێژکردنەكەى ھۆكارىكى ھەبوو ئەو نەھییەى لە فەرموودەكاندا ھاتووە نایگریتەو.

و ھەندىك لە زانایان دەلێن: نوێژی مردوو لە دواى نوێژی بەیانى و نوێژی عەسرەو دەكریت، بەلام لەو سى كاتدا نەھىكراو كات خۆرھەلدیت ھەتا بەرز دەبێتەو و كاتىك خۆر لە ناوەرەستى ئاسمانە و كاتىك خۆر خەرىكە ئاوا دەبێت،

مسلم له عوقبه‌ی کوری عامره‌وه ڕیوایه‌ی تی کردووه ده‌لیت: ((ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، أَوْ أَنْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ حَتَّى تَمِيلَ الشَّمْسُ، وَحِينَ تَضِيفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ)).

واته: سێ کات پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌هی لێکردین نوێژیان تیدا بکه‌ین، و مردووه‌کانمانی تیدا بنیژین: کاتی‌ک خۆر هه‌ل‌دیت هه‌تا‌کو به‌رز ده‌بیته‌وه، و کاتی‌ک خۆر له‌ ناوه‌راستی ئاسمانه هه‌تا‌کو لار ده‌بیته‌وه، و کاتی‌ک خه‌ریکه ئاواده‌بی‌ت هه‌تا‌کو به‌ ته‌واوی ئاواده‌بی‌ت.

بَابُ الْأَذَانِ

يُشْرَعُ لِأَهْلِ كُلِّ بَلَدٍ: أَنْ يَتَّخِذُوا مُؤَذِّنًا أَوْ أَكْثَرَ، يُنَادِي بِالْفَافِ الْأَذَانِ الْمَشْرُوعَةِ، عِنْدَ دُخُولِ وَقْتِ الصَّلَاةِ، وَيُشْرَعُ لِكُلِّ سَامِعٍ لِلأَذَانِ: أَنْ يُتَابِعَ الْمُؤَذِّنَ، ثُمَّ تُشْرَعُ الْإِقَامَةُ عَلَى الصَّفَةِ الْوَارِدَةِ.
بابه تی بانگدان

شهرعییه بۆ خه لکی هه موو شارێک: که بانگدهریک یان زیاتر دابنێن، بانگ بدات به وشه شهرعییه کانی بانگ، کاتیک کاتی هاتی نویژ دهست پیده کات، و شهرعییه بۆ که سیك که بانگ ده بیستیت: ئه وهی بانگدهر ده لیت بیلیته وه، پاشان شهرعییه قامهت بکریت به وشیه وهی که هاتوه. بانگ بریتییه له ئاگادا کردنه وهی خه لک بۆ ئه وهی ئاگادار بن کاتی نویژه فهرزه کان هاتوه، و خویان ئاماده بکه ن بۆ به جیهینانی، به کومه له وشه یه که له فهرمووده سه حیه کاند هاتوه.

(يُشْرَعُ) ئهم وشه یه بۆ سوننهت و واجب به کارده هیتریت، و ئه وهی ئه رجه حه حوکمی بانگ فهرزی کیفایه یه ئه گهر له ناوچه یه که سیك بانگ بدات له سه ر موسلمانانی تر ده که ویت، و ئه گهر بانگ نه دریت تاوانبار ده بن، بوخاری و مسلم له ئه نه سی کوری مالکه وه ریوایه تیان کردوه ده لیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغِيْرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ، وَكَانَ يَسْتَمِعُ الْأَذَانَ، فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ، وَإِلَّا أَغَارَ)).

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ هیرشی ده کرد دوا ی ده رکه وتنی سپیده، و گوئی ده گرت بۆ بانگ، ئه گهر بانگیکی بیستایه هیرشی نه در کرد و نه یده دا به سه ریاندا، و ئه گهر بانگی نه بیستایه هیرشی ده کرده سه ریان.

و بخاری و مسلم له مالکی کوری حوہیریسووه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله پی پی فهرمووین: ((إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذِنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ، وَلْيُؤَمِّكُمْ أَكْبَرُكُمْ)).

واته: نه گهر کاتی نوږ هات یه کیکتان بانگتان بو بدات، و کامتان له ته مه ندا گه وره تر پیشنوږیتان بو بکات.

و بانگدان پاداشتیکی گه وره هیه، بخاری و مسلم له ته بوهوره یره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فهرمویت: ((لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا)).

واته: نه گهر خه لك بیانزانیایه چه نده خیر له بانگدان و ریزی یه که می نوږدا هیه، پاشان هیچ ریگایه کیان ده ست نه که وتایه بو نه وهی به ده ستیان بهینن به تیروپشک نه بیت تیروپشکیان بو ده کردن.

و مسلم له موعاوییه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده یفه رموو: ((الْمُؤَذِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

واته: بانگدهره کان له هه موو خه لك گهردن و سهریان به رزتره له روژی قیامه تدا و له هه مووان زیاتر به ته مای فزل و پاداشت و په حمه تی خوان.

و نه بوداود له نه سائییه وه ریوایه تی کردووه و نه لبانی به صه حیچی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فهرمویت: ((الْمُؤَذِّنُ يُغْفَرُ لَهُ مَدَى صَوْتِهِ وَيَشْهَدُ لَهُ كُلُّ رَطْبٍ وَيَابِسٍ)).

واته: بانگدهر هه تا کو مه و دای دهنگه که ی خوی پهر و درگار لیی خوش ده بیت
- واته: لیخوشبوونیکی گه وره و فراوانی بو هیه - و هه موو تهر و وشکیک که
دهنگی ده بیستن گه واهی بو ده دن.

و ئیین ماجه و حاکم و به زار له ئیین عومه ره وه ریوایه تیان کردووه و ئه لبانی
به صه حیچی داناوه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فره مویت: ((مَنْ أَذَنَ اثْنَتَيْ
عَشْرَةَ سَنَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ مَرَّةٍ سِتُونَ حَسَنَةً، وَبِإِقَامَتِهِ
ثَلَاثُونَ حَسَنَةً)).

واته: هه رکه سیک دوازه سال بانگ بدات به هه شتی بو واجب ده بیت، و به
هه موو بانگدانیکی شهشت چاکه، و به هه موو قامه تکر دنیکی سی چاکه ی بو
ده نو سریت.

(يُنَادِي بِالْفَاطِ الْأَذَانِ الْمَشْرُوعَةِ) وشه کانی بانگ دیاریکراوه و نابیت هیچ
که م و زیادیک تیدا بکریت، ئه بوداود له عبدالله ی کوپی زهیده وه ریوایه تی
کردووه و ئه لبانی به صه حیچی داناوه، ده لیت: ((لَمَّا أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالنَّاقُوسِ
يُعْمَلُ لِيُضْرَبَ بِهِ لِلنَّاسِ لِحَجْمِ الصَّلَاةِ، طَافَ بِي وَأَنَا نَائِمٌ رَجُلٌ يَحْمِلُ نَاقُوسًا فِي
يَدِهِ، فَقُلْتُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَتَبِيعُ النَّاقُوسَ؟ قَالَ: وَمَا تَصْنَعُ بِهِ؟ فَقُلْتُ: نَدْعُو بِهِ إِلَى
الصَّلَاةِ، قَالَ: أَفَلَا أَدُلُّكَ عَلَى مَا هُوَ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ لَهُ: بَلَى، قَالَ: فَقَالَ: تَقُولُ:
اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ
عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،

قَالَ: ثُمَّ اسْتَأْخَرَ عَنِّي غَيْرَ بَعِيدٍ، ثُمَّ قَالَ: وَتَقُولُ: إِذَا أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَلَمَّا أَصْبَحْتَ، أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَخْبَرْتُهُ، بِمَا رَأَيْتُ، فَقَالَ: إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٍّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَالْقُ عَلَيْهِ مَا رَأَيْتُ، فليُؤذِّنْ بِهِ، فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ، فَقُمْتُ مَعَ بِلَالٍ، فَجَعَلْتُ أَلْقِيهِ عَلَيْهِ، وَيُؤذِّنُ بِهِ، قَالَ: فَسَمِعَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ يَجْرُ رِدَاءَهُ، وَيَقُولُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَقَدْ رَأَيْتُ مِثْلَ مَا رَأَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَلِلَّهِ الْحَمْدُ)).

واته: کاتیک پیغمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی کرد زه‌نگ دروست بکریت بۆ ئه‌وه‌ی لئی بدریت خه‌لک کۆببنه‌وه بۆ نویژ، له‌خه‌ودا بینم پیاویک به‌لامدا تیپه‌ری زه‌نگیکی به‌ده‌سته‌وه بوو، گوتم: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ئه‌و زه‌نگه ده‌فرۆشیت؟ گوته‌ی: چی پیده‌که‌یت؟ گوتم: بانگه‌وازی خه‌لکی پیده‌که‌ین بۆ نویژ، گوته‌ی: ئایا رینمایت نه‌که‌م بۆ شتیك له‌وه‌ خیرتره‌؟ گوتم: به‌لێ ئه‌و رینماییه‌م بکه‌، گوته‌ی: بلێ: اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، پاشان رویشت و زور لیم دوور نه‌که‌وته‌وه، گوته‌ی: و کاتیک قامه‌تت کرد بۆ نویژ ده‌لێت: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ

أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ كَاتِيك رۆژم لیبووێهه رۆیشتم بۆ لای پیغه مبهری خوا ﷺ
 ئەو خەوهی بینیم بۆم گیرایهوه، فەرمووی: ئەو خەویکی حەقە (إن شاء الله)،
 ههسته بهسه ر بیلالیدا بخوینهوه، بۆ ئەوهی بهوشیویه بانگ بدات، چونکه
 دهنگی له تۆ بهرزتره، و گوتراوه: دهنگی له تۆ خوشتره، ههستام رۆیشتم بۆ لای
 بیلال و ده مخویندمهوه بهسه ریدا و ئەویش بهوشیویه بانگی دهدا، عومهری
 کۆری خهتاب له مالهوه دهنگی بیلالی بیست خیرا هات بهشی خوارهوهی
 پۆشاکه کهی به دواي خۆیدا راده کیشا، و دهیگوت: سویند بهو کهسهی به حەق
 رهوانه ی کردی ئە ی پیغه مبهری خوا منیش ئەو خهوه م بین ی که عبدالله بینویه تی،
 پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی: سوپاس بۆ خوا.

(عِنْدَ دُخُولِ وَقْتِ الصَّلَاةِ) داخلبوونی کات مه رج بۆ دروستی نوێژ، لهو
 سۆنگهیهوه بانگدان بهرپر سیاریتییه کی زۆر گهوره، چونکه دوو پایه له
 پایه کانی ئیسلام وابهسته یه تی که ئەوانیش نوێژ و رۆژووگرته، بۆیه ده بیّت
 بانگده ره کان ره چاوی کاته شه رعیه کان بکه ن و له کاتانه دا بانگ بده ن،
 ئەبوداود و ئیبن خوزهیمه له ئەبوهورهیرهوه ریوایه تیان کردووه و ئەلبانی به
 سه حیحی داناوه، ده لیّت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فەرمو یّت: ((الإِمَامُ ضَامِنٌ
 وَالْمُؤَذِّنُ مُؤْتَمَنٌ، اللَّهُمَّ ارْشِدِ الْأُتِمَّةَ، وَاعْفِرْ لِلْمُؤَذِّنِينَ)).

واته: پێشنوێژ دهسته بهر و بریکار نوێژ ئەو که سانه یه له گه لی دا نوێژ ده که ن، و
 بانگده ر ئەمینه ده بیّت پارێزگار له کاتی بانگدا بکات له کاتی خۆیدا بانگ
 بدات، پهروه دگارا پێشنوێژه کان رینهای بکه، و له بانگده ره کان خوش به.

(وَيُشْرَعُ لِكُلِّ سَامِعٍ لِلأَذَانِ: أَنْ يُتَابِعَ الْمُؤَذِّنَ) سوننه ته بۆ هه موو موسلمانیک که گوی له بانگدهر بیت بانگه که له دوايه وه بلیته وه، ئایا هه موو ئه وهی بانگدهر ده لیت وه کو خوی ده لیتته وه، زانایان چه ند بۆ چوونیکیان له وباریه وه:

یه کهم: هه موو بانگه که وهك بانگدهر که ده لیتته وه، بوخاری و مسلم له ئه بوسه عیدی خودرییه وه ریواهی تیان کردوو ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ)).

واته: ئه گهر گویتان له بانگ بوو، ئه وهی بانگدهر ده لیت ئیوه ش بیلین.

دووهم: هه موو بانگه که وهك بانگدهر ده لیتته وه جگه له (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) له بری ئه و رستانه ده لیت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، مسلم له عومهر کوری خه تابه وه ریواهی تی کردوو ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ)).

واته: ئه گهر بانگدهر گوتی: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، یه کیك له ئیوه بلیت: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، پاشان گوتی: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، بلیت: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ پاشان گوتی: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، بلیت: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ پاشان گوتی:

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، بَلَّيْتُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ پاشان گوتی: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، بَلَّيْتُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ پاشان گوتی: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، بَلَّيْتُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ پاشان گوتی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، بَلَّيْتُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ له دلییه‌وه ده‌چیته به‌هسته‌وه.

سییه‌م: هه‌موو بانگه‌که وهك خوی ده‌لښته‌وه و له دوا ئه‌وه‌ی ده‌لښت: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، ده‌لښت: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ و کاتیک ده‌لښت: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، ده‌لښت: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ وهك کۆ‌کردنه‌وه‌ی به‌لگه‌کان.

چواره‌م: جارێك وهك بانگ‌ده‌ره‌که هه‌موو وشه‌کانی ده‌لښته‌وه، و جارێك له بری حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، ده‌لښت: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

ئایا وه‌لامدانه‌وه بانگ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌بیستن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمانی پیکراوه؟ جمهوری زانایان ده‌لښن: سوننه‌ته، مسلم له ئه‌نه‌سه‌وه رپوايه‌تی کردووه ده‌لښت: ((سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَلَى الْفِطْرَةِ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خَرَجْتَ مِنَ النَّارِ)).

واته: پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گویی له پیاویك بوو بانگی ده‌ده، گوتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، فه‌رمووی: له‌سه‌ر فیتره‌ته، پاشان گوتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: له ئاگر ده‌رچوو و رزگار بوو؛ واته: پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قسه‌ی کردووه و وه‌لامی بانگه‌که‌ی نه‌داوه‌ته‌وه.

و مالك له سهعله بهى كورى ئه بومالكى قوره زيبه وه ريوايه تى كردووه و ئه لبانى له (التمر المستطاب) دا ئامازهى بۆ كردووه، دهليت: (أَنَّهُمْ كَانُوا فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يُصَلُّونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَخْرُجَ عُمَرُ، فَإِذَا خَرَجَ عُمَرُ وَجَلَسَ عَلَى الْمُنْبَرِ وَأَذَنَ الْمُؤَدِّثُونَ، قَالَ ثَعْلَبَةُ: جَلَسْنَا نَتَحَدَّثُ، فَإِذَا سَكَتَ الْمُؤَدِّثُونَ، وَقَامَ عُمَرُ يَخْطُبُ أَنْصَتْنَا فَلَمْ يَتَكَلَّمْ مِنَّا).

واته: له سهردهمى عومهرى كورى خه تابدا له رۆژى ههينى نوێژيان ده كرد هه تاكو عومهر دههات بۆ مزگهوت، ئه گهر دابنیشتايه له سههر مينبههر و بانگدهره كان بانگيان بديا، سهعله به دهليت: ئيمه قسه مان ده كرد، ئه گهر بانگدهره كان بانگيان تهواو بكردايه، و عومهر ههستايه بۆ گوتار خویندنه وه بيدهنگ ده بووين، و كه سهان قسهى نه ده كرد.

ئهم سههرهش به لگهى ئه وهى تيدايه هاوه لان و تابعيه كان له كاتى بانگدا قسهيان كردووه، ئه گهر واجبووايه قسهيان نه ده كرد.

(ثُمَّ تُشْرَعُ الْإِقَامَةُ عَلَى الصَّفَةِ الْوَارِدَةِ) له فهرمووده كهى عبداللهى كورى زهیده دا پيشتر باسكرا تييدا هاتبوو: ((وَتَقُولُ: إِذَا أَقَمَتِ الصَّلَاةَ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)).

و رسته كانى قامهت به تاك ده خویندریت، جگه له (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ)، بوخارى و مسلم له ئه نه سه وه ريوايه تيان كردووه دهليت: ((أَمْرٌ بِلَالٍ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ، وَأَنْ يُوتَرَ الْإِقَامَةَ، إِلَّا الْإِقَامَةَ)).

واته: فهـرمانکرا به بیلال رسته کانی بانگ به جووت بخوینیت، و قامهت به تاک بخوینیت، جگه له (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ).

چهـند پرسیکی به شیوهیه کی گشتی له سهر بانگ و قامهت
یه کهـم: سوننه ته بانگدر دهستنویر هی بیت کاتیک بانگ دهـدات، چونکه
بانگدان زیکره، به لام ته گهر به بی دهستنویریش بانگ بدات تاوانی له سهر نییه،
بوخاری به موعه له قی و مسلم له عایشه وه ریوایه تی کردوه دهـلیت: ((كَانَ
النَّبِيُّ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر هـموو حالیکی زیکری خوی ده کرد.
دووهـم: بانگدان پرووه و قبیله: نه حمهـد ریوایه تی که عبداللهی کوری زهید
هاتووه بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ و نه لبانی له (الثمر المستطاب) دا هیناویه تی،
دهـلیت: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَأَيْتُ فِيمَا يَرَى النَّائِمُ وَلَوْ قُلْتُ إِنِّي لَمْ أَكُنْ نَائِمًا
لَصَدَقْتُ، إِنِّي بَيْنَا أَنَا بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ إِذْ رَأَيْتُ شَخْصًا عَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَخْضَرَانِ
فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ...)).

واته: نهی پیغه مبهری خوا من خهـوم بینی وهـك نه وهی که سیکی خهـوتوو خهـو
دهـبینیت، و نه گهر بلیم نه خهـوتبوو راست دهـلیم، من له نیوان خهـو به خهـبهـریدا
بووم له ناکاو که سیکم بینی دوو پوشاکی سهـوزی له بهـردا بوو، پرووی کرده
قبیله و گوتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ).

و ئیبن مونزر له (الإجماع) (الأوسط فی السنن والإجماع والاختلاف) (۲۸/۳) دا
دهـلیت: (أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ مِنَ السُّنَّةِ أَنْ تُسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةُ بِالْأَذَانِ).

واته: زانایان کۆدهنگن له سههر ئهوهی له سوننه ته روو بکههته قیبله له کاتی بانگداندا.

سییهه: به پێوه وهستان: هه ندیک له زانایان ئه وه فرموده یه ی که بوخاری له ئه بوقه تاده وه ریوایه تی کردو وه کردوویانه ته به لگه له سههر ئه وه مه به سه ته، ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ به بیلالی فرمو وه: ((يَا بِلَالُ قُمْ فَاذِّنْ بِالنَّاسِ بِالصَّلَاةِ)).

واته: ئه ی بیلال هه سه ته بانگ بده بۆ خه لک بۆ ئه وه ی نوێژ بکه ن. و ئیبن مونزر له (الإجماع) (٤٧) دا ده لیت: (أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى: أَنَّ مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يُؤْذَنَ الْمُؤَذِّنُ قَائِمًا).

واته: زانایان کۆدهنگن له سههر ئه وه ی سوننه ته بانگده ر به پێوه بانگ بدات. چواره م: چوونه سههر شوینی بهرز بۆ بانگدان: ئه بوداود له عوروه ی کوری زوپیروه له ئافره تیکی به نونه جاره وه ریوایه تی کردو وه و ئه لبانی به هه سه نی داناوه، ده لیت: ((كَانَ بَيْتِي مِنْ أَطْوَلِ بَيْتٍ حَوْلَ الْمَسْجِدِ وَكَانَ بِلَالٌ يُؤْذِنُ عَلَيْهِ الْفَجْرَ)).

واته: ماله که ی من بهر زترین مال بوو له ده وری مزگه وت، و بیلال ده هات بانگی به یانی له سههر ددها.

و بوخاری و مسلم له ئیبن عومه ره وه ریوایه تی کردو وه و ئه مه له فزی مسلمه، ده لیت: ((كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ مُؤَذِّنَانِ بِلَالٌ، وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ بِلَالًا يُؤْذِنُ بَلِيلٌ، فَكُلُّوا وَاشْرَبُوا، حَتَّى يُؤْذَنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ؛ قَالَ: وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَهُمَا إِلَّا أَنْ يَنْزَلَ هَذَا وَيَرْقَى هَذَا)).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ دوو بانگدهر هه‌بوو، بیلال و ئیبن ئوم مه‌کتومی نابینا، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: بیلال به شهو بانگ ده‌دات، بخون و بخونه وه هه‌تا ئیبن ئوم مه‌کتوم بانگ ده‌دات؛ ده‌لیت: له نیوانیاندا تهنه‌ئا وه‌نده بوو بیلال داده‌به‌زی و ئیبن ئوم مه‌کتوم سه‌رده‌که‌وت.

و ئیبن ئه‌بوشه‌یه له عبداللهی کوری شه‌قیقه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به صه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: (مِنَ السُّنَّةِ الْأَذَانُ فِي الْمَنَارَةِ، وَالْإِقَامَةُ فِي الْمَسْجِدِ، وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَفْعَلُهُ).

واته: له سوننه‌ته بانگ له مه‌ناره بدریت، و قامه‌ت له مزگه‌وتدا بکریت، و عبدالله به‌وشیوه‌یه‌ی ده‌کرد.

پینجه‌م: سوننه‌ته دوو بانگدهر هه‌بن بو بانگدان بو پیش کاتی به‌یانی و کاتی هاتنی به‌یانی، به به‌لگه‌ی فهرمووده‌ی ئیبن عومه‌ر که بوخاری و مسلم ریوایه‌تیاں کردووه و باسی ئه‌وه‌ی کرد پیغهمبهری خوا ﷺ دوو بانگدهری هه‌بوو، و به‌یه‌ه‌قی له شافیعییه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌لیت: (وَأَحَبُّ أَنْ أَقْتَصِرَ فِي الْمُؤَذِّنِينَ عَلَى اثْنَيْنِ، لِأَنَّا إِنَّمَا حَفِظْنَا أَنَّهُ أَذَّنَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ اثْنَانِ، وَلَا يَضِيقُ أَنْ يُؤَذَّنَ أَكْثَرُ مِنْ اثْنَيْنِ).

واته: پیم خو‌شه‌ته‌نها دوو بانگدهر هه‌بن، چونکه ئه‌وه‌ی ده‌یزانین دوو بانگدهر بانگیان بو پیغهمبهری خوا ﷺ داوه، و ریگری نا‌کریت ئه‌گه‌ر زیاتر له دوو بانگده‌ریش هه‌بن.

شەشەم: سوننەتە بانگدەر دەنگى خوش بێت: لە فەرموودە کەى عبداللەى کورى زەیدا پىغەمبەرى خوا ﷺ پى فەرموو: ((قُمْ مَعَ بِلَالٍ فَأَلْقِ عَلَيْهِ مَا رَأَيْتَ، فَلْيُؤْذَنَ بِهِ، فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ)).

واتە: هەستە بەسەر بىلالیدا بخوینەو، بۆ ئەوێ بەوشیوەیە بانگ بدات، چونکە دەنگى لە تۆ بەرزترە، و گوتراو: دەنگى لە تۆ خوشترە.

و نەسائى و ئىبن خوزەیمە لە ئەبومە حزوووە رىوايەتیان کردووە و ئەلبانى بە صەحیحى داناو، باس ئەو دەکات لاسایى بانگى هاوێلانى پىغەمبەرى خواى ﷺ کردووەتە، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموو: ((قَدْ سَمِعْتُ فِي هَؤُلَاءِ تَأْذِينَ إِنْسَانٍ حَسَنِ الصَّوْتِ ... ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَأَذِّنْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ)).

واتە: ئەوانەى بانگ دەدەن یەکیکیان دەنگى خوشە ... پاشان فەرموو: برۆ لای کەعبە بانگ بدە.

هەوتەم: بانگدان بە هیورییە و قامەتکردن خیراتەر، ئەو فەرموودەى ترمزى لە جابرەو دەلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِبِلَالٍ: إِذَا أَذَنْتَ فَتَرَسَّلْ، وَإِذَا أَقَمْتَ فَاحْذَرْ))، ترمزى بە زەعیفی داناو، هەر وەها ئىبن حەجەر و ئەلبانىش بە زەعیفیان داناو، بەلام ئىبن ئەبوشەیبە و بەیھەقى لە ئەبوزوبیری بانگدەرى بیت المقدسەو رىوايەتیان کردووە دەلیت: ((جَاءَنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقَالَ: إِذَا أَذَنْتَ فَتَرَسَّلْ، وَإِذَا أَقَمْتَ فَاحْذَرْ)).

واتە: عومەرى کورى خەتاب سەردانى کردین، گوتى: ئەگەر بانگدا هیور و لەسەرخۆبە، و ئەگەر قامەتت کرد خیرا بکە.

ههشتهم: سوننه ته بانگدر په نجه بخاته گوئیوه کاتیک بانگ ده دات، و له کاتی گوتی: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) سهری به لای راست و چه پدا لار بکاته وه، نه حمده و ترمزی له نه بوجوحفه وه ریوایه تیان کردووه و نه لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: ((رَأَيْتُ بَلَالًا يُؤَذِّنُ وَيَدُورُ وَيَتَّبِعُ فَاهَا هُنَا وَهَاهُنَا وَإِصْبَعَاهُ فِي أُذُنَيْهِ...)).

واته: بیلام بینی بانگیده دا سهری به لای راست و چه پدا ده چه رخاند، و په نجه ی له گویدا بوو.

نویه م: سوننه ته له کاتی باراندا یان سهرمای زوردا بانگدر له بانگیدا بلیت: (أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ)، (وَمَنْ قَعَدَ فَلَا حَرَجَ)، نه بوداود له نافع وه ریوایه تی کردووه و نه لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: ((كُنَّا مَعَ ابْنِ عُمَرَ بِضُجَّانَ، فَأَقَامَ الصَّلَاةَ، ثُمَّ نَادَى: أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُ مُنَادِيًا فِي اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ أَوِ الْبَارِدَةِ: أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ)).

واته: له زه جنان له گه ل ئیین عومه ر بووین، بانگیدا بو نویت، پاشان گوتی: له ماله کانتان نویت بکه ن، پیغه مبه ری خوا ﷺ له شهوی باران و سارددا فه رمانی به بانگد ره که ی ده کرد بلیت: له ماله کانتان نویت بکه ن.

و به یه هقی له نوعه یمی کوری نه حامه وه ریوایه تی کردووه و نه لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: ((تُودِي بِالصُّبْحِ فِي يَوْمٍ بَارِدٍ وَأَنَا فِي مِرْطِ امْرَأَتِي، فَقُلْتُ: لَيْتَ الْمُنَادِي قَالَ: مَنْ قَعَدَ فَلَا حَرَجَ عَلَيْهِ، فَنَادَى الْمُنَادِي النَّبِيَّ ﷺ فِي آخِرِ أَذَانِهِ: وَمَنْ قَعَدَ فَلَا حَرَجَ عَلَيْهِ)).

واته: بانگدرا بۆ نویژی بهیانی له رۆژیکی سارددا، و من له توپی چارۆکهی هاوسهره کما بووم، گوتم: خۆزگه بانگدهره که بیگوتایه: ههرکه سیك دانیشت و نهیهت بۆ نویژ هیچی له سهر نییه، بانگدهره کهی پیغه مبهری خوا ﷺ له کۆتایی بانگه کهیدا گوتی: ههرکه سیك دانیشت و نهیهت بۆ نویژ هیچی له سهر نییه.

دهیهم: سونهته له پیش هاتنی کاتی نویژی بهیانی بانگیك بدریت و لهو بانگه دا بلیت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ)، ئه بوداود و نه سائی له ئه بومه حزوره وه ریوایه تیان کردووه و ئه لبانی به سه حیحی داناوه، دهلیت: ((كُنْتُ أَوْذُنُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكُنْتُ أَقُولُ فِي أَذَانِ الْفَجْرِ الْأَوَّلِ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)).

واته: من بانگم دهدا بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ، و له بانگی یه کهمی بهیانییدا دواى: (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) ده مگوت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

و ئه و بانگه بۆ ئه وهیه ئه وانهی خهتوون له خه و ههستن، و ئه وانهی خه ریکی شه و نویژن پشو و بدهن و خویان بۆ نویژی بهیانی ئاماده بکهن، بوخاری و مسلم و نه سائی له ئیبن مه سعو ده وه ریوایه تیان کردووه و ئه مه له فزی نه ساییه، دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِنَّ بِاللَّاءِ يُؤْذَنُ بِلَيْلٍ لِيُوقِظَ نَائِمُكُمْ، وَلِيَرْجَعَ قَائِمُكُمْ)).

واته: بیلال به شهو بانگ ددهات، بو ئه‌وه‌ی خه‌وتووه‌کانتان له‌ خه‌و
هه‌ل‌سینیت، و ئه‌وانه‌تان شه‌ونوږژ ده‌که‌ن پشوو بده‌ن و خو‌یان بو‌ نوږژی به‌یانی
ئاماده‌ بکه‌ن.

یازده‌یه‌م: ئه‌گه‌ر دوو نوږژ پیکه‌وه‌ کو‌ بکړینه‌وه‌ یه‌ک بانگ و دوو قامه‌ت
ده‌خویندریت، مسلم ئه‌بوداود و ئیبن خوزه‌یمه‌ له‌ جابه‌روه‌ ریوايه‌تیا‌ن کردووه‌
باسی حه‌جی مال‌ئاوای پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌کات و ئه‌مه‌ له‌فری ئیبن خوزه‌یمه‌یه‌،
ده‌ل‌یت: ((أَتَى النَّبِيَّ ﷺ الْمَزْدَلِفَةَ فَجَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِأَذَانٍ وَاحِدٍ
وَإِقَامَتَيْنِ)).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوو بو‌ موزده‌لیفه‌، نوږژی مه‌غریب و عی‌شا پیکه‌وه‌
کو‌کرده‌وه‌ به‌ یه‌ک بانگ و دوو قامه‌ت.

دوازده‌یه‌م: پیو‌سته‌ که‌سیک بانگ بدات به‌ جوانی وشه‌کانی بانگه‌که‌
ده‌رب‌ریت و هه‌له‌ ده‌ریان نه‌بریت، و هه‌له‌ ده‌رب‌رین دوو جو‌ره‌، یه‌که‌م: هه‌له‌یه‌ک
مانانی رسته‌که‌ بگوریت نابیت ئه‌و که‌سه‌ بانگ بدات، و دووه‌م: هه‌له‌یه‌ک مانای
وشه‌که‌ نه‌گوریت: ده‌بیت هه‌ولی باشکردنی بدریت، و پیو‌سته‌ ئاواز و مه‌قامه‌
موسیقییه‌کان له‌ تیکه‌ل به‌م سروته‌ ئاینیه‌ گه‌وره‌ نه‌ک‌ریت، ته‌به‌رانی له‌ (المعجم
الکبیر) له‌ یه‌حیای به‌کائه‌وه‌ ریوايه‌تی کردووه‌ و ئه‌لبانی به‌ صه‌حیحی داناوه‌،
ده‌ل‌یت: (قَالَ رَجُلٌ لِابْنِ عُمَرَ: إِنِّي لِأُحِبُّكَ فِي اللَّهِ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَكِنِّي أَبْغُضُكَ فِي
اللَّهِ، قَالَ: وَلِمَ؟ فَقَالَ: إِنَّكَ تَلَحَّنُ^(١) فِي أَذَانِكَ، وَتَأْخُذُ عَلَيْهِ أَجْرًا).

(١). له‌ (معجم الکبیر)دا به‌ (تُنْقِي)ها‌تووه‌.

واته: پیاویک به ئیبن عومهری گوت: له بهر خوا خوښم دهوښت، ئیبن عومهر گوتی: به لام من له بهر خوا رقم له توڤه، گوتی: بوچی؟ گوتی: له بهر نه وهی بانگدان دريژ ده که یته وه، و له سه ر بانگدان کری وهرده گريت.

و عبدالرزاق له زه حاکي کوري قه تاده و پړوايه تي کردوه: (أَنَّ رَجُلًا قَالَ: إِنِّي لِأُحِبَّكَ فِي اللَّهِ، قَالَ لَهُ: وَلَكِنِّي أَبْغِضُكَ فِي اللَّهِ، قَالَ: لِمَ؟ قَالَ: إِنَّكَ تَبْغِي فِي أَذَانِكَ، وَتَأْخُذُ الْأَجْرَ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ).

سیازدهیه م: ئایا بانگدان و قامه تکردن بو نوښتیک له دهست بچیت واجبه؟، نه گهر که سیك بو نمونه خه وی لی بکهوښت هه تاكو کاتی شهرعی نوښته که ی ته و او ده بیت فه رمانی پیکراوه بانگ بدات و قامه ت بکات، هه روه ها نه گهر که سیك نوښتیکي له بیر بچیت نه و کاته ی بیري که وته وه بانگ ده دات و قامه ت ده کات، بوخاری و مسلم له نه بوقه تاده وه: ((أَنَّهُمْ كَانُوا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَنَامُوا حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا بَلَالُ، قُمْ فَأَذِّنِ النَّاسَ بِالصَّلَاةِ)).

واته: له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ خه وتن هه تاكو خوږه لهات، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: نه ی بیلال ههسته بانگ بده بو خه لك.

و بوخاری و مسلم عیمرانی کوری حوصه ینه وه پړوايه تیان کردوه، ده لیت: ((فَأَمَرَ بِلَالًا فَأَذَّنَ، فَصَلَّيْنَا رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ فَصَلَّيْنَا)).

واته: فه رمانی به بیلال کرد بانگ بدات، دوو رکات نوښتمان کرد، پاشان فه رمانی پیکرد قامه تی کرد و نوښتمان کرد.

چواردهیهەم: ئایا کەسیک ئامادەى نوێژى بە کۆمەڵ نەبێت لەبەر عوززییەك، یان ئافرەت کە لە مالهوه نوێژ دەکات بانگ دەدات و قامەت دەکات، بوخارى لە ئەبوسەعیدەوه رىوایەتى کردووه دەلیت: گویم لى بوو پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمویت: ((إِذَا كُنْتَ فِي غَنَمِكَ أَوْ بَادِيَتِكَ فَأَذَّنْتَ لِلصَّلَاةِ فَارْفَعُ صَوْتَكَ بِاللَّذَاءِ؛ فَإِنَّهُ لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). واتە: لەگەڵ ئاژەکاندا بویت یان لە بیابان بویت و بانگدا بو نوێژکردن دەنگ بەرز بکەرەوه، چونکە مەودای دەنگى بانگدەر جن و مروف هیچ شتیک نییە بییستن ئیلا شاهیدى بو دەدەن لە رۆژى قیامەتدا.

و ئەبوداود لە ریفاعەى کورى رافعهوه رىوایەتى کردووه و ئەلبانى بە صەحیحى داناوه، باسى ئەو کەسە گێراووتەوه کە نوێژ بە هەڵە کرد، دەلیت: پیغەمبەرى خوا بەو کەسەى فرموو: ((فَتَوَضَّأَ كَمَا أَمَرَكَ اللَّهُ، ثُمَّ تَشَهَّدَ فَأَقَمَ، ثُمَّ كَبَّرَ...)).

واتە: دەستنوێژ بەوشیوەیه بگرە کە خوا فرمانى پیکردوویت، پاشان بانگ بدە و قامەت بکە، پاشان (الله أكبر) بخوینە.

پازدهیهەم: نابیت هیچ زیادەیهك لە پیش و پاشى بانگەوه زیاد بکریت، چونکە زانروە بانگدان پەرستشە و پێویستە بەوشیوەیه جیبەجى بکریت، ئەبوداود لە موحاهیدەوه رىوایەتى کردووه و ئەلبانى بە هەسەنى داناوه، دەلیت: ((كُنْتُ مَعَ ابْنِ عُمَرَ فَتَوَبَّ رَجُلٌ فِي الظُّهْرِ أَوْ الْعَصْرِ، قَالَ: أَخْرَجُ بَنًا فَإِنَّ هَذِهِ بَدْعَةٌ)).

واته: له گهټ ټيبن عومهر بووم پياوټك له نوڙي نيوهرؤ يان نوڙي عهسر
گوت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ)، ټيبن عومهر گوتی: با دهر بچين له م مزگه و ته ئه مه
بيدعه يه.

ههروه ها ئه و زيكرانه ي له نوڙي به يانيدا له هه نديك شوين پيش بانگ
ده خوڼدريټ، يان له دواي نوڙي عيشا له شهوي جومعه دا، و صه له و اتدا له سهر
پيغه مبه ر خوا ﷺ له دواي كوټاي هاتني بانگ به بلنگو و دوعا كردن بو بيلالي
حه به شي، بيدعه له هيچ فهرمووده و نه سه ريكي صه حيحدا نه هاتوون.

شازده يه م: بانگان تاييه تمه ندي نوڙه فهرزه كان و بو هيچ نوڙ و بونه يه كي تر
بانگ نادريټ، بوخاري له عه تاوه رپوايه تي كردووه ده ټيټ: ټيبن عه باس و جابر
ده ټين: (لَمْ يَكُنْ يُؤَذِّنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى).

واته: بانگ نه ده درا بو نوڙي جه ټني رهمه زان و نوڙي جه ټني قوربان.
حه قده يه م: سوننه ته دواي كوټاي هاتي بانگ ئه م زيكرانه بخوڼدريټ، مسلم له
عبدالله كوري عه مري كوري عاصه وه رپوايه تي كردووه له پيغه مبه ري خواي
بيستووه ده يفهرموو: ((إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّهُ
مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ؛ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ
فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي
الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ)).

واته: ئه گهر بيستان بانگده ر بانگي ده دا ئه وه ي ده ټيټ و هك ئه و بيلينه وه،
پاشان صه له و اتم له سهر بده ن، چونكه هه ركه سيك صه له و اتيكم له سهر بدات خوا

ده سه له واتى له سه ر ده دات، پاشان داواى وه سيلهم بۆ بکهن، چونکه ئه وه پله و پايه يه که ته نها بۆ يه ک بهنده له بهنده کاني خوايه، و ئومیده وارم من ئه وه بهنده يه بم، هه رکه سيک داواى وه سيلهم بۆ بکات شه فاعه تى منى بۆ حه لال ده بێت.

و بوخارى له جابره وه رپوايه تى کردووه ده لیت: پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رموى: ((مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

واته: هه رکه سيک کاتيک بانگى بيست بليت: ((اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ)), شه فاعه تى منى بۆ حه لال ده بێت له رۆژى قيامه تدا.

و مسلم له سه عدى كورى ئه بووه قاصه وه رپوايه تى کردووه ده لیت: پيغه مبه رى خوا ده فه رمويت: ((مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ)).

واته: هه رکه سيک بيستى بانگده ر ده يگوت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) بليت: (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا)، خوا له تاوانى رابردوى خۆش ده بێت.

ههژدهیه م: سوننه ته له سه ره تای کاتدا بانگ بدریت، و قامه تکردن دوا بخریت، ئیبن ماجه له جابری کوری سه موروه و ریوایه تی کردوو و ئه لبانی به حه سه نی داناو، ده لیت: ((كَانَ بِلَالٌ لَا يُؤَخِّرُ الْأَذَانَ عَنِ الْوَقْتِ، وَرُبَّمَا آخَرَ الْإِقَامَةَ شَيْئًا)).
واته: بیلال بانگدانی دوا ی هاتنی کاته که ی دوا نه ده خست، و له وانه یه قامه تکردنی دوا بخستایه.

چوارده یه م: وه رنه گرتنی کرئ له سه ر بانگدان: ئه حمه د و ئه بوداود و نه سائی له عوسهانی کوری ئه بو عاصه وه ریوایه تیان کردوو و ئه لبانی به سه حیحی داناو، پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی فهرمووه: ((وَاتَّخِذْ مُؤَذِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَى أَذَانِهِ أَجْرًا)).
واته: بانگده ریک هه لبریره کرئ له سه ر بانگدانه که ی وه رنه گریت.

پازده یه م: ئایا بانگده ر قامه ت ده کات، ئه و فهرمووده یه: ((مَنْ أَذَّنَ فَهُوَ يَقِيمُ))
که خاوه ن سونه نه کان جگه له نه سائی ریوایه تیان کردوو زانیان به زه عیفیان داناو، به لام ئه و فهرمووده یه ی ئه بوداود له جابری کوری سه موروه و ریوایه تی کردوو و ئه لبانی به سه حیحی داناو، ده لیت: ((كَانَ بِلَالٌ يُؤَذِّنُ، ثُمَّ يَمْهَلُ فَإِذَا رَأَى النَّبِيَّ ﷺ قَدْ خَرَجَ أَقَامَ الصَّلَاةَ)).

واته: بیلال بانگی ددها، پاشان چاوه روانی ده کرد، ئه گه ر پیغه مبه ری خوا ی ﷺ بینیا یه قامه تی ده کرد بو نویژ.

به لگه ی ئه وه ی تیدا که خودی بیلال بانگیداوه و قامه تی کردوو و ده شی ت بکریته به لگه له سه ر ئه وه ی بانگده ر قامه ت ده کات.

نوزدهیه م: پیشنویژ روختهی بانگدهر ده دات قامه ت بکات، ترمزی له جابری کوری سه موره وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: ((كَانَ مُؤَذِّنٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمْهَلُ فَلَا يَقِيْمُ، حَتَّى إِذَا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ خَرَجَ أَقَامَ الصَّلَاةَ حِينَ يَرَاهُ)).

واته: بانگدهر که ی پیغه مبهری خوا ﷺ چاوه روانی ده کرد و قامه تی نه ده کرد، هه تا پیغه مبهری خوی ﷺ بینایه له مال درده چوو قامه تی ده کرد بو نویژ کردن. ترمزی دوی ریوایه تکرندی ئه م فه رموده یه ده لیت: (وَهَكَذَا قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنَّ الْمُؤَذِّنَ أَمْلَكَ بِالْأَذَانِ، وَالْإِمَامُ أَمْلَكَ بِالْإِقَامَةِ). واته: هه ندیک له زانیان ده لین: بانگدان به دهستی بانگدهر، و قامه تکردن به دهستی پیشنویژه.

بیست: سونه ته له نیوان بانگ و قامه تکرندا دوعا بکریت: ئه بوداود و ترمزی له ئه نه سه وه ریوایه تیان کردووه و ئه لبانی به صه حی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فره مویت: ((لَا يُرَدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ)) و فی روایه ابن حبان و صححه الألبانی: ((الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ يُسْتَجَابُ، فَادْعُوا)). واته: دوعا کردن له نیوان بانگ و قامه تدا رهت نا کریتته وه؛ و له ریوایه تی ئیین جابندا ده فره مویت: دوعا له نیوان بانگ و قامه تدا وه لام ده دریتته وه، بویه دوعا بکه ن. و ئه بوداود له سه هلی کوری سه عده وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه حی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فره مویت: ((ثِنْتَانِ لَا تُرَدَّانِ، أَوْ قَلَّمَا تُرَدَّانِ الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ الْبَاسِ حِينَ يُلْحِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)).

واته: دوعا و نزا و پارانه وه پهت ناکړینه وه یان زور کم پهت ده کړینه وه، کاتی بانگدان، و له کاتی پرووې پرووې و شپړی دهسته ویه خه.

و نه بوداود و نه سائی به عبداللهی کوری عه مره وه ریوایه تیان کردو وه و نه لبانی به (حسن صحیح) ی داناوه، ده لیت: ((أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْمُؤَذِّنِينَ يَفْضُلُونَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قُلْ كَمَا يَقُولُونَ، فَإِذَا انْتَهَيْتَ فَسَلْ تُعْطَ)).

واته: پیاوړیک گوتی: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ بانگدهره کان فزلیان به سهرمانه وه هیه، پیغه مبهر خوا ﷺ فهرمووی: نه وهی ده لیکن وهك نه وان بیلیره وه، نه گهر ته و او بویت داوا له خوی په روه ردگار پیټ ده به خشیت.

بیست و یهك: ثایا نوږکه ران قامهت له دوی بانگدهره وه که وه ده لینه وه؟ له بهر نه وهی قامه تکرر پئی ده گوتړیت بانگ نه وهی دیاره له دوی بانگدهره که وه ده لیکنه وه، بوخاری و مسلم له عبداللهی کوری موغه فله وه ریوایه تیان کردو وه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ)).

واته: له نیوان هموو بانگ و قامه تیکدا دوو رکات نوږی سونهت هیه؛ له م فهرمووده یه پیغه مبهری خوا ﷺ قامه تی به بانگ باسکردو وه.

بَابُ شُرُوطِ الصَّلَاةِ

وَيَجِبُ عَلَى الْمُصَلِّي: تَطْهِيرُ ثَوْبِهِ وَبَدَنِهِ وَمَكَانِهِ مِنَ النَّجَاسَةِ، وَسْتِرْ عَوْرَتِهِ، وَلَا يَشْتَمِلُ الصَّمَاءَ، وَلَا يَسْدُلُ، وَلَا يُسْبِلُ، وَلَا يَكْفِتُ، وَلَا يُصَلِّي: فِي ثَوْبٍ حَرِيرٍ، وَلَا ثَوْبٍ شُهُرَةٍ، وَلَا مَغْصُوبٍ؛ وَعَلَيْهِ اسْتِقْبَالُ عَيْنِ الْكَعْبَةِ - إِنْ كَانَ مُشَاهِدًا لَهَا أَوْ فِي حُكْمِ الْمُشَاهِدِ -، وَغَيْرُ الْمُشَاهِدِ يَسْتَقْبِلُ الْجِهَةَ بَعْدَ التَّحَرِّيِ.

بابهتی مه رجه کانی نویژ

واجبه له سهر نویژ کهر: پۆشاکه کهی و لهشی و ئەو شوینهی نویژ له سهر ده کات پاک بکاتهوه، و عه ورهتی دابپۆشیته، و پۆشاکیک له بهر نه کات قوڵی نه بیته دهسته کانی لیوه ده ربکات و له خوێ بئالینیت و نه توانیت نویژی پیوه بکات، و ترسی ئەوهی هه بیته له کاتی رکوع و سوژدهدا عه ورهتی ده ربکهویت، و پۆشاکیک له بهر نه کات له سهرهوه بۆ خوارهوه شور بیتهوه و قوڵی هه بیته و دهست به قوڵه کانیهوه نه کات، و پۆشاکیک له بهر نه کات درێژ بیت و بجیتته خوار قوله پیکانی، و پۆشاکه کهی کونه کاتهوه بۆ سهرهوه هه لینه کیشیت و قوڵه کانی هه لنه کات، و نویژی ناکات له پۆشاکي ئاوریشم، و پۆشاکي شوهرهت و ناوبانگ، و پۆشاکي داگیرکراودا؛ و پیویسته له سهری رووبکاته خودی که عبه ئەگهر بیبینیت یان حوکمی ئەو که سهی هه بیته که که عبه ده بینیت، و ئەو که سهی نایبینیت رووده کاته ئەو ئاراستهیهی که عبهی تیدایه دواي گهران.

(شروط) کوێ (شرط)ه، له ده رهوهی کردهوه کهیه، به نه بوونی کردهوه که دروستی نییه، به لام مه رج به بوونی کردهوه که ئەنجام بدریت، وهک ده ستنویژ، ئەگهر که سیك به بی ده ستنویژ نویژ بکات نویژه کهی به تاله، به لام مه رج نییه ئەگهر ده ستنویژی گرت نویژ بکات.

(وَيَجِبُ عَلَى الْمُصَلِّي: تَطْهِيرُ ثَوْبِهِ) واجبه ئەو پۆشاکە ی نوێژی پێوه دەکریت پاک بێت، خوای پەرورەدگار دەفرمویت: ﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ (المدر).
واتە: دڵ و دەروونت و پۆشاکی پاک رابگرە.
ئێبن کەسیر دەلیت: عیكرمه له ئیبن عەباسەو دەلیت: كەسیك هات بۆ لای
پرسیاری ئەم ئایەتە ی لێکرد، له وهلامیدا گوتی: لەسەر تاوان و ناپاکی پۆشاک
مەپۆشە، و له ریوایەتیکێ تردا دەلیت: ﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ له زمانی عەرەبدا
مانای ئەوەیە پۆشاکە کانت پاک رابگرە، و له ریوایەتیکێ تردا: خۆت له تاوان پاک
رابگرە.

و ئێبن ماجه له جابری کوری سەمورەو ریوایەتی کردوو و ئەلبانی به
صەحیحی داناو، دەلیت: ((سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ ﷺ، يُصَلِّي فِي الثَّوْبِ الَّذِي يَأْتِي فِيهِ
أَهْلُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِلَّا أَنْ يَرَى فِيهِ شَيْئًا فَيَغْسِلَهُ)).

واتە: پیاویك پرسیاری له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد، نوێژ بکات لهو پۆشاکەدا
که تییدا له گەڵ هاوسەرە که ی جووتبووه؟ فرمووی: بەلێ، مەگەر ئەوێ شتێک
به پۆشاکە که یهوه بینیت ئەو کاته ده بێت بشوات.

و ئەبوداود و نەسائی و ئێبن ماجه له موعاوییهوه ریوایەتیان کردوو و ئەلبانی
به صەحیحی داناو، دەلیت: ((سَأَلْتُ أُخْتِي أُمَّ حَبِيبَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ: هَلْ كَانَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي فِي الثَّوْبِ الَّذِي يُجَامِعُهَا فِيهِ؟، قَالَتْ: نَعَمْ، إِذَا لَمْ يَرَ فِيهِ
أَذَى)).

واته: پرسیارم له ئوم حه بیبه ی خوشکم که هاوسه ری پیغه مبه ری خوابوو ﷺ کرد: ئایا پیغه مبه ری خوا ﷺ بهو پۆشاکه وه که جووت ده بوو له گه ل هاوسه ره کانیدا نویژی ده کر؟، گوتی: به لئ، ئه گهر پیسییه کی پیوه نه بینایه. و بوخاری و مسلم له ئه سائی کچی ئه بوبه کره وه ریوایه تیان کردوه باسی ئه وه ده کات ئافره تیک هاتوو پرسیار ی له پیغه مبه ری خوا ﷺ کردوو ده رباره ی ئه و پۆشاکه ی خوینی حه یزی به رده که ویت چی بکات، پیی فهرموو: ((تَحْتَهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ))؛ له ریوایه تی ترمزیدا که ئه لبانی به سه حیحی داناوه، هاتوو: ((وَصَلِّي فِيهِ)).

واته: ده یکرپنیت، پاشان ئاوی به سه ردا ده کات و پاکی ده کاته وه، و نویژی پیوه بکات.

به لام ئه گهر به پۆشاکیکی پیسه وه نویژ بکات و له نیو نویژه که دا پیی بزانیّت و بتوانیّت دایکه نیّت دایده که نیّت و له نویژه که ی به رده وام ده بیّت، و ئه گهر دوا ی نویژه که ی پیی بزانیّت نویژه که ی سه حیحه و دووباره ی ناکاته وه، یان نه زانیّت که بهو پۆشاکه وه نویژ بکات دروست نییه، یان له بیری چووبیّت به پۆشاکیکی پیسه وه نویژ بکات دووباره کردنه وه ی له سه ر نییه، ئه بوداود له ئه بوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تی کردوو و ئه لبانی به سه حیحی داناوه ده لیّت: ((بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَصْحَابِهِ إِذْ خَلَعَ نَعْلَيْهِ فَوَضَعَهُمَا عَنْ يَسَارِهِ، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ الْقَوْمُ اَلْقَوْا نِعَالَهُمْ، فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَلَاتَهُ، قَالَ: مَا حَمَلَكُمْ عَلَى اِلْقَاءِ نِعَالِكُمْ، قَالُوا: رَأَيْنَاكَ اَلَقَيْتَ نَعْلَيْكَ فَالْقَيْنَا نِعَالَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اِنَّ جَبْرِيلَ

ﷺ أَتَانِي فَأَخْبَرَنِي أَنَّ فِيهَا قَدْرًا - أَوْ قَالَ: أَذَى - وَقَالَ: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَلْيَنْظُرْ، فَإِنْ رَأَى فِي نَعْلَيْهِ قَدْرًا أَوْ أَذَى فَلْيَمْسَحْهُ وَلْيَصَلِّ فِيهَا)).

واتە: کاتیك پێغه مبهري خوا ﷺ نوێژی ده کرد به هاوه لاکانی له ناکاو پێلاوه کانی له پێی داکه ند و لای چه پی دایان، کاتیك هاوه لانی ئه وه یان بی نی پێلاوه کانیان داکه ند، کاتیك پێغه مبهري خوا ﷺ نوێژه که ی ته و او کرد، فه رمووی: چی پالنه رتان بوو پێلاوه کانتان دابکه ن، گوتیان: بینان پێلاوه کانت داکه ند ئیمه ش پێلاوه کان داکه ند، پێغه مبهري خوا ﷺ به راستی جبریل هات بو لام پێی راگه یاند که پێلاوه کانت پیسییان پیوه یه، و فه رمووی: ئه گه ر که سیکتان هات بو مزگه وت با پروانیت، ئه گه ر به پێلاوه کانی به وه پیسیه کی بی نی با به زه ویدا بیخشی نی ت و نوێژیان پیوه بکات.

(وَبَدَنِهِ) پاکی جهسته ش پیویسته بو دروستی نوێژ، ئه حمه د و ئیبن ماجه له ئه به وه ره یه وه ریوایه تیان کردووه و ئه لبانی به سه حیحی داناوه، ده لی ت: ((تَنْزَهُوا مِنَ الْبَوْلِ فَإِنَّ أَكْثَرَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ)).

واته: دوور بن و خۆتان پاک رابگرن له میز، چونکه بیگومام زۆربه ی سزای گوڕ به هۆی خۆ پاک رانه گرته وه یه له میز.

شه وکانی ده لی ت: جمه ور بوچوونیان وایه پاکی پۆشاک و جهسته و شوینی نوێژ واجبه بو نوێژ، و کۆمه لیك بوچوونیان وایه مه رجن بو دروستی نوێژ، و هه ندیک ی تر بوچوونیان وایه سونه تن، و ئه وه ی حه قه واجبن، هه رکه سیك نوێژ بکات به

پۆشاکیکەوہ پیسی پیوہ بیت بە ئەنقەست، کەمتەرخەم بووہ لە بەجیھێنانی واجبیك و نوێژە کەى دروستە^(١).

و ئیبن عبدالبر دەلیت: (وَقَدْ أَجْمَعُوا أَنَّ مِنْ شَرْطِ الصَّلَاةِ طَهَارَةَ الثِّيَابِ وَالْمَاءِ وَالْبَدَنِ).

واتە: زانایان کۆدەنگن کە لە مەرجەکانى نوێژ پاکى پۆشاك و ئاو و جەستەىە^(٢).

(وَمَكَانِهِ مِنَ النَّجَاسَةِ) و ئەو شوینەش کە نوێژى لەسەر دەکریت پێویستە پاک بیت، بوخارى لە ئەبوهورەیره وە رىواىە تى کردووہ دەلیت: ((قَامَ أَعْرَابِيٌّ فَبَالَ فِي الْمَسْجِدِ، فَتَنَاولَهُ النَّاسُ، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: دَعُوهُ وَهَرِيقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ، أَوْ ذَنْوبًا مِنْ مَاءٍ)).

واتە: پیاویکی دەشت نشین هەستا میزی کردە مزگەوتە کەى پێغەمبەرى خوا ﷺ، خەلک سەرزەنشتیان کرد، پێغەمبەرى خوا ﷺ پێى فەرموون: لێیگەرین و دۆلکەیهك ئاو بکەن بەسەر میزە کەیدا.

بەلام ئەگەر پیسی شوینە کە راستەخۆ بەر مرووف نە کەوێت کاتیك نوێژ دەکات نوێژکردن لەو شوینە نوێژە کەى بە تال ناکاتەوہ، بۆ نموونە ئەگەر کەسیك لەسەر فەرشیك یان بەرمالێك نوێژ بکات و گووشەیه کى پیس بیت نوێژە کەى دروستە،

(١). (الدراري المضية)(٧٧/١).

(٢). (التمهيد)(٢٤٢/٢٢).

مسلم لە ئیبن عومەرەو ە رپوایە تی کردوو ە دەلیت: ((رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي عَلَى حِمَارٍ وَهُوَ مُوجَّهٌ إِلَى خَيْبَرَ)).

واتە: پیغەمبەری خوا م ﷺ بینی لەسەر گویدریژیک نوێژ دەکرد، کاتیک بەرەو خەبیەر دەرۆیشت.

ئەم فەرموودەیه بەلگەى ئەو ەى تیدایە ئەگەر لە شوینییدا نوێژ بکات پیسی تیدا بیت، بەلام ئەو پیسییە بەر لەشى نوێژکەرە کە نە کەوێت نوێژە کەى دروستە، چونکە گویدریژ بەدەر نابیت لە پیسی ^(۱).

(وَسْتُرُ عَوْرَتِهِ) داپۆشینی عەرەت مەرجه، ئەگەر کەسیک نوێژ بکات عەرەتى دانەپۆشیت نوێژە کەى دروست نییە، ئەمە بۆچوونى جمهوری زانایە، ئەحمەد و ئەبوداود و ترمزى و ئیبن ماجە لە عایشەو ە رپوایە تیان کردوو ە ئەلبانى بە صەحیحى داناو، دەلیت: پیغەمبەری خوا دەفەرمویت: ((لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ حَائِضٍ إِلَّا بِخِمَارٍ)).

واتە: خوای پەرەردگار نوێژ هیچ ئافرەتیکى بالغ قەبول ناکات ئەگەر سەرى دانەپۆشى بیت لە نوێژە کەیدا.

ئىبن عبدالبر دەلیت: ئەو زانایانەى داپۆشینی عەرەت بە فەزىک لە فەرەکانى نوێژ دەزانن ئىجماع دەکەنە بەلگە لەسەر پووجهلى نوێژى ئەو کەسەى دەتوانیت پۆشاکە کەى لەبەر بکات بەلام لەبەرى نەکات و بەرووتى نوێژ بکات ^(۲).

(۱). پروانە: (فتح البارى) (۵۷۷/۲)، و (نیل الأوطار) (۱۴۶/۲).

(۲). (الاستذکار) (۱۹۷/۲).

عەورەتى پیاو لە نیوان ناوك و ئەژنۆیداىە، تەبەرانى لە (معجم الصغير) دا لە عبداللەى كورى جەغفەرى كورى ئەبوتالبەووە رىواىەتى كردووە و ئەلبانى بە حەسەنى داناو، دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَا بَيْنَ السَّرَّةِ وَالرُّكْبَةِ عَوْرَةٌ)).

واتە: نیوان ناوك و ئەژنۆ عەورەتە.

بەلام پیویستە لە نوێژدا سەرشانەکانیشى داپۆشیت، بوخارى و مسلم لە ئەبوهورەیرەووە رىواىەتى كردووە دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ، لَيْسَ عَلَى عَاتِقِهِ مِنْهُ شَيْءٌ)).

واتە: كەسێك لە ئیوێ نوێژ نەكات لە پۆشاکیكدا هیچ لەو پۆشاكە بەسەر شانەكانەکانییەو نەبیّت.

بەلام عەورەتى ئافرەت هەموو لەشییەتى جگە لە لەپى دەستەكان و روخسارى، ترمزى لە ئیبن مەسعودووە رىواىەتى كردووە و ئەلبانى بە صەحیحى داناو، دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ)).

واتە: ئافرەت عەورەتە.

و خۆى پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿وَلَا يُبْدِيَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (النور).

واتە: جوانییان دەرەخەن، ئەو نەبیّت بە ئاشكرا دیارە.

تەبەرى دەلیت: ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ ئەو بۆچوونەى لە هەموو بۆچوونەكان لە صەوابەووە نزیکترە قسەى ئەو كەسانەى كە دەلین: مەبەست لە روخسار و لەپى

دهسته کانه؛ و ئيين که سير ده لیت: ﴿وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ ^ط مانای
 نه وهیه هیچ شتیك له جوانییان بو که سانی بیگانه دهرنه خه، ئیلا نه وه نه بیت
 ناشارد ریته وه، و ئیین مه سعود ده لیت: وهك پۆشاك، و ئیین عه باس ده لیت:
 مه به ست روخسار و له پی دهسته كان و نهنگوستیلهیه، هاوشیوهی نه مه له ئیین
 عومه ر و عیكرمه و سه عیدی كوری جوبهیر و نه بوشه عسا و زه حاك و ئیبراهیمی
 نه خعی و جگه له نه وانیشه وه گیر دراوه ته وه؛ و نه بوداود له عائیشه ی دایکی
 باوه ردارانه وه ریوایه تی کردووه و نه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری
 خوا ^{صَلَّیَ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ} ده فره مویت: نه گهر ئافرهت بالغوو ناشیت هیچ شوینیکی بییری ئیلا
 روخسار و له پی دهسته کانی نه بیت.

(وَلَا يَشْتَمِلُ الصَّمَّاءُ) زانایان چہند لیکدانہ وہیہ کیان بۆ کردووه، به لام ئەو
 لیکدانہ وہی زۆریان جەختی لێدەکەنەوہ ئەوہیہ: پۆشاکێک لەبەر بکات هیچ
 دەرچەہیہ کی نہبیٹ دەستەکانی لێوہ دەر بکات و تەسک بیٹ و نہ توانیٹ بہ
 ئاسانی نوێژہ کەہی بہ جی بہینیٹ، و ترسی ئەوہی ہەبیٹ لایہ کی بہرز بکاتہوہ
 عہورہ تی دەر بکەوێٹ، بوخاری و مسلم لہ ئەبوسە عیدی خودرییہوہ ریوایہ تیان
 کردووه دەلیٹ: پیغەمبەری خوا ﷺ: ((نَهَى عَنْ اِشْتِمَالِ الصَّمَاءِ)).

واته: نه هیکردوه که سیڅ پوڅاکیڅ له بهر بکات دهره چه ی نه بیټ و ته سڅ بیټ و ترسی دهر که وتنی عه وره تی هه بیټ.

(وَلَا يَسْأَلُ) بریتییە لە پۆشاکێک لە سەرەوه بۆ خوارەوه شۆر بیتەوه و قۆڵی
هەبێت و دەست بە قۆڵەکانییەوه نەکات، و ترسی ئەوهی هەبێت بکەوێت و

عەورەتى دەربەكەوێت، ئەبەداود لە ئەبەداودەوێت، ڕیواىەتى كەردووە و ئەلبانى بە
 حەسەنى داناو، دەلیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ السَّذْلِ فِي الصَّلَاةِ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ نەهى كەردووە پۆشاكێك لەبەر بكریت هیچ
 دەرەچەیه كى نەبیّت لەسەرەوێت بۆ خوارەوێت، و ترسى دەرکەوتنى عەورەتى
 هەبیّت.

(وَلَا يُسْبَلُ) و پۆشاكێك لەبەر نەكریت درێژ بیّت و بچیتە خوار قولى پێكانى،
 بوخارى لە ئەبەوهرهیرهوێت ڕیواىەتى كەردووە دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ
 دەفەرموێت: ((مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ)).
 واتە: ئەو پۆشاكەى دیتەخوار قولى پێكان لە ئاگر دایە.

و مسلم لە ئەبەوزەرەوێت ڕیواىەتى كەردووە دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ
 دەفەرموێت: ((ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْمَنَانُ الَّذِي لَا يُعْطِي شَيْئًا إِلَّا مِنْهُ،
 وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتَهُ بِالْحَلْفِ الْفَاجِرِ، وَالْمُسْبِلُ إِزَارَهُ)).

واتە: سێ كەس خۆى پەرەردگار قەسەیان لە گەڵدا ناكات لە قیامەتدا: ئەو
 كەسەى منەت دەكات و هیچ شتێك نابەخشیت ئیلا منەت دەكات بەسەر ئەو
 كەسەدا كە پێى دەبەخشیت، و ئەو كەسەى برەو بە كالاكەى دەدات بە سودبەندى
 درۆ، و ئەو كەسەى پۆشاكەى درێژه و دەچیتە خوار قولى پێكانى.

(وَلَا يَكْفُتُ) كۆكردنەوهى پۆشاك و هەلكیشانى بۆ سەرەوێت و هەلكردنى
 قۆلەكان نەهى لێكراو، بوخارى و مسلم لە ئیبن عەباسەوێت ڕیواىەتیان كەردووە
 دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((أَمَرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ، عَلَى

الْجَبْهَ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا نَكِفَتِ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ)).

واته: فهريمانم پيكراره سوژده لهسهر ههوت ئيسقان بيه، لهسهر نيوچاوان و به دهستی ئامازهي كرد بو لوتي، و دهسته كان، و ئهژنوكان، و كهناري پيكان، و پوڤاك كوئه كهينهوه و ههلي نه كهين و قوله كانمان ههله كهين، و قژ نه بهستين و كوينه كهينهوه.

و مسلم له ئيين عه باسه وه رپوايه تي کردوه كه: ((أَنَّه رَأَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْحَارِثِ يُصَلِّيَ وَرَأْسَهُ مَعْقُوصٌ مِنْ وَرَائِهِ، فَقَامَ فَجَعَلَ يَحُلُّهُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، فَقَالَ: مَا لَكَ وَرَأْسِي؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا مَثَلُ هَذَا مَثَلُ الَّذِي يُصَلِّي وَهُوَ مَكْتُوفٌ)).

واته: عبداللهي كوري حارسي بينيه نويزي ده كرد و قزي له پشتي سهرييه وه بهستبو، ههستا قزي کرده وه، كاتيک نويزه كهی تهواوکرد هات بو لای ئيين عه باس، گوتي: ئه وه چيت دهويت له سهرم؟ گوتي: گويم لي بوو پيغه مبهري خوا ﷺ دهيفه رموو: نمونه ي ئه م كهسه وهك كهسيكه نويز بكات و دهسته كانی به سترابيته وه.

(وَلَا يُصَلِّي: فِي ثَوْبٍ حَرِيرٍ) پوڤاکی ئاوريشم بو پياوان ههrame، له نويز و دهره وهی نويزيش، ترمزي له ئه بوموساي ئه شعهر ييه وه رپوايه تي کردوه و ئه لباني به سه حياحي داناوه، دهليت: پيغه مبهري خوا ﷺ دهفرموي: ((حَرَّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي، وَأُحِلَّ لِنَاثِهِمْ)).

واتە: پۆشاکی ئاوریشم و زێر حەرامکراوە لەسەر نێرینەکانى ئوممەتە کەم، و
حەلّە بۆ مێیه نەکانیان.

بەلام ئاوریشمی دەستکرد یان پۆشاکی کە لە مادەى تر بێت و ئاوریشمی
تێکەڵ بێت دروستە، ئەحمەد و ئەبوداودە ئێبن عەباسەو ە رىوايه تيان کردوو ە
ئەلبانى بە صەحیحى داواوە، دەلیت: ((إِنَّمَا نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الثَّوْبِ
الْمُصْمَتِ حَرِيرًا)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ تەنها نەهى لەو پۆشاکی ئاوریشمە کردوو ە کە هیچ
پارچەیه کى تری تێکەڵ نەبێت و تەنها ئاوریشم بێت.

(وَلَا ثَوْبَ شُهْرَةٍ) پۆشاکی شوهرەت هەموو کاتێک نەهى لێکراوە، و بۆ نوێژ لە
پیشتر، ئێبن ماجە لە ئێبن عومەرەو ە رىوايه تى کردوو ە و ئەلبانى بە حەسەنى
داناو، دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شُهْرَةٍ فِي الدُّنْيَا،
أَلْبَسَهُ اللَّهُ ثَوْبَ مَذَلَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ أَلْهَبَ فِيهِ نَارًا)).

واتە: هەركەسێک پۆشاکی شوهرەت لە دنیا لەبەر بکات خۆى پەرەردگار
پۆشاکی زەلیلى لەبەر دەکات لە رۆژى قیامەتدا، پاشان ئاگرى تیبەردەدات.

پۆشاکی شوهرەت بە هەموو پۆشاکی دەگوتریت کە عادەتى خەلکى ئەو
ناوچەیه نەبێت بپۆشن، یان گوتراو ە: هەموو پۆشاکیکە زیادەروى کرابێت لە
نرخ و بەهاکەیدا و خاوەنە کە بۆ فیز و خۆبەگەورە زانین بپۆشییت.

(وَلَا مَغْصُوبٍ) ئەگەر کەسێک بە پۆشاکیکی داگیرکراو ە نوێژ بکات
نوێژە کەى دروستە، هەروەها ئەگەر لەسەر زەوییه کى داگیرکراو نوێژ بکات،

بهلام تاوانبار ده بیټ، بوخاری و مسلم له ئه بوبه کره نه فیعی کوری حارسه وه ریوایه تیان کردووه باسی حه جی مالئاوای ده کات، ده لیټ: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ)).

واته: بیگومان خوینتان و سامانتان و که سایه تیتان بۆ یه کتر حهرامه. نه وه وی ده لیټ: نویژ کردن له سهر زه وی داگیرکراو حهرامه به ئیجماعی زانایان، و لای ئیمه و جمهوری فقهیه کان و ئوصولیه کان نویژه که ی دورسته، و ئه حمه دی کوری حه نهل و جوبائی و جگه له ویش له موخته زیله ده لین: نویژه که ی باتله، به لام ئوصولیه کان ئیجماعی پیش ئه وان ده که نه به لگه به سه ریانه وه^(۱).

(وَعَلَيْهِ اسْتِقْبَالُ عَيْنِ الْكَعْبَةِ إِنْ كَانَ مُشَاهِدًا لَهَا) واجبه موسلمان له کاتی نویژکردندا پروو بکاته قیبله، کاتیک له مزگه وتی حهرام نویژ ده کات و که عبه ده بینیت.

(أَوْ فِي حُكْمِ الْمُشَاهِدِ) و که سیک ئه گهر له دهره وه ی مزگه وتی حهرام نویژ بکات وه که سیک که له حهره می مه که که دا نویژ بکات، و مزگه وتی حهرام بینیت پروو ده کاته مزگه وتی حهرام ئه گهر که عبه ش نه بینیت، خوی پهره ردگار ده فهرمویت: ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة).

واته: پروو بکه ئاراسته ی مزگه وتی حهرام که که عبه ی پیروژه.

(۱). (المجموع) (۱۶۴/۳).

و بوخارى و مسلم له ئەبوهورەیرهوه رىوايه تيان کردووه باسى ئەو كەسه دەكات كە هاتوو و بە هەڵە نوێژی کردوو، پێغه مبهرى خوا ﷺ پێى فەرموو: ((اَسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ فَكَبِّرْ)).

واتە: ڕوو بکە قىبلە و (الله أكبر) بخوێنە.

(وَعَبِيرُ الْمُشَاهِدِ يَسْتَقْبِلُ الْجَهَّةَ بَعْدَ التَّحَرِّيِ) هەموو موسلمانانى دۇنيا كاتىك نوێژ دەكەن پێويستە ڕوو بکەن ئەو ئاراستەيهى كە عەبى تېدايه، خواى پەروەردگار دەفەرموێت: ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (البقرة).
واتە: لە هەرشوێنێك بوون ڕوو بکەنە ئاراستەى كە عەبە.

و تەرمزى و ئىبن ماجه له ئەبوهورەیرهوه رىوايه تيان کردووه و ئەلبانى بە صەحیحى داناوه، دەلیت: پێغه مبهرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ)).

واتە: نىوان ڕۆژەهەلات و ڕۆژئاوا قىبلەيه.

پێويستە نوێژكەر بە دواى ئاراستەى كە عەبەدا بگهڕێت، دواى ئەو ئەو ئەگەر ئاراستەى كە عەبەشى هەڵە كەردبێت نوێژه كەى دروستە، دارەقوتنى و حاكم له جابرهوه رىوايه تيان کردووه و ئەلبانى بە حەسەنى داناوه، دەلیت: ((كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي مَسِيرٍ أَوْ سَفَرٍ فَأَصَابَنَا غَيْمٌ فَتَحِيرْنَا فَاخْتَلَفْنَا فِي الْقِبْلَةِ فَصَلَّى كُلُّ رَجُلٍ مِّنَّا عَلَى حِدَةٍ وَجَعَلَ أَحَدُنَا يَخْطُ بَيْنَ يَدَيْهِ لِنَعْلَمَ أَمَكِنْتَنَا، فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَلَمْ يَأْمُرْنَا بِالْإِعَادَةِ، وَقَالَ: قَدْ أَجَزَتْ صَلَاتُكُمْ)).

واتە: ئێمه له گەڵ پێغه مبهرى خوادا ﷺ بووین له رینگایه كدا یان له سهفهريكدا، ئاسمان بوو هه‌ور و ئاراستەى قىبلەمان لى تێكچوو و ناكۆك بووین،

هەرکەسێکمان بۆ خۆی نوڤژى کرد و هێڵیکى له بەردهستى خۆیدا کیشا بۆ ئەوەى بزانیان ڕووه قىبله نوڤژمان کردوو، ئەوهمان باسکرد بۆ پىغه مبهرى خوا ﷺ فەرمانى پىنه کردین نوڤژه که مان دووباره بکهینهوه، و فەرمووی: نوڤژه که تان دروسته.

و هه ندىك له زانایان ئىجماعیان هیناوه له سهر ئەوێ ڕووکردنه قىبله مهرجه، نهو هوى ده لیت: ڕووکردنه قىبله مهرجه بۆ دروستى نوڤژ، ئیلا له دوو حاله تدا نه بیټ^(۱)؛ ئەو دوو حاله تهش: حالى ترسى زۆر، و نوڤژى سوننه ته له سه فهدا. ئە گهر موسلمان له فرۆكه یان شه مه نده فەر یان پاپۆر یان ئۆتومبیلدا بیټ و بترسیت ئە گهر دابه زیت نوڤژ بکات یان بترسیت هه تاكو ده گاته جیگای مه به ست کاتى نوڤژه که ی له ده ست بچیت ده توانیت ڕووی له قىبله نه بیټ نوڤژ بکات؟ لیژنه ی هه میشه ی فه توا ده لێن: ئە گهر که سیک سواری ئۆتومبیل یان شه مه نده فەر یان فرۆكه یان چوارپییه ك بیټ بترسیت له نه فسى خۆی ئە گهر دابه زیت بۆ به جیهینانى نوڤژى فەر ز و بزانیټ ئە گهر دواى بخات هه تاكو ده گاته ئەو شوینه ی ده توانیت نوڤژى تیدا بکات کاته که ی له ده ست بچیت، نوڤژ ده کات به گویره ی توانای له بهر ره های ئەو فەرمووده یه ی خواى په روه ردگار ده فەرمویت: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة).

واته: خوا ئەرك ناخاته سهر شانى هه چ که س به دهر له توانای.

و ئەو ئایه ته ی که ده فەرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن).

واته: له خوا بترسن به گویره ی تواناتان.

(۱). (المجموع) (۱۸۹/۳).

و ئەو ئایەتەى كە دەفەر مویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج).

واتە: لە ئایندا داواى شتێكى لى نە كردوون لە توانا ئاندا نەبێت.

و ئەوێ نوێژ دەكات لەسەر ئەو شتێكەى باسكرا پروویان لە هەركوێ بوو بە بەردەوامى یان تەنها سەرەتای نوێژەكەى پروو دەكات قیبلە، ئەمە دەگەرێتەوێ بوو توانای، ئەگەر لە توانیدا بوو هەتا نوێژەكەى تەواو دەكات پرووی لە قیبلە بێت و ئەوێ واجبە لەسەرى، چونكە پروو كردنە قیبلە مەرجە بوو دروستى نوێژى فەرز لە شوێنى نیشتهجى بوون و لە سەفەرىشدا^(١).

بەشیوەیه كى گشتى پوختهى مەرجەكانى نوێژە كە زانایان باسیان كردوو و نوسەر هەندێكیانى باسكردوووە بریتین لە:

یەكەم: ئیسلام: مەرجى هەموو پەرستشێكە و مەرجى نوێژەشە و كەسێك مۆسڵمان نەبێت نوێژەكەى دروست نییه.

دوووەم: عەقل و ژیری: عەقڵیش مەرجى قەبوڵبوونی هەموو پەرستشەكانە، و كەسێك ئەگەر عەقل و ژیری لە دەست دا بێت قەڵەمى لەسەر هەلیگراوه و نوێژى لەسەر پێویست نییه و ئەگەر نوێژیش بكات نوێژەكەى دروست نییه.

سێیهەم: جیاكاری (التمييز): بوو دروستى نوێژ تەمەنى جیاكاری پێویستە و زانایان باسى ئەوەیان كردوووە لە تەمەنى حەوت سالییهوێ دەست پێدەكات، ئەبۆداود لە عبداللەى كورى عەمرهوێ رێوايه تى كردوووە و ئەلبانى بە (حسن

(١). (فتاوى اللجنة الدائمة - ١) (١٢٣/٨ - ١٢٤).

صحیح) ی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((مُرُوا الصَّبِيَّ بِالصَّلَاةِ إِذَا بَلَغَ سَبْعَ سِنِينَ، وَإِذَا بَلَغَ عَشَرَ سِنِينَ فَأَضْرِبُوهُ عَلَيْهَا)).

واته: فهرمان به مندال بکه ن نوڤژ بکات ئە گهر ته مه نی گه یشته ههوت سال، و ئە گهر ته مه نی گه یشته ده سال له سه ر نوڤژ نه کردن لی بدن.

چواره م: له شگران نه بوون و هه بوونی ده ستنوڤژ: مسلم له ئیبن عومه ره وه ریوایه تی کردوه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْرٍ)).

واته: خوی په روه ردگار نوڤژ قه بول ناکات له که سیك له شی گران بیت یان ده ستنوڤژی نه بیت.

پینجه م: پاکی پوشاک و شوین و جهسته پښتر به درښی باسکرا. شه شه م: داپوشینی عه وهرت، که سیك ئە گهر بتوانیت عه وهرتی داپوشیت و داینه پوشیت نوڤژه که ی دروست نییه.

هه وته م: داخلبوونی کات: مه رجه بو دروستی نوڤژ له و کاته دیاریکراوه دا به جی به ینریت که له شه رعدا دیاریکراوه.

هه شته م: پروکردنه قیبله بو نوڤژ فهرز و سونه ته مه رجه به و درښییه ی باسکرا.

نویه م: نییه ت: نییه ت هینانی ئە و نوڤژه ی کاتی هاتوه مه رجه بو دروستی نوڤژه که و ده بیت نییه تیش له ئە نجامدانی ته نها گوڤرایه لی و په زامه ندی خوی په روه ردگار بیت^(۱).

(۱). ئە و مه رجانە له (شروط الصلاة وأركانها وواجباتها) ی محمدی کوری عبدالوهابدا هاتوه.

بَابُ كَيْفِيَّةِ الصَّلَاةِ

لَا تَكُونُ شَرْعِيَّةٌ إِلَّا بِالنِّيَّةِ، وَأَرْكَانُهَا كُلُّهَا مُفْتَرَضَةٌ، إِلَّا قُعُودَ التَّشَهُّدِ الْأَوْسَطِ وَالْاِسْتِرَاحَةِ.

بابه تی چونییه تی نوږ

نوږ شهرحی نییه به نییه ت نه بیت، و ئه ركانه كانی هه مووی فهرزه، جگه له ته حیاتی ناوه راست و دانیشتی پشوودان (جلسه الاستراحة).

(لَا تَكُونُ شَرْعِيَّةٌ إِلَّا بِالنِّيَّةِ) نییه ت مه رج بو دروستی نوږ و به زمان زیکرکردنی بیدعه، و شوینی دله، و گرنه بو جیا کردنه وه عاده ت له پهرستن و پهرستنیک له پهرستنیک تر، بوخاری له عومه ره وه ریوایه تی کردووه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فیه رموو: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)).

واته: پاداشت و قه بولبونی کرده وه کان به گویره ی نییه ته کانییه تی؛ و هه موو کرده وه کان پیویسته به دلسوزییه وه ته نها له بهر خوی په روه ردگار ئه نجام بدریت، و به دوور بیت له ریایی و بهر چاوی.

(وَأَرْكَانُهَا كُلُّهَا مُفْتَرَضَةٌ) هه موو روکنه کانی نوږ فهرزه، و جمهوری زانایان جیاوازی ناکه ن له نیوان واجب و فهرز و له ئوصولدا به وه پیناسه یان کردووه: به ئه نجامدانی موسلمان پاداشتی ده ست ده که ویت و به ئه نجام نه دانی تووشی تاوان ده بیت، و (أركان) کوی (رکن)ه، و بریتییه له وه فهرزه ی که له نیو پهرستنه که دایه، و به ئه نجامنه دانی روکنیک له روکنه کان نوږ به تال ده بیتته وه، بو نمونه ئه گهر که سیك له رکاتیکدا رکوع نه بات نوږه که ی دروست نییه و به سوژده ی سه هویش قهره بوو ناکریتته وه، هه تا کو نه گهریتته وه ئه و روکنه به جی نه هیئیت، و زانایان باسی ئه وه یان کردووه هه موو ئه و کردار و گوفتارانیه پیغه مبه ری خوا

ﷺ فهرمانی بهو کهسه کردووہ کہ نویژہ کہی هه له کرد پروکنه، و پروکنه کانی نویژ بریتین له:

یه کهم: به پیوه وهستان بو نویژہ فه رزه کان بو کهسیک که بتوانیت، بوخاری له عیمانی کوری حوصهینه وه ریوایه تی کردووہ ده لیت: ((كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ)).

واته: مایه سیریم هه بوو، پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد چون نویژ بکه م؟ فهرمووی: به پیوه نویژ بکه، نه گهر نه توانی به دانیشتنه وه نویژ بکه، نه گهر نه توانی له سه رلا نویژ بکه.

و بوخاری و مسلم له نه بوهورهیره وه ریوایه تیان کردووہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ بهو کهسه ی نویژی هه له کرد فهرمووی: ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ)). واته: نه گهر هه ستایت بو نویژ الله اکبر بخوینه.

دووهم: (الله اکبر) ی ئیحرام: به (الله اکبر) هه موو کردار و گوفتاریکی دهره وه ی نویژ قه ده غه ده بیت، و نویژ ده ست پی ده کات، بوخاری و مسلم له نه بوهورهیره وه ریوایه تیان کردووہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ بهو کهسه ی نویژی هه له کرد فهرمووی: ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْبِغْ الوُضوءَ، ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ فَكَبِّرْ)).

واته: نه گهر هه ستایت بو نویژ به جوانی ده ستنویژ بگره، پاشان پروو بکه ره قیبله و الله اکبر بخوینه.

و ئه‌حمده و خاوه‌ن سونه‌نه‌کان جگه له نه‌سائی له عه‌لییه‌وه ریوایه‌تیان کردووه و ئه‌لبانی به (حسن صحیح)ی داناوه، ده‌لیت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ)).

واته: کللی نوڙ پاکیه له له‌شگرانی و بێ ده‌ستنوڙی، و به‌الله اکبر حه‌رام ده‌بی‌ت، و سه‌لامدانه‌وه حه‌لّ ده‌بی‌ته‌وه.

سییه‌م: خوڤندنێ سوره‌تی الفاتحه: خوڤندنێ سوره‌تی الفاتحه بۆ هه‌موو رِکاتیک فه‌رزه، بۆ هه‌موو که‌سیک که نوڙ ده‌کات ئیام بی‌ت یان نوڙ بکات له دوا ئیامه‌وه یان به‌ته‌نها نوڙ بکات، و ئه‌و بۆچوونه‌ی ئه‌رجه له نوڙی به‌کوومه‌لدا ئه‌و که‌سه‌ی له دوا ئیامه‌وه نوڙ ده‌کات له‌و رِکاتانه‌ی ئیام ده‌نگ به‌رز ده‌کاته‌وه سوره‌تی الفاتحه ناخوڤنیت و گو‌ی له ئیام ده‌گریت، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الأعراف).

واته: ئه‌گه‌ر قورئان خوڤندرایه‌وه گو‌یی بۆ بگرن و بیده‌نگبن به‌لکو به‌ر به‌زه‌یی خوا بکه‌ون.

ئین ئه‌بوشه‌یه و ته‌به‌ری و ئین ئه‌بو‌حاته‌م و به‌یه‌قی له ئه‌بو‌هوره‌یره‌وه ریوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: خه‌لک له نوڙدا قسه‌یان ده‌کرد ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾؛ و ته‌به‌ری و به‌یه‌قی له ئین عه‌باسه‌وه ریوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً﴾ ئه‌مه‌ ده‌رباره‌ی نوڙه‌ فه‌رزه‌کانه، هه‌رچی باس و خوڤندنه‌وه‌ی تره

دوای ئەوێ سوننه ته، پیغه مبهری خوا ﷺ له نویژی فهرزدا قورئانی ده خویند، هاوه له کانی له دوایه وه قورئانیان خویند و لێی تیکچوو، ئەم ئایه ته دابه زی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ئەمه دهرباره ی نویژی فهرزه؛ و ئیبن ئەبو حاتم له ئەبو وائیله وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ئیبن مه سعود سه لامی کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی ده کرد، وه لامی نه دایه وه، (پیش ئەوه که سیک له نویژدا قسه ی ده کرد و باسی کار و فهرمانی خوی ده کرد)، کاتیک نویژه که ی ته واکرد وه لامیدایه وه و فهرمووی: خوی پهروه ردگار چی بویت ئەنجامی ده دات، خوا ئەم ئایه ته ی دابه زاند: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾؛ و ته بهرانی له سه عیدی کوری جوبه یره وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ واته: له جه ژنه کان و جومعه و ئەو نویژانه ی ئیام به دهنگی بهرز قورئانی تیدا ده خوینیت، گوئی لی بگرن.

و بوخاری و مسلم له ئەبو هوره یره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ بهو که سه ی نویژی هه له کرد فهرمووی: ((ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)).

واته: پاشان ئەوهنده ی قورئان که له بهرته و ئاسانه بۆت بیخوینه؛ و ئەم پرسه زۆر جیی ناکوکییه لای زانایان.

ئه‌و قورئانه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه به‌ره‌هایی هاتوو وابه‌سته‌کراوه، بوخاری و مسلم له‌عوباده‌ی کوری صامته‌وه‌ریوایه‌تیا‌ن کردوو ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ)).

واته: نوڤژ نییه‌ بو که‌سیک که‌ سوره‌تی الفاتحه‌ نه‌خوینی‌ت.

و ئه‌وه‌ی که‌له‌ دوا‌ی ئی‌مامه‌وه‌ له‌و ر‌کاتانه‌ی به‌ ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینی‌ت گوی ده‌گری‌ت و قورئان ناخوینی‌ت، ئه‌حمه‌د و خاوه‌ن سونه‌نه‌کان جگه‌ له‌ ترمزی له‌ ئه‌بوهوره‌یره‌وه‌ریوایه‌تیا‌ن کردوو و ئه‌لبانی و ئی‌مامی مسلم به‌ صه‌حیحیا‌ن داناوه‌، ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ؛ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبَّرُوا، وَإِذَا قَرَأَ فَأَنْصِتُوا)).

واته: ئی‌مام دانراوه‌ بو ئه‌وه‌ی چاوی لی بکری‌ت، ئه‌گه‌ر (الله أكبر)ی خویند ئی‌وه‌ش (الله أكبر) بخوینن، و ئه‌گه‌ر قورئانی خویند بی‌ده‌نگبن و گویی بو بگرن. چواره‌م و پینجه‌م: رکوع و د‌نیا‌بوون له‌ جووله‌که‌وتنی ئه‌ندامه‌کانی له‌ش له‌ رکوعدا: خا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الحج). ۷۷

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ رکوع و سوژده‌ ببه‌ن و په‌روه‌ردگارتان په‌رستن و کرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام بده‌ن، به‌ل‌کو سه‌رفرازبن.

و بوخاری و مسلم له‌ ئه‌بوهوره‌یره‌وه‌ریوایه‌تیا‌ن کردوو ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و که‌سه‌ی نوڤژی هه‌له‌ کرد فه‌رمووی: ((ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا)).

واته: پاشان رکوع ببه و له رکوعدا بوهسته هه تاکو دلیا ده بیّت هه موو
ئه ندامه کانی له شت له جووله که تووه.

و ئیبن مونزر ده لیت: (أَجْمَعُوا عَلَى أَنَّ الْقَادِرَ لَا تُجْزِئُهُ الصَّلَاةُ إِلَّا أَنْ يَرْكَعَ
وَيَسْجُدَ).

واته: زانایان کۆدهنگن که سیك بتوانیت رکوع و سوژده نه بات نویژه که ی
دروست نییه ^(۱).

شه شهّم و حه وتهّم: راستبوونه وه له رکوع و وهستان هه تاکو دلیابوون له
جووله که وتنی ئه ندامه کانی له ش: بوخاری و مسلم له ئه بوهوره یه وه ریوایه تیان
کردوو ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ به و که سه ی نویژی هه له کرد فه رمووی: ((ثُمَّ
ارْفَعْ حَتَّى تَسْتَوِيَ قَائِمًا)).

واته: دوا ی رکوع راستبه ره وه هه تاکو ریک راده وه ستیت و دلیا ده بیّت هه موو
ئه ندامه کانی له شت له جووله که تووه.

هه شتهّم و نویهّم: سوژده برن و دلیابوون له جووله که وتنی ئه ندامه کانی له ش
له سوژده دا: بوخاری و مسلم له ئه بوهوره یه وه ریوایه تیان کردوو ده لیت:
پیغه مبهری خوا ﷺ به و که سه ی نویژی هه له کرد فه رمووی: ((ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى
تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا)).

واته: دوا ی ئه وه ی له رکوع راست ده بیته وه سوژده ببه و له سوژده که تدا
بوهسته هه تاکو دلیا ده بیّت هه موو ئه ندامه کانی له شت له جووله که تووه.

(۱). (الإجماع) (۴۲).

و پیویسته سوژده بردن له سهر حهوت ئیسقان بیّت، بوخاری و مسلم له ئیین
عهباسه وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أَمَرْتُ أَنْ
أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ، عَلَى الْجَبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ،
وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ)).

واته: فهرمانم پیکراوه سوژده له سهر حهوت ئیسقان ببه، له سهر نیوچاوان و
به دهستی ئاماژه ی کرد بو لوتی، و دهسته کان، و ئه ژنوکان، و کهناری پیکان.
دهیه م و یازدهیه م: راستبوونه وه له سوژده و وهستان هه تا کو دنیابوون له
جووله کهوتنی هه موو ئه ندامه کانی له ش و سوژده ی دووه م: بوخاری له
ئه بهوهره یه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ به و کهسه ی نویژی
هه له کرد فهرمو ی: ((ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئَنَّ جَالِسًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئَنَّ سَاجِدًا،
ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئَنَّ جَالِسًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا))؛ وَقَالَ أَبُو آسَمَةَ فِي
الْأَخِيرِ: ((حَتَّى تَسْتَوِيَ قَائِمًا)).

واته: دوا ی ئه وه ی سوژده ده بهیت سهرت بهرز بکه ره وه و بوهسته هه تا کو دنیایا
ده بیّت که هه موو ئه ندامه کانی له شت له جووله کهوتوو، پاشان سوژده ببه و
بوهسته هه تا کو دنیایا ده بیّت هه موو ئه ندامه کانی له شت له جووله کهوتوون،
پاشان سهرت بهرز بکه ره وه و بوهسته هه تا کو دنیایا ده بیّت که هه موو
ئه ندامه کانی له شت له جووله کهوتوو، پاشان بهوشیویه بکه له هه موو
نویژه که تدا؛ و له ریوایه تی کدا له بری جاری دووه می: ((ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئَنَّ
جَالِسًا))، پاشان دوا ی ئه وه ی ته حیات خویند ههسته هه تا کو ریک راده وه ستیت^(۱).

(۱). پروانه: (شروط الصلاة وأركانها وواجباتها) ی محمدی کوری عبدالوهاب.

ئەلبانی دەلیت: ((ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا)) لەم ڕیوایەتە لە جاری دووھدا (شاذ)ە، ئەگەر صحیح بووایە بەلگە بوو لەسەر دانیشتنی پشوو دان بەلکو لەسەر وەستان و دڵنیابوون لە جوولە کەوتنی ھەموو ئەندامەکانی لەش، و کەس لە زانایان ئەو بۆچوونەیان نییە^(۱).

دوازدەھەم: تەحیاتی کۆتایی: زانایان ناکۆکن ئایا ڕوکنە یان واجبە، ڕوکنە لە مەزھەبی شافعی و حەنبەلی و کۆمەڵیک لە زاناین سەلەفە، بە بەلگە ی ئەو فەرموودەیی نەسائی و دارەقوتنی و بەیھەقی لە ئیبن مەسعودەو ڕیوایەتیان کردوو و ئەلبانی بە صحیحی داناو، دەلیت: ((كُنَّا نَقُولُ فِي الصَّلَاةِ، قَبْلَ أَنْ يُفْرَضَ التَّشَهُّدُ: السَّلَامُ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَقُولُوا هَكَذَا، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ هُوَ السَّلَامُ، وَلَكِنْ قُولُوا: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ)).

واتە: ئیمە لە نوڙدا پیش ئەوێ ئەحیات فەرز بکریت دەمانگوت: سەلام لەسەر خوا بیّت، سەلام لەسەر جبریل و میکائیل بیّت، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: وامەلین، چونکە خوا پەروردار سەلامە، بەلکو بلین: ((التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ)).

سیازدەھەم: سەلامدانەو: جەمھوری زانایان بۆچوونیان وایە یە کەم سەلامدانەو ڕوکنە، ئەحمەد و خاوەن سونەنەکان جگە لە نەسائی لە عەلییەو ڕیوایەتیان

(۱). پروانە: (مختصر صحيح الإمام البخاري) (۱۰۸/۴).

کردوو و ئهلبانی به (حسن صحیح)ی داناوه، دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رمویت: ((مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ)).

واته: کللی نویژ پاکیه له له شگرانی و بی دهست نویژی، و به الله اکبر حه رام ده بیت، و سه لامدانه وه جه لال ده بیت وه.

نه وه وی دهلیت: مهزه بهی ئیمه ئه وهیه سه لامدانه وه قهرز و روکنیکه له روکنه کانی نویژ و به بی سه لامدانه وه دروست نییه، و ئه وه بۆچوونی جمهوری زانیانه له هاوه لان و تابعیه کان و زانیانی دوا ی ئه وانیش^(۱).

و هه ندیک له زانیان هه ردوو سه لامدانه وه که ی نویژ به روکن ده زان، به لام ئه حمه د له زوراره ی کوری ئه وفا وه ریوایه تی کردوو و ئه لبانی به سه حیحه داناوه، دهلیت: ((سُئِلَتْ عَائِشَةُ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِاللَّيْلِ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي الْعِشَاءَ... ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً، السَّلَامَ عَلَيْكُمْ)).

واته: پرسیار له عائشه کرا ده باره ی شه ونویژی پیغه مبهری خوا ﷺ؟ گوته: نویژی عیشای ده کرد... پاشان یه ک سه لامی ده دایه وه، ده فیه رموو: السلام علیکم. و ئیبن مونزر له عه ماری کوری ئه بوعه ماره وه ریوایه تی کردوو دهلیت: ((كَانَ مَسْجِدُ الْأَنْصَارِ يُسَلَّمُونَ تَسْلِيمَتَيْنِ عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَأْنِهِمْ، وَكَانَ مَسْجِدُ الْمُهَاجِرِينَ يُسَلَّمُونَ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً)).

واته: مزگه وتی ئه نصارییه کان دوو سه لامیان ده دایه وه به لای راست و به لای چه پاندا، و مزگه وتی کوچه رییه کان یه ک سه لامیان ده دایه وه.

(۱). (المجموع) (۴۸۱/۳).

و ئیبن موزن دەلیت: هەموو ئەو زانایانەى زانستیان لیوەردەگیریت بۆچوونیان وایە نوێژ ئەو کەسەى یەک سەلام دەداتەوێ دروستە، و من پێم خۆشە دوو سەلام بدیتهوێ لەبەر ئەو بەلگانی لە پیڤەمبەرى خوا ﷺ گیردراوێتەو، و نوێژە کەى دروستە ئەگەر یەک سەلام بداتەوێ^(۱).

چواردەیهەم: بەدوای یە کدا ئەنجامدانى ئەو روکنانە: چونکە لەو فەرموودەیهى پیڤەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى بەو کەسە کرد کە نوێژى بە هەلە کرد (ئَمَّ) هاتوو، بوخارى و مسلم لە ئەبوهورەیرهو رىوایەتیان کردوو: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ الْمَسْجِدَ؛ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَرَدَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْهِ السَّلَامَ؛ فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تَصَلِّ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ؛ فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تَصَلِّ ثَلَاثًا، فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنَ غَيْرُهُ فَعَلَّمَنِي، قَالَ: إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئَنَ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئَنَ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئَنَ جَالِسًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئَنَ سَاجِدًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا)).

واتە: پیڤەمبەرى خوا ﷺ هاتەژوورەوێ بۆ مزگەوت، و پیاویکیش هاتەژوورەوێ نوێژى کرد، پاشان هات سەلامى لە پیڤەمبەرى خوا ﷺ کرد، پیڤەمبەرى خوا ﷺ وەلامى سەلامە کەى دایەوێ؛ و فەرمووی: بگەرێرەوێ نوێژ بکە، چونکە بیگومان تۆ نوێژت نەکردوو، پاشان هات سەلامى لە پیڤەمبەرى خوا ﷺ کرد؛ فەرمووی: بگەرێرەوێ نوێژ بکە، چونکە بیگومان تۆ نوێژت

(۱). (الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف) (۲/۲۲۳).

نه کردوو، سی جار وای پی فەرموو، پیاوه که گوتی: سویند بهو که سهی به حق رهوانهی کردوویت لهوه باشتر نازانم نویژ بکه م فیرم بکه، فەرمووی: ئە گەر ههستایت بو نویژ (الله اکبر) بکه، پاشان ئەوهندهی قورئان دهیزانیت بیخوینه، پاشان رکوع ببه ههتاکو دُنیا دهبیّت و هه موو جهستهت له جوولّه ده که ویت، پاشان سهرت بهرز بکه رهوه ههتاکو ریک راده وهستیت، پاشان سوژده ببه ههتاکو دُنیا دهبیّت و هه موو جهستهت له جوولّه ده که ویت، پاشان سهرت بهرز بکه رهوه ههتاکو دُنیا دهبیّت هه موو لهشت به دانیشتنه وه له جوولّه که تووه، پاشان سوژده ببه ههتاکو دُنیا دهبیّت و هه موو جهستهت له جوولّه ده که ویت، پاشان له هه موو نویژه که تدا بهوشیوهیه بکه.

و ئەو فەرموودانهی گیردراوه ته وه و باسی نویژی پیغه مبهری خوايان ﷺ کردوو بهو ریزبه ندیهی باسی نویژیان کردوو، و بوخاری له مالکی کوری حوهریسه وه ریوایه تی کردوو که له گه ل کومه له گه نجیکدا هاتوون بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ له گه رانه وه یاندا پیی فەرموون: ((صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلِي)).

واته: بهوشیوهیه نویژ بکه ن که منتان بینی نویژم ده کرد. (إِلَّا قُعُودَ التَّشْهُدِ الْأَوْسَطِ) وهك دیاره نوسهر ته حیاتی ناوه راست به سوننهت دهزانی، به لام ئەوهی ئه رجه واجبه، ئەحمده و نه سائی له ئیین مه سعو ده وه ریوایه تیان کردوو ده لیّت: پیغه مبهری خوا محمد ﷺ ده فەرمویت: ((إِذَا قَعَدْتُمْ فِي كُلِّ رَكْعَتَيْنِ فَقُولُوا: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ...)). واته: ئە گەر له هه موو رکاتی کدا دانیشتن ته حیات بخوین و بڵین: التحیات لله...

و ئەبوداود لە ریفاعەیی کۆری رافەهەو لە باسی ئەو کەسەیی کە لە نوێژە کەیدا
هەلەیی کرد رپوایەتی کردووە و ئەلبانی بە حەسەنی داناو، دەلیت: پیغەمبەری
خوایە ﷺ فەرمووی: ((فَإِذَا جَلَسْتَ فِي وَسْطِ الصَّلَاةِ فَاطْمَنَّ وَافْتَرَشْ فَخِذَكَ الْيُسْرَى
ثُمَّ تَشَهَّدْ)).

واتە: ئەگەر لە ناوەراستی نوێژدا دانیشتیت ئوقرە بکەر و ئارام بگرە و پێی
چەپ و رانت رابخە پاشان تەحیات و شایەتمان بخوینە.

(وَالِاسْتِرَاحَةِ) پشوو دانیشتن کاتیکی لە رکایەتی یەکەم و رکاتی سییەم
تەواو دەبێت و لە سوژدە سەر بەرز دەکاتەو، سوننەتە، بوخاری لە مالک کۆری
حوەیریسەو رپوایەتی کردووە: ((أَنَّهٗ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي، فَإِذَا كَانَ فِي وَتْرٍ مِنْ
صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا)).

واتە: پیغەمبەری خوایە ﷺ بینی نوێژی دەکرد، ئەگەر لە رکاتی تاکی نوێژە کەیدا
بووایە هەلنەدەستا هەتا کو ریک دانەیشتا.

و ئەبوداود و ترمزی لە ئەبو حەمیدی ساعدییەو رپوایەتیان کردووە و ئەلبانی
بە صەحیحی داناو، باسی نوێژی پیغەمبەری خوایە ﷺ دەکات، دەلیت: ((ثُمَّ ثَنَى
رِجْلَهُ وَقَعَدَ وَاعْتَدَلَ حَتَّى يَرْجِعَ كُلُّ عَظْمٍ فِي مَوْضِعِهِ، ثُمَّ نَهَضَ)).

واتە: پاشان پێی درێژکرد و دانیشت و ریکبوویەو هەتا کو هەموو ئیسقانیکی
گەرایەو شوینی خۆی، پاشان هەستا.

(وَلَا يَجِبُ مِنْ أَذْكَارِهَا إِلَّا: التَّكْبِيرُ، وَالْفَاتِحَةُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ وَلَوْ كَانَ مُؤْتَمًّا،
وَالْتَّشَهُدُ الْآخِرُ، وَالتَّسْلِيمُ؛ وَمَا عَدَا ذَلِكَ فَسُنُّ، وَهِيَ: الرَّفْعُ فِي الْمَوَاضِعِ
الْأَرْبَعَةِ، وَالضُّمُّ، وَالتَّوَجُّهُ بَعْدَ التَّكْبِيرَةِ، وَالتَّعَوُّدُ، وَالتَّأْمِينُ، وَقِرَاءَةُ غَيْرِ

الْفَاتِحَةِ مَعَهَا، وَالتَّشَهُدُ الْاَوْسَطُ، وَالْاَذْكَارُ الْوَارِدَةُ فِي كُلِّ رُكْنٍ، وَالْاِسْتِكْثَارُ مِنَ الدُّعَاءِ بِخَيْرِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، بِمَا وَرَدَ وَبِمَا لَمْ يَرِدْ).
و هیچ له زیکره کانی واجب نبیه جگه له: (الله اکبر) ی داخلبوونی نویژ، و خویندنی سورهتی الفاتحه له ههموو ړکاتیکدا، ئه گهر له پشتی ئیما میشه وه نویژ بکات، و ته حیاتي کو تاپی، و سلامدانه وه؛ و جگه له وانه سوننه تن، که بریتین له: ده ست بهر زگردنه وه له و چوار شوینه، و ده سترگتن، و خویندنی دوعای ده ستپیک، و په ناگرتن به خوا له شهیتان، و ئامینکردن دوعای خویندنی سورهتی الفاتحه، و خویندی جگه له سورهتی الفاتحه له گه ل سورهتی الفاتحه، و ته حیاتي ناوه راست، و دانیشتنی پشودان، و ئه و زیکرانه ی هاتووه له ههموو ړوکنیکدا، و زور دوعا کردن و داواکردنی خیری دنیا و قیامت، به و زیکرانه ی له فهرمووده کاند ا هاتووه و ئه وهش نه هاتووه.

زورجار کاتیک باسی نویژ ده کریت چوار زار او به کارده هیئیت، که بریتین له: (مهرج، رکن، واجب، سوننه ت)، مهرج بریتیه له وه ی له دهره وه ی کرده وه که یه و به نه بوونی کرده وه که به تال ده بیته وه، بو نمونه: ده ستنویژ مهرجی دروستی نویژه، و ړوکن له گه ل کرده وه که دایه دیسان به ئه نجامنه دانی کرده وه که هه لده وه شیته وه، بو نمونه: خویندنی سوره تی الفاتحه و ړکوع و سوژده ړوکنی نویژن به ئه نجامنه دانی هر ړوکنیک کرده وه که به تال ده بیته وه، و واجب فرمانکراوه به ئه نجامدانی و ئه نجامنه دانی کرده وه که به تال نابیته وه به لام ئه و که سه ی به ئه نقهس واجبیك ئه نجام نادات تاوانبار، و سوننه ت به ئه نجامدانی خاوه نه که ی پاداشتی ده ست ده که ویت و به ئه نجامنه دانی تاوانبار نابیت.

(وَلَا يَجِبُ مِنْ اَذْكَارِهَا اِلَّا: التَّكْبِيرُ) نوسهر له م برگه یه باسی زیکره کانی نویژ ده کات و ئاماژه بو ئه وه ده کات ته نها چوار زیکر واجب، پیشتر ئاماژه مان بو ئه وه

کرد که (الله أكبر) ئیحرām پوکنیکه له پوکنه کانی نوێژ، ئە گەر که سیك ئەو (الله أكبر) نه خوینییت نوێژه که ی دانامه زریّت و دروست نییه.

(وَالْفَاتِحَةُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ وَلَوْ كَانَ مُؤْتَمًّا) دیسان له پوکنه کانی نوێژدا ئاماژه مان بۆ ئەو کرد خویندنی سوره تی الفاتحه له هه موو پکاتیکی نوێژدا پوکنه، ئە گەر ئیہام بیت یان له پشتی ئیہامه وه نوێژ بکات، و ئاماژه مان بۆ ئەو نا کوکیه ش کرد ئەو که سه ی نوێژ له پشتی ئیہامه وه ده کات له نوێژانه ی ئیہام دهنگی تیدا به رزده کاته وه بۆ خویندنی سوره تی الفاتحه چی ده کات.

(وَالْتَّشَهُدُ الْآخِرُ) دیسان پێشتر باسی نا کوکی زانایانمان کرد ئایا ته حیاتی کو تایی پوکنه یان واجبه، له مه زه به ی شافعی و حه نبه لی و کو مه لیک له زانایانی سه له فدا به پوکنی ده زانن.

(وَالْتَّسْلِيمُ) و سه لامدانه وه ش زانایان نا کوکن له باره ی حوکمه که یه وه، جمهوری زانایان یه ک سه لامدانه وه به پوکن ده زان و هه ندیک له زانایان هه ردوو سه لامدانه که وه و به پوکن ده زانن، و هه ندیکیان به واجبی ده زانن.

(وَمَا عَدَا ذَلِكَ فَسُنُّ، وَهِيَ: الرَّفْعُ فِي الْمَوَاضِعِ الْأَرْبَعَةِ) نوسه ر بۆچوونی وایه جگه له وانه ی باسیکرد سونه ته، ئەو چوار شوینه ی باسیکردوو که دهستی تیدا به رزده کریته وه له و فه رموو ده یه دا باسکراوه که بوخاری و مسلم له ئیبن عومه ره وه ریوایه تیان کردوو ده لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ، إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفْعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا، وَقَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ؛ وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ)).

واته: پیځه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌سته‌کانی به‌رز ده‌کرده‌وه هه‌تا ئاستی شانه‌کانی: ئه‌گه‌ر ده‌ستی به‌ نوڤژ بکردایه، و ئه‌گه‌ر (الله اکبر)ی بکردایه بۆ چوونه‌رکوع، و ئه‌گه‌ر سه‌ری به‌رز بکردایه‌ته‌وه له‌رکوع دیسان ده‌ستی به‌ز ده‌کرده‌وه، و ده‌یفه‌رموو: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ))، و ده‌ستی له‌ سوژده‌دا به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه.

و بوخاری له‌ نافع‌وه‌ ریوایه‌تی کردووه ده‌لّیت: ((أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ إِذَا دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ كَبَّرَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَإِذَا رَكَعَ رَفَعَ يَدَيْهِ، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَفَعَ يَدَيْهِ، وَإِذَا قَامَ مِنَ الرَّكَعَتَيْنِ رَفَعَ يَدَيْهِ، وَرَفَعَ ذَلِكَ ابْنُ عُمَرَ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ)).

واته: ئیبن عومه‌ر ئه‌گه‌ر ده‌ستی به‌ نوڤژ بکردایه ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه، و بچووايه بۆرکوع ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه، و ئه‌گه‌ر بیگوتایه: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)) ده‌سته‌کانی به‌رز ده‌کرده‌وه، و ئه‌گه‌ر له‌ دوو رکاتی نوڤژ هه‌ستایه ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه، و ئیبن عومه‌ر ئه‌مه‌ی له‌ پیځه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌گیرایه‌وه.

به‌لام جگه‌ له‌و شوینانه هه‌ندیك جار جیگیربووه پیځه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌سته‌کانی به‌رزکردووه‌ته‌وه، نه‌سائی له‌ مالکی کوری حوه‌یریسه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌ صه‌حیحی داناوه: ((رَأَى النَّبِيَّ ﷺ رَفَعَ يَدَيْهِ فِي صَلَاتِهِ، وَإِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، وَإِذَا سَجَدَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ حَتَّى يُحَاذِيَ بِهِمَا فُرُوعَ أُذُنَيْهِ)).

واته: پیځه‌مبه‌ری خوا ﷺ بینووه ده‌سته‌کانی به‌رزکردووه‌ته‌وه له‌ نوڤژه‌که‌یدا، ئه‌گه‌ر بچووايه ته‌رکوع، و ئه‌گه‌ر سه‌ری له‌رکوع به‌رز بکردایه‌وه، و ئه‌گه‌ر

سوژدهی ببردایه، و ئە گەر سهری له سوژده بهرز بکردایه تهوه، دهسته کانی بهرز ده کردهوه هه تا کو دهیگه یانده ئاستی سهرهوهی گویکانی.

نه سائی ئەم فهرمودهیه له دوو بابهدا هیناوه: (بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ لِلْسُّجُودِ)، واته: بابهتی دهستی بهرزکردنهوه بۆ سوژده؛ و: (بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ عِنْدَ الرَّفْعِ مِنَ السَّجْدَةِ الْأُولَى)، بابهتی بهرزکردنهوه دهسته کان کاتی سهر راستکردنهوه له سوژدهی یه کهم.

و داره قوتنی له وائی کوری حوچرهوه ریوایهتی کردووه و ئەلبانی به سهحیحی داناوه: ((أَنَّه رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حِينَ يَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ وَإِذَا رَكَعَ وَإِذَا سَجَدَ)).

واته: پیغه مبهری خوای ﷺ بینیه دهسته کانی بهرزده کردهوه کاتیک دهستی به نویژ ده کرد، و ئە گەر رکوعی ببردایه، و ئە گەر سوژدهی ببردایه.

و ئەحمەد و ئیبن ئەبوشهیبه و دارمی له وائی کوری حوچرهوه ریوایهتیان کردووه و ئەلبانی به سهههنی داناوه: ((أَنَّه صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَكَانَ يُكَبِّرُ إِذَا خَفَضَ، وَإِذَا رَفَعَ، وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ عِنْدَ التَّكْبِيرِ)).

واته: نویژی له گهڵ پیغه مبهری خوادا ﷺ کردووه، (الله أكبر)ی دهخویند، کاتیک دانهویایه، و کاتیک بهرز ببوایه تهوه، و دهسته کانی بهرز ده کردهوه له کاتی هه موو (الله أكبر)یکدا.

و ئەو شیوازانهی له پیغه مبهری خواوه ﷺ گیردراوه تهوه له بهرزکردنهوهی دهسته کاندای دوو جوهره، یه کهم: بهرزکردنهوهی دهسته کان هه تا کو ئاستی گویکان:

نه سائی له مالکی کوری حوهریسسه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه حیحی داناو: ((رَأَى النَّبِيُّ ﷺ رَفَعَ يَدَيْهِ فِي صَلَاتِهِ... حَتَّى يُحَازِيَ بِهِمَا فُرُوعَ أُذُنَيْهِ)).
واته: پیغه مبهری خوا ﷺ بینیه دهسته کانی بهرز کردووه ته وه له نویژه کهیدا...
دهسته کانی بهرز ده کرده وه هه تا کو ده یگه یانده ئاستی سه ره وه ی گو یکانی.
دووهم: بهرز کردنه وه ی دهسته کان هه تا کو ئاستی شانه کان: بوخاری و مسلم له
ئین عومه ره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ
حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ...)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ دهسته کانی بهرز ده کرده وه هه تا ئاستی شانه کانی.
(وَالضَّمُّ) دهستگرتن له نویژدا فه رمانی پیکراوه، بوخاری له ئه بو حازمه وه له
سه هلی کوری سه عده وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ
الرَّجُلُ الْيَدَ الْيُمْنَى عَلَى ذِرَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ)); (قَالَ أَبُو حَازِمٍ: وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا
يَنْمِي ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ).

واته: خه لك فه رمانیان پیده کرا دهستی راستیان بخه نه سه ره مه چه کی چه بیان
له نویژدا؛ ئه وه حازم ده لیت: واده زانم ئه وه ی ته نها له پیغه مبهری خواوه ﷺ
ده گیرایه وه.

شه وکانی ده لیت: ئهم فه رده هیه ده شیته بکریته به لگه له سه ره واجبی دانانی
دهست له سه ره دهست له نویژدا^(۱)؛ به لام جمهوری زانایان به سوننه تی ده زانن،
نه وه ی ده لیت: مه زه به ی ئیمه ئه وه یه سوننه ته، و ئه وه بوچوونی عه لی کوری
ئه بوتالب و ئه بوهورهیره و عایشه و هندیکی تره له هاوه لان ﷺ، و سه عیدی

(۱). (نیل الاوطار) (۲/۲۱۸).

کوری جوبهیر و نه خعی و نه بومجلز و هندیکی تر له تابعیه کان، و بوچوونی سوفیانی سهوری و نه بوحه نیفه و هاوه لانی و نه حمه د و ئیسحاق و نه بوسه ور و داود و جمهوری زانایانه، ترمزی ده لیت: کردار له سهر ئهمه یه لای زانایان له هاوه لان و تابعیه کان و زانایانی دواي ئه وانیش^(۱).

و نه و بوچوونه ی که نه رجه حه له شوینی دانانی دهسته کان سهر سنگه، نه حمه د له هولبی تائییه وه ریوايه تی کردووه و نه لبانی به حه سنی داناوه، ده لیت: ((رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَنْصَرِفُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ، وَرَأَيْتُهُ يَضَعُ هَذِهِ عَلَى صَدْرِهِ))؛ وَصَفَ يَحْيَى: الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى فَوْقَ الْمِفْصَلِ.

هولبی تائی ده لیت: پیغه مبهری خوام ﷺ بینی دواي کوتایی هاتنی نوڙ به لای چه پ و راستیدا ده رۆیشت، و ده لیت: بینیم دهستی له سهر سنگی داده نا؛ یه حیای کوری سه عیدی قه تان وه سفی دانانی دهسته کانی کردووه ده لیت: دهستی راستی له سهر مه چه کی دهستی چه پی داده نا.

و ئیبن خوزهیمه له وائیلی کوری حویره وه ریوايه تی کردووه و نه لبانی به صه حیای داناوه، ده لیت: ((صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى صَدْرِهِ)).

واته: نوڙم کرد له گه ل پیغه مبهری خوادا ﷺ دهستی راستی له سهر دهستی چه پی دانا له سهر سنگی.

(۱). (المجموع) (۳/۳۱۱).

(وَالْتَوَجُّهُ بَعْدَ التَّكْبِيرَةِ) خویندنى دوای دەستپێک (دعاء الاستفتاح)،
پێغه‌مبەرى خوا ﷺ فەرمانى بەو کەسە کرد کە نوێژى بە ھەڵە کردوو، ئەبو داود
لە ریفاعەى کورى رافەو ھە رېوايەتى کردوو و ئەلبانى بە صەحیحى داناو،
دەلیت: ((لَا تَتِمُّ صَلَاةٌ لِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ حَتَّى يُكَبِّرَ، وَيَحْمَدُ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ، وَيُثْنِيَ
عَلَيْهِ، وَيَقْرَأَ بِمَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ...)).

واتە: نوێژى ھىچ کەسێک تەواو نىیە، ھەتا کو (اللہ اکبر) نەخوینیت، و سوپاس
و ستایشى خوا نە کات و پەسنى نەدات، و سورەتى الفاتحە نەخوینیت^(۱).

و بە چەند شیوازێک ھاتوو، دەتوانیت ھەر جارێک یەك لەو شیوازە
بخویندریت، لەوانە: بوخارى و مسلم لە ئەبو ھورەیرە ھە رېوايەتیان کردوو و ئەمە
لە فزى بوخارییە، دەلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْكُتُ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَبَيْنَ الْقِرَاءَةِ
إِسْكَاتَةً، قَالَ: أَحْسِبُهُ قَالَ هُنِيَّةٌ فَقُلْتُ: أَبَايَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِسْكَاتُكَ بَيْنَ
التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ، مَا تَقُولُ؟ قَالَ: أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ
بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يَنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ،
اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ...)).

واتە: پێغه‌مبەرى خوا ﷺ لە نىوان (اللہ اکبر) و خویندنى سورەتى الفاتحەدا
کەمێک بێدەنگ دەبوو، گوتم: داىک و باوکم بە فیدات بێت ئەى پێغه‌مبەرى خوا،
ئەو بێدەنگیەت لە نىوان (اللہ اکبر) و خویندنى سورەتى الفاتحەدا، چى دەلیت؟
فەرمووی: دەلیم: ((اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ

(۱). (أصل صفة الصلاة) (۲۳/۱).

وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ)).

و مسلم له علیه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: ((كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ...)).

واته: ئە گەر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستایه بو نویژ ده‌یفه‌رموو: وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ...

(وَالْتَعَوُّذُ) په‌ناگرتن به‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ کاتی خویندنی قورئان فه‌رمانی پیکراوه، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل).

واته: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئە‌گەر ویستت قورئان بخوینیت، په‌نا به‌ خوا بگره له‌ شه‌یتانی نه‌فه‌رت لیکراو و له‌ خیر به‌ دوورکراو.

ته‌به‌ری و ئیبن ئە‌بو‌حاته‌م له‌ ئیبن زه‌یده‌وه‌ ریوایه‌تیان کردووه ده‌لئیت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ئە‌مه به‌لگه‌یه له‌ خواوه‌ رینمای‌ی به‌نده‌کان‌ی کردووه، کاتیک ویستیان قورئان بخوینن په‌نا به‌ خوا بگرن له‌ شه‌ری شه‌یتان؛ و ئە‌بوداود و ترمزی و نه‌سائی و ئیبن ماجه له‌ ئە‌بوسه‌عیدی خودرییه‌وه‌ ریوایه‌تیان کردووه و ئە‌لبانی به‌حه‌سه‌نی داناوه، ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری

خوَا ﷺ: ((أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ، وَنَفْسِهِ)) ی ده‌خویند، پاشان قورئانی ده‌خویند؛ و عبدالرزاق له عه‌تاوه ریوایه‌تی کردووه ده‌لَیت: خویندنی ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) واجبه بۆ هه‌موو خویندنیکی قورئان له نوڙدا، یان له ده‌روه‌ی نوڙ؛ و ئیبن کەسیر ده‌لَیت: ئەمە فەرمانە لە خواوە لەسەر زمانی پیغەمبەرە کە ی ﷺ، هه‌رکاتیک وێستیان قورئان بخوینن پەنا بە خوا بگرن لە شەیتانی نەفەت لێکراو و لە خێر بە دوورکراو؛ ئەلبانی ده‌لَیت: ئەو‌ه‌ی پەسەندە وەك چۆن لە هه‌موو رکاتیکێ نوڙدا سورەتی فاتیحە دەخویندریت، دەبیّت ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) بخویندریت، ئیبن حەزم لە (المحلی) (۲/۲۴۷) دا ئەو بۆچوونە ی پەسەندکردووه، و پەهای ی ئەم ئایەتە ی کردووه‌تە بە‌لگە کە دەفەرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۱)؛ و ئیبن حەجەر ده‌لَیت: گشتگیری ئایەتە کە ئەو دەخوازیت ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) لە سەرەتای هه‌موو رکاتیکدا بخویندریت (۲)؛ و نەو‌ه‌وی ده‌لَیت: ئەو بۆچوونی پەسەندە لە مەزەه‌بی ئیمەدا لە هه‌موو رکاتیکدا دەخویندریت (۳).

و خویندنی (بسم الله) واجبه، چونکە ئایەتیکە لە ئایەتەکانی سورەتی الفاتحە، ئەبو‌داود و ترمزی لە ئوم سەلەمەو‌ه‌ ریوایه‌تیان کردووه و ئەلبانی بە صەحیحی

(۱). (أصل صفة الصلاة) (۱/۲۷۶).

(۲). (التلخیص) (۳/۳۰۶).

(۳). (المجموع) (۳/۳۲۴).

داناوه، دهلیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ فِي الصَّلَاةِ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَعَدَّهَا آيَةً)).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ له نویژدا (بسم الله الرحمن الرحيم) ی خویندووه و به نایه تیکی داناوه.

و ته بهری له سه عیدی کوری جوبهیره وه ریوایه تی کردووه و ئیبن حه جهر به حه سه نی داناوه، دهلیت: ئیبن عه باس سوره تی الفاتحه ی خوینده وه، پاشان نایه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ (الحجر)، گوتی: سوره تی الفاتحه (فاتحه الکتابه) و ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نایه تی حه وته مییه تی.

و سونه (بسم الله) به دهنگی نزم بخویندریت، مسلم له ئه نه سه وه ریوایه تی کردووه دهلیت: ((صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ فَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا مِنْهُمْ يَقْرَأُ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)).

واته: نویژم له گه ل پیغهمبهری خوا ﷺ و ئه بوبه کر و عومه ر و عوسماندا کرد نه مبیست که سیان: بسم الله الرحمن الرحيم بخوینیت.

(وَالْتَأْمِينُ) ئامینکردن له دوا ی خویندنی سوره تی الفاتحه سونه ته و مانای ئه وهیه: خوایه وه لامی پارانه وه که مان بده ره وه، بوخاری و مسلم له ئه بوهورهیره وه ریوایه تیان کردووه دهلیت: پیغهمبهری خوا ﷺ فه رموی: ((إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينِ الْمَلَائِكَةِ: غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)).

واته: ئە گەر پێشنوێژ (إمام) گوتی ئامین ئیوەش بڵێن ئامین، چونکە هەرکەس گوتنی ئامینە کە ی لە گەڵ گوتنی ئامینی فریشتە کان تەبابێت و یە کبگریت، خوای گەورە لە تاوانەکانی رابردووی خوش دەبێت.

هەر وەها بوخاری لە ئەبوهورەیرهوه رێوایه تی کردووه ده‌لیت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فرموی: ((إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحة)، فَقُولُوا آمِينَ، فَمَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)).

واته: ئە گەر پێشنوێژ گوتی: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحة)، بڵێن: ئامین، کە مانای ئەو یه: پەروردگارا وەلامی نزا و پارانه‌وه‌کانمان بدەرەوه، چونکە هەرکەسێک گوتنه‌کە ی لە گەڵ گوتنی فریشتە کان تەبابێت خوا لە تاوانەکانی رابردووی خوش دەبێت.

و بوخاری لە (الأدب المفرد) لە عایشه‌وه رێوایه تی کردووه و ئەلبانی به‌ صه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ ده‌فرموی: ((مَا حَسَدَكُمُ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ مَا حَسَدُكُمْ عَلَى السَّلَامِ وَالتَّأْمِينِ)).

واته: جووله ئیره‌ییان پینه‌بردوون بۆ هیچ شتێک هینده‌ی ئەوه‌ی ئیره‌ییان پیده‌به‌ن له‌سه‌ر سه‌لامکردن و ئامیکردن.

(وَقِرَاءَةُ غَيْرِ الْفَاتِحَةِ مَعَهَا) خویندنی جگه‌ له‌ سوره‌تی الفاتحه‌ له‌ ر‌کاتی یه‌که‌م و دووه‌مدا سوننه‌ته، و هه‌ندیک جار خویندنی جگه‌ له‌ الفاتحه‌ له‌ ر‌کاتی سییه‌م و چواره‌میشدا سوننه‌ته، بوخار و مسلم له‌ ئەبوقه‌تاده‌وه رێوایه‌تیان

کردووہ دهلیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأَوَّلِينَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ، وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأَخْرَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ، وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ، وَيَطْوِلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يَطْوِلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ، وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ، وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ)).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ له نویژی نیوهرؤ له دوو رکاتی یه کهمدا سورہتی الفاتحه و دوو سورہتی دهخویند، و له دوو رکاتہ کهی کوتایي تہنہا سورہتی الفاتحهی دهخویند، و هندیك جار ثایہ تی گوئیست دہداین، و رکاتی یه کهمی دریژ دہکردهوہ بهلام له رکاتی دووہمدا ئوہندہ دریژی نہدہکردهوہ، هہروہا بهوشیوہشی دہکرد له نویژی عہسر و نویژی بهیانیدا.

و بوخاری و مسلم له ئہبوہورہیرہوہ ریوایہ تیان کردووہ دهلیت: ((فِي كُلِّ صَلَاةٍ قِرَاءَةٌ فَمَا أَسْمَعَنَا النَّبِيُّ ﷺ، أَسْمَعْنَاكُمْ، وَمَا أَخْفَى مِنَّا، أَخْفَيْنَاهُ مِنْكُمْ، وَمَنْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ فَقَدْ أَجَزَّ عَنْهُ، وَمَنْ زَادَ فَهُوَ أَفْضَلُ)).

واته: له هہموو نویژیکدا خویندنی قورئان هہیہ، ئوہی پیغهمبهری خوا ﷺ به دہنگی بہرز خویندنی ئیمہش به دہنگی بہرز بومان خویندن، و ئوہی به دہنگی نزم خویندی ئیمہش به دہنگی نزم بومان خویندن، و هہرکهسیك تہنہا سورہتی الفاتحه بخوینیت بهسییہ تی، و هہرکهسیك زیاتر بخوینیت ئوہ فہزلہ.

شہوکانی دهلیت: هیچ ناکوکیہک نییہ سوننہ تہ له نویژدا سورہتی تر له گہل الفاتحہدا بخویندریت له بهیانی و جومعه و دوو رکاتی سہرہتای هہموو نویژیک^(۱).

(۱). (نیل الأوطار) (۲/۲۴۸).

و مسلم له نه بوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تی کردووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الظُّهْرِ، فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، فِي كُلِّ رَكْعَةٍ قَدْرَ ثَلَاثِينَ آيَةً، وَفِي الْأُخْرَيَيْنِ قَدْرَ خَمْسَ عَشْرَةِ آيَةً، أَوْ قَالَ: نِصْفَ ذَلِكَ، وَفِي الْعَصْرِ فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، فِي كُلِّ رَكْعَةٍ قَدْرَ قِرَاءَةِ خَمْسَ عَشْرَةِ آيَةٍ، وَفِي الْأُخْرَيَيْنِ قَدْرَ نِصْفِ ذَلِكَ)).

واته: پیغه مبهری خوا له نویژی نیوه پودا له دوو رکاتی یه که مدا له هه رکاتی کدا نزیکهی سی ثایه تی ده خویند، و له دوو رکاتی کوتایی نزیکهی پازده ثایه تی ده خویند، یان گوتی: نیوهی نه وهی ده خویند، و له نویژی عه سردا له دوو رکاتی یه که مدا نزیکهی پازده ثایه تی ده خویند، و له دوو رکاتی دووه مدا نزیکهی نیوهی نه وهی ده خویند.

و مالك له (الموطأ) له صونابحیه وه ریوایه تی کردووه و نه لبانی به صه حیچی داناوه ده لیت: (سَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ الصَّدِيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّالِثَةِ مِنَ الْمَغْرِبِ بِأَمِّ الْقُرْآنِ وَهَذِهِ الْآيَةُ: ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا...﴾ (آل عمران).

واته: گویم لی بوو نه به به کری صدیق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له رکاتی سییه می نویژی مه غریب سوره تی الفاتحه و نه ثایه تی خویند: ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا...﴾ (آل عمران).

(وَاللَّشَّهْدُ الْأَوْسَطُ) پیشترباسمان کرد نوسهر ته حیاتی ناوه راست به سوننه ت ده زانی، به لام نه وهی نه رجه واجبه، نه حمه د و نه سائی له ئیبن مه سعوده وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا محمد ﷺ ده فه رمویت: ((إِذَا قَعَدْتُمْ فِي كُلِّ رَكْعَتَيْنِ فَقُولُوا: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ...)).

واته: ئە گەر له هه موو دوو رکاتی کدا دانیشتن ته حیات بخوینن و بلین: التحیات لله...

و ئە بوداود له ریفاعه ی کوری رافعه وه له باسی ئەو که سه ی که له نویژه کهیدا هه له ی کرد ریوایه تی کردووه و ئە لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: ((فَإِذَا جَلَسْتَ فِي وَسْطِ الصَّلَاةِ فَاطْمَنَّ وَافْتَرَشْ فَخِذَكَ الْيُسْرَى ثُمَّ تَشَهَّدْ)).

واته: ئە گەر له ناوه راستی نویژدا دانیشتیت ئوقره بگره و ئارام بگره و پپی چه پ و رانت رابخه پاشان ته حیات و شایه تمان بخوینه.

(والاستراحة) پشووی دانیشتن کاتیک له رکایه تی یه که م و رکاتی سییه م ته واو ده بیّت و له سوژده سه ر به رز ده کاته وه، سونه ته، بوخاری له مالک کوری حوه بیرسه وه ریوایه تی کردووه: ((أَنَّه رَأَى النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي، فَإِذَا كَانَ فِي وَتْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ بینی نویژی ده کرد، ئە گەر له رکاتی تاکی نویژه کهیدا بووایه هه لئه ده ستا هه تا کو ریک دانه یشتایه.

و ئە بوداود و ترمزی له ئە بوچه میدی ساعدییه وه ریوایه تیان کردووه و ئە لبانی به سه حیحی داناوه، باسی نویژی پیغه مبهری خوا ﷺ ده کات، ده لیت: ((ثُمَّ ثَنَى رِجْلَهُ وَقَعَدَ وَاعْتَدَلَ حَتَّى يَرْجِعَ كُلُّ عَظْمٍ فِي مَوْضِعِهِ، ثُمَّ نَهَضَ)).

واته: پاشان پپی درێژکرد و دانیشت و ریکبویه وه هه تا کو هه موو ئیسقانیك گه رایه وه شوینی خوی، پاشان هه ستا.

و دانیشتن له سهر پشتی پیکان له نیوان سوژده کان هندیك جار سوننه ته، مسلم له تاوسه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((قُلْنَا لِابْنِ عَبَّاسٍ فِي الْإِقْعَاءِ عَلَى الْقَدَمَيْنِ فَقَالَ: هِيَ السُّنَّةُ؛ فَقُلْنَا لَهُ: إِنَّا لَنَرَاهُ جَفَاءً بِالرَّجُلِ! فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: بَلْ هِيَ سُنَّةُ نَبِيِّكَ ﷺ)).

واته: به ئیین عه باسهان گوت: دانیشتن له سهر پشتی پیکان له نیوان سوژده کاند، گوتی: له سوننه ته؛ گوتمان ئیمه به جه فای ده بینین که سیک به وشیه دانیشت! ئیین عه باس گوتی: به لکو ئه وه سوننه تی پیغه مبه ره که ته ﷺ.

و له کاتی خویندنی ته حیاتدا جولاندنی په نجه ی شایه تومان سوننه ته، نه سائی له وائی کوری حویره وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به سه حیچی داناوه، باسی نویژی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده کات، ده لیت: ((ثُمَّ قَبَضَ اثْنَتَيْنِ مِنْ أَصَابِعِهِ، وَحَلَقَ حَلَقَةً، ثُمَّ رَفَعَ أَصْبَعَهُ، فَرَأَيْتُهُ يُحَرِّكُهَا يَدْعُو بِهَا)).

واته: پاشان دوو له په نجه کانی کوکرده وه و باز نه یه کی پی دروستکرد، پاشان په نجه ی به رزکرده وه، بینیم ده یجولاندن و دوعای پیده کرد.

(وَالْأَذْكَارُ الْوَارِدَةُ فِي كُلِّ رُكْنٍ) ئه وه ی ئه رجه حه (الله أكبر) ه کانی گواستنه وه (تکبیرات الانتقال) واجبه، بوخاری و مسلم له ئه بهوره یه وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)).

واته: ئیهام بو ئه وه دانراوه چاوی لی بکریت، ئه گهر (الله أكبر) خویند، (الله أكبر) بخوینن، و ئه گهر رکوعی برد ئیوه ش رکوع بهن، و ئه گهر گوتی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، ئیوه بلین: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ).

و جمهوری زانایان (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) به سوننهت دهزانن، به لام نهسائی له ریفاعه‌ی کوری رافعه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به صه‌حیحی داناوه، باسی ئه‌و که سه ده کات به هه‌له‌ نویشی کرد، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: ((ثُمَّ يَكْبَرُ وَيَرْكَعَ حَتَّى تَطْمَئِنَّ مَفَاصِلُهُ وَتَسْتَرْخِي، ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ...)).

واته: پاشان (الله أكبر) بخوینیت و رکوع بیات هه‌تا کو هه‌موو جومگه‌ کامی ئوقره ده‌گرن و راده‌کشین، پاشان بلیت: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ.

و بوخاری و مسلم له‌ ئه‌بوهوره‌یره‌وه ریوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فهرمویت: ((إِذَا قَالَ الْإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ...)).

واته: ئه‌گه‌ر ئیام گوتی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، بلین: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ)، چونکه هه‌رکه‌سیک نزا و پارانه‌وه‌که‌ی ریک بکه‌ویت له‌گه‌ل نزا و پارانه‌وه‌ی فریشته، خوی په‌روه‌ردگار له‌ تاوانی رابردوی خوش ده‌بییت.

و زیکره‌کانی رکوع و سوژده جمهوری زانایان به سوننه‌تی دهزانن، مسلم له‌ حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مانه‌وه ریوایه‌تی کردووه باسی ئه‌وه ده‌کات شه‌ویک له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا عَلَيْهِ السَّلَام کردووه ده‌لیت: ((ثُمَّ رَكَعَ فَجَعَلَ يَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ... ثُمَّ سَجَدَ فَقَالَ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى...)).

واته: پاشان رکوعی برد و ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)، و پاشان سوژده‌ی برد و ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى).

و بخاری و مسلم له عائشه وه ریوايه تى کردوه ده لیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ زور له رکوع و سوژدهیدا ده یفه رموی: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)، ئەوهی له لیکدانه وهی قورئانه وه وەرده گرت. و بخاری له ریفاعه ی کوری رافعی زوره قیه وه ریوايه تى کردوه ده لیت: ((كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ ﷺ، فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: مَنْ الْمُتَكَلِّمُ؟ قَالَ: أَنَا، قَالَ: رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُونَهَا، أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلَ)).

واته: پوژیک له پشتی پیغه مبهری خواوه ﷺ نویژمان ده کرد، کاتیک سه ری له رکوع بهرز کرده وه و فهرمووی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، پیاویک له پشتیه وه گوتی: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ)، کاتیک نویژه که ی ته واکرد فهرمووی: ئەوه کى بوو قسه ی کرد؟ پیاوه که گوتی: من بووم، فهرمووی: سى و ئەوه نده فريشته م بينى په له يان بوو کاميان له پيش ئەوانى تر بينوسيت.

و ترمزی له ئيبين عه باسه وه ریوايه تى کردوه و ئەلبانى به سه حیحى داناوه، ده لیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له نیوان ههردوو سوژده که دا ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي).

و خوی پورهردگار فهرمانی به سه لاواتدان کردووه لهسه ر پیغه مبهری خوا
 ﷺ و ده فره مویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب).

واته: بیگومان خوا و فریشته کانی سه له وات ده دهن لهسه ر پیغه مبهره که ی،
 ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه سه له وات ی لهسه ر بدهن و سه لامی لیکن به
 سه لامی ئیسلام.

ئه لبانی ده لیت: وهك چۆن سه لامکردن له پیغه مبهری خوا ﷺ له هه موو
 ته حیاتی کدا شه رعیه، به وشیه وه شه سه له واتدان لهسه ری شه رعیه دوا ی
 خویندن ی شایه تومان، له ته حیاتی یه که م و دووه مدا جیاوازی نییه، له بهر
 گشتگیری به لگه کان و ره هایان، له وان: ئه و ئایه ته ی خوا ده فره مویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ
 وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾،
 ئیبن قهیم له (جلاء الأفهام) (۲۴۹) دا ده لیت: ئه مه به لگه یه له هه رکوی خویندن ی
 سه لام شه رع ی بیت، سه له وات لهسه ردانیشی شه رعیه، بویه کاتیک هاوه له کانی
 پرسیاریان لیکرد چۆن سه له وات ی لهسه ر بدهن و گو تیان: زانیان چۆن سه لامت
 لی بکهین، ئه ی چۆن سه له وات لهسه ر بدهین؟ ئه مه ش به لگه یه سه له وات و
 سه لام لهسه ر پیغه مبهری خوا ﷺ پیکه وه گریدراوه، و زانراوه ئه و که سه ی نویت
 ده کات سه لام له پیغه مبهری خوا ﷺ ده کات (واته: له ته حیاتی یه که مدا)، له بهر
 ئه وه شه رعیه بوی سه له وات لهسه ر پیغه مبهری خوا بدات ﷺ^(۱).

(۱). (أصل صفة الصلاة) (۹۰۴/۳).

مسلم له نه بومه سعودی نه نصارییه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ فِي مَجْلِسِ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَقَالَ لَهُ بِشِيرُ بْنُ سَعْدٍ: أَمَرَنَا اللَّهُ تَعَالَى أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَكَيْفَ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى تَمَنَيْنَا أَنَّهُ لَمْ يَسْأَلْهُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ هات بو لامان، ئیمه له کوری سه عدی کوری عوباده دا دانیشتبووین، به شیر کوری سه عد پیی گوت: خوی پهروه ردگار فه رمانی پیکردووین سه لاوات له سهر بدهین نهی پیغه مبهری خوا چون سه لاوات له سهر بدهین؟ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ بیدهنگ بوو هتا خوزگه مان خواست پرسیری لی نه کردایه، پاشان پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: بلین: ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)).

و نه بوداود و ترمزی له فه زالهی کوری عوبیده وه ریوایه تیان کردووه و نه لبانی به سه حیچی داناوه، ده لیت: ((سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ لَمْ يَمَجِّدِ اللَّهَ تَعَالَى، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَجَلْ هَذَا، ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ أَوْ لغيره: إِذَا صَلَّي أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ رَبِّهِ سُبْحَانَهُ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ مَا شَاءَ)).

واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ گوئی له پیاویک بوو له نویژه کهیدا ستایش نه کرد و په‌سنی خوای نه‌دا، و سه‌له‌واتی له پیغمبه‌ره کهی ﷺ نه‌دا، پیغمبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ئەمە پەلە ی کرد، پاشان به‌و که‌سه یان که‌سیکی تری فهرموو: ئەگەر که‌سیک له ئیوه نویژی کرد با سه‌ره‌تا ستایشی خوای په‌روه‌ردگار بکات و په‌سنی بدات، پاشان سه‌له‌وات له‌سه‌ر پیغمبه‌ری خوا ﷺ بدات، پاشان دوا ی بیاریته‌وه به‌وه‌ی ده‌یه‌وئیت.

(والاستکثَارُ مِنَ الدُّعَاءِ بِخَيْرِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، بِمَا وَرَدَ وَبِمَا لَمْ يَرِدْ) دوو شوین له نویژدا زیاتر شوینی دوعا‌کردنه، کاتی سوژده‌بردن و دوا ی کۆتایی هاتنی ته‌حیات، مسلم له ئەبو‌هوره‌یره‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌لێت: پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموئیت: ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ، وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ)). واته: نزیکترین کاتی به‌نده‌یه له په‌روه‌ردگارییه‌وه ئەوکاته‌یه له سوژده‌دایه، بۆیه زۆر له سوژده‌دا دوعا بکه‌ن.

و بوخاری و مسلم له ئیبن مه‌سعوده‌وه ریوایه‌تیان کردووه باسی ئەوه ده‌کات پیغمبه‌ری خوا ﷺ فی‌ری ته‌حیاتی کردوون، و ده‌فهرموئیت: ((ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو)).

واته: پاشان دوا ی خویندنی ته‌حیات ئەو دوعایانه هه‌لده‌بژیریت که پیی خوشه پیی بیاریته‌وه.

و مسلم له ئیبن عه‌باسه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌لێت: پیغمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموئیت: ((أَلَا وَإِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظُمُوا فِيهِ الرَّبُّ عَزَّوَجَلَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ)).

واته: من نه‌هیم لی‌کراوه قورئان بخوینم له رکوع و له سوژده‌دا، له رکوعدا په‌روه‌ر‌دگار گه‌وره و مه‌زن رابگرن، و له‌سوژده‌دا هه‌ول‌بدن دو‌عی تی‌دا بکه‌ن، چونکه دو‌عا‌کردن له سوژده‌دا شایانه وه‌لام بدریته‌وه.

و پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی کردووه به په‌ناگرتن به خوا له چوار شت دو‌ای کو‌تایی خویندنی ته‌حیات، مسلم و ئیبن ماجه له ئه‌بو‌هوره‌یره‌وه ری‌وایه‌تیان و و ئه‌مه له فزی ئیبن ماجه‌یه و ئه‌لبانی به صه‌حیحی داناوه، ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ((إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوّذْ بِاللّٰهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)).

واته: ئه‌گه‌ر که‌سی‌کتان له خویندنی ته‌حیاتی کو‌تایی بوونه‌وه با په‌نا به خوا بگری‌ت له چوار شت: له سزای دۆزه‌خ، و له سزای گۆر، و فیتنه‌ی ژیان و مردن، و فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌جال.

و بوخاری و مسلم له ئه‌بوه‌کری صدیقه‌وه ری‌وایه‌تیان کردووه: ((أَنَّهٗ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: عَلَّمَنِي دُعَاءَ أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي، قَالَ: قُلْ: اَللّٰهُمَّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ظُلْمًا كَثِيْرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ، فَاعْفُ لِيْ مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِيْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ)).

واته: به پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو: دو‌عایه‌کم فی‌ر بکه که نویژه‌که‌مدا پی‌ی بپاری‌مه‌وه، فه‌رمو‌ی: بلی: ((اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ظُلْمًا كَثِيْرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ، فَاعْفُ لِيْ مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِيْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ)).

فصل فی مبطلاتها

وَتَبْطُلُ الصَّلَاةُ: بِالْكَلامِ، وَبِالِاشْتِغَالِ بِمَا لَيْسَ مِنْهَا، وَبِتَرْكِ شَرِطٍ أَوْ رُكْنٍ عَمْدًا.

فهسلی پووجه لکه ره وه کانی نویژ

و نویژ پووجه ل ده بیته وه: به قسه کردن، و به خه ریکبوون به جگه له وهی له نویژه، و به نه نقه ست وازهینان له مهرجیک یان روکنیک.

(وَتَبْطُلُ الصَّلَاةُ: بِالْكَلامِ) مه به ست له و قسه کردنه یه که په یوه ندی به نویژه وه

نییه، خوی په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (البقرة).

واته: ههستن و سه رکز و ملکه چی فهرمانی خوابن.

بوخاری و مسلم له زهیدی کوری نه رقه مه وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: ((کُنَّا

نَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، يُكَلِّمُ أَحَدُنَا أَخَاهُ فِي حَاجَتِهِ، حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿حَفِظُوا عَلَى

الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾، فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ))؛ وَفِي رِوَايَةٍ

مُسْلِمٍ: ((فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ)).

واته: ئیمه قسه مان ده کرد له نویژدا، که سیك له گه ل براده ره که ی قسه ی ده کرد

که له ته نیشیتیدا بوو له نویژدا، هه تا کو ئه و ئایه ته دابه زی: ﴿حَفِظُوا عَلَى

الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾، فهرمانمان پیکرا بیده نگ بین؛

له ریوایه تی مسلم دا ده لیت: فهرمانمان پیکرا بیده نگ بین و یاسا غیمان لیکرا

قسه بکهین له نویژدا.

و مسلم له موعاوییه ی کوری حه که مه وه ریوایه تی کردووه و له نویژدا قسه ی

کردووه، پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی فهرمووه: ((إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلَحُ فِيهَا شَيْءٌ

مِنْ كَلَامِ النَّاسِ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ)).

واته: بیگومان نویژ ناشیت هیچ قسهی خه لکی تیدا بکریت، به لکو تهنه
ته سبیحات و ته کبیر و قورئان خویندنی تیدا ده کریت.

و بوخاری و مسلم له ئیبن مه سعو ده وه ریوایه تیان کردو وه ده لیت: ((كُنَّا نُسَلِّمُ
عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ فَيَرُدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ سَلَّمْنَا
عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْنَا؛ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَيْكَ فِي الصَّلَاةِ فَتَرُدُّ عَلَيْنَا؟!
فَقَالَ: إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا))؛ وَفِي رَوَايَةٍ لِلنَّسَائِيِّ: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يُحَدِّثُ مِنْ أَمْرِه
مَا يَشَاءُ، وَإِنَّهُ قَدْ أَحْدَثَ مِنْ أَمْرِهِ أَنْ لَا يُتَكَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ)).

واته: ئیمه سه لامهان له پیغه مبهری خوا ﷺ ده کرد له کاتی کدا نویژی ده کرد،
کاتیک له کوچی حبه شه لای نه جاشی گه راینه وه سه لامهان لیکرد وه لامی
نه داینه وه، گوتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا، ئیمه له نویژدا سه لامهان لی ده کریت
وه لامت ده داینه وه؟! فهرمووی: به راستی له نویژدا بهنده خه ریک و سه رقاله به
زیکر و نزا و پارانه وه و خویندنی قورئان خویندن؛ له ریوایه تی نه سائیدا
ده فهرمویت: بیگومان خوی بالاده ست چی بویت له فهرمانی خوی دایده هینیت و
نویی ده کاته وه، بیگومان ئه وهی له فهرمانیدا نوییه ئه وهیه که به هیچ شیوه یه ک
قسه له نویژدا نه کریت.

و زوړیک له زانایان ئیجماعیان نه قل کردو وه له سه ر پووچه لبوونه وهی نویژی ئه و
که سه ی به ئه نه قه ست قسه یه ک ده کات په یوه ندنی به نویژه که وه نه بیت، ئیبن
ته یمیه ده لیت: بیگومان به ده ق و ئیجماع جیگیر بووه که سیک له نویژدا قسه

بكات بە قسەى مروّقه كان بە ئەنقەست بۆ جگە لە بەرژەوهەندى نوێژه كه و
بزائيت قسه كردن حەرامە، نوێژه كەى بە ئىجما بە تال دەبێتەوه^(۱).

(وَبِالْاِسْتِغَالِ بِمَا لَيْسَ مِنْهَا) ئەو خەرىكبوونە ئەگەر كردار بێت یان گوشتار،
زانایان باسى ئەوهیان کردووه، ئەو خەرىكبوونە وابەستەى بەوهى نوێژكەرە كه لە
شیوهى نوێژه كەى دەربچیت، وهك ئەوهى خەرىك بێت بە دارتاشییەوه، یان
بەرگدووریەوه، یان رۆیشتنى زۆر یان لاكردنەوهى زۆر، چونكه ئەو شیوهیەى
نوێژ رپوایە تکراره واجبه رەچاو بكریت، بوخارى لە مالکی كورى حوهریسەوه
رپوایە تى کردووه كه لە گەل كۆمە لە گەنجیكدا هاتوون بۆ لای پیغەمبەرى خوا
ﷺ لە گەرانه وهیاندای پێی فەرموون: ((صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي)).

واتە: بەو شیوهیە نوێژ بکەن كه منتان بینى نوێژم دە کرد.

ئەگەرنا بە صەحیحى رپوایە تکراره لە پیغەمبەرى خواوه ﷺ ئومامەى
کچهزای لە نوێژدا لە ئامیزیدا هەلگرتووه، و لەسەر مینبەرە كهوه نوێژى کردووه و
پاشان هاتووته خوارهوه سوژدهى بردووه، و پیللاوه كانى لە نوێژدا لە پێى
داكهندووه، و لە نوێژدا بەلغەمى کردووته سەرزەوى پاشان بە نەعلە كەى پێى
چەپى سړیویە تى.

و ئەبوداود لە عایشەوه رپوایە تى کردووه و ئەلبانى بە حەسەنى داناوه،
دهلیت: ((اَسْتَفْتَحْتُ الْبَابَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي تَطَوُّعًا، وَالْبَابُ فِي الْقِبْلَةِ، فَمَشَى
النَّبِيُّ ﷺ عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ يَسَارِهِ حَتَّى فَتَحَ الْبَابَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الصَّلَاةِ)).

(۱). (مجموع الفتاوى) (۹۳/۱۲).

واتە: لە دەرگامدا پیڤەمبەرى خوا ﷺ نوێژى سوننەتى دەکرد، و دەرگاکی لە قیبلەدا بوو، پیڤەمبەرى خوا ﷺ بە لای راستیدا یان بە لای چەپیدا رویشت هەتا کو دەرگاکی کردوو، پاشان گەرایەووە بۆ نوێژەکەى.

و مسلم لە عبداللهی کورى شیخیرەووە ریوایەتى کردوو: ((أَنَّه صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: فَتَنَخَّعَ فَذَلَكَهَا بِنَعْلِهِ الْيُسْرَى)).

واتە: نوێژى لە گەڵ پیڤەمبەرى خوا ﷺ نوێژى کردوو، دەلیت: بەلغەمى فریڤدا و بە نەعلەکەى پێى چەپی سړى.

و ئیبن عبدالبر دەلیت: زانایان کۆدەنگن دروست نییە بۆ ئەو کەسەى نوێژ دەکات جوولە بکات تەنها جوولەیه کى کەم نەبیت، کە نوێژکەر دەرئەکات لە کردەووەى نوێژەکەى بۆ کردەووەى تر، و پیڤەووە سەرقال نەبیت، وەك خوراندنى کەمى لەش و گرتن و لادانى میڤشوولە و کوشتنى دوویشك بە لیدانىکى ئاسان^(١).

و ئیبن حەزم دەلیت: زانایان کۆدەنگن کە خواردن و پیکەنینى قاقا و کردەووەى زۆر کە فەرمانى پینەکرا بیت، ئەگەر لە نوێژدا ئەنجام بدرین نوێژەکیان بە ئیجماع پووچەڵ دەبیتەووە^(٢).

(وَبِتْرِكِ شَرْطٍ أَوْ زُكْنٍ عَمْدًا) ئەگەر کەسێک مەرجێک لە مەرجەکانى نوێژ وازلێ بهێنریت نوێژەکەى بە تال دەبیتەووە، بۆنموونە کەسێک دەستنوێژى نەبیت

(١). (الاستذکار) (٢/٢٧٤).

(٢). (مراتب الإجماع) (١/٢٧١).

نوێژەكەى دروست نییه، هەروەها ئەگەر ڕوكنىك لە ڕوكنەكان وازلى بهیئیت بۆ
نموونه كەسیك سوردەتى الفاتحه نەخوێنیت.

مەرج ئەوەیە بە بەلگە جیگیر دەبیّت ئەگەر ئەو مەرجە نەبیّت کردەو بەتال
دەبیّتەو، بۆ نموونه لە بەلگەى شەرعیدا هاتیّت: هەركەسیك فلان کردەو
ئەنجام نەدات نوێژی بۆ نییه، یان بە راشكاوى هاتیّت کردەو كەى صحیح نییه،
یان قەبول نییه و پاداشتی دەست ناکەوێت، یان جیگیر بووبیّت نەهیکراوه لە
کردەووەیهك بەبێ بەجیهینانی مەرجەكەى، چونكە نەهێ بەلگەیه لەسەر
هەلۆهشاندنەو كە هاومانای پووجهلە، بەلام شتیك واجب بیّت بە تەنها
داواکردنى شەرع بۆ ئەنجامدانى پێویست دەبیّت، و تەنها داواکردن زیاتر لەوەى
واجبە پێویست ناكات^(۱).

(۱). پروانه: (الدراري المضية) (۹۳/۱).

فصل

وَلَا تَجِبُ عَلَى غَيْرِ مُكَلَّفٍ، وَتَسْقُطُ عَلَى: مَنْ عَجَزَ عَنِ الْإِشَارَةِ، أَوْ أُغْمِيَ عَلَيْهِ حَتَّى خَرَجَ وَقْتُهَا؛ وَيُصَلِّي الْمَرِيضُ: قَائِمًا، ثُمَّ قَاعِدًا، ثُمَّ عَلَى جَنْبٍ. فَهَسَلْتِكَ

و نویژ له سهر که سیک موکه لهف نه بیت واجب نییه، و ده که ویت له سهر: ئەو که سهی ناتوانیت ئاماژه بکات، یان له هوش بجیت هه تاکو کاتی نویژه که ته واو ده بیت؛ و نه خوش به پیوه نویژ ده کات، پاشان به دانیشتنه وه، پاشان له سهر لاتهنیشت.

(وَلَا تَجِبُ عَلَى غَيْرِ مُكَلَّفٍ) نویژ له سهر که سیک موکه لهف نه بیت واجب نییه، و به شیوهیه کی گشتی مهرجه کانی ته کلیف عه قل و بالغبوان و موسلمان بوونه، ترمزی له عه لیه وه ریوایه تی کردوه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: ((رَفَعَ الْقَلَمَ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَشُبَّ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يَعْقِلَ)).

واته: قه لهم له سهر سی کهس هه لگیراوه: ئەو که سهی خه وتوه هه تاکو به خه بهر ده بیت وه، و مندال هه تاکو بالغ ده بیت، و شیت هه تاکو عاقل ده بیت. به لام وهك زانراوه مندال فه رمانکراوه له حهوت سالییه وه نویژی پی بکریت و له ده سالییدا لیی بدریت له سهر نه کردنی، واته: ئەگەر مندال پیش ته مهنی بالغبوان نویژ بکات پاداشتی دهست ده که ویت و لیی قه بول ده کریت، به لام واجب نییه له سهری.

(وَتَسْقُطُ عَلَى: مَنْ عَجَزَ عَنِ الْإِشَارَةِ) نوسهر بوچوونی وایه نویژ له سهر که سیک ده که ویت که نه توانیت به ئاماژه نویژ بکات، به لام هه ندیک له زانایان

دەلێن: ئەگەر نەتوانی تێ ئاماژە بکات و بتوانی زیکرەکانی بخوینیت پێویستە لەسەر نوێژ بکات، چونکە نوێژ پێکھاتوووە لە کردار و گوشتار بە نییەتەو، ئەگەر نەیتوانی کردارەکان بەجێ بهێنیت و بتوانی گوشتارەکانی بەجێ بهێنیت دەبێت نوێژ بکات، و ئەگەر نەیتوانی کردار و گوشتارەکانیشی بەجێ بهێنیت وەک کەسیک تووشی ئیفلیجی جەستە و زمانی بوو بێت، بە دلی نوێژ دەکات، چونکە خوای پەرورەدگار دەفرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن).

واتە: پارێزکار بن و لە خوا بترسن بە گۆڕەى تواناتان^(۱).

(أَوْ أُغْمِيَ عَلَيْهِ حَتَّى خَرَجَ وَقْتُهَا) زانایان ناکۆکن ئایا کەسیک لە هۆش بچیت هەتا کۆ کاتی نوێژەکەى لە دەست دەچیت ئەو نوێژەى لەسەر پێویست دەبێت، هەندیکیان دەلێن: ئەگەر ماوەکەى کەم بێت پێویستە نوێژەکانی بکاتەو، و هەندیکیان دەلێن: لەسەری پێویست نابێت، ئەگەر کەسیک پێش نوێژی مەغریب لە هۆش بچیت و پێش کۆتایی هاتنی نوێژی عیسا بەهۆش بێتەو دەتوانی نوێژی مەغریب و عیسا پیکەووە کۆ بکاتەو لەبەر ئەوەى کاتی ناچار ئەو دوو نوێژە یەک کاتە، هەروەها بۆ نوێژی نیوەرۆ و عەسریش، ئێبن عبدالبر دەلێت: ئەوەى دروستترین بۆچوونە لەم بابەتەدا کەسیک لەهۆشچووبێت و بەهۆش بێتەو قەزای لەسەر نییە، ئەو بۆچوونی ئێبن شیهاب و حەسەن و ئێبن سیرین و رەبیعە و مالک و شافعی ئەبوسەورە و مەزھەبى عبداللەى کورى عومەرە، و لەهۆشچووە هیچ نوێژیکی قەزا نەکردووەتەو لەوەى لە دەستی چووە، و ئەمە

(۱). پروانە: (الشرح المتع) (۳۳۲/۴).

قیاسە لای منە و خوا زاناتەر، چونکە نوێژ لە کاتی خۆیدا واجبە ئەگەر کاتە کەى بەسەرچوو واجب نابێت بە بەلگەیهك نەبێت ناکۆكى نەبێتە لەبارەیهوه، و هەرکەسیك فریای ئەوه نەکەوێت ڕکاتێك نوێژ بکات و ئەوهى لە دەست بچیت بە قەدەرى خوا، قەزای لەسەر نییه ^(١).

بەلام ئەگەر کەسیك بە ویستى و هەلژاردەى خۆى بپهۆش بێت زۆریك لە زانایان بۆچوونیان وایه نوێژه کانی قەزا دەکاتەوه، لیژنەى هەمیشەى فەتوا دەلێن: کەسیك لەهۆشچوو بێت بەهۆى بەنجهوه بۆ نمونە بۆ نەشته گەرى و هاوشیوهى حوکمى ئەو کەسەى هەیه کە لەهۆشچوووە لەبەر هۆیهك لە جەستەیدا، ئەو کاتە قەزای نوێژى لەسەر ناکەوێت ئەگەر بەهۆش هاتەوه وەك کەسیكى خەتووه، ئەگەر لە کاتی نوێژ بەخەبەر بێت، یان دواى دەرچوونى کاتە کەى بێت ^(٢).

و کەسى سەرخۆشیش هەندێك لە زانایان ئیجماعیان نەقلکردووه کە کاتێك بەهۆش دێتەوه دەبێتە نوێژه کانی قەزا بکاتەوه، خواى پەرورەدگار دەفەرموێت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ (النساء).

واتە: ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه توخن و نزیکى نوێژ مەکەونهوه لە کاتیکدا کە مەستن و سەرخۆشن هەتاكو بزائن چى دەلێن.

(١). (التمهید) (٢٩٠/٣).

(٢). (فتاوى اللجنة الدائمة-١) (٧٧/٨).

ئین مونزر دهلیت: زانایان کۆدهنگن له سهر ئه وهی کهسی سه رخۆش پیویسته نویژ قهزا بکاته وه^(۱).

(وَيُصَلِّي الْمَرِيضُ: قَائِمًا، ثُمَّ قَاعِدًا، ثُمَّ عَلَى جَنْبٍ) موسلمان فه رمانی پیکراوه نویژه کانی به وشپوهیه به جی بهینیت که فه رمانی پیکراوه، به لام ئه گهر نهیتوانی ههر مهرجیک یان پکونیک نویژه کهی به جی بهینیت له سهری ده که ویت، خوی پهره ردگار ده فه رمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التَّغَابُن).

واته: پاریزکاربن و له خوا بترسن به گویره ی تواناتان.

و بوخاری له عیمرانی کوری حوصهینه وه ریوایه تی کردووه دهلیت: ((كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ)).

واته: مایه سیریم هه بوو، پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد چۆن نویژ بکه م؟ فه رمووی: به پیوه نویژ بکه، ئه گهر نهیتوانی به دانیشتنه وه نویژ بکه، ئه گهر نهیتوانی له سهر لا نویژ بکه.

به لام بو نویژی سوننه ده توانیت به دانیشتنه وه نویژ بکات و نیوهی پاداشتی ئه و که سهی ده ست ده که ویت که به پیوه نویژ ده کات بوخاری له عیمرانی کوری حوصهینه وه ریوایه تی کردووه دهلیت: ((سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ صَلَاةِ الرَّجُلِ قَاعِدًا، فَقَالَ: إِنْ صَلَّى قَائِمًا فَهُوَ أَفْضَلُ، وَمَنْ صَلَّى قَاعِدًا فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَائِمِ، وَمَنْ صَلَّى نَائِمًا فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَاعِدِ)).

(۱). (الإجماع) (۴۲).

واتە: پرسىارم لە پىڤەمبەرى خوا ﷺ كرد لە نوێژى كەسێك بە دانىشتنەوه، فەرمووى: ئەگەر بەپىوه نوێژ بکات باشتەرە بۆى، و هەرکەسێك بەدانىشتنەوه نوێژ بکات نىوهى پاداشتى ئەو كەسەى بۆ هەيه كە بەپىوه نوێژ دەکات، و هەرکەسێك بە راکشانەوه نوێژ بکات نىوهى پاداشتى ئەو كەسەى بۆ هەيه كە بەدانىشتنەوه نوێژ دەکات.

كۆمەلە كردار و رەفتاریكى تر هەيه كەلە فەرمووده صەحیحەكاندا هاتووە تىياندا پىڤەمبەرى خوا ﷺ نەهى لە كۆمەلە كردار و رەفتاریك كردووە لە نوێژدا بەلام نوسەر لەبەر درێژ نەبوونەوه ئاماژەى پىنەكردووە، بۆ نموونە: ئەبوداود لە ئەبوهورەیرهوه رىوايهتى كردووە و ئەلبانى بە حەسەنى داناو، دەلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ السَّذْلِ فِي الصَّلَاةِ، وَأَنْ يَغْطِيَ الرَّجُلُ فَاهُ)).

واتە: بىگومان پىڤەمبەرى خوا ﷺ نەهیکردووە پۆشاكێك لەبەر بكریت لە نوێژدا و بەخۆیهوه نەئالینیت و ترسى كەوتن و دەرکەوتنى عەرەتى هەبیت، یان نەهیکردووە لە دەست نەگرتن یان درێژى پۆشاك بەشیوهیهك بچیتە خواری قوله پىكان، و نەهیکردووە پیاو لە نوێژدا سەر دەمى داپۆشیت.

بَاب صَلَاةِ التَّطَوُّعِ

وَهِيَ: أَرْبَعُ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعُ بَعْدَهُ، وَأَرْبَعُ قَبْلَ الْعَصْرِ، وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْمَغْرَبِ، وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرَكْعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ، وَصَلَاةُ الصُّحَى، وَصَلَاةُ اللَّيْلِ وَأَكْثَرُهَا ثَلَاثُ عَشْرَةَ رَكْعَةً؛ يُوتَرُ فِي آخِرِهَا، وَتَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ، وَالاسْتِخَارَةُ، وَرَكْعَتَانِ بَيْنَ كُلِّ أَذَانٍ وَإِقَامَةٍ.

بابه تی نویژی سوننهت

بریتیه له: چوار رکات پیش نیوه‌رۆ، و چوار رکات دواى نیوه‌رۆ، و چوار رکات پیش عه‌سر، و دوو رکات دواى مه‌غریب، و دوو رکات دواى عیشا، و دوو رکات پیش نویژی به‌یانی، و نویژی چیشته‌نگاو، و شه‌ونویژ، و لای زوری سیازده رکاته؛ کۆتاییه‌که‌ی به تاک ده‌کات، و نویژی سلاوی مزگه‌وت (تحیه المسجد)، و نویژی ئیستخاره، و دوو رکات له نیوان هه‌موو بانگ و قامه‌تیک.

نویژی سوننهت به‌شیوه‌یه‌کی گشتی دوو جوړه، سوننه‌تی ره‌ها (تطوع مطلق)، و سوننه‌تی وابه‌سته (تطوع مقید)، سوننه‌تی ره‌ها هه‌موو نویژی‌که بۆنه‌یه‌کی تاییه‌تی نه‌ییت، و سوننه‌تی وابه‌سته هه‌موو نویژی‌کی سوننه‌ته بۆنه‌یه‌کی دیاریکراوی هه‌ییت.

(وَهِيَ: أَرْبَعُ قَبْلَ الظُّهْرِ) ئەو نویژه سوننه‌تانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رده‌وام بووه له‌سه‌ری دوازده رکاته، مسلم له ئوم حه‌بیه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌لیت: گویم لى بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ؛ قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ: فَمَا تَرَكَتَهُنَّ مِنْذُ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)).

واته: ههركهسیك دوازده ركات نویژ بكات له شهو و رۆژیکدا بههوی ئه‌و نویژانه‌وه مالیکی له بهههشتدا بۆ دروست ده‌کریت؛ ئوم حه‌بیبه ده‌لیت: له‌و کاته‌وه له پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه‌و نویژانه‌م واز لی نه‌هیناوه.

و ترمزی له عایشه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌صه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فرمویت: ((مَنْ ثَابَرَ عَلَى ثِنْتِي عَشْرَةِ رَكْعَةٍ مِنَ السَّنَةِ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ)).

واته: ههركهسیك به‌رده‌وام بێت له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی دوازده ركاتی سوننه‌ت، خوای په‌روه‌ردگار خانوویه‌کی له بهههشتدا بۆ دروست ده‌کات، چوار ركات پیش نیوه‌رۆ، و دوو ركات دوا‌ی نیوه‌رۆ، و دوو ركات دوا‌ی مه‌غریب، و دوو ركات دوا‌ی عیша، و دوو ركات پیش نویژی به‌یانی.

و بوخاری و مسلم له‌ئین عومه‌ره‌وه ریوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: ((حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ)).

واته: ده ركات نویژ له پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فیربوم؛ دوو ركات پیش نیوه‌رۆ، و دوو ركات دوا‌ی نویژی نیوه‌رۆ، و دوو ركات دوا‌ی نویژی مه‌غریب له مالی خوی، و دوو ركات دوا‌ی نویژی عیسا له مالی خوی، و دوو ركات پیش نویژی به‌یانی.

و بخاری له عائشه وه ریوايه تی کردووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْغَدَاةِ)).

واته: بهراستی پیغمبهری خوا ﷺ هرگیز وازی نه ده هیئا له چوار رکات پیش نیوه پږو، و دوو رکات پیش بهیانی.

ئه م چوار رکاته له بهر عوزر ئه گهر له دهست بجیت قهزا ده کریته وه، ترمزی له عائشه وه ریوايه تی کردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا لَمْ يُصَلِّ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ صَلَّاهُنَّ بَعْدَهَا)).

واته: بهراستی پیغمبهری خوا ﷺ ئه گهر چوار رکاتی پیش نوڙی نیوه پږی نه کردایه دواي نیوه پږو ده یکردن.

(وَأَرْبَعٌ بَعْدَهُ) ئه حمه د و خاوه ن سونه نه کان له ئوم حه بیبه وه ریوايه تیان کردووه و ئه لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: گویم لی بوو پیغمبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: ((مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ)).

واته: هه ركه سیك پاریزگار له ئه نجامدانی چوار رکات پیش نیوه پږو و چوار رکات دواي نیوه پږو بکات، خواي پهروه ردگار سزادان و سوتاندانی به ئاگری دۆزه خ حه رام کردووه.

و نه سائی له ئوم حه بیبه ی هاوسه ری پیغمبهری خواوه ﷺ ریوايه تی کردووه و ئه لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ فه رموو: ((مَنْ رَكَعَ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعًا بَعْدَهَا، حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَحْمَهُ عَلَى النَّارِ؛ فَمَا تَرَكَتْهُنَّ مِنْذُ سَمِعْتُهُنَّ)).

واته: هه رکه سیك چوار ركات پيش نيوه پۆ و چوار ركات دواى نيوه پۆ بكات، خواى بالادهست سوتانى گوشتى لهشى له سه ر ئاگر حه رام ده كات؛ له و كاته وه بيس توومه وازم لى نه هيناوه.

و ئه گه ر كه سيك له بهر عوزريك سوننه تى دواى نوێژى نيوه پۆى له دهست بچیت ده توانیت دواى نوێژى عه سر قه زای بكات وه، بوخارى و مسلم له ئوم سه له مه وه ريوایه تيان كردووه پرسى یارى له پیغه مبه رى خوا ﷺ كردووه كاتيك دوو ركات نوێژى له دواى عه سه وه كردووه، فه رموویه تى: ((يَا بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ، سَأَلْتُ عَنِ الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، إِنَّهُ أَتَانِي نَاسٌ مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ بِالْإِسْلَامِ مِنْ قَوْمِهِمْ فَشَغَلُونِي عَنِ الرَّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ فَهَمَّا هَاتَانِ)).

واته: ئه ی كچى ئه بوئومه یه، پرسى یارى ئه و دوو ركات ه ی دواى نوێژى عه سرت كرد، كه سانیک له عبدالقیس لای هۆزه كه یانه وه هاتن بۆ لام خه رى كیان كردم نه متوانى ئه و دوو ركات ه له دواى نوێژى نيوه پۆ وه بكه م، ئه مه ئه و دوو ركات ه یه. نوسه ر ئاماژه ی بۆ نوێژى جومعه نه كردووه له باسى نوێژه سوننه ته كاندا، له پيش نوێژدا هیه كى به لگه یه كى سه حیح نه هاتوو به لگه بیت له سه ر نوێژیكى تاییه ت و وابه سته، به لام به رهاى سوننه ته موسلمان كاتيك ده چیت بۆ مزگه وت نوێژ بكات هه تاكو ئیام ده چیت ه سه رمینه ر، بوخارى له سه لمانى فارسیه وه ريوایه تى كردووه ده لیت: پیغه مبه رى خوا ﷺ ده فه رمویت: ((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَتَطَهَّرَ بِمَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ، ثُمَّ أَدْهَنَ أَوْ مَسَّ مِنْ طِيبٍ، ثُمَّ رَاحَ فَلَمْ يَفْرُقْ

بَيْنَ اثْنَيْنِ، فَصَلَّى مَا كُتِبَ لَهُ، ثُمَّ إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ أَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى)).

واتە: ھەركەسیك پۆژی ھەینی خۆی بشوات، و چەند دەتوانیت خۆی پاكوخاوین بكاتەو، پاشان سەر و ریشی چەور بكات یان خۆی بۆنخۆش بكات، پاشان بچیت بۆ نوێژ و دوو كەس كە پێوھ دانیشتبەن لە یە كیان جیانە كاتەو و لە نیوانیاندا دانەنیشیت، و نوێژ بكات ئەوھند بۆی نوسراو، پاشان ئەگەر ئیھام ھات بۆ گوتار خویندن بیدەنگ بیت، خوا لە تاوانەكانی نیوان ئەم ھەینییە و ھەینی ئاینەدی خۆش دەبیت.

و مسلم لە ئەبوھورەیرەو رپوايەتی كردوو دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ اغْتَسَلَ ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، فَصَلَّى مَا قُدِّرَ لَهُ، ثُمَّ أَنْصَتَ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْ خُطْبَتِهِ، ثُمَّ يُصَلِّي مَعَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى، وَفُضِّلَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ)).

واتە: ھەركەسیك خۆی بشوات پاشان بچیت بۆ نوێژی جومعە، و نوێژ بكات ئەوھندەدی بۆی نوسراو، پاشان بیدەنگ بیت ھەتاكو ئیھام گوتارەكەى تەواو دەكات، پاشان نوێژی لەگەڵدا بكات، خوا لە نیوان ئەم جومعەییە و جومعەى ئاینەدی خۆش دەبیت، و فەزلى سى پۆزیش.

و ئەو فەرموودەیی بوخارى و مسلم لە عبداللەى كورى موغەفەلەوھ رپوايەتیان كردوو دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّالِثَةِ: لِمَنْ شَاءَ)).

واتە: لە نیوان ھەموو بانگ و قامەتیکدا نوێژ ھەیە، لە نیوان ھەموو بانگ و قامەتیکدا نوێژ ھەیە، پاشان لە جارى سییەمدا فەرمووی: بۆ ھەركەسیك بیەویت.

به لگه نییه لهسه ر نویژی سوننه تی تایبته یان وابهسته به نویژی جومعه وه، چونکه بوخاری له سائی کوری زهیده وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((إِنَّ الْأَذَانَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، كَانَ أَوَّلَهُ حِينَ يَجْلِسُ الْإِمَامُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى الْمِنْبَرِ، فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا...)).

واته: بانگدان له رۆژی جومعه سه ره تاکه ی ئه و کاته بوو که ئیام لهسه ر مینه ر داده نیشته، له سه رده می پیغه مبه ری خوا ﷺ و ئه بویه کر و عومه ر ﷺ. ئه م فه رمووده یه به لگه ی ئه وه ی تیدایه ئیام له مزگه وت ئاماده بووه پاشان بانگدراوه و دوا ی بانگه که هه ستاوه دهستی به گوتاردان کردووه، و هیه نویژیک له نیوانه دا نه کراوه.

به لام دوا ی نویژ جومعه، بوخاری و مسلم له ئیین عومه ره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: ((صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْجُمُعَةِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ)).

واته: دوو رکات نویژم کرد پیش نیوه رۆ له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ، و دوو رکات دوا ی نیوه رۆ، و دوو رکات دوا ی جومعه، و دوو رکات دوا ی مه غریب، و دوو رکات دوا ی عیسا.

و مسلم له ئه بوهوره یه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ الْجُمُعَةَ فَلْيَصِلْ بَعْدَهَا أَرْبَعًا)).

واته: هه رکه سیک له ئیوه نویژی جومعه ی کرد با دوا ی نویژی جومعه چوار رکات نویژ بکات.

(وَأَرْبَعُ قَبْلَ الْعَصْرِ) ئەحمەد و ئەبوداود و ترمزی لە ئیبن عومەرەوہ
 ریوایەتیان کردووە و ئەلبانی بە حەسەنی داناو، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ
 دەفەرمویت: ((رَحِمَ اللَّهُ امْرَأً صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا)).

واتە: ڕەحمەتی خوا لەو کەسە بێت پیش نوێژی عەسر چوار ڕکات نوێژ
 دەکات.

و چەند فەرموودەیەکی هاتوو ئەوەیان تێدا سەلماو کە پیغەمبەری خوا دوا
 عەسر دوو ڕکات نوێژی کردوو، بوخاری و مسلم لە عایشەوہ ریوایەتیان
 کردوو دەلیت: ((مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ عِنْدِي قَطُّ)).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ هەرگیز وازی لەو دوو ڕکات نوێژە نەدەهینا لە دوا
 عەسرەوہ لای من.

و بوخاری و مسلم لە عایشەوہ ریوایەتیان کردوو دەلیت: ((رَكَعَتَانِ لَمْ يَكُنْ
 رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُهُمَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً، رَكَعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَرَكَعَتَانِ بَعْدَ
 الْعَصْرِ)).

واتە: دوو ڕکات پیغەمبەری خوا ﷺ وازی لێ نەدەهینا نەبە پەنھان و نەبە
 ئاشکرا، دوو ڕکات پیش نوێژی بەیانی، و دوو ڕکات دوا عەسر.

و ئەو فەرموودەیە بوخاری لە موعاویەوہ ریوایەتی کردوو و دەلیت: ((إِنَّكُمْ
 لَتَصَلُّونَ صَلَاةً، لَقَدْ صَحِبْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَمَا رَأَيْنَاهُ يُصَلِّيَهَا، وَلَقَدْ نَهَى عَنْهَا))؛
 یەنی: الرّكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ.

واته: بهراستى ئىو نويزىك ده كەن، ئىمه هاوہلى پىغەمبەرى خوامان ﷺ كەردووه نەمانبىنى ئەو دوو ركات نويزە بكات، و بىگومان نەهى لىكردووه؛ واته: دوو ركاته كەى دواى عەسر.

هەندىك زانايان دەلەين: رىسايە كى فقهى هەيه دەلەيت: (مَنْ عَلِمَ حُجَّةً عَلَى مَنْ لَمْ يَعْلَمْ)، واته: هەركەسىك شتىك بزائىت حوجە و بەلگەيه بەسەر ئەو كەسەو كە نەيزائىت، كەواته عائىشەى داىكى باوەرداران ئەوہى زانىوہ و موعاويىہ نەيزانىوہ.

و ئەوہى دەلەيت: ((وَلَقَدْ نَهَى عَنْهَا)) كە پىغەمبەرى خوا ﷺ نەهىكردووه، بو رىگاگرتن بووہ لەوہى خەلك ئەو دوو ركات نويزە دوابخەن هەتاكو نزىكى زەردبوونى خۆر كە نەهىكراوہ نويزى تىدا بكرىت، ئەبوداود و ئىبن حبان لە عەلىيەوہ رىوايەتيان كەردووه و ئەلبانى بە صەحىحى داناوہ، دەلەيت: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئە: ((لَا تَصَلُّوا بَعْدَ الْعَصْرِ، إِلَّا أَنْ تَصَلُّوا وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً)). واته: نويز مەكەن دواى عەسر، مەگەر نويز بكەن لە كاتىكدا كە خۆر بەرزە و زەرد نەبووہ.

و ئىسحاقى كورى راھويىە لە شوپەيخەوہ رىوايەتى كەردووه و ئەلبانى بە صەحىحى داناوہ، دەلەيت: ((سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَيْفَ كَانَ يُصَلِّي؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي الْهَجِيرَ ثُمَّ يُصَلِّي بَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يُصَلِّي بَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، قُلْتُ: فَقَدْ كَانَ عَمْرٌ يَضْرِبُ عَلَيْهَا وَيَنْهَى عَنْهَا، فَقَالَتْ: كَانَ عَمْرٌ يَضْرِبُ عَلَيْهَا وَقَدْ عَلِمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّيْهَا، وَلَكِنَّ قَوْمَكَ أَهْلَ

الْيَمَنَ قَوْمٌ طَغَامٌ يُصَلُّونَ الظُّهْرَ ثُمَّ يُصَلُّونَ مَا بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَيُصَلُّونَ الْعَصْرَ ثُمَّ يُصَلُّونَ مَا بَيْنَ الْعَصْرِ وَالْمَغْرِبِ، فَضَرَبَهُمْ عُمَرُ وَقَدْ أَحْسَنَ)).

واته: پرسيام کرد له عايشه دبارهی نوڙی پیغه مبهري خوا ﷺ چوں نوڙ ده کرد؟ گوتی: نوڙی نیوه روږی ده کرد پاشان دواي ته وه دوو رکات نوڙی ده کرد، پاشان نوڙی عهسر ده کرد پاشان دواي ته وه دوو رکات نوڙی ده کرد، گوتم: بیگومان عمر لهو کهسهی ددها که تهو دوو رکات نوڙی ده کرد و نه هی لی ده کرد، گوتی: عمر رحمته الله علیه تهو دوو رکات نوڙی ده کرد، و دهیزانی پیغه مبهري خوا رحمته الله علیه تهو دوو رکات نوڙی ده کرد، به لام قه ومه کهی تو خه لکی یه مهن خه لکیکی خراپن، نوڙی نیوه روږ ده کهن پاشان له نیوان نیوه روږ و عهسر دا نوڙ ده کهن، و نوڙی عهسر ده کهن پاشان له نیوان عهسر و مه غریبدا نوڙ ده کهن، عومه ر له سهر ته وه لییدان و کاریکی باشی کرد که له سهر ته وه لییدان.

(وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ) له فهرمووده کهی عايشه پیشتتر باسکرا تییدا هاتبوو: ((مَنْ ثَابَرَ عَلَى ثِنْتَيْ عَشْرَةِ رَكْعَةٍ مِنَ السُّنَّةِ... وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ))؛ ههروه ها فهرمووده کهی ئیبن عومه ر که تییدا هاتبوو: ((حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ عَشْرَ رَكْعَاتٍ... وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ)).

و جه ختکراوه ته وه له نه نجامدانی ته م دوو رکاته له مال ه وه وه ه موو سونه کانی تر، ترمزی و نه سائی و ئیبن ماجه له که که عبی کوری عوجره وه ریوايه تیان کردووه و ته لبانی به صه حی داناوه، ده لیت: ((صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ فِي مَسْجِدِ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ الْمَغْرِبِ، فَقَامَ نَاسٌ يَتَنَفَّلُونَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: عَلَيْكُمْ بِهَذِهِ الصَّلَاةِ فِي الْبُيُوتِ)).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ نویژی مه‌غریبی له مزگه‌وتی به‌نوعبدالاشه‌هل کرد، دواى ئه‌وه خه‌لك هه‌ستان نویژی سوننه‌تیا‌ن کرد، پیغهمبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌م سوننه‌ته له ماله‌وه بکه‌ن.

و دروسته دواى مه‌غریب نویژ له مزگه‌وت بکریت و زیاتر له‌و دوو رکاته‌ش نویژ بکریت، ترمزی له حوزه‌یفه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌حه‌سه‌نی داناوه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى الْمَغْرِبَ فَمَا زَالَ يُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ حَتَّى صَلَّى الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ)).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ نویژی مه‌غریبی، به‌رده‌وام نویژی ده‌کرد له مزگه‌وتدا هه‌تا‌کو نویژی عیشای کرد.

ترمزی دواى فه‌رمووده که ده‌لیت: (فِي هَذَا الْحَدِيثِ دَلَالَةٌ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي الْمَسْجِدِ)^(۱).

واته: ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تیدا‌یه پیغهمبهری خوا ﷺ دوو رکات نویژی دواى مه‌غریبی له مزگه‌وتدا کردووه.

و نه‌سائی له (السنن الکبری) له حوزه‌یفه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌صه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: ((أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَصَلَّيْتُ مَعَهُ الْمَغْرِبَ فَصَلَّى إِلَى الْعِشَاءِ)).

واته: هاتم بو‌لای پیغهمبهری خوا ﷺ، نویژی مه‌غریبم له‌گه‌لدا کرد، هه‌تا‌کو نویژی عیشا نویژی کرد.

(۱). (سنن الترمذی) (۵۰۰/۲).

به لام ئەو فەرموودەیی ترمزی له ئەبوهورەیرهوه رپوایه تی کردوو ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فەرمویت: ((مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ سِتَّ رَكَعَاتٍ لَمْ يَتَكَلَّمْ فِيهَا بَيْنَهُنَّ بِسَوْءٍ عُدْلَنَ لَهُ بِعِبَادَةِ ثِنْتِي عَشْرَةَ سَنَةً))؛ ئەلبانی له (سنن الترمذی) دا به (ضعیف جدا) ی داناوه.

و ئەو فەرموودەیی ئیبن ئەبوشەیبە و عبدالرزاق له مه كحولەوه رپوایه تیان کردوو ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فەرمویت: ((مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ وَفِي رِوَايَةٍ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ رَفَعَتْ صَلَاتَهُ فِي عِلَّيْنِ))؛ ئەلبانی له (ضعیف الترغیب والترهیب) دا به زه عیفی داناوه.

و سوننه ته هه نديك جار دوو ركات نویژ پیش مه غریب بكریت، بوخاری له عبداللهی كوری موغه فه له وه رپوایه تی کردوو ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فەرمویت: ((صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ، صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّالِثَةِ: لِمَنْ شَاءَ، كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً)).

واته: پیش مه غریب نویژ بکهن، پیش مه غریب نویژ بکهن، له جاری سییه مدا فەرمووی: بۆ هه رکه سیک ویستی، له ترسی ئەوهی خه لك وهك سوننه تیکی جهخت لیكراو به رده وام ئەنجامی بدهن.

و له بهر کهمی کات هاوه لان ئەو دوو ركات نویژه یان له مزگه وت کردوو، بوخاری له ئەنه سه وه رپوایه تی کردوو ده لیت: ((كَانَ الْمُؤَذِّنُ إِذَا أَدَّنَ، قَامَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ يَتَدَرُونَ السَّوَارِي، حَتَّى يَخْرَجَ النَّبِيُّ ﷺ وَهُمْ كَذَلِكَ، يُصَلُّونَ الرَّكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ، وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ شَيْءٌ)).

واتە: ئە گەر بانگدەر بدایەت، کەسانیک لە هاوێلانێ پێغەمبەری خوا ﷺ خیرا دەچوونە پشتی پایەکان، هەتا کو پێغەمبەری خوا ﷺ لە مأل دەر دەچوو بۆ نوێژ، پیش مەغریب دوو رکات نوێژیان دەکرد، و لە نیوان بانگدان و قامەتکردندا کاتیکی کەم بوو.

و مسلم لە ئەنەسەوێه رپوایەتی کردووە دەلیت: ((كُنَّا بِالْمَدِينَةِ، فَإِذَا أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ صَلَاةَ الْمَغْرِبِ ابْتَدَرُوا السَّوَارِيَ فَيَرْكَعُونَ رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ الْغَرِيبَ لَيَدْخُلُ الْمَسْجِدَ فَيَحْسِبُ أَنَّ الصَّلَاةَ قَدْ صَلَّيْتُ مِنْ كَثْرَةِ مَنْ يُصَلِّيهِمْ)).

واتە: ئێمە لە مەدینە بووین ئە گەر بانگدەر بانگی بدایەت بۆ نوێژی مەغریب، خیرا دەچوونە پشتی پایەکان دوو رکات نوێژیان دەکرد، هەتا کو ئە گەر کەسیکی نامۆ بەهاتیەتە نیو مزگەوتەوێه وایدەزانی نوێژی مەغریب تەوابوو لەبەر زۆری ئەو کەسانە ی کە ئەو دوو رکاتە نوێژیان دەکرد.

((وَرَكَعَتَانِ بَعْدَ الْعِشَاءِ) لە فەرموودە کە ی عایشە پێشتر باسکرا تییدا هاتبوو: ((مَنْ تَابَرَ عَلَى ثِنْتَيْ عَشْرَةِ رَكْعَةٍ مِنَ السَّنَةِ... وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ)); هەر وەها فەرموودە کە ی ئیبن عومەر کە تییدا هاتبوو: ((حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ عَشْرَ رَكَعَاتٍ... وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ)).

هەندیک ئە سەر هاتووێهانی موسلمانان دەدات چوار رکات دوا ی نوێژی عیشا بکریت، محمدی کوری نەصری مەرۆزی لە عبداللە ی کوری عەمرۆه رپوایەتی کردووە و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: ((مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ كُنَّ كَعِدْلِهِنَّ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ)).

واته: ههركهسیك چوار ركات نویژ دواى نویژی عیسا بکات، هاوتای ئه وهیه چوار ركات نویژی له شهوانی قه دردا کردبیت^(۱).

و ئیبن ئه بوشه بیه له ئیبن مه سعوده وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: (مَنْ صَلَّى أَرْبَعًا بَعْدَ الْعِشَاءِ لَا يَفْضُلُ بَيْنَهُنَّ بِتَسْلِيمٍ، عَدَلْنَ بِمِثْلَهُنَّ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ).

واته: ههركهسیك چوار ركات نویژ دواى عیسا بکات و له نیوانیاندا سه لام نه داته وه، هاوتای چوار ركات نویژن كه له شهوی قه دردا ئه نجامدرا بیت.

(وَرَكْعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ) ئه م دوو ركات نویژه پیغه مبهری خوا ﷺ زور گرنگی پیداوه، به جوریک نه له سه فهر و نه له شاریشدا وازی لی نه هیناوه،

(۱). دواى ریوایه تکرندی ئه وه ئه سه ره محمدی کوری نه صر ده لیت: (وَعَنْ عَلْقَمَةَ وَالْأَسْوَدِ وَمُجَاهِدٍ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ: (مَنْ صَلَّى أَرْبَعًا بَعْدَ الْعِشَاءِ كُنَّ مِثْلَهُنَّ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَوْ يَعْدِلْنَ بِمِثْلَهُنَّ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَوْ كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ)؛ وَعَنْ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي أَيُّوبَ: (كَانَ سَعِيدُ بْنُ جَبْرِ يَصَلِّي بَعْدَ الْعِشَاءِ الْآخِرَةَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فَأَكَلَهُمَا فَمَا يَرَاغِبُنِي الْكَلَامُ)؛ وَعَنْ كَعْبٍ: (مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ ثُمَّ صَلَّى الْعِشَاءَ، وَصَلَّى بَعْدَهَا أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ يُحْسِنُ رُكُوعَهُنَّ وَسُجُودَهُنَّ، وَيَعْلَمُ مَا يَقْتَرِي فِيهِنَّ كُنَّ لَهُ بِمَنْزِلَةِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ) (مختصر قیام اللیل و قیام رمضان و کتاب الوتر) (۹۲).

ئه لبانی له سه ره ئه سه ره كهی عبداللهی کوری عه مر كه مهروه زی ریوایه تی کردووه، ده لیت: ئیبن ئه بوشه بیه هاوشیوهی ئه وهی له عایشه و ئیبن مه سعود و كه عبه ی کوری مانع و مواهید و عبدالرحمانی کوری ئه سه وه وه به مه وقوفی ریوایه تی کردووه، و هه موو سه نه ده كانی صه حیحه، جگه له ئه سه ره كهی كه عب؛ ئه م ئه سه رانه ئه گهرچی مه قوفون به لام حوكمی مه رفوعیان هیه، چونكه به ره ئی ناگوترین. (سلسله الأحادیث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة) (۱۰۳/۱۱).

بوخاری و مسلم له عائیشه‌وه رپوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: ((لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى شَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ أَشَدَّ تَعَاهُداً مِنْهُ عَلَى رَكْعَتِي الْفَجْرِ)).

واته: پێغه‌مبهری خوا ﷺ به‌هیچ نوێژیکی سوننه‌ته‌وه توند پابه‌ند نه‌بوو و ر‌ه‌چاوی نه‌ده‌کرد وه‌ك دوو ر‌كاته‌كه‌ی پێش نوێژی به‌یانی.

و مسلم له حه‌فصه‌وه رپوایه‌تی کردووه ده‌لیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ لَا يُصَلِّي إِلَّا رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ)).

واته: پێغه‌مبهری خوا ئه‌گه‌ر سپێده‌ ده‌رب‌جواوایه‌ ته‌نها دوو ر‌كات نوێژی كورتی ده‌کرد.

و بوخاری له عائیشه‌وه رپوایه‌تی کردووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْغَدَاةِ)).

واته: به‌راستی پێغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌رگیز وازی نه‌ده‌هێنا له چوار ر‌كات پێش نیوه‌رۆ، و دوو ر‌كات پێش به‌یانی.

و مسلم عائیشه‌وه رپوایه‌تی کردووه ده‌لیت: ((رَكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)).

واته: دوو ر‌كات سوننه‌ته‌كه‌ی نوێژی به‌یانی باشت‌ره‌ له دنیا و هه‌موو ئه‌وه‌تی‌دایه‌ و له‌سه‌ریه‌تی.

(وَصَلَاةُ الصُّحَى) نوێژی چێشته‌نگاو سوننه‌ته‌، و کاته‌كه‌ی له به‌رزبوونه‌وه‌ی خۆره‌وه به‌ ئه‌ندازه‌ی ر‌میک ده‌ستپێده‌كات هه‌تاكو خۆر ده‌گاته‌ ناوه‌راستی ئاسمان كه‌ ماوه‌یه‌کی كه‌مه‌ پێش کاتی نوێژی نیوه‌رۆ، ته‌به‌رانی له‌ عبدالله‌ی کوری

غابرهوه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به (حسن لغیره) داناوه، دهلیت: ئه بوئومامه و عوتبه ی کوری عهبد بویان باسکردووه دهلین: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: ((مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ ثَبَتَ حَتَّى يَسْبَحَ لِلَّهِ سُبْحَةَ الضُّحَى؛ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ حَاجٍّ وَمُعْتَمِرٍ، تَامًّا لَهُ حَجَّةٌ وَعُمْرَتُهُ)).

واته: هه رکه سیك نویژی به یانی به کومه ل بکات، پاشان له مزگهوت بمینیتتهوه هه تاکو نویژ چیشته نگاو ده کات؛ پاداشتی حاجی و عومهره کاریکی بو هه یه به ته واوی.

و ترمزی له ئه نه سه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فه رموی: ((مَنْ صَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ)).

واته: هه رکه سیك نویژی به یانی به کومه ل بکات پاشان دابنیشیت زیکری خوا بکات هه تاکو خور هه لدیت، پاشان دوو رکات نویژ بکات، پاداشتی حه ج و عومهره یه کی ته واو ته واو ته واوی بو هه یه.

و مسلم له ئه بوزه ره وه ریوایه تی کردووه دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فه رموی: ((يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ... وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى)).

واته: هه موو رۆژیک چاکه یه ک له سه ر هه موو جومگه کانی هه رکه سیکتان پیویسته... و دوو رکات نویژ چیشته نگاو هه موو ئه و چاکانه ی بو دهسته بهر ده کات.

و مسلم له زهیدی کوری ئه رقه مه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَهْلِ قُبَاءَ وَهُمْ يَصَلُّونَ فَقَالَ: صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ إِذَا رَمَضَتِ الْفَصَالُ))؛ فِي رَوَايَةِ أَبِي عَوَانَةَ: ((دَخَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ مَسْجِدَ قُبَاءَ بَعْدَمَا أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ، فَرَأَاهُمْ يَصَلُّونَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ رویشت بو لای خه لکی قوبا دواى ئه وهی خوره لا تبوو، بینی نویژی چیشته نگاو ده کهن، فه رموو: نویژی ته و به کاران ئه و کاته یه که بیچوو حوشره کان هه ست به گه رمی بکه ن و پپیان گه رم بیت. لای که می نویژی چیشته نگاو دوو رکاته و زانایان نا کوکن بو لای ژووری، جمهوری زانایان بوچوونیان وایه هه شت رکاته، مسلم له ئوم هانیئوه ریوایه تی کردووه له فه تحی مه که که دا پیغه مبهری خوا ﷺ: ((صَلَّى ثَمَانَ رَكَعَاتٍ سُبْحَةَ الضُّحَى)).

واته: هه شت رکات نویژی سونه تی چیشته نگاوی کردووه. و هه ندیک ده لین: دوازه رکاته، ته به رانی له ئه بوده ردائه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فه رمویت: ((مَنْ صَلَّى الضُّحَى رَكَعَتَيْنِ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ صَلَّى أَرْبَعًا كُتِبَ مِنَ الْعَابِدِينَ، وَمَنْ صَلَّى سِتًّا كُفِيَ ذَلِكَ الْيَوْمَ، وَمَنْ صَلَّى ثَمَانِيًا كُتِبَ اللَّهُ مِنَ الْقَانِتِينَ، وَمَنْ ثَنَّى عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ))^(۱).

(۱). مال الألباني إلى تحسينه في حديث رقم: (۶۴۳۵) في: (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة) (۹۷۵/۱۳).

واته: ههرکهسیک دوو رکات چیشتهنگاو بکات له بیئاگاگانانوسریت، و ههرکهسیک چوار رکات بکات له پهرستشکارهکان دهنوسریت، و ههرکهسیک شەش رکات بکات ئەو پۆژە بەسییەتی، و ههرکهسیک هەشت رکات بکات لەو کەسانە دهنوسریت کە بەردەوامن لەسەر پهرستش و گوپرایەلی خوا، و ههرکهسیک دوازدە رکات بکات خوا خانوویەکی له بههشتدا بۆ دروست دەکات.

و هەندیک پێیان وایه لای ژووی دیاری نه کراوه به بهلگهی ئەو فەرموودهیه مسلم له موعازەوه رپوایەتی کردووه: ((أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَمْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى صَلَاةَ الضُّحَى؟ قَالَتْ: أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، وَيَزِيدُ مَا شَاءَ)).

واته: پرسیار کردووه له عایشه ر.ه.ا کردووه پینغمبەری خوا ﷺ چەند رکات نوژی چیشتهنگاوی ده کرد؟ گوتی: چوار رکاتی ده کرد، و چەندنی تری بویستایه زیادی ده کرد.

و روشتن بۆ مزگەوت بۆ ئەنجامدانی نوژی چیشتهنگاو پاداشتیکی زۆری هەیه، ئەبوداود له ئەبوئومامهوه رپوایەتی کردووه و ئەلبانی به حەسەنی داناوه، دەلیت: پینغمبەری خوا ﷺ دەرمویت: ((مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ مُتَطَهَّرًا إِلَى صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ فَأَجَرَهُ كَأَجْرِ الْحَاجِّ الْمُحْرِمِ، وَمَنْ خَرَجَ إِلَى تَسْبِيحِ الضُّحَى لَا يَنْصِبُهُ إِلَّا إِيَّاهُ فَأَجَرَهُ كَأَجْرِ الْمُعْتَمِرِ)).

واته: ههرکهسیک به دستنویژهوه له مال دەر بچیت بۆ به جیهینانی نوژی فەرز پاداشتی وهك حاجیهه که له ئیحرامدا بیت، و ههرکهسیک له مال دەر بچیت بۆ

به جیهینانی سوننه تی چیشته نگاو و تنهئا ئه وه پالنه ری بیّت پاداشتی وهك پاداشتی عومره کاریکه.

و سوننه ته ئه م زیکره دوا ی نویژ چیشته نگاو بخویندریت، بوخاری له (الأدب المفرد) له عائیشه وه ریوایه تی کردوه وئه لبانی به صه حیخی داناوه، ده لیت: ((صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الضُّحَى، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، حَتَّى قَالَهَا مِائَةً مَرَّةً)).

واته: پیغه مبه ری خودا ﷺ نویژی چیشته نگاوی کرد، پاشان فهرمووی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ)) هه تاكو سه د جار خویندنی.

(وَصَلَاةُ اللَّيْلِ وَأَكْثَرُهَا ثَلَاثُ عَشْرَةَ رَكْعَةً؛ يُوتَرُ فِي آخِرِهَا) سوننه تیکی جه خت لیكراویه ئه حمهد و ته به رانی له ئه بوبه صره ی غیفارییه وه ریوایه تیان کردوه و ئه لبانی به صه حیخی داناوه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِنَّ اللَّهَ زَادَكُمْ صَلَاةً، وَهِيَ الْوَتْرُ، فَصَلُّوْهَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى صَلَاةِ الْفَجْرِ)).

واته: به راستی خوا ی په روه ردگار نویژیکی بو زیاد کردوون كه نویژی ویتره، له نیوان نویژی عیشا و به یانیدا به جیی بهینن.

کاتی شه ونویژ له دوا ی عیشا وه ده ست پیده کات هه تاكو پیش ده رکه وتنی سپیده ی راسته قینه، ئه گهر كه سیك بزانیّت له شه ودا له خه وه لئاسیّت ده توانیّت دوا ی نویژی عیشا شه ونویژ بکات، به لام ئه گهر بتوانیّت له شه وه لئاسیّت شه ونویژ بکات باشتره، مسلم له جابره وه ریوایه تی کردوه ده لیت: پیغه مبه ری

خوارق عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فرمویّت: ((مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ، وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ، فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ، وَذَلِكَ أَفْضَلُ)).

واته: ههركهسيك ترسا كۆتايى شەو هەلنەسيّت سەرەتاي شەو نوڤژى
 ويترەكەى بكات، و ههركه رسيك تەماحى هەبوو كۆتايىەكەى هەلّبسيّت كۆتايى
 شەو ويترەكەى بكات، چونكە بەراستى نوڤژى كۆتايى شەو فريشتهكان
 ئامادەيى دەبن، و ئەو بەشتەرە.

و شہو نویژ بہ چند شیوہ کی جیاواز دہ کریٹ کہ بہ دریژی لہ فہرمودہ صہحیہ کاندہاتوہ و باشتین نویژہ دوا ی نویژہ فہرزہ کان، مسلم لہ تہ بوہورہ یرہوہ ریوایہ تی کردوہ دہ لیت: پیغہ مہری خوا ﷺ دہ فہرمویت:

((أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ، صَلَاةُ اللَّيْلِ)).

واته: باشتريڻ پڙوو دواي پڙووي پدمهزان، پڙووي مانگي موحه پدمه،
و باشتريڻ نوڙ دواي نوڙي فهرز شهونوڙه.
ئيبن پدمه بي حنه لي: ده ليټ: مده ست نهويه شهونوڙ له هه موو نوڙه
سوننه ته پدهاكان باشتريڻ، نهوهك سوننه ته جهخت ليكراوهكان لاي جمهوري
زانايان، به پيچه وانهي هه نديك له شافعي مدهزه به كانهوه^(۱).

((١)). بروانه: (لطائف المعارف) (١٢٨).

زۆرتیرینی سیازده رکاته، بوخاری له عائیشهوه ریوایهتی کردووه دهلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ يُصَلِّي إِذَا سَمِعَ النِّدَاءَ بِالصُّبْحِ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ شهو سیازده رکات نویژی دهکرد، پاشان دواى ئەوهی بانگی بهیانی بیستایه دوو رکات نویژی کورتی دهکرد. و بوخاری و مسلم له عائیشهوه ریوایهتی کردووه دهلیت: ((مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له رهمهزان و جگه له رهمهزانیش زیاتر له یازده رکاتی نه کردووه.

ئهو دوو رکاتهی که جیاوازه له دوو فهرموودهیه زانایان چهند بۆچوونیکیان ههیه له بارهیهوه، لهوانهیه نزیکترینیان ئەوه بیّت که دهلیت: ئەو دوو رکاته دوو رکاته کهی دواى نویژی عیشایه، یان دوو رکات نویژی کورته شهو نویژی پى دەست پیده کرىت.

و کۆتایی شهو نویژه کهش به ویتەر کۆتای پیده هینیت، بوخاری و مسلم له ئیبن عومره وه دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرمویت: ((اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرًا)). واته: نویژه کهتان به شهو به ویتەر کۆتایی پى بهینن.

و نابیت دوو ویتەر له شهو یکدا بکریت، خاوهن سونه نه کان جگه له ئیبن ماجه له تهلقى کوری علیهوه روایه تیان کردووه و ئەلبانی به صهحیحی داناوه، دهلیت: گویم لى بوو پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرمویت: ((لَا وَتَرًا فِي لَيْلَةٍ)). واته: دوو نویژی ویتەر له شهو یکدا نییه.

ترمزی له دواى ریوايه تکرډنى ئەو فەرموودهیه ده‌لیت: زانایان نا‌کوکن
 ده‌رباره‌ی که‌سیک سهره‌تای شه‌و شه‌ونویژ بکات پاشان کو‌تایی شه‌و هه‌لبسیت،
 هه‌ندیکیان له زانانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و دواى ئەوانیش واده‌بینن
 ویتره‌که‌ی هه‌لبوه‌شینیتته‌وه، و ده‌لین: پکاتیکی تری بو‌ زیاد ده‌کات و چه‌ندی
 تری بو‌یت نویژ ده‌کات، پاشان له کو‌تایی نویژه‌که‌یدا نویژی ویتره‌ ده‌کات، چونکه
 دوو نویژی ویتره له شه‌ویکدا نا‌کریت و ئەوه بو‌چوونی ئیسحاقه؛ و هه‌ندیک له
 زانایانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و جگه له‌وانیش ده‌لین: ئە‌گه‌ر که‌سیک
 سهره‌تای شه‌و نویژی ویتری کرد پاشان خه‌وت پاشان له کو‌تایی شه‌ودا له خه‌و
 هه‌لبسیت چه‌ندی بو‌یت نویژ ده‌کات، و نویژی ویتره‌که‌ی هه‌لناوه‌شینیتته‌وه، و
 ویتره‌که‌ی به‌وشیوه‌یه ده‌هیلیتته‌وه، و ئەوه بو‌چوونی سوفیانی سه‌وری و مالکی
 کوری ئەنه‌س و ئیبن موباره‌که و ئەحمده‌ه، و ئەمه‌ه سه‌حیحه‌ره، چونکه له زیاتر
 له روویه‌که‌وه ریوايه تکراره‌ه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دواى ویتره نویژی کردووه^(۱).

و ئە‌بوداود و نه‌سائی ئیبن حبان ئەو فەرمووده‌یان به‌م شیوه‌یه له قه‌یسی
 کوری ته‌لقه‌وه ریوايه تکرادووه و ئەلبانی به‌ سه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: ((زَارَنَا
 طَلْقُ بْنُ عَلِيٍّ فِي يَوْمٍ مِنْ رَمَضَانَ، وَأَمْسَى عِنْدَنَا، وَأَفْطَرَ، ثُمَّ قَامَ بِنَا اللَّيْلَةَ، وَأَوْتَرَ
 بِنَا، ثُمَّ انْحَدَرَ إِلَى مَسْجِدِهِ، فَصَلَّى بِأَصْحَابِهِ، حَتَّى إِذَا بَقِيَ الْوَتْرُ قَدَّمَ رَجُلًا، فَقَالَ:
 أَوْتَرَ بِأَصْحَابِكَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: لَا وَتْرَانَ فِي لَيْلَةٍ)).

(۱). (سنن الترمذي)(۴۸۲/۱).

واتە: تەلقى كۆپى عەلى پۆژىكى ڕەمەزان سەردانى كۆردىن، و شەو لاماى مایەو، و پۆژوووەكەى شكەند، پاشان شەونوێژى بۆ كۆردىن و نوێژى ویتەرى بۆ كۆردىن، پاشان دابەزى بۆ مەزگەوت و نوێژ بۆ هاوێلانى كۆرد، هەتاكو ویتەركەى مایەو پیاویكى پێش خست، و گوتى: نوێژى ویتەرى بە هاوێلەكانت بكە، چونكە من لە پێغەمبەرى خوا ﷺ بێستوو دەیفەرموو: دوو نوێژى ویتەرى لە شەوێكدان بێت. ئەم ئەسەرە بەلگەى كە ئەو هاوێلە بەرێزە شەونوێژ و ویتەرى كۆردوو پاشان نوێژى كۆردوو دواى ویتەركەى و ویتەركەى دووبارە نەكۆردوو و هەلێنەوێشاندوو تەو.

و ئەگەر كەسێك نوێژى ویتەرى لە بێر بچیت یان خەوى لى بكەوێت دەتوانیت لە پۆژدا قەزای بكاتەو، ئەبۆداد لە ئەبوسەعیدەو ڕىواى تى كۆردوو، دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((مَنْ نَامَ عَنْ وَتَرِهِ أَوْ نَسِيَ فَلْيَصَلِّ إِذَا ذَكَرَهُ)). واتە: هەركەسێك بخەوێت نوێژى ویتەركەى نەكات یان لە بێرى نەچیت با نوێژەكەى بكات ئەگەر بێرى كەوتەو.

و ئەگەر كەسێك خەوى لى بكەوێت یان نەخۆش بێت و شەونوێژ یان هەندىك لە شەونوێژەكەى نەكات دەتوانیت هەتاكو پێش نیوهرۆ نوێژەكەى بكات، مسلم لە عائیشەو ڕىواى تى كۆردوو: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا فَاتَتْهُ الصَّلَاةُ مِنَ اللَّيْلِ مِنْ وَجَعٍ أَوْ غَيْرِهِ صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر شەونوێژى لە شەودا لە دەست بچوایە لەبەر ئێش و ئازاریك یان هۆكارى تر، لە پۆژدا دوازدە ركات نوێژى دەكۆرد.

و مسلم له عومره وه ریوایه تی کردوو دهلیت: پیغمبهری خوا ﷺ دهفرمویت: ((مَنْ نَامَ عَنْ حَزَبِهِ أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ)).

واته: ههركه سیك خهوی لی بکهویتی شهونویژه کهی یان ههندیکی نه کات، له نیوان نویژی بهیانی و نویژی نیوه پرودا نویژه کهی بکات بوی دنوسریت وهك ئهوهی له شهودا نویژه کهی کردییت.

(وَتَحِيَةُ الْمَسْجِدِ) نویژ سلاوی مزگهوت نوسه ره ریزی نویژه سوننه ته کاندایهیناویه تی، به لام دهلیت: زاهیرییه کان به واجبی دهزانن و ئه وه بوچوونیکی دوور نییه^(۱)؛ و بوخاری و مسلم له ئه بوقه تاده وه ریوایه تی کردوو دهلیت: پیغمبهری خوا ﷺ دهفرمویت: ((إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسَ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ)).

واته: ئه گهر که سیك له ئیوه چوووه مزگهوت وه دانه نیشتیت هه تا کو دوو رکات نویژ ده کات.

نه وه وی دهلیت: ئه م فهرمووده یه به لگه ی ئه وهی تیدایه نویژی سلاوی مزگهوت سوننه ته به دوو رکات، و ئه مه سوننه ته به کوپای موسلمانان، و قازی عیاز باسی ئه وهی کردوو له داود و هاوه له نییه وه به واجیان زانیوه، به راشکاوی که راهه تی ئه وهی تیدایه که سیك له مزگهوتدا دابنیشیت به بی ئه وهی نویژ بکات^(۲).

(۱). (الدراري المضية) (۹۷/۱).

(۲). (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (۲۲۶/۵).

و مسلم له جابری كورى عبدالله وه رىوايه تى كردوو دهلیت: ((جَاءَ سُلَيْكُ الْغُطَفَانِيِّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُ، فَجَلَسَ، فَقَالَ لَهُ: يَا سُلَيْكُ قُمْ فَارْكَعْ رَكَعَتَيْنِ، وَتَجَوَّزْ فِيهِمَا؛ ثُمَّ قَالَ: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ، وَلْيَتَجَوَّزْ فِيهِمَا)).

واته: سوله یكى غه ته فانی رۆژى جومعه هات بۆ مزگهوت، پێغه مبهرى خوا ﷺ گوتارى ده خویند، دانیشت، پێی فهرموو: ئه ی سوله یك ههسته دوو ركات نوێژ بکه، و په له بکه له نوێژه که تدا؛ پاشان فهرموو: ئه گهر که سیك له ئیوه هات بۆ مزگهوت له رۆژى جومعه دا، و ئیام گوتارى ده خویند، دوو ركات نوێژ بکات و په له بکات و خیرا نوێژه که ی ته و او بکات.

(وَالِاسْتِخَارَةُ) نوێژى ئیستخاره دوو ركات وه سوننه ته ئه گهر که سیك ویستی کاریکی گزنگ ئه نجام بدات و به ئاسان بریارى بۆ نه دریت ئه م دوو ركات نوێژه بکات، بوخارى له جابره وه رىوايه تى كردوو دهلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْلَمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كَمَا يَعْلَمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ، فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي، فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي، فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي،

أُوقَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضَنِي بِهِ؛ قَالَ: وَيَسْمِي حَاجَتَهُ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فیری نویژی ئیستخاره‌ی ده‌کرین له هه‌موو ئیشوکاره‌کان وهک چۆن سوره‌تیک قورئانی فیردوکردین، و ده‌یفه‌رموو: ئه‌گه‌ر که‌سیک له ئیوه ویستی کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام بدات، دوو رکات نویژ بکات که‌فرز نییه، پاشان بلیت: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي، فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي، فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضَنِي بِهِ)). و ناوی کرده‌وه‌یه‌کی ده‌هینیت.

(وَرَكْعَتَانِ بَيْنَ كُلِّ أَذَانٍ وَإِقَامَةٍ) له نیوان هه‌موو بانگ و قامه‌تیکدا دوو رکات نویژ سوننه، بوخاری و مسلم له عبدالله‌ی کوری موغه‌فه‌له‌وه ریوایه‌تیان کردووه ده‌لێت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده‌فرمویت: ((بَيْنَ كُلِّ أَذَانٍ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّالِثَةِ: لِمَنْ شَاءَ)).

واته: له نیوان هه‌موو بانگ و قامه‌تیکدا نویژ هه‌یه، له نیوان هه‌موو بانگ و قامه‌تیکدا نویژ هه‌یه، پاشان له جاری سییه‌مدا فه‌رمووی: بۆ هه‌رکه‌سیک بیه‌ویت.

چه‌ند نویژیکی سوننه‌ت هاتووہ نوسہر ئاماژہی بو نہ کردوون، یہ کہم: نویژی تہوبہ کردن: ئەحمەد و خاوەن سونەنەکان لە ئەبوبە کری صدیقہوہ ریوایہ تیان کردووہ و ئەلبانی بە صحیحی داناوہ، و ئەمە لەفزی ئەحمەدە، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَتَوَضَّأُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِدَلِكِ الذَّنْبِ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ وَقَرَأَ هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غُفُورًا رَحِيمًا﴾ (النساء)، ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (آل عمران)).

واتە: هیچ کەسیک نییە تاوانیەک ئەنجام بدات و دەستنویژ بگریت بە جوانی پاشان دوو رکات نویژ بکات و داوای لێ خۆشبوون لە خوا بکات ئیلا خوا لێی خۆش دەبێت، پاشان ئەم دوو ئایەتە ی خویندەوہ: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غُفُورًا رَحِيمًا﴾ (النساء)، ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (آل عمران).

دووہم نویژی تەسبیح: ئەبوداود لە ئیبن عەباسەوہ ریوایە تی کردووہ و ئەلبانی صحیحی داناوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ بە عەباسی کوری عبدالمطلبی فەرموو: ((يَا عَبَّاسُ، يَا عَمَّاهُ، أَلَا أُعْطِيكَ، أَلَا أَمْنُحُكَ، أَلَا أَحْبُوكَ، أَلَا أَفْعَلُ بِكَ عَشْرَ خِصَالٍ، إِذَا أَنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ ذَنْبَكَ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، قَدِيمَهُ وَحَدِيثَهُ، خَطَاةَ وَعَمْدَهُ، صَغِيرَهُ وَكَبِيرَهُ، سِرَّهُ وَعَلَانِيَتَهُ، عَشْرَ خِصَالٍ: أَنْ تُصَلِّيَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ تَقْرَأُ فِي

كُلَّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَسُورَةٍ، فَإِذَا فَرَغْتَ مِنَ الْقِرَاءَةِ فِي أَوَّلِ رَكْعَةٍ وَأَنْتَ قَائِمٌ، قُلْتَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً، ثُمَّ تَرَكَّعَ، فَتَقَوَّلَهَا وَأَنْتَ رَاكِعٌ عَشْرًا، ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ مِنَ الرُّكُوعِ، فَتَقَوَّلَهَا عَشْرًا، ثُمَّ تَهَوَّيَ سَاجِدًا، فَتَقَوَّلَهَا وَأَنْتَ سَاجِدٌ عَشْرًا، ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ مِنَ السُّجُودِ فَتَقَوَّلَهَا عَشْرًا، ثُمَّ تَسْجُدُ، فَتَقَوَّلَهَا عَشْرًا، ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ، فَتَقَوَّلَهَا عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ، فِي كُلِّ رَكْعَةٍ تَفْعَلُ ذَلِكَ فِي أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ، إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تُصَلِّيَهَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مَرَّةً فَافْعَلْ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فِي كُلِّ شَهْرٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فِي كُلِّ سَنَةٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ، فِي عُمْرِكَ مَرَّةً)).

واته: ئەى عەباس ئەى مامە، ئايا پيٽ نەبەخشم، ئايا شتيكت فيرنه كهەم ئەگەر ئەنجامى بەدەيت خوا لە دە جوړ تاوانت خوښ دەبيټ: تاوانى سەرەتا و کوتا، و کۆن و نوێ، هەلە و ئەنقەست، گەورە و بچووک، و پەنھان و ئاشکرا، چوار ږکات نويز بکە لە هەموو ږکاتيکدا سورەتى الفاتحه و سورەتيكى تر بخوينه، ئەگەر خویندنى قورئانت تەواکرد لە کاتيکدا بە پيوه وەستاويت، بلي: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) پازدە جار، پاشان ږکوع ببه دە جار بيلی لە کاتيکدا لە ږکوعدايت، پاشان سەرت لە ږکوع بەرز بکەرەوه و دە جار بيلی، پاشان سوژدە ببه دە جار بيلی کاتيک لە سوژدەدايت، پاشان کاتيک سەرت لە سوژدە بەرز دە کەیتەوه دە جار بيلی، پاشان سوژدە ببه و دە جار بيلی، پاشان کاتيک سەرت لە سوژدە بەرز دە کەیتەوه دە جار بيلی، ئەوه حەفتا و پينج جاره، لە هەر ږکاتيکدا لە چوار ږکاته که بهوشيويه بکە، ئەگەر توانيت هەموو ږوژيک

ئه نجامی بدهیت ئه نجامی بده، ئه گهر ئه نجامت نه دا له هه موو حه فته یه کدا جارێک ئه نجامی بده، ئه گهر ئه نجامت نه دا له هه موو مانگی کدا جارێک ئه نجامی بده، ئه گهر ئه نجامت نه دا له هه موو سالی کدا جارێک ئه نجامی بده، ئه گهر ئه نجامت نه دا له ته مه نتدا جارێک ئه نجامی بده.

سییه م: دوو رکات نویژ بۆ گهرانه وه له سه فه ر: بوخاری و مسلم له که عبی کوری مالک وه ریوایه تیان کردووه و ئه مه له فزی مسلمه، ده لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ لَا يَقْدَمُ مِنْ سَفَرٍ إِلَّا نَهَارًا فِي الصُّحَى، فَإِذَا قَدِمَ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَصَلَّى فِيهِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ فِيهِ)).

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه فه ر نه ده گه رایه وه له رۆژدا نه بووایه به چیشته نگاو، ئه گهر بگه یشتایه ده رۆیشته مزگه وت و دوو رکات نویژی تیدا ده کرد، پاشان له مزگه وت داده نیشت.

چواره م: دوو رکات نویژ دوا ی ده ستنویژ گرتن: مسلم له عوقبه ی کوری عامره وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضْوءَهُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ مُقْبِلَ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)).

واته: هیچ موسلمانێک نییه ده ستنویژ بگریت به جوانی ده ستنویژه که ی بگریت، پاشان هه ستیت دوو رکات نویژ بکات به دل و به گیان ئاگای له نویژه که ی بیت ئیلا به هه شتی بۆ پیویست ده بیت.

و بوخاری و مسلم له عوسمانه وه ریوایه تیان کردوه باسی دهستنویژی پیغهمبری خوا ﷺ دهکات، دهلیت: پیغهمبری خوا ﷺ فهرمووی: ((مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضْؤِي هَذَا، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)).

واته: ههرکه سیک دهستنویژ بگریت وهک ئەم دهستنویژهی من، پاشان ههستییت دوو رکات نویژ بکات و به نهفسی خۆیه وه خه ریک نه بییت، خوی پهره وردگار له تاوانی رابردووی خوش ده بییت.

چوارهم: دوو رکات نویژ بۆ له مال ده رچوون، و دوو رکات بۆ گه پانه وه بۆ ماله وه: به زار و ده یله می له ئەبوهورهیره وه ریوایه تیان کردوه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، دهلیت: پیغهمبری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِذَا دَخَلْتَ مَنْزِلَكَ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ يَمْنَعَانِكَ مَدْخَلَ السُّوءِ، وَإِذَا خَرَجْتَ مِنْ مَنْزِلِكَ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ يَمْنَعَانِكَ مَخْرَجَ السُّوءِ)).

واته: ئەگەر رۆشیتیه ماله وه دوو رکات نویژ بکه ریگری چونه ژووره وهی خراپ لی ده کهن، و ئەگەر له مال ده رچوویت دوو رکات نویژ بکه ریگری ده رچوونی خراپ لی ده کهن.

پینجهم: دوو رکات دوی تهواف: ئیبن ماجه له ئیبن عومه ره وه ریوایه تی کردوه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، دهلیت: پیغهمبری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَ كَعَتَقِ رَقَبَةٍ)).

واتہ: ہرکہ سیك ھوت جار تہواف بہ دہوری کہ عہدا بکات و دوو رکات نویژ بکات و ھک ئازادکردنی کویلہ یہ کہ.

شہ شہم: ریشٹ بؤ بہ جیہینانی دوو رکات نویژ لہ مزگہوت قوبا: بوخاری و مسلم لہ ئیین عومہرہوہ ریوایہ تی کردوہ دہلّیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاشِيًا، فَيُصَلِّي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ)).

واتہ: پیغہ مہری خوا ﷺ دہریشٹ بؤ مزگہوتی قوبا بہ سواری و بہ پیادہ، دوو رکات نویژی دہ کرد.

و ترمزی و ئیین ماجہ لہ ئوسہیدی کوری زوہیری ئہ نصارییہوہ ریوایہ تیان کردوہ و ئہ لبانی بہ صہیحی داناوہ، دہلّیت: پیغہ مہری خوا ﷺ دہفرمویت: ((الصَّلَاةُ فِي مَسْجِدِ قُبَاءٍ كَعُمْرَةٍ)).

واتہ: نویژ کردنیك لہ مزگہوتی قوبا پاداشتی عومہرہ کردنیکی ھہ یہ.

چہند پرسیک بہ گشتی پە یوہست بہ نویژی سوننہ تہوہ، یہ کہم: دروستہ نویژہ سوننہ تہکان لہ مزگہوتدا بکرین، بہ لام باشتروایہ نویژہ سوننہ تہکان بہ شیوہ یہ کی گشتی لہ مالہوہ بکرین، جگہ لہو نویژانہی ئامازہ مان پیگرد لہ مزگہزت دہ کریت و ھک دوو رکاتہ کہی پیش نویژی مہ غریب و نویژ چیشٹہ نگاو، بوخاری و مسلم لہ زہیدی کوری سابتہوہ ریوایہ تیان کردوہ و ئہمہ لہ فزی بوخاریہ دہلّیت: پیغہ مہری خوا ﷺ دہفرمویت: ((صَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ)).

واته: ئه‌ی خه‌لکینه نوڙ له ماله کانتان بکه‌ن، چونکه به‌راستی باشت‌ترین نوڙی مروّف ئه‌و نوڙه‌یه له ماله‌وه ده‌یکات جگه له نوڙه‌ فهرزه‌کان.

و ده‌یله‌می له صوهه‌یبه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌ صه‌حیحی داناوه، ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: ((صَلَاةُ الرَّجُلِ تَطَوُّعًا حَيْثُ لَا يَرَاهُ النَّاسُ تَعْدِلُ صَلَاتُهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ)).

واته: نوڙی سوننه‌تی پیاو له شوینیک خه‌لک نه‌ییین، هاوتای بیست و پینج هینده‌ی ئه‌و نوڙه‌یه که خه‌لک ده‌ییین.

دووهم: نوڙه‌ سوننه‌ته‌کانی شه‌و و پوژ دوو رکات دوو رکاته: ئه‌حمه‌د و خاوه‌ن سونه‌نه‌کان و ئیین حبان له ئیین عومه‌ره‌وه ریوایه‌تیان کردووه و ئه‌لبانی به‌ صه‌حیحی داناوه، ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: ((صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى)).

واته: نوڙی شه‌و و پوژ دوو دووه.

به‌لام هه‌ندیك ده‌ق ها‌تووه به‌ راشکاوی به‌لگه‌یه که چوار رکات پیکه‌وه بکریت و له کو‌تاییه‌که‌یدا سه‌لام بدریته‌وه، نه‌سائی له عاصمی کوری زه‌مه‌ره‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌ هه‌سه‌نی داناوه، ده‌لّیت: ((سَأَلْتُ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي النَّهَارِ قَبْلَ الْمَكْتُوبَةِ، قَالَ: مَنْ يُطِيقُ ذَلِكَ؟ ثُمَّ أَخْبَرَنَا، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي حِينَ تَزِيغُ الشَّمْسُ رَكَعَتَيْنِ، وَقَبْلَ نَصْفِ النَّهَارِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، يَجْعَلُ التَّسْلِيمَ فِي آخِرِهِ)).

واته: پرسیارم له عهلی کوری ئه بوتالب کرد له نویژی سوننه تی پیغه مبهری خوا ﷺ پیش نویژی فهرز، گوتی: کی ده توانیت ئه وه بکات؟ پاشان هه والی پیداین گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ دواي ئه وهی خور له ناوه راست ئاسمان لارده بوویه وه دوو رکات نویژی ده کرد، و پیش نیوه رۆ چوار رکاتی ده کرد، سه لامه که ی ده خسته کوتایی؛ ئهم فهرمووده یه به لگهی ئه وهی تیدایه ئه و نویژانه ی چوار رکاتین ده توانریت به یه ک سه لام ئه نجام بدریت.

چواره م: نویژی سوننه ت له سه فهردا: بوخاری و مسلم له حه فصی کوری عاصمه وه ریوایه تیان کردوه ده لیت: ((صَحِبْتُ ابْنَ عُمَرَ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، قَالَ: فَصَلَّى لَنَا الظُّهْرَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ أَقْبَلَ، وَأَقْبَلْنَا مَعَهُ، حَتَّى جَاءَ رَحْلَهُ، وَجَلَسَ، وَجَلَسْنَا مَعَهُ، فَحَانَتْ مِنْهُ التَّفَاتَةُ نَحْوَ حَيْثُ صَلَّى، فَرَأَى نَاسًا قِيَامًا، فَقَالَ: مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: يُسَبِّحُونَ، قَالَ: لَوْ كُنْتُ مُسَبِّحًا لَأَتَمَمْتُ صَلَاتِي، يَا ابْنَ أَخِي، إِنِّي صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي السَّفَرِ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ أَبَا بَكْرٍ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ عُمَرَ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، ثُمَّ صَحِبْتُ عُثْمَانَ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب).

واته: هاوړایی ئیبن عومه رم کرد له ریگای مه ککه، نویژی نیوه رۆی کرد دوو رکات، پاشان رۆیشت و ئیمهش له گه لیدا رۆیشتن، هه تا کو رۆیشته شوینی مانه وه که ی دانیشت، و ئیمهش له گه لیدا دانیشتن، لایه کی کرده وه به لای ئه و شوینه دا که نویژ تیدا کرد، بینی که سانیک به پیوه ن و نویژ ده کهن، گوتی: ئه وانه

چی ده‌که‌ن؟ گوتم: نوڤژئی سوننه‌ت ده‌که‌ن، گوته‌ی: ئە‌گەر نوڤژئی سوننه‌تم بک‌ردایه‌ نوڤژه‌ فە‌رزه‌که‌م به‌ ته‌واوی ده‌کرد و ک‌ورتم نه‌ده‌کرده‌وه، ئە‌هی برازا، من هاو‌پ‌راییی پی‌غه‌مبه‌ری خوا^ﷺ کرد له‌ سه‌فه‌ردا، دوو رک‌ات زیاتری نه‌ده‌کرد هه‌تا‌کو خوا ر‌و‌حی ک‌یشا، پاشان هاو‌پ‌راییی ئە‌ب‌وبه‌ک‌رم کرد دوو رک‌ات زیاتری نه‌ده‌کرد هه‌تا‌کو خوا ر‌و‌حی ک‌یشا، و هاو‌پ‌راییی ع‌ومه‌رم ک‌ردووه‌ دوو رک‌ات زیاتر نه‌ده‌کرد، هه‌تا‌کو خوا ر‌و‌حی ک‌یشا، پاشان هاو‌پ‌راییی ع‌وسمان کرد دوو رک‌ات زیاتر نه‌کرد هه‌تا‌کو خوا ر‌و‌حی ک‌یشا، و خوا‌ی په‌روه‌ردگار فە‌رموو‌یه‌تی: بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا سه‌رمه‌شقی‌کی جوانه‌.

ئ‌بین ته‌یمییه‌ ده‌ل‌یت: که‌سی موس‌افر نوڤژئی و‌یتر و سوننه‌تی به‌یانی ده‌کات، و سوننه‌ته‌ جگه‌ له‌وانه‌ نه‌کات، و باشته‌ جگه‌ له‌ سوننه‌ته‌ (راتبه‌) کان بکات، و هه‌ندیکیان ئ‌یجما‌عیان له‌وباره‌یه‌وه نه‌قل‌کردووه^(١).

پی‌نجه‌م: نوڤژئی سوننه‌ت به‌ ک‌ومه‌ل: جگه‌ له‌ نوڤژئی ته‌راویح که‌ سوننه‌ته‌ له‌ ره‌مه‌زاندان به‌ ک‌ومه‌ل بک‌ریت، هه‌ندی‌ک جار سوننه‌ نوڤژئی سوننه‌ت به‌ ک‌ومه‌ل بک‌ریت به‌ تاییه‌ت ئە‌گەر بۆ مه‌به‌ستی‌ک بی‌ت وه‌ک فی‌رک‌رن^(٢)، بوخاری و مسلم له‌ ئە‌نه‌سه‌وه ر‌یوایه‌تیان ک‌ردووه: ((أَنَّ جَدَّتَهُ مَلِيكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَطْعَامٍ صَنَعَتْهُ لَهَا، فَأَكَلَ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: قَوْمُوا فَلَأُصَلَّ لَكُمْ)).

(١). (مجموع الفتاوى) (٣٥٠/٥).

(٢). ب‌روانه: (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (١٦٢/٥).

واتە: موله یکهی داپیری دهعهو تی پیغه مبهری خوی ﷺ کرد بو خوراکیک که دروستی کردبوو، لئی خوا، پاشان فهرمووی: ههستن بو ئهوهی نوێژتان بو بکه م. شه شه م: پیویسته موسلمان گرنگیه زور به به جیهینانی نوێژه سوننه ته کان بدات، چونکه به هۆیانه وه لای خوی پهروه ردگار خوشه ویست ده بیته، بوخاری له ئه بوهوره یه وه ریوایه تی کردووه ده لیته: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَحْبَبَهُ)).

واته: خوی پهروه ردگار ده فهرمویت: هه رکه سیك دژایه تی خوشه ویستیکم بکات پیی راده گه یه م من دژایه تی ده که م، و به نده که م به هیج شتیک لیم نزیك نابیته وه وه ک نزیك بوونه وه به هۆی به جیهینانی ئه وهی له سه رم فهرز کردووه، و به رده وام به نده م به ئه نجامدانی سوننه ته کان لیم نزیك ده بیته وه هه تا کو خوشم ده ویت.

حه وته م: گرنکه موسلمان که مته رخه می نه کات له به جیهینانی نوێژه سوننه ته کان بو ئه وهی ئه گه ر که موکو رتیبه کی هه بوو له نوێژه فهرزه کانی خوی پهروه ردگار له نوێژه سوننه ته کان بۆی پر بکاته وه، ئه حمه د و خاوه ن سونه نه کان له ئه بوهوره یه وه ریوایه تیان کردووه و ئه لبانی به سه حیحی داناوه، ده لیته: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةُ، قَالَ: يَقُولُ رَبُّنَا جَلَّ وَعَزَّ لِمَلَائِكَتِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ: انْظُرُوا فِي صَلَاةِ عَبْدِي أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا؟ فَإِنْ كَانَتْ تَامَةً كُتِبَتْ لَهُ تَامَةً، وَإِنْ كَانَ انْتَقَصَ مِنْهَا شَيْئًا،

قَالَ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ، قَالَ: أَتَمُّوا لِعَبْدِي فَرِيضَتَهُ مِنْ تَطَوُّعِهِ)).

واته: یه‌که‌م شت که لیپرسینه‌وه‌ی خه‌لکی له‌سه‌ر ده‌کریت له‌رۆژی قیامه‌تدا له‌کرده‌وه‌کانیان نوڤژه، ده‌فه‌رمویت: خوای بالاده‌ست به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رمویت و‌خۆی له‌هم‌مووان زاناتره: پروانه‌ نوڤژی به‌نده‌که‌م ئایا به‌ته‌واوی و‌رێکوپێکی به‌جیه‌یناون، یان که‌مته‌رخه‌می کردووه‌ و‌ به‌ناته‌واوی ئه‌نجامیداون؟ ئه‌گه‌ر به‌ته‌واوی و‌رێکوپێکی به‌جیی هینابوون به‌وشیویه‌یه‌ بۆی ده‌نوسریت، و‌ ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندیکی که‌مته‌رخه‌می کردبیت و‌ به‌ناته‌واوی به‌جیی هینابیت، ده‌فه‌رمویت: بزنان به‌نده‌که‌م نوڤژی سوننه‌تی هه‌یه؟ ئه‌گه‌ر نوڤژی سوننه‌تی هه‌بوو، ده‌فه‌رمویت: نوڤژه‌فه‌رزه‌کانی به‌نده‌که‌م له‌نوڤژه‌سوننه‌ته‌کانی ته‌واو بکه‌ن.

بَابُ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ

هِيَ مِنْ آكِدِ السُّنَنِ، وَتَنْعَقِدُ بِاثْنَيْنِ، وَإِذَا كَثُرَ الْجَمْعُ كَانَ الثَّوَابُ أَكْثَرَ، وَتَصِحُّ بَعْدَ الْمَفْضُولِ، وَالْأَوَّلَى أَنْ يَكُونَ الْإِمَامُ مِنَ الْخِيَارِ، وَيَوْمُ الرَّجُلِ بِالنِّسَاءِ لَا الْعَكْسُ، وَالْمُفْتَرِضُ بِالْمُتَنَفِّلِ وَالْعَكْسُ، وَتَجِبُ الْمُتَابَعَةُ فِي غَيْرِ مُبْطِلٍ، وَلَا يَوْمُ الرَّجُلِ قَوْمًا هُمْ لَهُ كَارِهُونَ، وَيُصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ أَحْفَهُمْ. وَيُقَدَّمُ: السُّلْطَانُ، وَرَبُّ الْمَنْزِلِ، وَالْأَقْرَأُ، ثُمَّ الْأَعْلَمُ، ثُمَّ الْأَسَنُ، وَإِذَا اخْتَلَّتْ صَلَاةُ الْإِمَامِ؛ كَانَ ذَلِكَ عَلَيْهِ لَا عَلَى الْمُؤْتَمِّينَ بِهِ، وَمَوْقِفُهُمْ خَلْفُهُ؛ إِلَّا الْوَاحِدَ فَعَنْ يَمِينِهِ.

وَأَمَامَهُ النِّسَاءُ وَسَطُ الصَّفِّ، وَتُقَدَّمُ: صُفُوفُ الرِّجَالِ، ثُمَّ الصَّبِيَّانِ، ثُمَّ النِّسَاءُ، وَالْأَحَقُّ بِالصَّفِّ الْأَوَّلِ أَوْلُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى، وَعَلَى الْجَمَاعَةِ أَنْ يُسَوُّوا صُفُوفَهُمْ، وَيَسُدُّوا الْخَلَلَ، وَيَتِمُّوا الصَّفَّ الْأَوَّلَ، ثُمَّ الَّذِي يَلِيهِ، ثُمَّ كَذَلِكَ.

بابه تی نوپژى به کومه ل

له سوننه ته جه خت ليکراوه کانه، و به دوو کهس داده مه زړيت، و نه گهر زور ترېن پاداشتی زیاتر، و دروسته نوپژکردن له دواى که سیکه وه باشتړين نه بېت (فهزل به سه رد ادراو) (المفضول)، و پياو پيشنو پژى بو ئافره ت ده کات نه وه که به پيچه وانه وه، و که سيک نوپژى فره ز بکات پيشنو پژى بو که سيک ده کات که نوپژى سوننه ت ده کات و به پيچه وانه شه وه، و پيوسته شويني پيشنو پژ بکه ون و چاوى لي بکه ن له کرده وه يه کدا نه بېت که نوپژ پووجه ل بکاته وه، و که سيک پيشنو پژى بو کومه ليک ناکات که پيان ناخوش بېت پيشنو پژيان بو بکات، و وه که نوپژى نه وه که سه يان نوپژيان بو ده کات که کورترين نوپژ ده کات.

و کاربه ده ست پيش ده خريت، و خاوه ن مال، و نه وه که سه ي زورترين قورثاني له به ره، و نه وه که سه ي زاناره، پاشان نه وه که سه ي به ته مه نتره، و نه گهر هه نه و که موکورتبيه که له نوپژى پيشنو پژه که يدا هه بېت؛ نه وه له سه ر پيشنو پژه که يه و نوپژ که ره کاني پشتی هيچيان له سه ر نبيه، و له

پشتییه‌وه ده‌وه‌ستن؛ مه‌گەر ته‌ن‌ها که‌سیک بیت ئەو کاته لای راستی پښنوږه‌که‌وه ده‌وه‌ستیت.

و پښنوږی ئافرهت له ناوه‌راستی ریزه‌که‌وه ده‌وه‌ستیت، و ریزی پیاوان پیش ده‌خړیت، پاشان مندالان، پاشان ئافره‌تان، و ئەوانه‌ی شایسته‌ن به ریزی یه‌که‌م که‌سانی عاقل و خاوه‌ن زانستن، و پښوږسته له‌سه‌ر نوږت‌گه‌ران ریزه‌کانیان رښک‌بخه‌ن، و بوشاییه‌کان پرېکه‌نه‌وه، و ریزی یه‌که‌م ته‌واو بکه‌ن پاشان ریزی دوا‌ی ئەوه، پاشان به‌هه‌مان شیوه.

(صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ هِيَ مِنْ أَكْثَرِ السُّنَنِ) نوږی به‌کومه‌ل زانایان نا‌کوکن له باره‌یه‌وه، جمهوری زانایان به‌سوننه‌تی جه‌خت‌لی‌کراوه‌ی ده‌زان، و هه‌ندی‌ک به‌واجبی ده‌زان و ئەوه‌ بۆ‌چوونی ئەحمه‌د و عه‌تا و ئەبوسه‌ور و ئیسحاق و جگه له‌وانیشه، و هه‌ندی‌ک به‌فه‌رزی کیفایه‌ی ده‌زان و ئەوه‌ یه‌کی‌که له‌ بۆ‌چوونه‌کانی شافعی، و هه‌ندی‌ک به‌مه‌رجی نوږی ده‌زان و ئەوه‌ بۆ‌چوونی زاهیرییه‌کان و ئیبن ته‌یمییه‌یه، و ئەو بۆ‌چوونه‌ی ئه‌رجه‌ح‌ترین بۆ‌چوونه ئەوه‌یه نوږی به‌کومه‌ل واجبه، چونکه پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ یه‌ک پادا‌شتی بۆ ئەو که‌سه‌ داناوه که به‌ته‌نها نوږ ده‌کات ئە‌گەر مه‌رج‌بو‌وايه نوږه‌که‌ی به‌تال ده‌بو‌ویه‌وه و هه‌یچ پادا‌شتی‌کی ده‌ست‌گیر نه‌ده‌بوو، بو‌خاری و مسلم له‌ئە‌بو‌هوره‌یره‌وه ریوايه‌تی کردووه ده‌ل‌یت: پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ((صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ تُضَعَّفُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَفِي سُوْقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ ضِعْفًا)).

واته: نوږی به‌کومه‌لی پیاو بیست و پښج پله‌ی هه‌یه به‌سه‌ر نوږه‌که‌یه‌وه له مال و بازاره‌که‌ی.

و ئیبن ماجه له ئیبن عەباسەوه ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە صحیحی داناو، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفرموی: ((مَنْ سَمِعَ النَّدَاءَ فَلَمْ يَأْتِهِ، فَلَا صَلَاةَ لَهُ، إِلَّا مِنْ عَذْرِ)).

واتە: هەركەسێك بانگ بیستیت نەیت بۆ نوێژ، نوێژی بۆ نییه ئیلا لەبەر عوزریك نەبێت.

و هەرهشەى توندکراوه لەو کەسانەى وازدەهێنن لە نوێژی بە کۆمەڵ، ئیبن ماجه له ئیبن عەباس و ئیبن عومەرەوه ڕیوایەتی کردووە و ئەلبانی بە صحیحی داناو، له پیغەمبەری خویان ﷺ بیستوو لهسەر مینبەرە دارەکیەوه دەیفەرموو: ((لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجَمَاعَاتِ، أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ)).

واتە: کەسانیک کۆتایی دەهێنن بە وازهێنایان لە بەجیهێنانی نوێژه کان بە کۆمەڵ، یان خوا مۆر دەدات بەسەر دلەکانیاندا، پاشان لەو کەسانە دەبن کە بیئاگان.

و بوخاری و مسلم له ئەبوهورەیرهوه ڕوایتان کردووە و ئەمه له فزی مسلمە، دەلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَدَ نَاسًا فِي بَعْضِ الصَّلَوَاتِ، فَقَالَ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمَرَ رَجُلًا يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رَجُلٍ يَتَخَلَّفُونَ عَنْهَا فَأَمَرَ بِهِمْ فَيَحْرِقُوا عَلَيْهِمْ بِحُزْمِ الْحَطَبِ بِيُوتِهِمْ، وَلَوْ عَلِمَ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَظْمًا سَمِينًا لَشَهِدَهَا - يَعْنِي صَلَاةَ الْعِشَاءِ -)).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ له هەندیك نوێژ کەسانیکى لەبەرچاو ونبوو، فەرمووی: سویند بیت خەریکبوو فەرمان بکەم بە کەسێك نوێژ بکات بە خەلك، پاشان پرۆمە سەر کەسانیک کە دوا دەکەون لە نوێژ و فەرمان بکەم کەسانیک بە

کۆله دار خانووہ کانیاں به سهردا بسوتینن، ئه گهر که سیك له وانهی له نویرى عیسا دواده کهون بزائن ئیسقانیکی قه له وی گوشتنی دهست ده که ویت ئاماده ی ده بوو.

و مسلم له ئه بهوهرهیره وه ریوایه تی کردوو ده لیت: ((أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ أَعْمَى، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ: هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَجِبْ)).

واته: که سیکی نابینا هات بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، به راستی من که سیکم نییه چاوساغیم بکات و بمهینیت بو مزگهوت، پرسیار له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد روخته ی بدات له ماله وه نویر بکات، روخته ی پیدا، کاتیک رویش ت بانگی کرده وه و فهرمووی: ئایا بانگ ده بیستیت کاتیک بانگ ده دریت بو نویر؟ گوتی: به لئ، فهرموو: وه لامی بانگه که بده ره وه و بی بو مزگهوت نویر بکه.

و مسلم له ئین مه سعو ده وه ریوایه تی کردوو ده لیت: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ غَدًا مُسْلِمًا فَلْيُحَافِظْ عَلَى هَؤُلَاءِ الصَّلَوَاتِ حَيْثُ يَنَادَى بِهِنَّ، فَإِنَّ اللَّهَ شَرَعَ لِنَبِيِّكُمْ ﷺ سُنَنَ الْهُدَى، وَإِنَّهُنَّ مِنْ سُنَنِ الْهُدَى؛ وَلَوْ أَنَّكُمْ صَلَّيْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ كَمَا يُصَلِّي هَذَا الْمُتَخَلِّفُ فِي بَيْتِهِ لَتَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ؛ وَلَوْ تَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ لَضَلَلْتُمْ؛ وَمَا مِنْ رَجُلٍ يَتَطَهَّرُ فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَعْمُدُ إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا حَسَنَةً وَيَرْفَعُهُ بِهَا دَرَجَةً وَيَحْطُّ عَنْهُ بِهَا سَيِّئَةً، وَلَقَدْ رَأَيْنَا وَمَا يَتَخَلَّفُ

عَنْهَا إِلَّا مُنَافِقٌ مَعْلُومُ النَّفَاقِ، وَلَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يُؤْتَى بِهِ يَهَادَى بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ حَتَّى يُقَامَ فِي الصَّفِّ).

واتە: کى پىي خۆشه به موسلمانى بگات به دیدارى خوا با پارێزگارى له نوێژهکانى بگات له مزگەوتەکان کە بانگیان بۆ دەدریت، چونکە ییگومان خوا سوننەکانى هیدایەتى بۆ پیغەمبەرە کە تان ﷺ به شەرع کردوو، و نوێژهکان له سوننەتەکانى هیدایەتن، و ئەگەر ئیوه له ماله کانتان نوێژ بکەن وەك چۆن ئەو کەسە دواوە کە ویت و له ماله کەى دەمییتەوه سوننە و ریبازى پیغەمبەرە کە تان ﷺ واز لى هیناوه؛ و ئەگەر واز له سوننەت و ریبازى پیغەمبەرە کە تان ﷺ بهینن گومرا دەبن؛ هیچ کەسێک نییه دەستنوێژ بگریت به جوانى، پاشان بچیت بۆ مزگەوتێک له مزگەوتەکان ئیلا خوا به هەموو هەنگاوێک کە هەنگاو دەنیت چاکەى بۆ دەنوسیت و پلەیهك بههۆیهوه بهرزى دەکاتەوه و تاوانیکی لهسەر دەسریتهوه، سویند بیت لای هاوێلان زانراو بوو کەس له نوێژى کۆمەل دوانەدەکەوت ئیلا دوور و ویهك نه بیت کە دوور و ویهه کەى زانراو بوو، و سویند بیت کەسیکیان دەهینا له نیوان دوو کەسدا هەلیانده گرت هەتا کو له ریزی نوێژدا دەیانوهستاند.

ئەگەر پیغەمبەرى خوا ﷺ روخستى نابینا نه دا بیت له نوێژى به کۆمەل دوا بکەویت و ئەو هەره شه ترسناکانهى لهسەر هاتبیت پیویسته موسلمان ئەو پرسه به جدی وەر بگریت و کەمتەرخەمى نه کات له بهجیهینانى نوێژه فەرزەکان له مزگەوت.

(وَتَنَعَّدُ بِاثْنَيْنِ) که متر ژماره که نویژی کومه‌لی پی دابمه‌زیت دوو کهسه،
بوخاری و مسلم له ئیبن عه‌باسه‌وه ریوایه‌تیاں کردووه ده‌لئیت: ((بْتُ عِنْدَ خَالَتِي،
فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ، فَقُمْتُ أَصَلِّي مَعَهُ، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِرَأْسِي
فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ)).

واته: لای پورم مه‌یمونه مامه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستا له‌و شه‌ودا نویژ
بکات، هه‌ستام نویژی له‌گه‌لدا بکه‌م، لای چه‌پی وه‌ستام، سه‌ری گرتم و لای
راستای وه‌ستاندمی.

و بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا باب‌ه‌تیکی هه‌یناوه به‌ ناوی: (بَابُ: اثْنَانِ فَمَا فَوْقَهُمَا
جَمَاعَةً)، پاشان له‌گه‌ل مسلماندا فه‌رمووده‌یه کیان له‌ مالکی کوری حوه‌ریسه‌وه
ریوایه‌تکردووه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی فه‌رمووین: ((إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ
فَأَذْنَا وَأَقِيمَا، ثُمَّ لِيُؤْمَمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا)).

واته: ته‌گه‌ر کاتی نویژ هات بانگ بده‌ن و قامه‌ت بکه‌ن، پاشان کامتان
که‌وره‌تر بوو پیش‌نویژینتان بو بکات.

(وَإِذَا كَثُرَ الْجَمْعُ كَانَ الثَّوَابُ أَكْثَرَ) به‌ به‌لگه‌ی ته‌و فه‌رمووده‌یه ته‌حمه‌د و
ته‌بوداود و نه‌سائی و ئیبن حبان له‌ ئوبه‌ی کوری که‌عه‌وه ریوایه‌تیاں کردووه و
ته‌لبانی به‌ سه‌سه‌نی داناوه، ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((صَلَاةُ
الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَحْدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ
مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَانَ أَكْثَرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ)).

واته: نویژ پیاویک له گه‌ل پیاویک پاداشتی زیاتره له نویژی به تهنه‌ها، و نویژی له گه‌ل دوو پیاو پاداشتی زیاتره له گه‌ل یه‌ک پیاو، و هه‌تا‌کو ژماره‌یان زیاتر بیت خۆشه‌ویستره به لای خوای بالاده‌سته‌وه.

(وَتَصِحُّ بَعْدَ الْمَفْضُولِ) له سوننه‌تدا جیگیربوه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتی‌ک نه‌خۆشکه‌وتوو له دوا‌ی ئه‌بویه‌کره‌وه نویژی کردوو، و مسلم له موغیره‌ی کوری شو‌عه‌وه ریوا‌یه‌تی کردوو با‌سی ئه‌وه ده‌کات له غه‌زای ته‌بوکی له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خه‌ریک‌بووه به ده‌ست‌نویژ‌گرتنه‌وه، ده‌لیت: ((فَأَقْبَلْتُ مَعَهُ حَتَّى نَجِدَ النَّاسَ قَدْ قَدَّمُوا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ فَصَلَّى لَهُمْ، فَأَدْرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِحْدَى الرَّكْعَتَيْنِ، فَصَلَّى مَعَ النَّاسِ الرَّكْعَةَ الْآخِرَةَ، فَلَمَّا سَلَّمَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُتِمُّ صَلَاتَهُ، فَأَفْرَعَ ذَلِكَ الْمُسْلِمِينَ، فَأَكْثَرُوا التَّسْبِيحَ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ صَلَاتَهُ أَقْبَلَ عَلَيْهِمْ، ثُمَّ قَالَ: أَحْسَنْتُمْ، أَوْ قَالَ: قَدْ أَصَبْتُمْ، يَغْبِطُهُمْ أَنْ صَلَّوْا الصَّلَاةَ لَوْ قَتَلَهَا)).

واته: له گه‌ل‌یدا هاتم بینیان خه‌لک عبدالرحمانی کوری عه‌وفیان پیش‌خستوو نویژیان بو ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌یشته به رکاتی‌کدا، و له گه‌ل خه‌ل‌کدا رکاته‌که‌ی تری کرد، کاتی‌ک عبدالرحمانی کوری عه‌وف سه‌لامیدایه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستا نویژه‌که‌ی ته‌واو بکات، موسلمان ترسان هه‌له‌یان کردبیت و زور ته‌سبیحاتیان کرد، کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نویژه‌که‌ی ته‌واو کرد هات بو لایان، پاشان فهرموو: باشتان کرد، یان فهرموو: هه‌قتان پیکا، کاره‌که‌یانی به‌باش دانا و ئاواتی خواست به‌حالیان که نویژه‌که‌یان له کاتی خۆیدا کردوو.

به لکو ئیبن عومەر له پشتی کهسیکی خراپ و خوینرڙی وهك چه جاجی سهقه فییه وه نوڙی کردووه، ئیبن ئەبوشهیبه له قاسمی کوری موخه یمره وه ریوایه تی کردووه و ئەلبانی به سهحیحی داناوه، دهلّیت: (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّيَ خَلْفَ الْحَجَّاجِ).

واته: له پشتی چه جاجه وه نوڙی کردووه،

(وَالأُولَى أَنْ يَكُونَ الْإِمَامُ مِنَ الْخِيَارِ) له پرگهی پیشوو باسی ئەوه کرد دروسته کهسیکی باش پیشنوڙی کهسیکی باشر بکات، به لام باشر وایه باشرینه کان پیشنوڙی بو موسلمانان بکهن، چونکه کاتیك پیغه مبهری خوا ﷺ که نه خو شکهوت فه رمانی کرد که ئەبوبه کر پیشنوڙی بو موسلمانان بکات که له هه موو هاوه لان باشره، بوخاری و مسلم له ئەبوموساوه ریوایه تیان کردووه دهلّیت: ((مَرَضَ النَّبِيُّ ﷺ، فَاشْتَدَّ مَرَضُهُ، فَقَالَ: مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ)).

واته: کاتیك پیغه مبهری خوا ﷺ نه خو شکهوت و نه خوشیه کهی قورسبوو، فه رموی: فه رمان به ئەبوبه کر بکهن نوڙ بکات بو خه لك.

(وَيَوْمُ الرَّجُلُ بِالنِّسَاءِ لَا الْعَكْسُ) پیویسته پیاوان پیشنوڙی بو ئافره تان بکهن و دروست نییه ئافره تان پیشنوڙی بو پیاوان بکهن، مسلم له ئەنه سه وه ریوایه تی کردووه: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى بِهِ وَبِأَمِّهِ أَوْ خَالَتِهِ، قَالَ: فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ وَأَقَامَ الْمَرْأَةَ خَلْفَنَا)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ نوڙ به خوی و دایکی یان پوری کردوو، دهلّیت: منی لای راستی دانا، و ئافره ته کهی له پشتمانه وه دانا.

و بوخاری له ئه‌بویه کرهه ریوایه تی کردووه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((لَنْ يَفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ)).

واته: هیچ کومه‌له خه‌لکێک سه‌رفراز نابن ئه‌گه‌ر ئافه‌رت بکه‌نه به‌رپرس به‌سه‌ریانه‌وه؛ ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌ی کاربه‌ده‌ستی گه‌وره‌یه، و پیش‌نویژی نوێژیش به‌ده‌ر نییه له‌و به‌رپرسیاریتییه، و ئیبن حه‌زم ده‌لیت: زانایان کۆده‌نگن ئافه‌رت پیش‌نویژی پیاوان ناکات له‌ کاتی‌کدا بزانه‌ن ئافه‌رت، ئه‌گه‌ر پیش‌نویژیان بکات نوێژه‌که پووجه‌ل به‌ کۆرا^(۱).

(وَالْمُفْتَرِضُ بِالْمُتَّقِلِ وَالْعَكْسُ) ئه‌گه‌ر پیش‌نویژ نوێژی فه‌رز بکات و ئه‌وانه‌ی دوا‌ی دروسته نوێژ سونه‌ت بکه‌ن، ئه‌حمه‌د و ئه‌بوداود و نه‌سائی له‌ یه‌زیدی کوری ئه‌سوده‌وه ریوایه‌تیان کردووه و ئه‌لبانی به‌ سه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الْفَجْرِ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ إِذَا هُوَ بِرَجُلَيْنِ فِي آخِرِ الْقَوْمِ لَمْ يُصَلِّا مَعَهُ، فَقَالَ: عَلَيَّ بِهِمَا، فَأَتَيْ بِهِمَا تُرْعَدُ فَرَأَيْتُهُمَا، فَقَالَ: مَا مَنَعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيَا مَعَنَا؟ قَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا قَدْ صَلَّيْنَا فِي رِحَالِنَا، قَالَ: فَلَا تَفْعَلَا، إِذَا صَلَّيْتُمَا فِي رِحَالِكُمَا، ثُمَّ أَتَيْتُمَا مَسْجِدَ جَمَاعَةٍ فَصَلِّيَا مَعَهُمْ فَإِنَّهَا لَكُمْ نَافِلَةٌ)).

واته: ئاماده‌ی نوێژی به‌یانی بووم له‌ مزگه‌وتی خه‌یف له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک نوێژه‌که‌ی ته‌واو‌کرد بینی دوو که‌س له‌ کۆتایی خه‌لکه‌که‌وه نوێژیان نه‌کرد، فه‌رمووی: بیان هه‌ینن بۆ لام، هه‌ینایانیا نپوچاوا‌ینان ده‌له‌رزی، فه‌رموو:

(۱). (مراتب الإجماع) (۲۷).

چی ریږگرتان بوو نوږژمان له‌گه‌لدا بکه‌ن؟ گوتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئیمه له‌ ماله‌کانی خو‌مان نوږژمان کرد، فهرمووی: وامه‌که‌ن، ئه‌ گهر نوږژتان له‌ ماله‌کانتان کرد، پاشان هاتن بو‌ مزگه‌وتیک نوږژی به‌ کو‌مه‌لی تیدا ده‌کرا، نوږژیان له‌گه‌لدا بکه‌ن ئه‌م نوږژه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکدا ده‌یکه‌ن سوننه‌ته بو‌تان؛ ئه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه که‌سیک نوږژی سوننه‌ت بکات ده‌توانیت نوږژ له‌ پشتی پیش‌نوږژی‌که‌وه بکات که‌ نوږژی فهرز ده‌کات.

و به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه ئه‌ گهر پیش‌نوږژه‌که‌ نوږژی سوننه‌ت بکات و که‌سانیک له‌ پشتی‌یه‌وه نوږژی فهرز بکه‌ن دروسته، بوخاری و مسلم جابره‌وه ریوايه‌تیان کردووه ده‌لیت: ((كَانَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَوْمُّ قَوْمَهُ))؛ وَفِي رَوَايَةِ الشَّافِعِيِّ: ((كَانَ مُعَاذٌ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْعِشَاءَ ثُمَّ يَنْطَلِقُ إِلَى قَوْمِهِ فَيُصَلِّيهِمْ، هِيَ لَهُ تَطَوُّعٌ وَهِيَ لَهُمْ مَكْتُوبَةٌ الْعِشَاءَ)).

واته: موعازی کو‌ری جه‌به‌ل نوږژی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌کرد، پاشان ده‌گه‌رایه‌وه پیش‌نوږژی بو‌ که‌سوکاره‌که‌ی خو‌ی ده‌کرد؛ له‌ ریوايه‌تی شافعی‌دا ده‌لیت: موعاز نوږژی عیشای له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌کرد، پاشان ده‌گه‌رایه‌وه بو‌ لای که‌سوکاره‌که‌ی نوږژه‌ی بو‌ ده‌کردن، بو‌ موعاز سوننه‌ت بوو و بو‌ که‌سوکاره‌که‌ی نوږژی فهرزی عیشا بوو.

(وَتَجِبُ الْمُتَابَعَةُ فِي غَيْرِ مُبْطِلٍ) پیش‌نوږژ بو‌ ئه‌وه دانراوه چاوی لی‌ بکریت، به‌لام ئه‌ گهر کرده‌وه‌یه‌ک نوږژ به‌تال بکاته‌وه چاوی لی‌ ناکریت، بوخاری و مسلم

له ئه بوهورهیره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت:
((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَلَا تَخْتَلَفُوا عَلَيْهِ)).

واته: بیگومان پیشنوژ دانراوه بو ئه وه چاوی لی بکریت، ناکوک مهبین
له گه لیدا.

و هه ره شهی توندکراوه له و که سهی پیچه وانهی پیشنوژ ده کات، بوخاری و
مسلم له ئه بوهورهیره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ
ده فهرمویت: ((أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ
حِمَارٍ! أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ)).

واته: ئایا که سیك له ئیوه ناترسیت ئه گهر سهری پیش پیشنوژ به زر بکاته وه
خوا سهر بکاته سهری گویدریژ! یان شیوهی بکاته شیوهی گویدریژ.

و ئه وهی نابیت له شتی کدا که نوژ به تال بکاته وه چاوی لی بکریت، بو نمونه:
ئه گهر پیشنوژ له نوژه کهیدا قسهی کرد چاوی لی ناکریت، به لام ئه گهر پیشنوژ
بو نمونه به هه له رکاتیک زیاده بکات و ئاگادار بکریته وه به لام بهرده وام بیت
پیویسته چاوی لی بکریت پاشان سه لامیدایه وه پیی بگوتریت و ئه و کاته سوژدهی
هه له ده بات، بوخاری و مسلم له ئیبن مه سعو ده وه ریوایه تیان کردووه و ئه مه له فزی
بوخارییه، ده لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى الظُّهْرَ خَمْسًا فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟
فَقَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: صَلَّيْتُ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ نوژی نیوه رو پینج رکات نوژی کرد، پیی گوترا: ئایا
نوژ زیاده کراوه، فهرمووی: بوچی ئه و پرسیاره ده که ن؟ گوتی: پینج رکات نوژت
کرد، دوو سوژدهی برد دوا ی ئه وهی سه لامیدایه وه.

وَلَا يُؤْمُ الرَّجُلُ قَوْمًا هُمْ لَهُ كَارِهُونَ) کهسیک ته گهر ئو کهسانه ی نوڙ له پشټییه وه ده کهن پییان ناخو شبت نوڙیان بو بکات له بهر ئو وهی کهسیکی خراپه یان بیدعه کاره یان نوڙه که ی به جوانی به جیناهینیت نابیت نوڙیان بو بکات و تاوانبار ده بیت ته گهر بهرده وام بیت له سهر پیشنوڙیکردنیان، به لام ته گهر له بهر هوکاریکی شهرعی نه بیت لای لی ناکریتته وه به تاییه ت ته گهر ئو نارهازیه تییه لای کهسانیکی که مه وه بیت، به لام پیویسته هه ولی چاره سهرکردنی ئو کیشه یه دانایانه بدریت، ترمزی له ئه بوئومامه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناو، ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((ثَلَاثَةٌ لَا تَجَاوِزُ صَلَاتَهُمْ آذَانَهُمْ: الْعَبْدُ الْآبِقُ حَتَّى يَرْجِعَ، وَامْرَأَةٌ بَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ، وَإِمَامٌ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ)).

واته: سی کهس نوڙه کانیان له ئاستی گوڤکانیان بهرتر نابیتته وه و لییان قه بول ناکریت: بهنده یه که له دهستی خاوه نه که ی هه له تابیت هه تا کو نه گهریتته وه بو لای خاوه نه که ی، و ئافره تیک شه و بخه ویت و پیاوه که ی لیی تورپ بیت، و پیشنوڙی کهسانیک که پییان ناخو ش بیت پیشنوڙییان بو بکات.

و ته به رانی له ته له حه ی کوری عوبه یدالله وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به (حسن لغیره) داناو: ((صَلَّى بِقَوْمٍ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: إِنِّي نَسِيتُ أَنْ أَسْتَأْمِرَكُمْ قَبْلَ أَنْ أَتَقَدَّمَ أَرْضَيْتُمْ بِصَلَاتِي؟ قَالُوا: نَعَمْ وَمَنْ يَكْرَهُ ذَلِكَ يَا حَوَارِيَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَيُّمَا رَجُلٍ أَمَّ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ لَمْ تَجَاوِزْ صَلَاتَهُ أَذْنِيَهُ)).

واته: نویژی کرد به کومه له خه لکیک کاتیکی نویژه که ی ته واکرد گوتی: من له بیرم چوو روخسه تتان لی وهر بگرم پیش ئه وه ی پیش بکه وم ئایا رازیوون به نویژه که م؟ گوتیان: به لی، کی ئه وه ی پیناخوشه ئه ی دوست و خوشه ویستی تاییه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ گوتی: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرموو: ههرکاتیکی پیاویک پیش نویژی بکات بو کومه له خه لکیک پیمان ناخوش بیت، نویژه که ی هه تا ئاستی گویکانی بهرز نابیته وه و لی قه بول نا کریت.

(وَيُصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ أَخْفِهِمْ) پیویست پیش نویژ ره چاوی حالی ئه و که سانه بکات که له پشتییه وه نویژ ده که ن، و نویژه که ی ئه وه نده دریز نه کاته وه له توانایاندا نه بیت به لکو ره چاوی حالی لاوازترین که سیان ده کات، مسلم له ئه بوهوره ی ره و ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمُ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ وَالْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَالْمَرِيضَ، فَإِذَا صَلَّى وَحْدَهُ فَلْيُصَلِّ كَيْفَ شَاءَ)).

واته: ئه گهر که سیک له ئیوه پیش نویژی بو خه لک کرد نویژه که ی کورت بکاته وه، چونکه مندا ل و پیر و لاواز و نه خوشیان تیدایه، و ئه گهر خوی به ته نها نویژی کرد چون ویستی نویژ بکات.

ره چاوکردنی حالی موسلمانان داواکراوه له شه رعدا، به لام نابیت ئه و کورتییه به شیویه ک بیت نویژه که به جوانی به وشیویه ی پیویسته به جی نه هیئن.

(وَيُقَدِّمُ: السُّلْطَانُ وَرَبُّ الْمَنْزِلِ) مسلم له ئه بومه سعودی ئه نصارییه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((وَلَا يَوْمَنَّ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يَقْعُدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ)).

واته: کهس پیشنوژی پیاویک نه کات له سنوری دهسه لاتی، و له ماییدا له سه ر
راخهر و شوینه تاییه ته کهی دانه شیت به بی روخسه تی؛ ئەمه پیشنوژی
مزگه وته کان و به ریوه به ره کانیش ده گریته وه که له سه ر مزگه وته کان به رپرسن و
به بی روخسته ی ئەوانه نابیت کهس پیشنوژی بکات.

و ئەبوداود و ترمزی له مالکی کوری حوه ریه وه ریوایه تیان کردووه و
ئەلبانی به صه حیحی داناوه، ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ
ده یفه رموو: ((مَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يَوْمَهُمْ، وَلِيَوْمَهُمْ رَجُلٌ مِنْهُمْ)).

واته: هه رکهس سه ردانی کهسانیکی کرد پیش نوژییان بۆ نه کات، و با پیاویک
له خویان پیشنوژییان بۆ بکات.

و ئەبوداود له ئەبومه سعودی ئەنصاریه وه ریوایه تی کردووه و ئەلبانی به
صه حیحی داناوه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((وَلَا يَوْمُ الرَّجُلِ فِي
بَيْتِهِ وَلَا فِي سُلْطَانِهِ)).

واته: کهس پیشنوژی پیاویک نه کات له ماله کهیدا، و له شوینی دهسه لات و
فه رمانه وایه کهیدا.

و به یهه قی ریوایه تی کردووه و ئەلبانی به حه سه نی داناوه: (أَنَّ ابْنَ عُمَرَ أَتَى
أَرْضًا لَهُ عِنْدَهَا مَسْجِدٌ يُصَلِّي فِيهِ مَوْلَى لَهُ، فَصَلَّى ابْنُ عُمَرَ مَعَهُمْ، فَسَأَلُوهُ أَنْ
يَوْمَهُمْ، فَأَبَى، وَقَالَ: صَاحِبُ الْمَسْجِدِ أَحَقُّ).

واته: ئیبن عومه ر رویشت بۆ سه رزه مینیک مزگه وتیکی تیدا بوو مه ولایه کی
نوژی تیدا ده کرد، ئیبن عومه ر نوژی له گه لدا کردن، داویان لیکرد پیشنوژییان
بۆ بکات ره تیکرده وه، و گوتی: خاوه ن مزگه وته که شایانتره پیشنوژی بکات.

و ئیبن ئەبوشەیبە و عبدالرزاق لە ئەبوسەعیدى مەولای ئوسەیدی ئەنصارییەو رێبواوەتیان کردوو و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، دەلیت: (تَزَوَّجْتُ وَأَنَا مَمْلُوكٌ، فَدَعَوْتُ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فِيهِمْ ابْنُ مَسْعُودٍ وَأَبُو ذَرٍّ وَحُذَيْفَةُ، قَالَ: وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَذَهَبَ أَبُو ذَرٍّ لِيَتَقَدَّمَ، فَقَالُوا: إِلَيْكَ، قَالَ: أَوْكَذَلِكَ؟، قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَتَقَدَّمْتُ إِلَيْهِمْ وَأَنَا عَبْدٌ مَمْلُوكٌ).

واتە: ژنم هینا و من بەنده بووم، دەعوەتى چەند هاوەڵاتیکی پیغەمبەرى خوا ﷺ دەعوەت کرد، ئیبن مەسعود و ئەبوزەر و حوزەیفەیان تێدا بوو، و قامەتکرا بو نوێژ، ئەبوزەر پڕۆشت پیش بکەوێت، گوتیان: مەرۆره پیشەو، گوتی: بەوشیوێه؟، گوتیان: بەلێ، دەلیت: من پیشیان کەوتم و من بەندهیهك بووم خاوەنم هەبوو.

تەرمزی دواى رێبواوەتکردنى فەرمووده کەى مالکی کۆرى حوهریریس دەلیت: کردار لەسەر ئەمەیه لای زانایانی هاوەڵانی پیغەمبەرى خوا ﷺ و جگە لەوانیش، و دەلێن: خاوەن مāl شایانترە بە پیشنوێژ لەو کەسەى سەردانى دەکات، و هەندیک لە زانایان دەلێن: ئەگەر خاوەن مālە کە پڕوخسەتیدا ئاساییە پیشنوێژی بۆ خاوەن مālە کە بکات، و ئیسحاق دەستی گرتوو بە فەرمووده کەى مالکی کۆرى حوهریریسەو، و جەختی کردوو تەو لەسەر ئەوێ ناییت کەس پیشنوێژی بۆ خاوەن مāl بکات ئەگەر خاوەن مālە کەش پڕوخسەتى بدات، دەلیت: هەروەها لە مزگەوتیش ئەگەر سەردانیان بکات پیشنوێژیان ناکات، بەلکو پیاویک لە خۆیان پیشنوێژیان بۆ دەکات^(۱).

(۱). (سنن الترمذی)(۳۸۳/۱).

و شافعی ده لیت: ڀیم ناخوشه که سیک پیشنوڙی بکات جگه له خاوهن ده سولات له ماله کهیدا، ئیلا خوی روخسه تی بدات، نه گهر روخسه تیدا ئاساییه^(۱).

(وَالْأَقْرَأُ، ثُمَّ الْأَعْلَمُ، ثُمَّ الْأَسْنُ) مسلم له نه بومه سعودی به دریوه ریوایه تی کردوه ده لیت: پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فرمویت: ((يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَوْهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمَهُمْ بِالسُّنَّةِ، فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً فَأَقْدَمَهُمْ هِجْرَةً، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمَهُمْ سِلْمًا - وَفِي رِوَايَةٍ سِنًا -)).

واته: نهو کهسهی له هه مووان زیاتر قورثانی له به ربیت پیشنوڙی خه لک ده کات، نه گهر له به رکړدیان یه کسان بوو نهو کهسیان زانتره به سوننه ت پیشنوڙی ده کات، نه گهر له زانیی سوننه تدا یه کسان بوون نهو هیان پیشر کوچی کړدیت پیشنوڙی ده کات، و نه گهر له کوچکړدنیشدا یه کسان بوون نهو هیان پیشر موسلمان بوو بیت، و له ریوایه تیکدا: ته مه نی گهره تر بیت پیشنوڙی ده کات.

و بوخاری له ئیبن عومه ره وه ریوایه تی کردوه ده لیت: ((لَمَّا قَدِمَ الْمُهَاجِرُونَ الْأَوَّلُونَ الْعُصْبَةَ، مَوْضِعَ بَقْبَاءَ، قَبْلَ مَقْدَمِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَام، كَانَ يَوْمُهُمْ سَالِمٌ مَوْلَى أَبِي حُذَيْفَةَ، وَكَانَ أَكْثَرُهُمْ قُرَآنًا)).

واته: کاتیک کوچه ریبه کان هاتن بو عوصبه که شوینیکه له قوبا، پیش کوچی پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام، سالمی مه ولای نه بو حوزه یفه پیشنوڙی بو ده کرن، که له هه موویان قورثانی زیاتر له به ربوو.

(۱). (الأم) (۱/۱۸۳).

وَإِذَا اخْتَلَّتْ صَلَاةُ الْإِمَامِ؛ كَانَ ذَلِكَ عَلَيْهِ لَا عَلَى الْمُؤْتَمِّينَ بِهِ) ئە گەر پيشنويز هه له بکات و نويزه کهى کيشهى تيبکه ویت زيانى بو ئەو نويزه که رانه نيه له پشتيه وه نويز ده کهن، بوخارى له ئەبوهورهيره وه رپوايه تى کردوه ده لیت: پيغه مبهرى خوا ﷺ ده فرموی: ((يُصَلُّونَ لَكُمْ، فَإِنْ أَصَابُوا فَلَكُمْ، وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ)).

واته: پيشنويزه كان نويزتان بو ده کهن، ئە گەر حەقیان پیکان پاداشتی نويزه که تان بو ههيه، و ئە گەر هه له یان کرد ئیوه پاداشتی نويزه که تان ده سته که ویت و ئوبالی هه له که یان له ئەستوی خویانه.

و ئە گەر پيشنويز نويزه که شى به تال بیته وه زيانى بو نويزى ئەو که سانه نيه نويزيان له پشتيه وه کردوه، ئيبن ئەبوشهيبه له سالمه وه رپوايه تى کردوه له ئيبن عومه ره وه: (أَنَّهُ صَلَّى بِهِمُ الْغَدَاةَ، ثُمَّ ذَكَرَ أَنَّهُ صَلَّى بِغَيْرِ وُضوءٍ فَأَعَادَ وَلَمْ يُعِيدُوا).

واته: نويزى به یانى بو کردین، پاشان بیرى کهوته وه نويزى به بى ده ستنويز نويزى کردوه، نويزه کهى دووباره کرده وه و ئەوانه نويزه که یان دووباره نه کرده وه. و ئەسره م له عومه ره وه رپوايه تى کردوه: (أَنَّهُ صَلَّى بِالنَّاسِ الصُّبْحَ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْجَرْفِ فَأَهْرَاقَ الْمَاءَ، فَوَجَدَ فِي ثَوْبِهِ احْتِلَامًا فَأَعَادَ الصَّلَاةَ وَلَمْ يُعِدِ النَّاسُ)^(۱).

واته: نويزى به یانى به خه لك کردوه، پاشان رپوشت بو که ناری شیوه که ئاوى به سهر خویدا کرد، و ئاوى مهنى به پو شاکه که یه وه بینى نويزه کهى دووباره کرده وه و خه لك نويزه که یان دووباره نه کرده وه.

(۱). ئەلبانى له (إرواء الغلیل) (۳۱۴/۲) به ژماره: (۵۳۳) ده لیت: (وروى الأثرم نحو هذا عن عثمان وعلي).

(وموقفهم خلفه؛ إِلَّا الْوَاحِدَ فَعَنْ يَمِينِهِ) خه لك له پشتی پیشنوڤژوه دهووستن بو نوڤژى به كۆمهل، به لام ئە گەر تەنها يەك كەس نوڤژى له گەلدا بكات لای راستى دهووستیت، مسلم فەرموو دەیه کی درڤژى له جابرهوه رڤوايه تكدوووه باسى ئەوه دهكات له غەزايه كدا له گەل پیغه مبهرى خوادا ﷺ بووه، دهلیت: ((قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيُصَلِّيَ... جُئْتُ حَتَّى قُمْتُ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَدَارَنِي حَتَّى أَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ... ثُمَّ جَاءَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ فَقَامَ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدَيْنَا جَمِيعًا، فَدَفَعَنَا حَتَّى أَقَامَنَا خَلْفَهُ)).

واته: پیغه مبهرى خوا ﷺ ههستا نوڤژ بكات، رۆیشتم ههتاكو لای چهپی پیغه مبهرى خواوه ﷺ وهستام، دهستی گرتم و سوراندمی ههتاكو لای راستى وهستاندمی، پاشان جهبارى كورپی صخر هات لای چهپی پیغه مبهرى خوا ﷺ وهستا، پیغه مبهرى خوا ﷺ دهستی ههردوو كمانى گرت، پالى پيوه ناین ههتاكو له پشتییهوه وهستاندمانی.

و بوخارى و مسلم له ئیبن عهباسهوه رڤوايه تیان كردوووه دهلیت: ((بْتُ عِنْدَ خَالَتِي، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ، فَقُمْتُ أَصْلِي مَعَهُ، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِرَأْسِي فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ)).

واته: لای پۆرم مهیمونه مامهوه، پیغه مبهرى خوا ﷺ ههستا له وشه ودا نوڤژ بكات، ههستام نوڤژى له گەلدا بكهم، لای چهپی وهستام، سهرى گرتم لای راستى وهستاندمی.

و يەك كەس له ئاستى پیشنوڤژه كه دهووستیت، و دوانا كه ویت، ئەحمەد له ئیبن عهباسهوه رڤوايه تى كردوووه ئەلبانى به صهحیحى داناوه، دهلیت: ((أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَصَلَّيْتُ خَلْفَهُ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَجَرَّنِي فَجَعَلَنِي حِذَاءَهُ)).

واته: له کوٽایی شهودا رویشیت بو لای پیغمبهری خوا ﷺ نوڙم له پشٹییه وه کرد، به دهستی رایکیښام و له ناستی خوۍ داینام.

و مالک له نافعوه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه حیچی داناوه، ده لیت: (قُمْتُ وَرَاءَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فِي صَلَاةٍ مِنَ الصَّلَوَاتِ وَلَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ غَيْرِي فَخَالَفَ عَبْدُ اللَّهِ يَدَهُ فَجَعَلَنِي حِذَاءَهُ).

واته: له نوڙیک له نوڙه کان له پشتی ئین عومه ره وه وه ستام که سم له که لدا نه بوو، به دهستی رایکیښام هه تا کو له ناستی خوۍ داینام.

و مالک له عبداللهی کوری عوتبه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه حیچی داناوه، ده لیت: (دَخَلْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِالْهَاجِرَةِ، فَوَجَدْتُهُ يَسْبُحُ، فَقُمْتُ وَرَاءَهُ فَقَرَّبَنِي، فَجَعَلَنِي بِحِذَائِهِ عَنْ يَمِينِهِ، فَلَمَّا جَاءَ يَرْفَأُ تَأَخَّرْتُ فَصَفَفْنَا وَرَاءَهُ).

واته: رویشتمه ژووره وه بو لای عومه ری کوری خه تاب له کاتی نیوه روډا، بینیم نوڙی سوننه ت ده کات، له پشٹییه وه وه ستام نزیکی کردم وه، لای راستییه وه له ناستی خویدا وه ستاندمی، کاتی که یه رفا هات دواکه وتم له پشٹییه وه ریزمان به ست.

به لام ته گهر به ته نها یه ک ئافره ت بوو له پشتی پیښنوږه که وه ده وه ستیت، و له هیچ حالیکدا له ته نیشتی پیښنوږه وه نا وه ستیت، مسلم له نه نه سه وه ریوایه تی کردووه: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى بِهِ وَبِأُمِّهِ أَوْ خَالَتِهِ، قَالَ: فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ وَأَقَامَ الْمَرْأَةَ خَلْفَنَا)).

واته: پیغمبهری خوا ﷺ نوڙ به خوۍ و دایکی یان پوری کردوو، ده لیت: منی لای راستی دانا، و ئافره ته که ی له پشتمان وه دانا.

به لّام ئە گەر شوین وهستان کهم بوو یان پیویست بوو دهتوانن لای راست و چه پی پیشنوێژه که وه بوهستن، نه سائی له ئەسوده و عهلقه مه وه ریوایه تی کردووه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، ده لّین: ((دَخَلْنَا عَلَى عَبْدِ اللَّهِ نَصَفَ النَّهَارِ فَقَالَ: إِنَّهُ سَيَكُونُ أَمْرًا يَشْتَغِلُونَ عَنْ وَقْتِ الصَّلَاةِ فَصَلُّوا لَوْقَتِهَا، ثُمَّ قَامَ، فَصَلَّى بَيْنِي وَبَيْنَهُ فَقَالَ: هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَعَلَ)).

واته: له نیوه رۆدا چوینه ژووره وه بۆ لای ئیبن مه سعود گوتی: کاربه دهستانیک پهیدا ده بن خه ریک ده بن و نوێژه که یان دوا ده خه ن، ئیوه نوێژه که تان له کاتی خۆیدا بکه ن، پاشان ههستا نوێژی له نیوانماندا کرد و گوتی: پیغه مبه ری خوام ﷺ بینى به م شیوه یی کرد.

(وَأَمَامَةُ النِّسَاءِ وَسَطُ الصَّفِّ) ئە گەر ئافره تیک پیش نوێژی بۆ ئافره تان بکات له ناوه راستیان ده وه ستیت، عبدالرزاق له یه حیای کوری سه عیده وه ریوایه تی کردووه: (أَنَّ عَائِشَةَ كَانَتْ تَوُمُّ النِّسَاءَ فِي التَّطَوُّعِ، تَقُومُ مَعَهُنَّ فِي الصَّفِّ). واته: عایشه پیشنوێژی بۆ ئافره تان ده کرد له نوێژی سوننه تدا، له گه لیاندا له ریزه که دا ده وه ستا.

و ئیبن ئەبوشه بیه له ئوم حه سه نه وه ریوایه تی کردووه ده لّیت: (رَأَيْتُ أُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ تَوُمُّ النِّسَاءَ تَقُومُ مَعَهُنَّ فِي صَفِّهِنَّ).

واته: ئوم سه له مه ی هاوسه ری پیغه مبه ری خوام ﷺ بینى پیشنوێژی بۆ ئافره تان ده کرد، له گه لیاندا له ریزه که ده وه ستا^(۱).

(۱). ئەلبانی دواى ئەو ئەو ئەسه رانه ی هیناوه له (تمام المنة) (۱۵۴) ده لّیت: بالجملة فهذه الآثار صالحة للعمل بها.

وَتَقَدَّمَ: صُفُوفُ الرِّجَالِ، ثُمَّ الصَّبِيَّانِ، ثُمَّ النِّسَاءِ) بوخارى و مسلم له
ئەنەسەو رىوايه تيان کردوو دەلیت: ((صَلَّيْتُ أَنَا وَتَيْمٌ فِي بَيْتِنَا، خَلَفَ النَّبِيُّ ﷺ،
وَأُمِّي أُمُّ سَلِيمٍ خَلْفَنَا)).

واتە: من و هەتیۆک لە مالى خۆمان نوێژمان کرد لە پشتی پیغەمبەرى خواوە
ﷺ و دایکم ئوم سولهیم لە پشتمانەو نوێژی کرد.

و ئەحمەد و ئیبن ماجە لە ئەنەسەو رىوايه تيان کردوو و ئەلبانى بە صەحیحى
داناو، دەلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحِبُّ أَنْ يَلِيَهُ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ لِيَأْخُذُوا
عَنْهُ)).

واتە: پیغەمبەرى خوا ﷺ پىی خوشبوو کۆچەرییه کان و پشتیوانان له
پشتییهو و له نزیکى بوەستن له نوێژدا بو ئەوێ حوکمەکانى نوێژی لى
وەربگرن.

بەلام ئەوێ مندالان له پشتی پیاوانەو دەوێستن بەلگەى راشکاوى لەسەر
نییه، بەلام لەوانەیه بتوانریت ئەو فەرموودەیه بکریته بەلگە که مسلم له
ئەبومەسعودەو رىوايه تى کردوو دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت:
((لِيلِنِي مِنْكُمْ أَوْ لَوْ الْأَحْلَامَ وَالنَّهْيَ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثَلَاثًا)).

واتە: با ئەو کەسانە خاوەن عەقل و ژیرن لیم نزیک ببەو، پاشان خەلك دواى
ئەوان بوەستن، سى جار ئەمەى فەرموو.

ئەم فەرموودەیه بەلگەى ئەوێ تیدا کەسانى عاقل و ژیره کان له پيشنوێژهو
نزیکن، و مندالان بەشیوه کى گشتى بەوشیوه نین، ئەمە بو ریزی یەکەمى

نزیک ئیہام راسته به لام بۆ ریزه کانی تر ئاساییه مندالان له گه‌ل پیاواندا بوهستن، و ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی ئه‌حمه‌د و ئه‌بوداود له ئه‌بومالکی ئه‌شعه‌رییه‌وه رپوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((يَجْعَلُ الرَّجَالَ قُدَّامَ الْعِلْمَانِ، وَالْعِلْمَانِ خَلْفَهُمْ، وَالنِّسَاءَ خَلْفَ الْعِلْمَانِ))، ئه‌لبانی به زه‌عیفی داناوه.

(وَالْأَحَقُّ بِالصَّفِّ الْأَوَّلِ أُولُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى) به به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌ی مسلم له ئه‌بومه‌سعووده‌وه رپوایه‌تی کردووه که باسکرا.

(وَعَلَى الْجَمَاعَةِ أَنْ يُسَوُّوا صُفُوفَهُمْ) ریک‌خستنی ریزه‌کانی نویژ له شه‌ریعه‌تا زۆر گرنگی پیدراوه و فه‌رمووده‌ی زۆری له‌سه‌ر هاتووه، و زۆریک له زانایان به واجبیان زانیوه له‌به‌ر ئه‌و هه‌ره‌شانه هاتووه له‌سه‌ر ریک‌نه‌خستنی ریزه‌کانی نویژ، مسلم له ئه‌بومه‌سعووده‌وه رپوایه‌تی کردووه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((اسْتَوُوا، وَلَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ)).

واته: ریزه‌کانتان ریک‌بخه‌ن، و نا‌کو‌ک مه‌بن ئه‌گه‌رنا دله‌ کانتان نا‌کو‌ک ده‌بی‌ت. و بوخاری و مسلم به ته‌بایی له نوعمانی کوری به‌شیره‌وه رپوایه‌تیان کردووه ده‌لیت: گویم لئ بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((لَتَسَوَّنَّ صُفُوفَكُمْ، أَوْ لَيَخَالَفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ)).

واته: ریزه‌کانی نویژتان ریک‌ده‌خه‌ن یان خوا نا‌کو‌کی ده‌خاته نیوان روخساره‌کانتانه‌وه.

و بوخاری و مسلم له ئه‌نه‌سی کوری مال‌که‌وه رپوایه‌تیان کردووه و ئه‌مه له‌فزی مسلمه‌ ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصَّفِّ مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ)).

واته: ریزه کانتان ریکبخهن، چونکه بیگومان ریکخستنی ریز له تهواوی نویژه.
 (وَيَسُدُّوا الْخَلَلَ) پرکردنهوهی بوشایی نیوان موسلمانان تهو فهرمودهیه
 بهلگهیه لهسه ر که نهحمده له نهبوئومامهوه ریوایه تی کردووه و نهلبانی به
 صهحیحی داناوه، دهلئت: پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرمویت: ((سَوُّوا صُفُوفَكُمْ،
 وَحَاذُوا بَيْنَ مَنَاكِبِكُمْ، وَلِينُوا فِي أَيْدِي إِخْوَانِكُمْ، وَسَدُّوا الْخَلَلَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ
 فِيمَا بَيْنَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْحَذَفِ)).

واته: ریزه کانتان ریکبخهن، و شانتان با ریکی یهك بیت، و نهرمبن به دهستی
 براکانتانهوه نهگه ر داوایان لیکردن جیگایان بکه نهوه له ریزی نویژدا یان داوایان
 کرد پاش و پیش بکهن بو ریکخستنی ریزی نویژ، و بوشاییه کانی نیوانتان پر
 بکه نهوه، چونکه نهگه ر بوشاییه کان پر نه که نهوه شهیتان دهچیته نیوانتانهوه وهك
 بهرخه کۆرپه.

(وَيُتِمُّوا الصَّفَّ الْأَوَّلَ، ثُمَّ الَّذِي يَلِيهِ، ثُمَّ كَذَلِكَ) پیویسته ریزه کانی نویژ
 ریزی یه کهم پاشان ریزی دووه م و بهوشیوهیه ریزه پیشینه کان تهواو بکرین،
 نهحمدهو نهبوداود و نهسائی له نهسهوه ریوایه تیان کردووه و نهلبانی به
 صهحیحی داناوه، دهلئت: پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرمویت: ((أَتِمُّوا الصَّفَّ الْمُقَدَّم
 ثُمَّ الَّذِي يَلِيهِ فَمَا كَانَ مِنْ نَقْصٍ فَلْيَكُنْ فِي الصَّفِّ الْمُؤَخَّرِ)).

واته: ریزی پیشهوه تهواو بکهن پاشان ریزه کهی دواى تهو، نهگه ر ریزیك به
 تهواو نهکراوی مایهوه با ریزی کۆتایی بیت.

و لای راستی ریزی نویژ باشتره له لای چهپی، بهلام نابیت ریز نوی دروست
 بکریت ههتاکو ریزی پیشهوه تهواو نهکریت، له صهحیحی مسلمدا بابه تیک

هاتووہ به ناویشانی: (بَابُ اسْتِحْبَابِ يَمِينِ الْإِمَامِ)، پاشان ئەم فەرموودەیی له بهرائووہ ریوایە تکر دووہ دەلیت: ((كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحْبَبْنَا أَنْ نَكُونَ عَنْ يَمِينِهِ، يُقْبَلُ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ)).

واتە: ئیمەیی هاوێلانی پیغەمبەری خوا ﷺ ئە گەر نوێژمان له پشتی پیغەمبەری خواوہ ﷺ بکەدایە پێمان خۆشبوو لای راستییەوہ بوەستین، کاتیکی سەلامی دەداوەوہ رووی تێدەکردین.

و سوننەتە ریزەکانی نوێژ لە یەكەوہ نزیک بێت، ئەحمەد و ئەبوداود و نەسائی لە ئەنەسەوہ ریوایەتیان کردووہ و ئەلبانی بە صەحیحی داناوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: ((رُصُّوا صُفُوفَكُمْ، وَقَارِبُوا بَيْنَهَا، وَحَاذُوا بِالْأَعْنَاقِ)).

واتە: ریزەکانات رێکبخەن و بۆشایی لە نێوانتاندا نەبێت، و ریزەکانتان نزیک بێت لە یەكەوہ، و گەردنتان لە ئاستی یەك بێت و پاش و پیش نەبێت.

و سوننەتە ئیمام فەرمان بە نوێژکەرەکان بکات رێک رابووەستن و بۆشاییەکانی نێوانیان پڕ بکەنەوہ، بوخاری و مسلم لە ئەنەسی کۆری مالکەوہ ریوایەتیان کردووہ و ئەمە لەفزی مسلمە دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: ((سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصَّفِّ مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ)).

واتە: ریزەکانتان رێکبخەن، چونکە بێگومان رێکخستنی ریز لە تەواوی نوێژە. و باشتەری ریزی نوێژی پیاوان ریزی یەكەمە، ئەحمەد لە بهرائی کۆری عازبەوہ ریوایەتی کردووہ و ئەلبانی بە صەحیحی داناوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رمویت: ((إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّفِّ الْأَوَّلِ، أَوِ الصُّفُوفِ الْأُولَى)).

واته: بهراستی خوا و فریشته کانی سه لاوات ددهدن له سهر ریزی یه کهم، یان ریزه یه که مینه کان.

پرسیک: ئایا دروسته له مزگه وتی کدا که ئیمامی کی جیگیر و دیاریکراوی هه بیئت نویژی جه ماعت دووباره بکریته وه، جمهوری زانایان به مه کروهی ده زانن نویژی جه ماعت دووباره بکریته وه لهو مزگه وتهی ئیمامی و جیگیر و بهرده وامی هه یه، ته بهرانی له (المعجم الأوسط) له ئه بوبه کروه ریوایه تی کردوه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَقْبَلَ مِنْ نَوَاحِي الْمَدِينَةِ يُرِيدُ الصَّلَاةَ، فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا، فَمَالَ إِلَى مَنْزِلِهِ، فَجَمَعَ أَهْلَهُ، فَصَلَّى بِهِمْ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له ده ورووبه ری مه دینه گه رایه وه ویستی نویژ بکات، بینى خه لك نویژیان ته واکردوه، گه رایه وه بۆ ماله وه و که سوکاری کۆکردنه وه و نویژی بۆ کردن.

و عبدالرزاق و ته بهرانی له (المعجم الكبير) له ئیبراهیمه وه ریوایه تیان کردوه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: ((أَنَّ عَلْقَمَةَ وَالْأَسْوَدَ، أَقْبَلَا مَعَ ابْنِ مَسْعُودٍ إِلَى الْمَسْجِدِ فَاسْتَقْبَلَهُمُ النَّاسُ قَدْ صَلَّوْا، فَرَجَعَ بِهِمَا إِلَى الْبَيْتِ فَجَعَلَ أَحَدَهُمَا عَنْ يَمِينِهِ، وَالْآخَرَ عَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ صَلَّى بِهِمَا)).

واته: عه لقه مه و ئه سه وه له گه ل ئیبن مه سعوددا هاتن بۆ مزگه وت خه لك پیشوازییان لیکرد و نویژیان کردبوو، ئیبن مه سعود گه راندیانییه وه بۆ ماله وه

یه کیکیانی خسته لای راستی و یه کیکیانی خسته لای چهپی، پاشا نویژی پیکردن.

و ئیین ئەبوشەبیە لە حەسەنەوێه رپوایەتی کردووە: (كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ إِذَا دَخَلُوا الْمَسْجِدَ وَقَدْ صَلَّيَ فِيهِ صَلَوَاتُ فَرَادَى).

واتە: هاوێلانی پیغەمبەری خوا محمد ﷺ، ئەگەر برۆیشتایە بۆ مزگەوتیک نویژی تێدا کرابێت بە تەنھا نویژیان دەکرد.

و ئەو فەرموودەی ئەبوداود و ترمزی لە ئەبوسەعیدەوێه رپوایەتیان کردووە و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، و ئەمە لەفزی ترمزییە، دەلیت: ((دَخَلَ رَجُلٌ الْمَسْجِدَ فَقَامَ يُصَلِّي وَحْدَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا رَجُلٌ يَتَصَدَّقُ عَلَى هَذَا فَيُصَلِّي مَعَهُ)).

واتە: پیاویک هاتە نیو مزگەوتەوێه و هەستا بە تەنھا نویژی کرد، پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: کەسێک هەستیت بەم کەسە ببەخشییت و نویژی لە گەڵدا بکات.

ترمزی دواى رپوایەتکردنی ئەم فەرموودەییە دەلیت: ئەوێه بۆچوونی زیاتر لە زانایەکی هاوێلانی پیغەمبەری خوا ﷺ و جگە لەوانیش لە هاوێلانی، دەلێن: ئاساییە کۆمەڵە کەسێک نویژی جەماعەت بکەن لە مزگەوتیکدا نویژی تێدا کرابێت ئەوێه بۆچوونی ئەحمەد و ئیسحاق، و هەندیک زانای تر دەلێن: بە تەنھا نویژ دەکەن، ئەوێه بۆچوونی سوفیان و ئیین موبارەک و مالک و شافعییە^(۱).

(۱). (سنن الترمذی) (۱/۲۶۰).

به لام ئەم فەرموودهیه باسی دوو کەس ناکات نویژی فەرزیان نەکردبێت، به لکو کەسیک نویژی فەرزێ نەکردوو، و کەسیک پێی دەبەخشی و نویژی لەگەڵدا دەکات و نویژە کە ی سوننەتە.

و بوخاری لە صحیحە کەیدا بابەتێکی هێناو: (بَابُ فَضْلِ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ) و ئەسەرێکی بە موعەلەقی هێناو و بەیەهەقیشی ڕیوایەتی کردوو و ئەلبانی بە صحیحی داناو، دەلیت: (وَكَانَ الْأَسْوَدُ إِذَا فَاتَتْهُ الْجَمَاعَةُ ذَهَبَ إِلَى مَسْجِدٍ آخَرَ، وَجَاءَ أَنَسٌ إِلَى مَسْجِدٍ قَدْ صَلَّى فِيهِ فَأَذَنَ وَأَقَامَ وَصَلَّى جَمَاعَةً).

واتە: ئەسود ئەگەر نویژی جەماعەتی لە دەستبچوواوەت دەروێشت بو مزگەوتێکی تر، و ئەنەس هات بو مزگەوتێک نویژی تێدا کرابوو، بانگیدا و قامەتی کرد و نویژی جەماتی کرد.

و ئەم ئەسەرە وەک دیارە پێچەوانەی کردەوێ ئێبن مەسعود، و لەوانەیە ئەو مزگەوتە نویژی تێدا کردوو ئێمامی جیگیر و دیاریکراوی نەبووبێت، و ئەگەر بە ڕەهایی دووبارە کردنەوێ جەماعەت لە مزگەوتدا ڕیگا پێدراوێت نابێت لۆمە و سەرزنەشتی ئەو کەسە بکریت کە دوا دەکەوێت، چونکە دەتوانیت بلیت: جەماعەتی دووهم نویژ دەکەم، و ئەمەش وەک شاراوە نییە شلەژان و ناکۆکی دەنێتەو و لەوانەیە کەسانیک ئێمامیکیان بە دل نەبێت و خۆیان دواى نویژ لە مزگەوتدا ئامادەبن و جەماعەتی تر داوبەزرێن^(۱).

(۱). پروانە: (تمام المنة) (۱۵۸).

بەلام بۆ ئەو مزگەوتانەى لەسەر ڕیگاكانن یان دێیهك ئیمامیكى جیگر و دیاریکراوى نەبیّت ئاساییه نوێژی جەماعەتیان تێدا بکریّت، نەووەوى دەلیّت: ئەگەر مزگەوتیك ئیمامیكى جیگیر و دیاریکراوى نەبیّت مەکروه نییه جەماعەتى دووهم و سییهم و زیاتری تێدا بکریّت بە کۆرا^(۱)؛ و ئیبن ڕەجەب دەلیّت: ئەگەر مزگەوتیك ئیمامیكى جیگیر و دیاریکراوى نەبوو مەکروه نییه نوێژی جەماعەتى تێدا دووبارە بکریّتهوه لای هیچ کەس لە زانایان جگە لە لەیس کۆری سەعد کە لەو مزگەوتانەش دووبارە کردنەوهى جەماعەتى بە مەکروه دەزانیت^(۲).

(۱). (المجموع) (۲۲۲/۴).

(۲). (فتح الباري) (۹/۶).

بَابُ سُجُودِ السَّهْوِ

وَهُوَ سَجْدَتَانِ قَبْلَ التَّسْلِيمِ أَوْ بَعْدَهُ؛ بِإِحْرَامٍ، وَتَشَهُدٍ، وَتَحْلِيلٍ، وَيُشْرَعُ لِتَرْكِ مَسْنُونٍ، وَلِلزِّيَادَةِ وَلَوْ رَكْعَةً سَهْوًا، وَلِلشَّكِّ فِي الْعَدَدِ، وَإِذَا سَجَدَ الْإِمَامُ تَابَعَهُ الْمُؤْتَمُّ.

بابه تی سوژدهی هه له

بریتییه له دوو سوژده پێش سهلامدانهوه یان دوای سهلامدانهوه؛ به (الله اکبر) ی ئیحرام، و ته حیات خویندن، و سهلامدانهوهوه، و شه رعیییه بۆ وازهینان له سوننه تیک، و بۆ زیاده ئه گهر پکاتیکیش بێت به هه له، و بۆ گومان له ژماره ی پکاته کان، و ئه گهر پێشنوێژ سوژدهی هه له ی برد نوێژکهره کانی پشتی شوینی ده که ون.

(وَهُوَ سَجْدَتَانِ قَبْلَ التَّسْلِيمِ أَوْ بَعْدَهُ) سوژدهی سه هو دوو سوژدهیه بۆ پرکردنه وهی که موکورتی و هه له ی نوێژ، ئه بوداود له سه و بانه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: گویم لئ بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((فِي كُلِّ سَهْوٍ سَجْدَتَانِ بَعْدَ مَا يُسَلَّمُ)).

واته: بۆ هه موو سه هو یك دوو سوژده هه یه دوای ئه وه سه لام ده دریته وه. و ئه بویه علا له عایشه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((سَجَدَتَا السَّهْوِ فِي الصَّلَاةِ تُجْزَانِ مِنْ كُلِّ زِيَادَةٍ وَنَقْصَانٍ)).

واته: دوو سوژدهی سه هو له نوێژدا هه موو زیاده و که موکورتیه ک قه ره بوو ده کاته وه.

و جمهور زانایان به واجبی ده زانن، چونکه فه رمانی پیکراوه، بوخاری و مسلم له ئیبن مه سعوده وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت:

((إِذَا شَكَ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ، فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُسَلِّمْ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ)).

واتە: ئەگەر کەسیکتان گومانی هەبوو لە نوێژە کەى با هەولبدات بە خۆیدا بچیتەووە بۆ ئەوەى راستى بۆ ساغ بپیتهووە، و نوێژە کەى لەسەر ئەووە تەواو بکات، پاشان سەلام بداتەووە، پاشان دوو سوژدە ببات.

و لیژنەى هەمیشەى فەتوا دەلێن: سوژدەى سەهو واجبە لەسەر ئیمام و جگەویش، ئەگەر لە نوێژە کەیدا هەلە بکات بە نەکردنى واجبیك یان ئەنجامدانى یاساگراویك^(۱).

و زانایان ناکۆکن ئایا پێش سەلامدانەووە یان دواى سەلامدانەووە، لەوانەى نزیکترین بۆچوون ئەو بۆچوونە بێت کە دەلێت: ئەگەر شیوەى هەلە و کەموکورتییە کە لە فەرموودەدا دیاریکرایت پێش سەلام یان دواى سەلام سوژدەى سەهو لەو شوێنە دەبات، و ئەگەر دیارى نەکرابیت خۆى سەرپشکە لە کویدا سوژدەى سەهو دەبات، یان ئەو بۆچوونەى کە دەلێت: هەموو زیادیهك دواى سەلام سوژدەى سەهو بۆ دەبات، و هەموو کەموکورتییەك پێش سەلام سوژدەى سەهو بۆ دەبات، و گومان ئەگەر بۆى ساغبوویەووە دواى سەلام سوژدەى سەهو دەبات، و ئەگەر بۆى ساغ نەبوویەووە پێش سەلام سوژدەى سەهو دەبات.

بەلگە لەسەر زیاده، بوخارى و مسلم لە ئیبن مەسعودەووە رپوايه تی کردووە دەلێت: ((صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ ﷺ الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ: أَزِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا: صَلَّيْتَ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَهَا سَلَّمَ)).

(۱). (فتاوى اللجنة الدائمة- (۱- (۱۲۶/۷)

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ نوێژى نيوەرۆ پێنج ركاتى بۆ كردى، گوترا: ئايا نوێژ زيادكراوه؟، فەرموى: ئەو چى بۆ ئەو پرسىارە دەكەن؟، گوتيان: پێنج ركات نوێژت كرد، دوو سوژدەى برد دواى ئەو سەلامىدا بويەوه.

و بەلگە لەسەر كەموكورتى، بوخارى لە عبداللهى كورى بوحنەووە رىوايه تى كردووە دەلييت: ((إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَامَ مِنْ اثْنَتَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ، لَمْ يَجْلِسْ بَيْنَهُمَا، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ لە ركاتى دووهمى نوێژى نيوەرۆ هەستا، و لە نىوانياندا دانەنيشت، كاتىك نوێژەكەى تەواوكرد دوو سوژدەى برد پاشان دواى ئەو سەلامىدا بويەوه.

و ئەگەر گومانى هەبوو و بۆى ساغبوويهوه دواى سەلام سوژدە دەبات، بوخارى و مسلم لە ئىبن مەسعودەوه رىوايه تيان كردووە دەلييت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمويت: ((إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ، فَلْيُتِمَّ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيَسْلَمْ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ)).

واتە: ئەگەر كەسيكتان گومانى هەبوو لە نوێژەكەى با هەولبدات بە خۆيدا بچيتهوه بۆ ئەو راستى بۆ ساغ ببيتهوه، و نوێژەكەى لەسەر ئەو تەواو بكات، پاشان سەلام بداتهوه، پاشان دوو سوژدە ببات.

و ئەگەر گومانى هەبوو بۆى ساغ نەبوويهوه پيش سەلام سوژدە دەبات، مسلم لە ئەبوسەعيدى خودرييهوه رىوايه تى كردووە دەلييت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمويت: ((إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ؛ ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ)).

واته: ئە گەر کەسیک گومانی بۆ دروستبوو لە نوێژە کەیدا نەزانیت سی رکات یان چوار رکات نوێژی کردوو، با واز لە گومان بهیڤیت و پشت بەو بەستیت کە دنیاییە، پاشان دوو سوژدە ببات پیش ئەوێ سەلام بداتەو.

(بِاحْرَامٍ) ئە گەر سوژدە سەھو دواي سەلام بوو (اللّٰهُ أَكْبَرُ) دەخوینیت، پاشان دوو سوژدە هاوشیوێ سوژدە نوێژە کە ی دەبات پاشان سەلام دەداتەو، بوخاری و مسلم لە ئەبوهورەیرەو ریاویەتیان کردوو و ئەمە لە فزی بوخارییە، دەلیت: ((صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ إِحْدَى صَلَاتِي الْعِشِيِّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى خَشْبَةٍ فِي مَقْدَمِ الْمَسْجِدِ، فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهَا، وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ، وَخَرَجَ سَرْعَانَ النَّاسِ، فَقَالُوا: أَقْصَرَتِ الصَّلَاةُ! وَرَجُلٌ يَدْعُوهُ النَّبِيُّ ﷺ ذَا الْيَدَيْنِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْسَيْتَ أَمْ قُصِرْتَ؟ فَقَالَ: لَمْ أَنْسَ وَلَمْ تُقْصِرْ، فَقَالَ: بَلَى، قَدْ نَسَيْتَ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ، أَوْ أَطْوَلَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَكَبَّرَ، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ، فَكَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ، أَوْ أَطْوَلَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ)).

واته: پیڤه مبهری خوا ﷺ دوو رکات نوێژی نیوهرۆ یان عەسری کرد، پاشان سەلامیدایەو، پاشان هەستا رویشت بۆ لای داریک لە پیشی مزگەوتەو و دەستی خستە سەری، و ئەبوبەکر و عومەریش لە نیو خەلکە کەدا بوون لەبەر ریز و گەورەیی قسەیان لە گەلدا نەکرد، و ئەو خەلکەیان پەلەیان بوو لە مزگەوت دەرچوون و گوتیان: نوێژ کورتبوو تەو، و پیاویک لە گەل خەلکە کەدا بوو پیاوی دەگوترا (ذو الیدین)، گوتی: ئایا لەبیرت چوو یان نوێژ کورتکراو تەو؟، فەرمووی: نە لەبیرم چوو و نوێژیش کورت نە کراو تەو، گوتی: بەلێ، لەبیرت چوو، دوو رکات نوێژی کرد پاشان سەلامیدایەو، پاشان اللّٰهُ اکبری کرد، و

سوژدهی برد وهك سوژدهی نوێژه كهی یان درێژتر، پاشان سهری بهرزكردهوه و الله اكبری كرد، پاشان سهری دانايايهوه و الله اكبری كرد، و سوژدهی برد وهك سوژدهی نوێژه كهی یان درێژتر، پاشان سهری بهرزكردهوه و الله اكبری كرد.

و نهوهوی دهلیت: شهرعییه الله اكبر بخویندریت بۆ سوژدهی سههو و ئەمه ئیجماعی لهسهره^(۱).

(وَتَشْهَدُ) تهحیات خویندن بۆ سوژدهی سههو بهلگهی سهحیحی لهسهر نییه، و ئەو فهرموودهیه ئه‌بوداود و ترمزی له عیمراڤی کوری حوصهینهوه ریوايه تیان کردووه دهلیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى بِهِمْ، فَسَهَا فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ تَشْهَدَ، ثُمَّ سَلَّمَ))؛ ئەلبانی به زهعیف و شازی داناوه.

(وَتَحْلِيلُ) ئەگەر سوژدهی سههو له دواى سهمدانهوه بیت سهلامدهداتهوه، دواى دوو سوژده سههوهكهش سهلام دهدریتهوه، له فهرموودهكهى عبداللهی کوری بوحهینه گوتی: ((... فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ)).

(وَيُشْرَعُ: لِتَرْكِ مَسْنُونٍ) هه‌ندیک له زانایان ده‌لین: به بهلگهی ئەو فهرموودانهی باسی ئەوه ده‌کن هه‌موو هه‌لهیهك دوو سوژدهی سههو بۆ ده‌بریت، ده‌لین: ئەگەر له نوێژدا سوننه‌تیش وازی لێ به‌یتریت سوژدهی سههو ده‌بریت، مسلم له ئیبن مه‌سعودهوه ریوايه تی کردووه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((إِذَا نَسِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ)).

واته: ئەگەر یه‌كێك له ئیوه له بیری چوو دوو سوژده ببات.

(۱). (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (۹۵/۵).

و ئەبوداود لە سهوبانهوه رپوایه تی کردووه و ئەلبانی به حەسەنی داناوه، ده‌لیت: گویم لئ بوو پیغه مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((إِذَا نَسِيَ أَحَدَكُمُ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ))؛ و ده‌فه‌رمویت: ((فِي كُلِّ سَهْوٍ سَجْدَتَانِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ)).

واته: بۆ هه‌موو سه‌هویك دوو سوژده هه‌یه دواى ئەوه سه‌لام ده‌دریته‌وه. و بوخاری له سه‌حیحه‌كه‌یدا ده‌لیت: (بَابُ السَّهْوِ فِي الْفَرَضِ وَالتَّطَوُّعِ: (وَسَجَدَ ابْنُ عَبَّاسٍ بِسَجْدَتَيْنِ بَعْدَ وَتَرِهِ).

واته: بابە تی سه‌هو له فه‌رز و سوننه‌تدا: و ئیبن عه‌باس رحمته‌ما دوو سوژده‌ی دواى نویژی ویتره‌كه‌ی بردووه.

و ئیبن مونزر له (الأوسط) له ئیبن عه‌باسه‌وه رپوایه تی کردووه ده‌لیت: (إِذَا أُوْهِمَّتَ فِي التَّطَوُّعِ فَاسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ).

واته: ئە‌گەر له سوننه‌تدا هه‌له‌ت کرد دوو سوژده‌ی سه‌هو به‌.

پاشان ئیبن مونزر ده‌لیت: ئە‌مه‌ بۆ‌چوونی حەسەنی به‌صری و سه‌عیدی کوری جوبه‌یر و قه‌تاده و سه‌وری و مالک و ئە‌وزاعی و شافعی و ئە‌حمەد و هاوه‌لانی راییه‌، و ئیبن سیرین ده‌لیت: ئە‌گەر له سوننه‌تدا هه‌له‌ی کرد سوژده‌ی له‌سه‌ر نییه‌^(۱).

و ئیبن ئە‌بوشه‌یبه‌ کۆمه‌له‌ ئە‌سه‌ریکی له (المصنف) دا هه‌یناوه له بابە تی (الرَّجُلُ يَسْهُو فِي التَّطَوُّعِ مَا يَصْنَعُ) هه‌ندیکیان بۆ‌چوونیان وایه سوننه‌ت سوژده‌ی

(۱). (الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف) (۳/۳۲۵).

سههوی بۆ دهبردیت، بۆ نموونه له سههیدی کوری موسهیهوه ریوایهتی کردوو دهلیت: (سَجَدَتَا السَّهْوِ فِي النَّوَافِلِ كَسَجَدَتِي السَّهْوِ فِي الْمَكْتُوبَةِ).

واته: دوو سوژدهی سههو له نویژه سوننهته کان وهك ئەو دوو سوژده سههوهیه كه بۆ سههوی نویژی فهرز دهبردیت.

و له ئیبن عهونهوه ریوایهتی کردوو دهلیت: (سَأَلْتُ مُحَمَّدًا، عَنْ شَيْءٍ مِنْ الْوَهْمِ فِي التَّطَوُّعِ، فَقَالَ: لَا أَدْرِي أَيْنَ مَوْضِعُهُ، فَقُلْتُ: أَسْجُدُ بَعْدَهُ سَجْدَتَيْنِ؟ قَالَ: أَتَشَبَّهَهَا بِالْمَكْتُوبَةِ أَمَّا أَنَا فَلَوْ كُنْتُ لَمْ أَفْعَلْ)^(۱).

واته: پرسیارم کرد له محمد سهبارهت به سههو له نویژی سوننهتدا، گوتی: نازانم شوینه که ی له کوپییه، گوتم: دوا ی دوو سوژدهی کوتایی ئەو دوو سوژدهیه ده به؟ گوتی: ئایا دهیچوینیت به نویژه فهرزه کان، بهلام ئە گهر من ئەو حالەم به سهردا بیت سوژدهی سههو نابەم.

(وَلِلزِّيَادَةِ وَلَوْ رَكْعَةً سَهْوًا) سوژدهی سههو وهك سهههتا ئامازهم پیکرد یه کیك له هوکاره کانی زیادکردنه به شیوهیه کی گشتی، بوخاری و مسلم له ئیبن مهسعودهوه ریوایهتی کردوو دهلیت: ((صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ ﷺ الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ: أَزِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا: صَلَّيْتَ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَهَا سَلَّمَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی نیوهرو پینج رکاتی بۆ کردین، گوترا: ئایا نویژ زیادکراوه؟ فهرمووی: ئەوه چییه بۆ ئەو پرسیاره ده کهن؟، گوتیان: پینج رکات نویژت کرد، دوو سوژدهی برد دوا ی ئەوهی سهلامیدایهوه.

(۱). پروانه: (المصنف) (۳۸۶/۱).

(وَلِلشَّكِّ فِي الْعَدَدِ) مسلم له نه بوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرمویت: ((إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ؛ ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ)).

واته: نه گهر که سیک گومانی بو دروست له نویژه کهیدا نه زانیت سی رکات یان چوار رکات نویژی کردووه، با واز له گومان بهینیت و پشت به وه بهستیت که دنیاییه، پاشان دوو سوژده بیات پیش نه وهی سه لام بداته وه.

(وَإِذَا سَجَدَ الْإِمَامُ تَابَعَهُ الْمُؤْتَمُّ) بخاری و مسلم له نه بوهوره یره وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرمویت: ((إِنَّمَا جَعَلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَلَا تَخْتَلِفُوا عَلَيْهِ)).

واته: بیگومان پیشنوژ دانراوه بو نه وه چاوی لی بکریت، ناکوک مهن له گه لیدا.

چهند پرسیک: یه کهم: نه گهر که سیک له نویژ دوا که وتبیّت و ئیام سوژدهی سه هو بیات چی ده کات؟ نه گهر نه گهر ئیام سوژدهی سه هو پیش سه لام برد پیویسته نه و که سهی دوا که وتووه سوژدهی سه هو له گه لدا بیات پاشان ئیام سه لامیدایه وه نه و که سه نویژه کهی خوی ته و او ده کات، به لام نه گهر دوا ی سه لامدانه وه نویژه کهی سوژدهی برد سوژدهی سه هو له گه لدا نابات به لکو به سه مدانه وهی په یوه ندی به ئیامه که یه وه نامینیت.

پاشان ئەو كەسەى دواكەتووہ ئەگەر ئەو كاتەى ئىھام ھەلەى كردووہ ئەمەيش گەشتبیتە ھەلە كەى، ئەگەر ئىھامە كەى پيش سەلام سوژدەى سەھوى بردیت ئەو كەسەى دواكەتووہ پيش سەلام سوژدەى سەھو دەبات پاشان سەلام دەداتەوہ، چونكە سوژدەى سەھوى يەكەمجارى لە شوینى خۆیدا نەبووہ بەلكو لەبەر چاولیکردنى ئىھامە كەى بووہ، و ئەگەر ئىھام سوژدەى سەھوى دواى سەلامدانەوہ برد و ئەمیش گەشتبیتە ھەلەى ئىھامە كەى ئەو كاتە دواى تەواوکردنى نوێژە كەى و سەلامدانەوہى دوو سوژدەى سەھو دەبات و سەلام دەداتەوہ^(۱).

دووہ: نويز مردوو سوژدەى سەھوى تیدا نییە، چونكە نويزە كە خوى سوژدەى تیدا نییە.

سییەم: ئەگەر كەسیك لە سوژدەى سەھودا ھەلە بكات، دووبارە سوژدەى سەھو نابات، ئیبن مونز دەلیت: زانایان ناكۆن سەبارەت بە كەسیك لە سوژدەى سەھودا سەھو بكات، كۆمەلیك لە زانایان دەلین: سوژدەى سەھوى لەسەر نییە، و ئەوہ بۆچوونى نەخعیى و حەسەن و موغیرە و ئیبن ئەبولەيلا و بەتى و مەنصورى كورى زازان و مالك و سەورى و لەیسی كورى سەعد و شافعى و حەسەنى كورى صالح و ئەحمەد و ئیسحاق، و ئیسحاق دەلیت: ئەوہ ئیجماعى زانایانى تابعى لەسەر، و بۆچوونى ھاوہلانى رەئییە، و قەتادە دەلیت: ئەو كەسەى لە سوژدەى سەھوہ كەیدا سەھو بكات سوژدە كەى دووبارە دەكاتەوہ^(۲).

(۱). پروانە: (مجموع فتاوى ورسائل العثيمين) (۲۵/۱۴).

(۲). (الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف) (۳/۳۲۶).

چوارهم: سوژدهی سهو روکن قهره‌بوو ناکاته‌وه، به‌لام واجب قهره‌بوو ده‌کاته‌وه، بۆ نمونه: که‌سیک له نویژه‌که‌یدا رکوع نه‌بات یه‌کسه‌ر دابنه‌وێته‌وه بۆ سوژده، ده‌بیّت بگه‌ریته‌وه رکوعه‌که‌ی ببات پاشان سوژدهی سه‌هوی بۆ ببات، به‌لام که‌سیک الله اکبری گواستنه‌وه نه‌خوینیّت ناگه‌ریته‌وه به‌لکو سوژدهی سه‌هوی بۆ ده‌بات.

پینجه‌م: که‌سیک ته‌حیاتی یه‌که‌م نه‌خوینیّت، پیش ئه‌وه‌ی راست بیته‌وه داده‌نیشیّت و ته‌حیاته‌که‌ی ده‌خوینیّت پاشان سوژدهی سه‌هوی ده‌بات به‌لام ئه‌گه‌ر راستبوویه‌وه ناگه‌ریته‌وه پاشان سوژدهی سه‌هوی ده‌بات، ئه‌بوداود له‌موغیره‌ی کوری شوعبه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌صه‌حیحی داناوه، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: ((إِذَا قَامَ الْإِمَامُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ، فَإِنْ ذَكَرَ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوِيَ قَائِمًا فَلْيَجْلِسْ، فَإِنْ اسْتَوَى قَائِمًا فَلَا يَجْلِسْ، وَيَسْجُدُ سَجْدَتِي السَّهْوِ)).

واته: ئه‌گه‌ر پیشنوێژ له‌رکاتی دووه‌مدا هه‌ستا و ته‌حیاتی نه‌خویند، ئه‌گه‌ر بیریکه‌وته‌وه پیش ئه‌وه‌ی ریک رابوه‌ستیّت با دابنیشیّت، و ئه‌گه‌ر ریک راوه‌ستا با دانه‌یشیّت، و دوو سوژدهی سه‌هوی ده‌بات.

شه‌شه‌م: ئه‌گه‌ر که‌سیک دوو هه‌له‌بکات هه‌له‌یه‌کیان پێویست بیّت پیش سه‌لام سوژدهی سه‌هوی بۆ ببردیت، و هه‌له‌که‌ی تریات پێویست بیّت دوای سه‌لام سوژدهی سه‌هوی بۆ ببردیت، زانایان ده‌لین: پیش سه‌لامدانه‌وه سوژده سه‌هوی ده‌بات^(۱).

(۱). پروانه: (مجموع فتاوی و رسائل العثيمين) (۱۰۴/۱۴).

حهو ته م: که سیک سوژدهی سه هوی له بیر بچیت، ته گهر زوری پی بچیت پاشان
بیر بکه ویتته وه سوژدهی سه هو نابات و نویژه کهی به تال نابیتته وه، و ته وه
مه زه بهی نوی شافعییه و هاوه لانی ره ئیه^(۱).

هه شته م: ته وه که سهی به جه ماعت له پشتی ئیاوه نویژ ده کات ته گهر هه له
بکات سوژدهی سه هوی له سهر نییه، نه وه وی ئیجماعی زانایانی هیئاوه که سیک
له گه ل ئیامدا هه له بکات سوژدهی سه هوی له سهر نییه، به لام ته گهر دوا
که وتبیت و دوا ی ته وه ئیام سه لام ده داته وه هه له بکات پیویسته له سهری
سوژدهی سه هو ببات، چونکه له و کاته دا په یوه ندی به ئیامه که یه وه نه ماوه^(۲).

و ته وه فهرمووده یه داره قوتنی له ئیبن عومه ره وه ریوا یه تی کردو وه ده لیت:
پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: ((لَيْسَ عَلَى مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ سَهْوٌ، فَإِنْ سَهَا
الْإِمَامُ، فَعَلَيْهِ وَعَلَى مَنْ خَلَفَهُ))؛ ته لبانی به زه عیفی داناوه.

(۱). پروانه: (المغنی) (۲۸/۲).

(۲). پروانه: (المجموع) (۱۴۳/۴).

بَابُ الْقَضَاءِ لِلْفَوَائِتِ

إِنْ كَانَ التَّرْكُ عَمْدًا لَا لِعُذْرٍ؛ فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى، وَإِنْ كَانَ لِعُذْرٍ فَلَيْسَ بِقَضَاءٍ؛ بَلْ أَدَاءٌ فِي وَقْتِ زَوَالِ الْعُذْرِ، إِلَّا صَلَاةَ الْعِيدِ؛ فَفِي ثَانِيهِ.

بابه تی قه زاکردنه وهی نویژی له دهستچوو

ئه گهر وازهینان له نویژ به ئه نقهست بوو نه وهك بو عوزریك؛ ئه وه قهرزی خوا شایانتره قهزا بکریته وه، و ئه گهر له بهر عوزریك بوو قهزا نییه؛ به لکو ئه داگردنی نویژه که یه له کاتی کدا که عوزره که نامینیت، جگه له نویژی جهژن ئه گهر له دهستبجیت؛ له رۆژی دووه مدا ده کریته وه.

(إِنْ كَانَ التَّرْكُ عَمْدًا لَا لِعُذْرٍ؛ فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى) زانایان نا کون

که سیك به ئه نقهست نویژیک نه کات هه تا کو کاته که ی ته واو ده بیئت ئایا بوی هه یه قهزای بکاته وه یان تاوانبار ده بیئت و ده بیئت ته وبه له و تاوانه ی بکات و هه ولبدات نویژی سونه تی زور بکات به لکو خوی پهروه ردگار بوی قهره بوو بکاته وه، جمهوری زانایان بوچوونیان وایه که سیك به ئه نقهست نویژیک نه کات هه تا کو کاته که ی ته واو ده بیئت ده بیئت قهزای بکاته وه، بوخاری و مسلم له ییبن عه باسه وه ریوایه تیان کردوه ده لیئت: ((جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمٌ شَهْرٍ، أَفَأَقْضِيهِ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى)).

واته: پیاویك هات بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، دایکم مرد رۆژووی مانگیکی له سه ره، ئایا له بری قهزای بکه مه وه؟ فه رمووی: به لی، قهرزی خوا شایانتره قهزا بکریته وه.

و هەندىك لە زانایان ئیجمايان هیناوه لەسەر ئەوەى نوێژىك بە ئەنقەست نەكرايىت قەزا دەكرێتەوه، نەوهوى دەلييت: هەموو ئەو زانایانەى ئيعتبار بۆ قسەيان دەكریت كۆدەنگ هەركەسىك نوێژىك بە ئەنقەست واز لى بهيئيت پيوستە لەسەرى قەزای بكاتەوه، و ئيين حەزم پيچەوانەيانە و دەلييت: هەرگيز ناتوانيت قەزای بكاتەوه و صحیح نيه، و دەلييت: بەلكو كردهوهى چاكەى زۆر و نوێژى سوننەتى زۆر دەكات بۆ ئەوەى تەرازووى چاكەكانى قورس بكات لە روژى قیامەتدا و داواى لیخۆشبوون لە خوا دەكات و تەوبە دەكات^(١).

و محمدى كورى نەصرى مەرۆهزى دەلييت: ئەگەر پیاویك بە ئەنقەست نوێژىك نەكات هەتاكو كاتەكەى تەواو دەبيت قەزای دەكاتەوه، هیچ ناكوکیهك نازانين لەوبارەیهوه ئەوه نەبيت كە لە حەسەنەوه رىوايەت دەكریت، هەركەسىك ئەو كەسە تەكفیر بكات داواى تەوبەى لى دەكات و تەوبەكەى قەزاكردنەوهى نوێژەكەیهتى و گەرانهوهیهتى بۆ ئیسلام، و هەركەسىك تەكفیری نەكات بە تاوانبارى دەزانیت و پيوستى دەكات لەسەرى قەزای بكاتەوه^(٢).

و ئيين قودامە دەلييت: هیچ ناكوکیهك نيه لە ئیوان موسلماناندا سەبارەت بە كەسىك نوێژ واز لى بهيئيت دەبيت قەزای بكاتەوه^(٣).

(١). (المجموع)(٧١/٣).

(٢). (تعظيم قدر الصلاة)(٩٧٥/٢).

(٣). (المغني)(٣٥٧/٣).

به لام هه نديک له زانايان بوچوونيان وایه جگه له کهسیک که نویژی له بیر
 بچیت یان خهوی لی بکهویت هه تاکو کاته کهی ته و او ده بیت، هه کهسیک به
 نه نقهست نویژ نه کات هه تاکو کاته کهی ته و او ده بیت نویژ قهزا ناکاته وه به لکو
 تاوانباره و ده بیت ته و به بکات و نویژ سوننهت زور بکات به لکو خوای
 پهروه ردگار قه ره بوو بکاته وه، نه حمه د و خاوه ن سونه نه کان له نه بوهوره یه وه
 ریوایه تیان کردووه و نه لبانی به صه حیخی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ
 ده فهرمویت: ((إِنَّ أَوَّلَ مَا يَحَاسِبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةَ، قَالَ:
 يَقُولُ رَبُّنَا جَلَّ وَعَزَّ لِمَلَأْتَهُ وَهُوَ أَعْلَمُ: انْظُرُوا فِي صَلَاةِ عَبْدِي أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا؟
 فَإِنْ كَانَتْ تَامَةً كُتِبَتْ لَهُ تَامَةٌ، وَإِنْ كَانَ انْتَقَصَ مِنْهَا شَيْئًا، قَالَ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي
 مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ، قَالَ: أَتَمَّوْا لِعَبْدِي فَرِيضَتَهُ مِنْ تَطَوُّعِهِ)).

واته: یه کهم شت که لیپرسینه وهی خه لکی له سه ر ده کریت له روژی قیامه تدا
 له کرده وه کانیا ن نویژه، ده فهرمویت: خوای بالاده ست به فریشته کان ده فهرمویت
 و خوای له هه مووان زاناره: پروانه نویژی به نده کهم ثایا به ته و اوای و ریکوپیکی
 به جیهیناون، یان که مته رخه می کردووه و به ناته و اوای نه نجامیداو؟ نه گهر به
 ته و اوای و ریکوپیکی به جیهی هینابوون به وشیه یه بوای ده نوسریت، و نه گهر له
 هه نديکی که مته رخه می کردبیت و به ناته و اوای به جیهی هینابیت، ده فهرمویت:
 بزنان به نده کهم نویژی سوننه تی هه یه؟ نه گهر نویژی سوننه تی هه بوو،
 ده فهرمویت: نویژه فرهزه کانی به نده کهم له نویژه سوننه ته کانی ته و او بکه ن.

به بەلگەى ئەو ئایەتەى خواى پەرەردگار دەفەرمویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ (النساء).

واتە: بێگومان نوێژ لەسەر باوەرداران فەرزکراوە، و دەبێت لە کاتى دیارى کراودا بەجێى بهێنن.

و بوخارى و مسلم لە ئەنەسەوێه رىوايەتیان کردووە دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ نَسِيَ صَلَاةً، فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (طه)).

واتە: هەرکەسێکى نوێژیکی لەبیرچوو، با نوێژهکەى بکات ئەگەر بێرکەوتەو، هیچ کەفارهتێکی نییه جگە لەو، خواى پەرەردگار دەفەرمویت: نوێژ بەوشێوەیە بکە کە فەرمانت پێکراوە بۆ ئەوێ یادی منى تیدا بکەیت.

و مسلم لە ئەبوقەتادەوێه رىوايەتى کردووە دەلیت: ((خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: ... أَمَا إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَفْرِيطٌ، إِنَّمَا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخَرَى، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيُصَلِّهَا حِينَ يَنْتَبَهُ لَهَا)).

واتە: پیغەمبەرى خوا ﷺ گوتارى بۆ خوێندینهوێه فەرمووی: لەخەودا کەمتەرخەمى نییه، بەلام کەسێک کەمتەرخەمە کە نوێژ نەکات هەتاكو کاتى نوێژى تر دێت، هەرکەسێک خەوى لێکەوت کاتى بەئاگا دێت نوێژهکەى بکات.

و ئەوێ بۆچوونى داودى زاهیری و ئیبن حەزم و بۆچوونیکیە لە مەزەهەبى ئەحمەد و ئیبن تەیمییه و ئیبن قەیم و ئیبن باز و ئیبن عوسەیمین و ئەلبانى و موقبل و ادعییه، و ئەم بۆچوونەش راجح و پەسەندە.

وَإِنْ كَانَ لِعُذْرٍ فَلَيْسَ بِقَضَاءٍ؛ بَلْ أَدَاءٌ فِي وَقْتِ زَوَالِ الْعُذْرِ) ئە گەر نویژ له دهست بچیت له بهر خه و له بیرچوون فەرمووده که ی ئەنەس و ئەبوقەتادە بەلگەن لەسەر ئەو هی کاتی ئەو کەسە خەوی لی دە که ویت یان لەبیر دەچیت ئەو کاتە یە کە بیری دە که ویتەو یان لە خەو هەل دەستیت، بەو هەش پیی ناوتریت قەزا کردنەو هی نویژ بەلکو بە جیھێنانی نویژە لە کاتی خۆیدا بۆ ئەو دوو جۆرە کەسە. (إِلَّا صَلَاةَ الْعِيدِ) ئە گەر کەسیک یان کۆمەلە کەسیک نەزانن جەژنە هەتا کو کاتی نویژە کە بەسەر دەچیت، بۆ پۆژی دواتر نویژی جەژن دەکەن، ئەحمەد و خاوەن سونەنەکان جگە لە ترمزی لە ئەبوعومەیری کوری ئەنەسەو یوایە تیان کردوو و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: ((حَدَّثَنِي عُمُومَةُ لِي مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: غَمَّ عَلَيْنَا هَلَالُ شَوَّالٍ، فَأَصْبَحْنَا صِيَامًا، فَجَاءَ رَكْبٌ مِنْ آخِرِ النَّهَارِ، فَشَهِدُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، أَنَّهُمْ رَأَوْا الْهَلَالَ بِالْأَمْسِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ النَّاسَ أَنْ يُفْطِرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ، وَأَنْ يَخْرُجُوا لِعِيدِهِمْ مِنَ الْغَدِ)).

واتە: مامە ئەنصارییەکانم لە هاوێلانی پیغەمبەری خوا ﷺ بۆیان باسکردم دەلیت: ئاسمان هەور بوو مانگی شەوالمان نەبینی رۆژوومان گرت، کۆمەلە سوارییەک لە کۆتایی رۆژدا هاتن، شایەتیاندا لای پیغەمبەری خوا ﷺ کە دوینی مانگیان بینیو، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی کرد ئەو رۆژە رۆژووەکیان بشکێنن، و بەیانی دەرچن بۆ نویژی جەژن.

باب صَلَاةِ الْجُمُعَةِ

تَجِبُ عَلَى كُلِّ مُكَلَّفٍ إِلَّا الْمَرْأَةَ، وَالْعَبْدَ، وَالْمُسَافِرَ، وَالْمَرِيضَ، وَهِيَ كَسَائِرِ الصَّلَوَاتِ؛ لَا تُخَالِفُهَا إِلَّا فِي مَشْرُوعِيَةِ الْخُطْبَتَيْنِ قَبْلَهَا؛ وَوَقْتُهَا: وَقْتُ الظُّهْرِ. وَعَلَى مَنْ حَضَرَهَا: أَنْ لَا يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ، وَأَنْ يُنْصِتَ حَالَ الْخُطْبَتَيْنِ، وَنُدْبَ لَهُ: التَّبَكُّيرُ، وَالتَّطْيِبُ، وَالتَّجَمُّلُ، وَالذُّنُوءُ مِنَ الْإِمَامِ، وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْهَا، فَقَدْ أَدْرَكَهَا؛ وَهِيَ فِي يَوْمِ الْعِيدِ رُخْصَةٌ.

باهتی نویژی جومعه

نویژی جومعه واجب له سهر هه موو موکه له فیک جگه له ئافرهت، و کۆیله، و موسافر، و نهخۆش، و وهک نویژه کانی تره؛ و جیاوازی نییه له گه ل نویژه کانی تر جگه له شه رعییه تی خویندنی دوو گوتار پێش نویژه که ی، و کاته که ی کاتی نویژی نیوه رۆیه.

و پێویسته له سهر ئه و که سه ی ئاماده ی نویژی جومعه ده بێت: ههنگاو نه نیت به سهر خه لکدا، و بیدهنگ بێت کاتی دوو گوتاره که، و سوننه ته بۆی: زوو بجیت بۆ مزگه وت، و بۆنی خۆش له خۆی بدات، و خۆی برا زینیته وه و پۆشاک جیا له بهر بکات، و له نزیک ئیمامه وه دابنیشیت، و هه رکه سیك بکات به رکاتی کدا، گه یشتوو به نویژی جومعه دا؛ و ئاماده بوونی نویژی جومعه له رۆژی جهژندا روخسه ته.

(تَجِبُ عَلَى كُلِّ مُكَلَّفٍ) واجب له سهر هه موو موسلمانیکى عاقلی بالغ ئاماده ی

نویژی جومعه بین، خاى پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (الجمعة).

واته: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه ئه گهر بانگدرا له رۆژی جومعه برۆن بۆ نویژ و زیکری خوا و گویگرتن له ئامۆزگاری ئیام، و دهسته ه لگرن له کرین و فروشتن، ئه وه خیر و چاکه یه بۆتان ئه گهر ئیوه بزائن.

و مسلم له ئیبن عومەر و ئەبوهورهیرهوه ریوایه تی کردووه: ((أَنَّهَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: عَلَى أَعْوَادٍ مِنْبَرِهِ لَيَنْتَهِينَ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ)).

واته: له پیغه مبهری خویان ﷺ بیستوو له سهر له سهر مینه ره داره که یه وه دهیغه رموو: که سانیک کۆتایی دهیئن به وازهینایان له نویژی جومعه، یان خوا مؤر ده دات به سهر دلّه کانیندا، پاشان له و که سانه ده بن که بیئاگان.

و ئەبوداود و نه سائی له حه فسه وه ریوایه تیان کردووه و ئەمه له فزی نه سائییه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ده فهرمویت: ((رَوَاهُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ)).

واته: روشتن بو نویژی جومعه واجبه له سهر هه موو بالغیک. (إِلَّا الْمَرْأَةَ، وَالْعَبْدَ، وَالْمُسَافِرَ، وَالْمَرِيضَ) نویژی جومعه له سهر ئافره ت و کۆیله و موسافر و نه خۆش واجب نییه، ئەبوداود و له تارقى کوری شیهابه وه ریوایه تی کردووه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، أَوْ امْرَأَةٌ، أَوْ صَبِيٌّ، أَوْ مَرِيضٌ)).

واته: جومعه حق و واجبه له سهر هه موو موسلمانیک له گه ل جه ماعتدا جگه له چوار کهس: کۆیله یه ک خاوه نی هه بیت، و ئافره ت، و مندال، و نه خۆش.

نوسهر باسی مندالی نه کردووه، چونکه نه پوژی جومعه و نه هیچ نویژیکی تری له سهر فهرز نییه، و موسافر، ته به رانی له (المعجم الأوسط) و دارقوتنی له ئیبن

عومهرهوه ریوایه تیان کردووه و ئهلبانی به صه حیجی داناو، دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ دهفرمویت: ((لَيْسَ عَلَى مُسَافِرٍ جُمُعَةٌ)).

واته: موسافر جومعهی لهسر نییه.

(وَهِيَ كَسَائِرِ الصَّلَوَاتِ؛ لَا تُخَالِفُهَا إِلَّا فِي مَشْرُوعِيَّةِ الْخُطْبَتَيْنِ قَبْلَهَا)

نوسهر بهم برگهیه ره دی ئهوانه ده داتهوه که مهرجی پیویستی هه بوو کاربه دهستی گه وره و شار و ژماره ی دیاریکراو داده نین بو واجبوونی جومعه به لام ئه و مهرجانه هیچ به لگهی لهسر نییه، و زانایان نا کۆن چهند کهس جومعه یان پی داده مهری، و چهند ژماره یه کیان باسکردووه، لهوانه یه به هیترینیان ئه و بوچوونه بیست که دهلیت: پیویسته سی کهس بن، ئیام و دوو کهسی تر، چونکه دوو که مترین ژماره ی کویه، ئه بوداود و نه سائی له ئه بوده راتهوه ریوایه تیان کردووه و ئهلبانی به حه سه نی داناو، دهلیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ دهیفرموو: ((مَا مِنْ ثَلَاثَةِ فَي قَرْيَةٍ، وَلَا بَدْوٍ، لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحَوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذُّبُّ مِنَ الْغَنَمِ الْقَاصِيَةَ)).

واته: هیچ سی که سینک نییه له گوندیک یان بیابانیکدا بن، نویژی جه ماعه نه کهن ئیلا شهیتان زال ده بیست به سه ریاندا، نویژه کانتان به جه ماعه ت بکهن، چونکه بیگومان گورگ ئه و مهره ده خوات که له رانه مهره که دوور ده که ویته وه. و ئه وه بوچوونی هه ندیک له زانایانی سه له فه، ئیبن قودامه دهلیت: ئه حمه د و ئه وزاعی و ئه بوسه ور ده لیئ: جومعه به سی کهس داده مهری، چونکه ناوی کۆ دهیانگریته وه^(۱).

(۱). پروانه: (المغنی) (۲۰۴/۳).

و ئە گەر کۆمەڵە خەڵک پیکەووە لە مزگەوت کۆبنەووە کەسیک نەبێت گوتاریان بۆ بخوینێت نوێژی نیوەڕۆ دەکەن.

و پیغەمبەری خوا ﷺ بەردەوام دوو گوتاری لە ڕۆژی جومعه دا خویندوووە تەووە و لە نێوانیاندا دانیشتوووە، بوخاری و مسلم لە ئیبن عومەرەووە ڕیوایەتیان کردوووە دەلیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ قَائِمًا ثُمَّ يَقْعُدُ، ثُمَّ يَقُومُ كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ)).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ بە پیوە گوتاری دەخویندن، پاشان دادەنیشت، پاشان هەلەستا وەك ئەمرۆ ئەنجامی دەدەن.

و زانایان ناکۆکن سەبارەت بە حوکمی گوتارەکانی ڕۆژی جومعه، جمهوری زانایان بۆچوونیان وایە گوتار خویندن مەرجە، ئیبن عبدالبر دەلیت: ئیجماع دامەزراوە ئە گەر ئیمام گوتار نەخوینێت بۆ خەڵک چوار پکات نوێژ دەکەن^(۱)؛ و ئیبن قودامە دەلیت: گوتار مەرجی جومعهیە، جومعه بەبێ گوتار صحیح نییە، ئەووە بۆچوونی عەتا و نەخعی و قەتادە و سەوری و شافعی و ئیسحاق و ئەبوسەور و هاوێلانێ رەئییە، ناکۆکی نازانین لەوبارەیهووە، جگە لە حەسەن، دەلیت: نوێژە کەیان دروستە ئیمام گوتار بخوینێت یان گوتار نەخوینێت^(۲).

و هەندیک لە زانایان بە واجبی دەزانن، بە بەلگەی ئەووەی پیغەمبەری خوا ﷺ بەردەوام گوتاری خویندوووە، و قسەکردن لە کاتی گوتارداندا حەرامە، ئەووە بۆچوونی ئەلبانییە، و هەندیک بە سوننەتی دەزانن ئەووە بۆچوونی داودی زاهیرییە.

(۱). (الاستذکار) (۳۱/۲).

(۲). (المغنی) (۲/۲۲۴).

(وَوَقْتُهَا: وَقْتُ الظُّهْرِ) له بنه‌ڕەتدا کاتی نوێژ جومعه کاتی نوێژی نیوه‌ڕۆیه و ئەوه بۆچوونی جمهوری زانایانه، بوخاری له ئەنەسی کۆری مالکەوه ڕیوایه‌تی کردووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ)).

واته: پێغه‌مبەری خوا ﷺ نوێژی جومعه‌ی ده‌کرد کاتیک خۆر له ناوه‌راستی ئاسمان لایده‌دا؛ که ئەو کاته کاتی نوێژی نیوه‌ڕۆیه.

و مسلم له سه‌له‌مه‌ی کۆری ئەکوه‌عه‌وه ڕیوايه‌تی کردووه ده‌لیت: ((كُنَّا نَجْمَعُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ نَرْجِعُ نَتَتَّبِعُ الْفَيْءَ)).

واته: ئێمه نوێژ جومعه‌مان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبەری خوا ﷺ ده‌کرد ئەگەر خۆر له ناوه‌راستی ئاسمان لایده‌یت، پاشان ده‌گه‌راینه‌وه به‌ دوا‌ی سیبه‌ردا ده‌گه‌راین.

و مه‌زه‌بی حه‌نبه‌لییه‌کان و هه‌ندی‌ک زانایان ئەوه‌یه ده‌توانرێت پیش کاتی نیوه‌ڕۆش نوێژی جومعه بکری‌ت، به‌ به‌لگه‌ی ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی مسلم له‌ محم‌دی کۆری عه‌لی کۆری حوسه‌ینه‌وه ڕیوايه‌تی کردووه: ((أَنَّهٗ سَأَلَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ: مَتَى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ؟ قَالَ: كَانَ يُصَلِّي، ثُمَّ نَذْهَبُ إِلَى جِبَالِنَا فَنَرِيحُهَا حِينَ تَزُولُ الشَّمْسُ)).

واته: پرسیا‌ری له‌ جاری کۆری عبدالله کردووه: که‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ نوێژی جومعه‌ی ده‌کرد؟ گو‌تی: نوێژی ده‌کرد، پاشان ده‌ڕویش‌تین حوشره‌کانمان ئازاد ده‌کرد بۆ له‌وه‌رگا کاتیک خۆر له‌ ناوه‌راستی ئاسمان لایده‌دا.

و ئیبن و ئەبوشه‌یبه و داره‌قوتنی له‌ عبدالله‌ی کۆری سیدانی سوله‌مییه‌وه ڕیوايه‌تیان کردووه و ئەلبانی به‌حه‌سه‌نی داناوه، ده‌لیت: ((شَهِدْتُ الْجُمُعَةَ مَعَ أَبِي

بَكَر الصَّدِيقِ، فَكَانَتْ خُطْبَتُهُ وَصَلَاتُهُ قَبْلَ نَصْفِ النَّهَارِ، ثُمَّ شَهِدْنَا مَعَ عُمَرَ، فَكَانَتْ خُطْبَتُهُ وَصَلَاتُهُ إِلَى أَنْ أَقُولَ تَنَصَّفَ النَّهَارُ، ثُمَّ شَهِدْنَا مَعَ عُثْمَانَ، فَكَانَتْ خُطْبَتُهُ وَصَلَاتُهُ إِلَى أَنْ أَقُولَ زَالَ النَّهَارُ، فَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا عَابَ ذَلِكَ وَلَا أَنْكَرَهُ)).

واته: ئامادهی جومعه بووم له گه‌ڵ ئەبوبه کری صدیق، گوتاره که‌ی و نویژه که‌ی پیش نیوه‌رۆ بوو، پاشان له گه‌ڵ عومه‌ردا ئاماده‌ی بووین، گوتاره که‌ی و نویژه که‌ی ئەو کاته بوو ئەمگوت کاتی نیوه‌رۆیه، پاشان له گه‌ڵ عوسماندا ئاماده‌ی بووین، نویژه که‌ی و گوتاره که‌ی ئەو کاته بوو ده‌مگوت خۆر له ناوه‌راستی ئاسمان لایداوه، و که‌سم نه‌بینی په‌خه‌ له‌وه بگری‌ت و نکۆلی بکات. و ئیبن ئەبوشه‌یبه له عبدالله‌ی کوری سه‌له‌مه‌وه ریوایه‌تی کردووه و ئەلبانی به‌ سه‌حیحی داناوه، ده‌ل‌یت: (صَلَّى بِنَا عَبْدُ اللَّهِ الْجُمُعَةَ ضَحًى، وَقَالَ: خَشِيتُ عَلَيْكُمْ الْحَرَّ).

واته: ئیبن مه‌سعود له‌ چ‌ی‌شته‌نگاودا نویژی جومعه‌ی پی‌کردین، و گوتی: له‌ گه‌رما ترسام لی‌تان. و زه‌رکه‌شی ده‌ل‌یت: ئەحمه‌د ده‌ل‌یت: له‌ ئیبن مه‌سعود و جابر و سه‌عد و موعاوییه‌وه ریوایه‌تکراوه نویژیان پیش کاتی نیوه‌رۆ کردووه، و ئەگه‌ر ئەو هاوه‌لانه نویژیان کردب‌یت و هاوه‌لان نویژیان له‌ گه‌ل‌دا کردبن و نکۆلی نه‌کرا‌ب‌یت ده‌ب‌یت‌ه ئیجماع، و ئەوه‌ی ریوایه‌تکراوه له‌ کاتی نیوه‌رۆدا نویژی جومعه‌ کراوه دژ نییه‌ له‌ گه‌ڵ ئەمه‌دا، چونکه‌ هه‌موو موس‌لمانان ری‌گریان نه‌کردووه له‌ ئەنجامدانی له‌ کاتی نیوه‌رۆدا^(۱).

(۱). (شرح الزركشي على مختصر الخرقي) (۲/۲۱۰).

بەلام ئەو کەسانەى نوێژى جومعهيان لەسەر نىيە و لە مالهوه نوێژ دەکەن، پەيوەندييان بە نوێژى مزگەوتەوه نىيە ئەگەر پيش کاتى نيوەرۆ بانگدرا، بەلکو پيوستە کاتى نيوەرۆ بىت ئينجا نوێژ بکەن^(١)؛ و ئىبن قودامە دەليّت: ئەو کەسانە جومعهيان لەسەر واجب نىيە وەك موسافر و کۆيلە و ئافرەت و نەخۆش و هەموو ئەوانەى عوزريان هەيه، بۆيان هەيه نوێژى نيوەرۆ بکەن پيش ئيام بە بوچوونى زۆربەى زانايان^(٢).

(وَعَلَى مَنْ حَضَرَهَا: أَنْ لَا يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ) پيوستە ئەو کەسەى ئامادەى جومعه دەبيّت هەنگاو نەنيّت بەسەر خەلکدا و عەزىيەتيان نەدات، ئەبوداو و نەسائى لە ئەبوزاهيرىيەوه رىوايه تيان کردوو و ئەلبانى بە صەحیحى داناو، دەليّت: ((كُنَّا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرٍ: جَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ)).

واتە: لەگەڵ عبداللەى كورى بوسرى هاوەلى پىغەمبەرى خوادا ﷺ بووين لە رۆژى جومعه، كەسيك هات هەنگاوينى بەسەر خەلکدا، عبداللەى كورى بوسر گوتى: پياويك هەنگاوينى بەسەر خەلکدا لە رۆژى جومعهدا، و پىغەمبەرى خوا ﷺ گوتارى دەخويندەوه، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: دانىشتە بە راستى ئازارى خەلكتدا.

(١). پروانە: (فتاوى نور على الدرب لابن باز بعناية الشويعر) (٢٥٧/١٣).

(٢). (المغني) (٢٢٢/٣).

بەلام ئە گەر ئیمام دەرگای نەبوو لە پێشی مزگەوتەو، هەنگاو بنیّت بەسەر خەڵکدا بۆ ئەوێ بگاتە سەر مینبەرە کەى بە مەرجێک رێگای تری نەبیّت بۆ ئەو مەبەستە، ئەو نەهییه نایگریتەو، و ئە گەر بۆشاییەك هەبوو لە پێشەو و خەڵک نەچوونە پێشەو کەسیک دەتوانیّت بەهیوری بچیتە پێشەو و عەزییەتى خەڵک نەدات، و ئە گەر ناچاریش بیّت هەنگاو بنیّت نەهییه کە نایگریتەو^(۱).

(وَأَنْ يُنْصِتَ حَالَ الْخُطْبَتَيْنِ) پێویستە ئەو کاتەى ئیمام گوتار دەخوینێت موسلمان گوێى لى بگرن، و قسە نەکەن، بوخارى و مسلم لە ئەبوهورەرەو رىوایەتیان کردووە دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَنْصِتْ، يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعَوْتَ)).

واتە: ئە گەر بە هاوێلە کەت بلیت: گوێ بگرە، و بێدەنگبە، لە رۆژى جومعهدا کاتێک ئیمام گوتار دەخوینێت، ئەو قسەى بەتال و پووچەلت کردووە.

و ئەبوداود لە عبداللەى کورى عەمرى کورى عاصەو رىوایەتى کردووە و ئەلبانى بە حەسەنى داناو، دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَمَسَّ مِنْ طِيبِ امْرَأَتِهِ إِنْ كَانَ لَهَا، وَلَبَسَ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ، ثُمَّ لَمْ يَتَخَطَّ رِقَابَ النَّاسِ، وَلَمْ يَلْغُ عِنْدَ الْمَوْعِظَةِ كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا بَيْنَهُمَا، وَمَنْ لَغَا وَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ كَانَتْ لَهُ ظُهُراً)).

واتە: هەرکەسیک رۆژى جومعه خۆى بشوات و بۆنى هاوسەرە کەى لە خۆى بدات ئە گەر هەى بوو، و لە پۆشاکە باشەکانى لەبەر بکات، پاشان هەنگاو

(۱). (الشرح الممتع) (۹۵/۵).

نەئیت بەسەر خەلکدا، و قسە نەکات لە کاتى ئاموژگار ئیھام، دەبیته کەفارەتى
نیوان دوو جومعهی، و ھەرکەسیک قسە بکات و ھەنگاو بنیت بەسەر خەلکدا
ئەو پاداشتی نوڤزی نیوەرۆی بۆ ھەیه.

(وَنُذِبَ لَهُ: التَّبَكِيرُ) لە خۆرھەلھاتنەو ھەتا ئەو کاتەى ئیھام دەچیتە سەر
مینەر پینج سەعاتە، ھەتا کو زۆرتر بچیت پاداشتی زیاتری دەست دەکەوێت،
بوخاری و مسلم لە ئەبوھورەیرەو ڕیواہ تیاب کردوو دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ
دەفرمویت: ((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَانَ قَرَبَ بَدَنَةٍ،
وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَانَ قَرَبَ بَقَرَةٍ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ،
فَكَانَ قَرَبَ كَبْشٍ أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَانَ قَرَبَ دَجَاجَةٍ، وَمَنْ
رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَانَ قَرَبَ بَيْضَةٍ، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَسْتَمْعُونَ الذِّكْرَ)).

واتە: ھەرکەسیک ڕۆژی جومعه خۆی بشوات وەك خۆشۆردنى لەشگرانى
پاشان بڕوات بۆ مزگەوت، وەك ئەو ھەیه حوشتريكى كردييته بکاته قوربانى، و
ھەرکەسیک لە سەعاتى دوو ھەمدا بچیت وەك ئەو ھەیه مانگايه كى كردييته قوربانى،
و ھەرکەسیک لە سەعاتى سييه ھەمدا بچیت وەك ئەو ھەیه بەرانيكى شاخدارى
كردييته قوربانى، و ھەرکەسیک لە سەعاتى چوار ھەمدا بچیت وەك ئەو ھەیه
مريشكيكى كردييته قوربانى، و ھەرکەسیک لە سەعاتى پینج ھەمدا بچیت وەك
ئەو ھەیه ھيلكهيه كى كردييته قوربانى، ئەگەر ئیھامە كە ئامادەبوو فريشته كانى
ئامادەى بیستنى زیكر دەبن.

و خاوهن سونه نه کان له ئهوسی کوری ئهوسی سهقه فییه وه ریوایه تیان کردو وه و ئهلبانی به سهحیحی داناوه، دهلیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ دهیفه رموو: ((مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْتَسَلَ، وَبَكَرَ وَابْتَكَرَ، وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ، فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةٍ، أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا)).

واته: ههركه سیك خوی بشوان له رۆژی جومعه و به جوانی خوی بشوات، و بچیت بۆ مزگهوت و زوو بچیت، و به پێ پروات و به سواری نه پروات، و نزیک بیته وه له ئیمام، و گوی بگریت و قسه نه کات، به هه موو ههنگاوێک پاداشتی کرده وه سالیکی بۆ ههیه، پاشتی رۆژ و شه و نوژی.

(وَالْتَجَمُّلُ) له بهرکردنی باشتترین و جوانترین پۆشاکه کان سونه ته بۆ رۆژی جومعه، ئه بوداود له ئه بوسه عیدی خودری و ئه بوهوره یره وه ریوایه یت کردو وه و ئهلبانی به هسه نی داناوه، دهلین: پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رمویت: ((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلَبَسَ مِنْ أَحْسَنِ ثِيَابِهِ، وَمَسَّ مِنْ طَيِّبٍ إِنْ كَانَ عِنْدَهُ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَلَمْ يَتَخَطَّ أَغْنَاقَ النَّاسِ، ثُمَّ صَلَّى مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ، ثُمَّ انْصَتَ إِذَا خَرَجَ إِمَامُهُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْ صَلَاتِهِ كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ جُمُعَتِهِ الَّتِي قَبْلَهَا)).

واته: ههركه سیك رۆژی جومعه خوی بشوات و له جوانترین و باشتترین پۆشاکه کانی له بهر بکات، و بۆنی خوش له خوی بدات ئه گهر هه ی بوو، پاشان بچیت بۆ جومعه و ههنگاو نه نیت به سه ر خه لکدا، پاشان نویژ بکات ئه وهندی خوی بۆ نویسه، پاشان ئه گهر ئیمامه که ی ده رچوو گوی بگریت و بیدهنگ

بیت هه تا کو نویژه که ی ته و او ده کات، ده بیته که فاره تی نیوان ته و جومعه یه و جومعه ی پیشی.

(وَالدُّنُو مِنَ الْإِمَامِ) نزیکبونه وه له ئیام به زوو رویشت بو مزگهوت به دهست دیت، له فهرمووده که ی ته و سی کوری ته و سدا به لگه له سهر ته وه هاتبوو، و ته حمه د و ته بوداود له سه موره ی کوری جوندبه وه ریوایه تیان کردوو و ته لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: ((احْضَرُوا الذِّكْرَ، وَادْنُوا مِنَ الْإِمَامِ، فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَزَالُ يَتْبَعُهُ حَتَّى يُؤَخَّرَ فِي الْجَنَّةِ، وَإِنْ دَخَلَهَا)).

واته: ئاماده ی زیکر بن، و له ئیامه وه نزیک بینه وه، بیگومان پیای واهیه بهرده وام دوور ده که ویته وه هه تا کو له به هشتدا دوور ده خریته وه ته گهر بچیته به هه شتیشه وه.

(وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْهَا، فَقَدْ أَدْرَكَهَا) نه سائی و ئیبن ماجه له ئیبن عومه ره وه ریوایه تیان کردوو و ته لبانی به صه حیخی داناوه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: ((مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ أَوْ غَيْرِهَا فَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُهُ))؛ وَفِي رَوَايَةِ ابْنِ مَاجَهَ: ((فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ)).

واته: هه رکه سیک بگات به رکاتیکی نویژی جومعه دا یان هه ر نویژیکی تر ته وه نویژه که ی ته و او ه گه یشتوو به نویژه که دا؛ له ریوایه تیکیدا: ته و بیگومان گه یشتوو ته نویژه که دا.

و بوخار و مسلم و خاوهن سونه نه کان له ته بوهوره یه وه ریوایه تیان کردوو ده لیت: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: ((مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ)).

واتە: ھەر کەسێک بگات بە ڕکاتێک لە نوێژدا، بێگومان گەشتووە بە ئەو نوێژ. تەرمزی دواى ڕیوايەتکردنى ئەو فەرموودەيە دەلیت: کردار لەسەر ئەمەيە لای زۆربەى زاناکانى ھاوەلانى پێغەمبەرى خوا ﷺ و جگە لەوانیش، دەلین: ھەرکەسێک بگات بە ڕکاتێک نوێژی جومعه ڕکاتێکی تری لەگەڵدا دەکات، و ھەرکەسێک بگات بە نوێژدا دانیشتبوون چوار ڕکات نوێژ دەکات، ئەو بەوچوونی سوفیانی سەوری و ئیبن موبارەك و شافعی و ئەحمەد و ئیسحاقە.

(وَهِيَ فِي يَوْمِ الْعِيدِ رُخْصَةٌ) جەژن و ھەینی ئەگەر پێکەووە لە یەك ڕۆژدا کۆبوونەووە، نوێژی ھەینی لەسەر ئەو موسلمانانە دەکەوێت کە ئامادەى نوێژی جەژن بوون و دەتوانن ئامادەى نوێژی ھەینی نەبن، بەلام لەسەر پێشنوێژ پێویستە نوێژی جومعه بکات، ئەبوداود و ئیبن ماجە لە ئەبوھورەیرەو ڕیوايەتیان کردووە و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ، فَمَنْ شَاءَ أَجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّا مُجْمَعُونَ)).

واتە: دوو جەژن لەم ڕۆژەدا کۆبوووەتەووە، کە مەبەستى ڕۆژی جومعه و یەکیکە لە جەژنەکانى ڕەمەزان یان قوربان، ھەرکەسێک ویستی ھەيە نوێژی جەژن نوێژی جومعهی لەسەر دەخات، و ئیمە نوێژی جومعه ئەنجام دەدەین.

و ھەندیک لە زانایان دەلین: ئەمە ڕوخسەتە بۆ گوندنشینەکان و ئەم ئەسەرە دەکەنە بەلگە کە بوخارى لە ئەبوعوبەیدەو ڕیوايەتى کردووە دەلیت: (شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، فَكَانَ ذَلِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَصَلَّى قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ خَطَبَ

فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ هَذَا يَوْمٌ قَدْ اجْتَمَعَ لَكُمْ فِيهِ عِيدَانِ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْتَظِرَ الْجُمُعَةَ مِنْ أَهْلِ الْعَوَالِي فَلْيَنْتَظِرْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَرْجِعَ فَقَدْ أَذِنْتُ لَهُ).

واتە: ئامادەى نوێژى جەژن بووم لە گەڵ عوسمانى كورى عەفان ئەو رۆژە رۆژى جومعه بوو، نوێژى پيش گوتارخويندن كرد، و گوتى: ئەمڕۆ دوو جەژن پێكهوه كۆبوونهتەوه، هەركەسيك لە دانىشتوانى (العوالى) كە (دەورو بەرى مەدينەيه) پىي خۆشه چاوه‌روانى نوێژى هەينى بكات با چاوه‌روانى بكات، و هەركەسيك پىي خۆشه بگه‌رێتەوه با بگه‌رێتەوه، من روخسه‌تەمداوه.

پاشان ئەو زانایانەى كە دەلێن: ئەگەر جەژن و هەينى پێكهوه كۆبوونهوه نوێژى هەينى لەسەر دەكه‌ويت، ناكۆكن ئەو كەسەى ئامادەى نوێژى هەينى ناييت ئايا نوێژى نيوه‌رۆ ئەنجام دەدات؟ هەندىك لە زانایان دەلێن: ئەو دوو ركاتەى نوێژى جەژن لە برى دوو ركاتە كەى هەينىيه و نوێژ ناكات هەتاكو عەسر، و ئەم فەرموودهيه دەكه‌نه بەلگه‌ كە ئەبوداود لە عەتاوه رىوايه‌تى كردووه دەلێت: ((اجتمع يومُ جمعةٍ ويومُ فطرٍ على عهدِ ابنِ الزُّبيرِ، فقال: عيدانِ اجتماعٍ في يومٍ واحدٍ، فجمعَهما جميعاً، فصلاهما ركعتينِ بكرةً، لم يزدَ عليهما حتى صلى العصرَ))، وفي رواية: ((وكانَ ابنُ عباسٍ بالطائفِ فلما قدمَ ذكرنا ذلكَ له فقال: أصابَ السنَّةُ))، وفي روايةٍ لحاكمٍ وصَحَّحَهُ الألباني: ((فبلغَ ابنَ الزُّبيرِ فقال: رأيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ إِذَا اجْتَمَعَ عِيدَانِ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا)).

واتە: رۆژى جەژنى رەمەزان و هەينى پێكهوه كۆبوونهوه لە سەردەمى ئيبىن زويير، گوتى: دوو جەژن پێكهوه كۆبوونهتەوه، هەردوو كيان پێكهوه كۆكردهوه و

سەرلەبەیان دوو ڕکاتی ئەنجامدا، ئیتر لەوە زیاتری نەکرد هەتا کو نوێژی عەسر، و لە ڕیوایەتیکدا، دەلیت: ئیبن عەباس لە تائیف بوو کاتیک گەرایەووە ئەو باسەمان بۆ گیرایەووە، گوتی: سوننەتی پیکاو، و لە ڕیوایەتیکى تردا دەلیت: ئەو قسە و باسانە گەیشتهووە ئیبن زوبیر گوتی: عومەری کورى خەتابم بینی، ئەگەر دوو جەژن پیکەووە کۆبوونایەتەووە بەو شیوەیەى دەکرد.

و ئەمە بۆچوونی شەوکانی و ئەلبانییە، و زۆربەى زانایان دەلین: نوێژی نیوەڕۆی لەسەر ناکەوێت، صەنعانی دەلیت: شاراوە نییە کە عەتا باسی ئەوێ کردووە کە ئیبن زوبیر دەرنەچوووە بۆ نوێژی هەینی، بەلام ئەمە دەقیکی یەکلاکەرەووە نییە کە نوێژی نیوەڕۆی لە مالهەو نەکردووە، بۆیە جەختکردنەووە لەسەر ئەوێ مەزەهەبى ئیبن زوبیر ئەوێ نیوەڕۆی نیوەڕۆ لەسەر ئەو کەسانە دەکەوێت کە ئامادەى نوێژی جەژن بوون لەبەر ئەم ڕیوایەتە پەسەند نییە، چونکە دەشیت نوێژی نیوەڕۆی لە مالهەو کردبێت، بەلکو لە عەتاوە هاتوو کە نوێژی نیوەڕۆیان بە تەنها کردووە، کە ئامازەى ئەوێ تێدایە کەس نەیکوتوو نوێژی نیوەڕۆیان لەسەر دەکەوێت^(١)؛ و لیژنەى هەمیشەى فەتوا دەلین: هەرکەسێک ئامادەى نوێژی هەینی نەبێت، لەوانەى ئامادەى نوێژی جەژن بوون واجبە لەسەرى نوێژی نیوەڕۆ ئەنجام بدات^(٢)؛ و ئەمە بۆچوونی ئیبن باز و ئیبن عوسەیمین و محمد ئەسیویبیە.

(١). (سبل السلام) (٤٠٩/١).

(٢). (فتاوى اللجنة الدائمة - ١) (٣٣١/٨).

چەند پرسێک: یە کەم: خویندنی سورەتی الکەف سوننەتە لە شەو پۆژی جومعەدا، حاکم و بەیھەقی لە ئەبوسەعیدی خودرییەوہ رپوایەتیان کردووہ و ئەلبانی بە صەحیحی داناوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفورمویت: ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ، أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ)).

واتە: ھەرکەسێک سورەتی الکەف لە پۆژی جومعەدا بخوینیت، نیوان دوو جومعە ی بە نور بۆ پرووناک دەکاتەوہ.

و ئەوہی ئەرجه‌حە کاتی خویندنی لە ئاوابوونی خۆی پۆژی پینج شەممەوہ دەست پێدەکات ھەتا کو ئاوابوونی خۆی پۆژی جومعە بە بەلگە ی ئەو ئەسەرە ی دارمی لە ئەبوسەعیدی خودرییەوہ رپوایەتی کردووہ دەلیت: ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ)).

واتە: ھەرکەسێک سورەتی کەھف لە شەوی جومعەدا بخوینیت، نیوان خۆی و کەعبە ی بە نور بۆ پرووناک دەکاتەوہ.

دووہم: سەلاواتدا لەسەر پیغەمبەری خوا ﷺ لە پۆژ و شەوی جومعەدا: بەیھەقی لە ئەنەسەوہ رپوایەتی کردووہ و ئەلبانی بە حەسەنی داناوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفورمویت: ((أَكْثَرُوا الصَّلَاةَ عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةَ الْجُمُعَةِ؛ فَمَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا)).

واتە: زۆر سەلاواتم لە شەو و پۆژی جومعەدا لەسەر بدن، ھەرکەسێک سەلاواتیکم لەسەر بدات خۆی پەروردگار دە سەلاواتی لەسەر دەدات.

سپیەم: خوشۆردن لە پۆژی جومعهدا: نوسەر لە بابەتی خوشۆردندا باسی خوشۆردنی کرد لە پۆژی جومعهدا و بە سوننەتی دەزانیت، و ئەو بۆچوونی چوار مەزھەبە کە یە بە بەلگەی ئەو فەرموودەی ئەبوداود لە سەمورەو پریوایەتی کردوو و ئەلبانی بە حەسەنی داناو، دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَبِهَا وَنِعْمَتْ، وَمَنْ اغْتَسَلَ فَهُوَ أَفْضَلُ)).

واتە: ھەرکەسێک دەستنوێژ بگریت لە پۆژی ھەینی روخسەتی وەرگرتوو و باشترین روخسەتە، و ھەرکەسێک خۆی بشوات باشتەر.

و ئەو فەرموودەیەى مسلم لە ئەبوھورەیرەو پریوایەتی کردوو دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضْءِ ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ)).

واتە: ھەرکەسێک بە جوانی دەستنوێژ بگریت، پاشان بیت بۆ نوێژی ھەینی گۆی بگریت و بیدەنگ بیت، تاوانەکانی نیوان دوو ھەینی دەسپێتەو و زیادەى سێ پۆزیش.

و ھەندیک لە زانایان بە واجبی دەزان و ھەندیک فەرموودە دەکەن بەلگە لەوانە: بوخاری و مسلم لە ئیبن عومەرەو پریوایەتیان کردوو دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((مَنْ جَاءَ مِنْكُمْ الْجُمُعَةَ فَلْيَغْتَسِلْ)).

واتە: ھەرکەسێک لە ئێوە ھات بۆ نوێژی ھەینی با خۆی بشوات.

و لە ئەبوسەعیدی خودرییەو پریوایەتیان کردوو دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: ((غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ)).

واتە: خوشۆردنی پۆژی ھەینی واجبە لەسەر ھەموو کەسێکی باڵغ.

ئەو زانایانە ی دەلین: خوڤشۆردنی هەینی سوننەتە ((وَاجِبٌ عَلَى)) یان بە (حتم) واتە: دەبیّت و حەتمییە خۆی بشوات لیکداوەتەو، بەلام ئەو ی دیارە لە روالەتی لەفزه‌که‌وه واجب بە مانای پێویست و فەرزه.

چوارەم: پرووکردن ئیام لە کاتی دانیشتن بۆ جومعه، ئیبن ماجه له سابتی کوری قەیسەوہ ریوایەتی کردووه و ئەلبانی بە صەحیحی داناوہ دەلیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ، اسْتَقْبَلَهُ أَصْحَابُهُ بِوُجُوهِهِمْ)).

واتە: ئەگەر پێغەمبەری خوا ﷺ لەسەر مینبەر بوەستایە، هاوہلانی پروویان تێدەکرد.

پێنجەم: سوننەتە گوتاری جومعه کورت بیّت و نوڤژی جومعه دريژ بیّت: مسلم لە عەماری کوری یاسرەوہ ریوایەتی کردووه دەلیت: گویم لی بوو پێغەمبەری خوا ﷺ دەیفەرموو: ((إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرَّجُلِ، وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ، مِثْنَةٌ مِنْ فِقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ)).

وات: بێگومان دريژ نوڤژی پیاو، و کورتی گوتارەکی، نیشانە ی تێگەشتنییەتی، بۆیە نوڤژ دريژ بکەنەو و گوتار کورت بکەنەو.

و ئەبوداود لە عەمارە ریوایەتی کردووه و ئەلبانی بە صەحیحی داناوہ، دەلیت: ((أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِإِقْصَارِ الْخُطْبِ)).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێکردین بە کورتکردنەو ی گوتار.

شەشەم: نوڤژ جومعه دوو رکاتە وەك نوڤژی بەیانی: ئەحمەد و نەسائی و ئیبن ماجه له عومەری کوری خەتابەوہ ریوایەتیان کردووه و ئەلبانی بە صەحیحی

داناوہ، دہلیت: ((صَلَاةُ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَانِ، وَصَلَاةُ الْفِطْرِ رَكْعَتَانِ، وَصَلَاةُ الْأَضْحَى رَكْعَتَانِ، وَصَلَاةُ السَّفَرِ رَكْعَتَانِ، تَمَامٌ غَيْرُ قَصْرٍ، عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ)).

واتہ: نویژ جومعه دوو رکاتہ، و نویژی جہڑنی رہمہ زان دوو رکاتہ، و نویژی جہڑنی قوربان دوو رکاتہ، و نویژی سہ فہر دوو رکاتہ، تہ واوہ و کورت نہ کراوہ تہ وہ، لہ سہر زاری محمدہ وہ ﷺ.

بَاب صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ

هِي رَكَعَتَانِ، فِي الْأَوَّلَى سَبْعُ تَكْبِيرَاتٍ قَبْلَ الْقِرَاءَةِ، وَفِي الثَّانِيَةِ خَمْسٌ كَذَلِكَ، وَيَخْطُبُ بَعْدَهَا، وَيُسْتَحَبُّ: التَّجَمُّلُ، وَالْخُرُوجُ إِلَى خَارِجِ الْبَلَدِ، وَمُخَالَفَةُ الطَّرِيقِ، وَالْأَكْلُ قَبْلَ الْخُرُوجِ فِي الْفِطْرِ دُونَ الْأَضْحَى، وَوَقْتُهَا بَعْدَ ارْتِفَاعِ الشَّمْسِ قَدْرَ رُمُحٍ إِلَى الزَّوَالِ، وَلَا أَذَانَ فِيهَا وَلَا إِقَامَةً.

بابه تی نویژی دوو جهژنه که

نویژی جهژن دوو رکاته، له رکاتی یه که مدام حوت الله اکبر پیش خویندنی سورتهی الفاتحه ده خویندریت، و له رکاتی دوو مدام پینج الله اکبر ده خویندریت به ههمان شیوه، و سوننه ته: پو شاکی جوان بیوشریت، و ده رچوون بو دهره وهی شار، و گورینی ریگا، و خواردن پیش دهرچوون بو نویژی جهژنی رهمه زان جگه له جهژنی قوربان، و کاته که ی دوی به رزیوونه وهی خوړه به ئەندازه ی رمیک هه تا کو کاتی نیوهرؤ، و بانگ و قامه تی نییه.

((هِي رَكَعَتَانِ) ئەحمەد و نەسائی و ئیبن ماجه له عومهری کوری خهتابه وه

ریوایه تیان کردووه و ئەلبانی به سه حیحی داناوه، ده لیت: ((صَلَاةُ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَانِ، وَصَلَاةُ الْفِطْرِ رَكَعَتَانِ، وَصَلَاةُ الْأَضْحَى رَكَعَتَانِ، وَصَلَاةُ السَّفَرِ رَكَعَتَانِ، تَمَامٌ غَيْرُ قَصْرٍ، عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ)).

واته: نویژ جومعه دوو رکاته، و نویژی جهژنی رهمه زان دوو رکاته، و نویژی جهژنی قوربان دوو رکاته، و نویژی سه فهر دوو رکاته، تهواوه و کورت نه کراوه تهوه، له سه ر زاری محمده وه ﷺ.

نویژی جهژنی رهمه زان و قوربان به لگه ی زوریان له سوننه تی سه حیحدا له سه ر هاتووه، به لام زانایان نا کو کن له سه ر حوکه که ی، هه ندیک له زانایان ده لین: سوننه تی (مؤکده یه، و هه ندیکیان ده لین: فه رزی کیفایه یه ئەگەر

کۆمه لێک له موسلمانان ئه نجامی بدهن له سه ر ئه وانی تر ده که ویت، و هه ندیکیان ده لێن: واجبه له سه ر هه موو موسلمانیکى بالغى عاقل، و هه تا کو فه رمان به ئافره تانیش کراوه ده ربچبن بۆ نوڤژی جه ژنه کان، ئه مه بۆچوونى ئه بوحه نیفه یه، و رڤوايه تیکه له ئه حمه ده وه، و رڤای په سه نده به لای ئیبن حه زم و ئیبن ته یمییه و ئیبن قه یم و سه نعانى و شه وکانى و ئه لبانى و ئیبن باز و ئیبن عوسه یمین، و ئیبن حه زم و ئیبن ته یمییه و سه نعانى و شه وکانى و صدیق حسن خان و ئه لبانى به واجبى ده زانن له سه ر ئافره تانیش، چونکه پڤغه مبه رى خوا ﷺ فه رمانى کردووه به ده رچوون بۆ نوڤژی جه ژنه کان وهك له فه رمووده ی ئوم عه تیبه دا ها تووه، و خوا ده فه رمویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزِرْ﴾ (الکوثر).

واته: نوڤژ بکه بۆ په روه ردگارت و ئاژه لى بۆ سه ربه ره.

هه ندیک له زانایان ده لێن: ئه و نوڤژه ی لیره فه رمانى پیکراوه نوڤژی جه ژنى قوربانه، ئیبن عوسه یمین ده لیت: لیره مه به ست هه موو نوڤژه کانه، و یه که م نوڤژیک که ده یگریته وه ئه و نوڤژه یه که په یوه سته به سه ربړینى ئاژه له وه، که نوڤژی جه ژنى قوربانه^(۱)؛ و ئیبن ئه بو حاته م له عه تاوه رڤوايه تى کردووه ده لیت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ﴾ مه به ست نوڤژی جه ژنه؛ و قورتبى ده لیت: قه تاده و عه تا و عیکرمه ده لێن: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ﴾ مه به ست نوڤژی جه ژنى قوربانه^(۲).

و خوا ده فه رمویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ و ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾ (الأعلى).

(۱). (تفسیر جزء عم) (۳۳۳).

(۲). (الجامع لأحكام القرآن) (۲۱۸/۲۰).

واته: به راستی سهرفراز بووه ئه و کهسهی دهروونی خوی له هاوبهش بریاردان و تاوان و خراپه کاری پاک ده کاته وه، و یادی پهروه ردگاری ده کات و نویژه کانی ئه نجام ده دات.

کومه لیک له زانایان ده لێن: ئه م دوو ئایه ته ئه گهرچی له مه ککه دابه زیون به لام باسی زه کاتی سهرفته و نویژی جه ژنی په مه زان ده کهن، به غه وی ده لیت: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ (۱۵) مانای ئه وه یه ده ربجیت بو جه ژن و نویژ بکات، و ئیین مه سعود ده لیت: (رَحِمَ اللَّهُ امْرَأًا تَصَدَّقَ ثُمَّ صَلَّى، ثُمَّ يَقْرَأُ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۶) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ (۱۵) (۱).

واته: په حمه تی خوا له و کهسهی مال ده به خشیت، پاشان نویژ ده کات، و ئه م ئایه ته ی خوینده وه.

و ئیین چه جهر ده لیت: جیگیر بووه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۶) باسی زه کاتی سهرفته یه له په مه زاندا، و ئیین ئه بو حاته م له حیده وه به سه نه دیکی چه سه ن ریوایه تی کردو وه ده لیت: (قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۶) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ (۱۵)، نَزَلَتْ فِي صَلَاةِ الْعِيدِ وَزَكَاةِ الْفِطْرِ (۲).

واته: ئه و دوو ئایه ته ده رباره ی جه ژن و زه کاتی سهرفته دابه زیون.

و ئیین که سیر ده لیت: ریوایه تمان کردو وه له عومه ری کوری عبدالعزیزه وه: (أَنَّهُ كَانَ يَأْمُرُ النَّاسَ بِإِخْرَاجِ صَدَقَةِ الْفِطْرِ، وَيَتْلُو هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۶) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ (۱۵) (۳).

(۱). (معالم التنزيل في تفسير القرآن) (۴۰۲/۸).

(۲). (فتح الباري) (۲۶۲/۷).

(۳). (تفسير القرآن العظيم) (۳۸۲/۸).

واته: فرمانی به خه‌لک ده‌کرد که زه‌کاتی سهرفته‌ده‌ربکه‌ن، و ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه.

و به‌یهه‌قی له ئە‌بو‌عالیه‌وه‌ ری‌وایه‌تی کردووه‌ ده‌لێت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (١٤) و‌ذ‌ک‌رَ اس‌مَ رَبِّهٖ فَصَلَّى﴾ (١٥)، ده‌رباره‌ی زه‌کاتی سهرفته‌ده‌ربکه‌ن، پاشان نویژی جه‌ژن ئە‌نجام ده‌دات.

و مسلم له ئوم عه‌تییه‌ی ئە‌نصاریه‌وه‌ ری‌وایه‌تی کردووه‌ ده‌لێت: ((أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، الْعَوَاتِقَ، وَالْحَيْضَ، وَذَوَاتِ الْخُدُورِ، فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ، وَيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ، وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِيَّاهُنَّ لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ، قَالَ: لَتُبْلِسُنَّ مِنْ جِلْبَابٍ)).

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمانی پێده‌کردین بۆ نویژی جه‌ژنی ڕه‌مه‌زان و قوربان کچانی گه‌نج، و ئە‌وانه‌ی له سو‌ری مانگانه‌دان، و ئە‌و کچانه‌ی له مالدان له په‌نایه‌ کدا بوون، ده‌ربکه‌ین بۆ نویژ، به‌لام ئە‌وانه‌ی که‌له سو‌ری مانگانه‌دان نویژناکه‌ن، و ئاماده‌ی خێر و چاکه‌ و پارانه‌وه‌ی موس‌لمانان ده‌بن، گوتم: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ئافره‌تی و‌امان هه‌یه‌ پۆشاک‌ی نییه‌، فه‌رمووی: با خوشکه‌ که‌ی پۆشاک‌ی له‌به‌ر بکات.

و ئیبن ئە‌بوشه‌یه‌به‌ له ئە‌بوبه‌که‌ره‌وه‌ ری‌وایه‌تی کردووه‌ و ئە‌لبانی به‌ سه‌حیحی داناوه‌ ده‌لێت: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ ذَاتِ نَطاقٍ الْخُرُوجُ إِلَى الْعِيدَيْنِ).

واته: مافه‌ به‌سه‌ر هه‌موو ئە‌وانه‌ی که‌مه‌ریان ده‌به‌ستن، ده‌ربچن بۆ نویژی جه‌ژنه‌کان.

فەرموودەكەى ئوم عەتییە و ئەسەرەكەى ئەبوبەكر بەلگەن لەسەر ئەوەى ئەك
تەنها بۆ پیاوان بەلكو بۆ ئافرەتان، و ئەوانەشى پۆشاكیان نییە لەبەرى بكەن
پۆشاكى خوشكەكانیان بە ئەمانەت بهیئن و ئامادەى نوڭزى جەژن ببن، و زیاتر
لەوانە ئەو ئافرەتانەشى كە لە سوڤى مانگانەدان دەرچن بۆ نوڭزگە و گوى لە
گوتار و ئامۆزگارى بگرن و نزا و پارانەو بەكەن؛ و ئەبوداود و ئیبن ماجە لە
ئەبوهورەیرەو رىوايەتیان کردوو و ئەلبانى بە صەحیحى داناو، دەلیت:
پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ فَمَنْ شَاءَ
أَجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ وَإِنَّا مَجْمَعُونَ)).

واتە: دوو جەژن لەم رۆژەدا كۆبوووەتەو، كە مەبەستى رۆژى هەینی و یەكێكە
لە جەژنەكانى رەمەزان یان قوربان، هەركەسیك ویستی لەسەربوو نوڭزى جەژن
نوڭزى هەینی لەسەر دەخات، و ئیمە نوڭزى هەینی ئەنجام دەدەین.
ئەمەش بەلگەى ئەوەى تێدايە هەركەسیك نوڭزى جەژن بكات دەتوانیت
ئامادەى نوڭزى هەینی نەبیت، و ئەگەر نوڭزى جەژن سوننەت بووايە فەرزى
هەینی لەسەر ئەو موسلمانانە نەدەخست كە ئامادەى نوڭزى جەژن دەبن، و
قەنوجى دەلیت: لەو بەلگەنى كە بەلگەن لەسەر واجبى نوڭزى جەژن ئەوەیە
نوڭزى هەینی لەسەر ئەو كەسە دەخات كە ئامادەى نوڭزى جەژن دەبیت، ئەگەر
لە یەك رۆژدا كۆبوونەو، و هەرشتيك واجب نەبیت حوكمى واجب لەسەر
موسلمان ناخات^(۱)؛ و ئەبوداود و نەسائی و حاكم لە وەهبى كورپى كەيسانەو

(۱). (الروضة الندية شرح الدرر البهية) (۱/۴۲).

ریوایەتیان کردووە و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، دەلیت: (اجتمع عيدان على عهد ابن الزبير فأخّر الخروج حتى تعالى النهار، ثم خرج فخطب فأطال الخطبة، ثم نزل فصلى، ولم يصل للناس يومئذ الجمعة فذكر ذلك لابن عباس فقال: أصاب السنة).

واتە: هەینی و جەژن لە سەردەمی ئیبن زوبیر پیکەو لە یەك رۆژدا کۆبوونەو، دەرچوونی دواخست هەتاكو خۆر بەرزبویەو، پاشان گوتاری خویند و گوتارەكەى درێژکردهو، پاشان دابەزى نوێژى کرد، و ئەو رۆژه نوێژى هەینی بۆ خەلك نە کرد، ئەو هیان بۆ ئیبن عەباس گیرایەو، گوتى: سونەتى پیکاو. ئەلبانی لەسەر ئەم فەرموودەیه دەلیت: سودیکی گرنگی تێدایە ئەویش ئەو هی نوێژى جەژن واجبه وەك نوێژى هەینی، ئەگەر وانەبوایە واجبوونی نوێژى هەینی لەسەر موسلمان نە دەخست^(۱).

(في الأولى سبع تكبيرات قبل القراءة، وفي الثانية خمس كذلك) نوێژى جەژن دوو پکاته وەك نوێژى بەیانی، لە پکاتى یەكەمدا دواى تەكبیرهى ئیحرام، و نەو هوى دەلیت: دواى خویندنى دوعای ئیستفتاح، و پیش خویندنى سورەتى فاتیحە حەوت (الله أكبر) دەخویندریت جگە لەو تەكبیرهى بۆ چوونە رکوعه، و لە پکاتى دوو هەمدا پیش خویندنى سورەتى فاتیحە پینج (الله أكبر) دەخویندریت جگە لەو تەكبیرهى بۆ چوونە رکوعه، ئەبوداود و ئیبن ماجه و دارقوتنى لە عائیشەو رىوایەتیان کردووە و ئەلبانی بە صەحیحى داناو، دەلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

(۱). (الأجوبة النافعة عن أسئلة لجنة مسجد الجامعة) (۸۷).

كَانَ يُكَبِّرُ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى فِي الْأُولَى سَبْعَ تَكْبِيرَاتٍ، وَ فِي الثَّانِيَةِ خَمْسَ تَكْبِيرَاتٍ، سِوَى تَكْبِيرَتِي الرُّكُوعِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له نویژی جهژنی رهمهزان و قوربان له رکاتی یه کهمدا حموت (الله اکبری) دهخویند، و له رکاتی دووه مدا پینج (الله اکبری) دهخویند، جگه له (الله اکبری) چوونه رکوع.

و ته حاوی له قاسمه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به حهسه نی داناوه دهلیت: ((عن بعض أصحاب النبي ﷺ قال: صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ عِيدٍ، فَكَبَّرَ أَرْبَعًا وَ أَرْبَعًا، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ حِينَ انصَرَفَ، قَالَ: لَا تَنْسَوُا، كَتَكْبِيرِ الْجَنَائِزِ، وَ أَشَارَ بِأَصَابِعِهِ، وَ قَبَضَ إِبْهَامَهُ)).

واته: هندیك له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ دهلین: پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی بو کردین له رۆژی جهژن، چوار، چوار (الله اکبری) کرد، پاشان کاتیك نویژه کهی تهواو کرد، پرووی تیگردین و فهرمووی: له بیرتان نهچیت، وهك ته کبیره ی نویژی مردووه، و به دهستی ئاماژه ی به چوار په نجه ی کرد و په نجه گه وره که ی داخستبوو.

و ئیبن ئه بوشه ییه له عبدالله ی کوری حارسه وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه حیحی داناوه، دهلیت: (صَلَّى بِنَا ابْنِ عَبَّاسٍ يَوْمَ عِيدٍ، فَكَبَّرَ تِسْعَ تَكْبِيرَاتٍ؛ خَمْسًا فِي الْأُولَى، وَأَرْبَعًا فِي الْآخِرَةِ، وَوَالَى بَيْنَ الْقِرَاءَتَيْنِ).

واته: ئیبن عهباس رۆژی جهژن نویژی بو کردین، نو (الله اکبری) کرد، پینج له رکاتی یه کهم، چوار له رکاتی دووهم، و خویندنی قورئانی له رکاتی یه کهم دوا ی

الله أكبره کان بوو، وله ږکاتی دووه‌میش دواى الله أكبره کان بوو. ئه‌لبانى ده‌لټ: ئه‌وه‌ی راستییه (الله أكبر) کردن له نویژی جه‌ژنه‌کان فراوانه، هه‌رکس بیه‌وټ چوار، چوار (الله أكبر) ده‌کات، و هه‌رکس بیه‌وټ هه‌وت (الله أكبر) له ږکاتی یه‌که‌مدا، و پینج (الله أكبر) له ږکاتی دووه‌مدا ده‌کات، هه‌موو ئه‌وانه دروسته، و پیویست به‌ده‌مارگیری و نا‌کوکی ناکات، ئه‌گه‌رچی هه‌وت به پینجه‌که‌م پټ خوشتره^(۱).

(وَيَخْطُبُ بَعْدَهَا) گوتاری نویژی جه‌ژن دواى نویژه‌که‌یه و سوننه، بوخاری له ئیبن عومه‌روهه ریوایه‌تی کردووه: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّي فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ، ثُمَّ يَخْطُبُ بَعْدَ الصَّلَاةِ)).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نویژی جه‌ژنی قوربان و ږه‌مه‌زانی ده‌کرد، پاشان دواى نویژ گوتاری ده‌خویند.

وبوخاری و مسلم له جابه‌روهه ریوایه‌تیان کردووه ده‌لټ: ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الصَّلَاةَ يَوْمَ الْعِيدِ، فَبَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، بَغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ، ثُمَّ قَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى بِلَالٍ، فَأَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَحَثَّ عَلَى طَاعَتِهِ، وَوَعَّظَ النَّاسَ وَذَكَرَهُمْ)).

واته: له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاماده‌ی نویژی جه‌ژن بووم، نویژی کرد، پیش گوتار خویندن، به‌بټ بانگدان و قامه‌تکردن، پاشان ده‌ستی خسته سه‌رپشتی بیلال و هه‌ستا، و فه‌رمانی کرد به‌له‌خوا ترسان و پاریزکاری، و هانی موسلمانانیدا گو‌ږاپه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوا بکه‌ن، و ئاموژگاری کردن و چاکه‌کاری بیره‌ینانه‌وه.

(۱). (سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها) (۱۲۶۴/۶).

و بخاری و مسلم له ئیبن عومره وه ریوایه تیان کردووه دهلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، يُصَلُّونَ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ و ئه بوبه کر و عومهر نویژی ههردوو جهژنه که یان پیش گوتار خویندن کرد.

و بخاری و مسلم له ئیبن عهباسه وه ریوایه تیان کردووه دهلیت: ((شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، فَبَدَّوْا بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ)).

واته: ئامادهی نویژی جهژن بووم له گهڵ پیغه مبهری خوا ﷺ و ئه بوبه کر و عومهر و عوسمان، هه موویان نویژیان پیش گوتار کرد.

و بخاری له ئه بوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تی کردووه دهلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ فَيُعْظَمُهُمْ، وَيُوصِيهِمْ، وَيَأْمُرُهُمْ، فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطْعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ؛ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمْ يَزَلِ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَدْتُ بِشَوْبِهِ، فَجَبَدَنِي، فَارْتَفَعَ، فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: قَدْ ذَهَبَ مَا تَعَلَّمْتُ، فَقُلْتُ: مَا أَعَلَّمْتُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَعَلَّمْتُ، فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له رۆژی جهژنی رهمهزان و جهژنی قوربان دهرده چوو بۆ نویژگه یه کهم شتییک که ئه نجامی دهدا نویژ بوو، دواى ئه وهی که

نویژه کەى دەکرد، بە پێوە ڕووبە ڕووی خەڵک دەوێستا، و خەڵک دانیشتبوون لە ڕیزەکانیان، ئامۆژگاری دەکردن، و وەسییەتی بوو دەکردن، و فەرمانی پێدەکردن، ئەگەر بیویستایە نێردراو بنێرێت دەینارد، یان فەرمان بە شتیەک بکات دەیکرد، ئەبوسەعید دەلیت: بەردەوام خەڵک بەم شیوەیە نوێژی جەژنیان بەجێ دەهێنا، هەتا کو مەروان لە نوێژی جەژنی قوربان یان ڕەمەزان دەرچوو لەو کاتەدا ئەمیری مەدینە بوو، کاتیەک چووینە نوێژگە بینیمان کە سیری کوری سەلت مینبەرێکی دروستکردووە، مەروان سەرکەوت بەسەریدا ویستی گوتار بخوینێتەو پێشنوێژ، پۆشاکە کەیم ڕاکێشا، ئەویش منی ڕاکێشا، و سەرکەوت بەسەر مینبەرە کەدا، و گوتاریدا پێش ئەوەی نوێژ بکات، پێمگوت: سوێند بە خوا گۆریتان، گوتی: ئەى ئەبو سەعید: ئەوەى تۆ دەیزانی ڕۆیشت، گوتم: سوێند بە خوا ئەوەى دەیزانم باشترە لەوەى کە نایزانم، گوتی: خەڵک دانەدەنیشن گویان بوو بگرن دواى بەجێهێنانى نوێژ، لەبەر ئەوە گوتارە کەم پێش نوێژ خویندەو.

و ئەبو داود لە عبداللەى کورى سائبەو ڕیوايەتى کردووە و ئەلبانى بە صەحیحى داناو، دەلیت: ((شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَالَ: إِنَّا نَخْطُبُ فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَجْلِسَ لِلْخُطْبَةِ فَلْيَجْلِسْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَذْهَبَ فَلْيَذْهَبْ)).

واتە: ئامادەى جەژن بووم لەگەڵ پێغەمبەرى خوا ﷺ، کاتیەک نوێژە کەى کۆتایی پێهێنا فەرمووی: ئێمە گوتار دەخوینن، کى پێى خۆشە دابنیشیت و گوى بگریت با دابنیشیت، و کى پێى خۆشە بروت با بروت.

صەنعانى دەلیت: ئیجماع نەقلکراوە لەسەر ئەوەى گوتارى هەردوو جەژنە کە واجب نییە، بە بەلگەى فەرموودە کەى عبداللەى کورى سائب^(۱).

(۱). (سبل السلام) (۱/۴۳۰).

(وَيُسْتَحَبُّ: التَّجَمُّلُ) بوخاری و مسلم له ئیبن عومره وه ریوایه تیان کردوه ده‌لێت: ((أَخَذَ عُمَرُ جُبَّةً مِنْ إِسْتَبْرَقٍ تُبَاعُ فِي السُّوقِ، فَأَخَذَهَا، فَاتَى بِهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْتَغْ هَذِهِ تَجَمَّلْ بِهَا لِلْعِيدِ وَالْوُفُودِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا هَذِهِ لِبَاسٌ مِنْ لَا خَلَقَ لَهُ)).

واته: عمر جوبه‌یه‌کی له ئاوریشمی ئەستور دروستکراوی له بازار بینی ده‌فرۆشرا هینای بۆ لای پیغه‌مبهری خوا ﷺ، گوتی: ئەه‌ی پیغه‌مبهری خوا ئەمه بکهره و خۆتی پی برازینه‌وه و له‌به‌ری بکه بۆ جه‌ژن و کاتیك که شانه‌کان سه‌ردانت ده‌که‌ن، پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئەمه پۆشاک‌ی ئەو که‌سانه‌یه که هیچ پاداشتیکیان نییه له رۆژی قیامه‌تدا.

پیغه‌مبهری خوا ﷺ نکۆلی پیشنیا‌ره‌که‌ی عومه‌ری نه‌کرد، به‌لکو نکۆلی له‌به‌رکردنی ئاوریشمی لێ‌کرد، ئیبن ره‌جه‌ب ده‌لێت: ئەم فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه که خۆرازانده‌وه و له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی جوانی بۆ رۆژی جه‌ژن بابووه لایان^(۱).

و به‌یهه‌قی له نافع‌ه‌وه ریوایه‌تی کردوه و ئیبن ره‌جه‌ب و بوصه‌یری به‌ صه‌حیحیان داناوه، ده‌لێت: (أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يَلْبَسُ فِي الْعِيدَيْنِ أَحْسَنَ ثِيَابِهِ).

واته: ئیبن عومه‌ر له هه‌ردوو جه‌ژنه که جوانترین پۆشاکه‌کانی له‌به‌ر ده‌کرد. (وَالْخُرُوجُ إِلَى خَارِجِ الْبَلَدِ) ده‌رچوون بۆ نوڤژگه بۆ به‌جیه‌ینانی نوڤژی جه‌ژن سونه‌ته، بوخاری و مسلم له ئەبوسه‌عیدی خودریه‌وه ریوایه‌تیان کردوه ده‌لێت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمَصَلَّى)).

(۱). (فتح الباري)(۴/۱۳۸).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ لە رۆژى جەژنى ڕەمەزان و جەژنى قوربان دەرچوو بۆ نوێژگە.

ئێبن حەجەر دەلیت: نوێژگە شوینیکی ناسراو بوو لە مەدینە، لە نیوان ئەو شوینە و دەرگای مزگەوت هەزار بآل بوو^(۱)؛ و ئەلبانی دەلیت: وا دیارە لای رۆژھەلاتى مزگەوتى پێغەمبەرى خوا بوو ﷺ نزيك گۆرستانى به قيع^(۲).

و بوخارى و مسلم لە ئێبن عومەرەو ڕىوايەتيان کردوو دەلیت: ((كَانَ ﷺ يَغْدُو إِلَى الْمَصَلَّى فِي يَوْمِ الْعِيدِ وَالْعَزَّةُ تَحْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَإِذَا بَلَغَ الْمَصَلَّى نُصِبَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ فَيَصَلِّي إِلَيْهَا، وَذَلِكَ أَنَّ الْمَصَلَّى كَانَ فُضَاءً لَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ يَسْتَتِرُ بِهِ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەرەچوو بۆ نوێژگە لە رۆژى جەژن، کورتە ڕمیکیان لە گەڵ دەبرد، ئەگەر بگەشتایە بە نوێژگە لە پیشى لە زەوى دەچەقینرا و دادەنرا، و نوێژى دەکرد، لەبەر ئەوەى نوێژگە دەشت بوو هیچ شتێک نەبوو بیکاتە سوترە.

بەلام ئەگەر عوزریان هەبوو ئاساییە نەچن بۆ بیابان و لە مزگەوت نوێژى جەژن بکەن، شافعی دەلیت: پێمان گەشتوووە کە پێغەمبەرى خوا ﷺ لە هەردوو جەژنە کە دەرەچوو بۆ نوێژگە لە مەدینە، هەروەها لە دواى ئەویشەو بەوشیوێه بوو، ئیلا لەبەر عوزرى باران و هاوشیوێه ئەوانە^(۳)؛ و نەوێه دەلیت: ئەوێ دەلیت: پێغەمبەرى خوا ﷺ لە رۆژى جەژنى قوربان و ڕەمەزاندا دەرەچوو، و

(۱). (فتح الباري)(۴/۴۹۷).

(۲). (صلاة العيدين في المصلى هي السنة)(۱۶).

(۳). (الأم للشافعي)(۱/۲۶۷).

بە نوڤژ دەستى پێدەکرد، ئەمە بە لگەیه بو ئەو کەسەى دەلیت: سوننەتە دەربچیت بو نوڤژگە بو نوڤژى جەژن، و باشتەرە لە بەجیھینانى لە مزگەوت، و خەلك لە زۆربەى شارەكان لەسەر ئەمەن، بەلام ئەهلى مەككە لە مزگەوت نوڤژى جەژن بەجى دەھینن^(۱)؛ دیسان دەلیت: ئەگەر موسلمانان عوزریان ھەبوو دەرئەچن بو بیابان و نوڤژگەى جەژن، زانایان ناكوک نین کە فەرمانیان پیکراوە نوڤژى جەژن لە مزگەوت بکەن، لەو عوزرانەى کە بە ھۆیەو دەتوانن دەرئەچن بریتییه لە: باران، قور، ترس، سەرما و ھاوشیوھى ئەوانە^(۲).

(وَمُخَالَفَةُ الطَّرِيقِ) رۆشتن لە رینگایە کەووە و گەرانیووە لە رینگایە کى ترەو سوننەتە بو نوڤژگە (مصلی) یان بو مزگەوت، بوخارى لە جابری کورى عبداللەو رىوایەتى کردوو دەلیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا كَانَ يَوْمٌ عِيدٍ خَالَفَ الطَّرِيقَ)). واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ لە رۆژى جەژندا رینگای رۆشتن و گەرانیووە دەگۆرى.

و سوننەتە بە سواری نەچیت ئیلا لەبەر عوزر نەبیت، ترمزى و ئیبن ماجە لە عەلى کورى ئەبوتالبەو رىوایەتیان کردوو و ئەلبانى بە ھەسەنى داناو، دەلیت: (مِنَ السُّنَّةِ أَنْ تَخْرُجَ إِلَى الْعِيدِ مَاشِيًا، وَأَنْ تَأْكُلَ شَيْئًا قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ). واتە: لە سوننەتە لە مأل دەربچیت بو نوڤژى جەژن بە پى، و پيش ئەوھى دەربچیت شتێك بخۆیت.

(۱). (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (۱/۷۷).

(۲). (المجموع شرح المذهب) (۵/۵).

ترمزی دەلیت: کردار لەسەر ئەم فەرموودەیە لای زۆربەى زانایان، بە سوننەتى دەزانن لە مال دەربچیت بۆ نوێژی جهژن بە پى، و پيش ئەوەى لە مال دەربچیت بۆ نوێژی جهژنى رەمەزان شتیک بخوات^(۱).

و ئیبن ماجە لە ئیبن عومەرەو رىوايەتى کردووە و ئەلبانى بە حەسەنى داناو، دەلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ إِلَى الْعِيدِ مَاشِيًا وَيَرْجِعُ مَاشِيًا)).

واتە: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەرەچوو بۆ نوێژی جهژن بە پى، و بە پيش دەگەرایەو.

(وَالْأَكْلُ قَبْلَ الْخُرُوجِ فِي الْفِطْرِ دُونَ الْأَضْحَى) سوننەتە پيش دەرچوون لە مال بۆ نوێژی جهژنى رەمەزان چەند خورمايەك بە تاك بخوریت، بوخارى لە ئەنەسەو رىوايەتى کردووە دەلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكَلَ تَمَرَاتٍ))؛ وَقَالَ مُرْجَأُ بْنُ رَجَاءٍ، حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَنَسٌ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: ((وَيَأْكُلُهُنَّ وَتَرًا)).

واتە: پیغەمبەرى خوا ﷺ لە مال دەرەدەچوو هەتاكو چەند خورمايەكى نەخواردایە، و لە رىوايەتیکدا: بە تاك دەبخوارد.

ئىبن حەجەر دەلیت: ئەم رىوايەتە بوخارى بە موعەلەقى هیناويەتى بەلام ئەحمەد و ئىبن خوزەيمە لە صەحیحە کەیدا و ئىسماعیلی سەنەدە کەیان گەياندووە و ئەلبانى بە حەسەنى داناو.

(۱). (سنن الترمذی) (۲/۴۱۰).

و ئەحمەد و ترمزی و ئیبن ماجە لە بورەیدە ی کۆری حوصەیبەوێه رێوایەتیان کردووێه و ئەلبانی بە صەحیحی داناوێه، دەلیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ وَلَا يَطْعَمَ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يَصَلِّيَ)).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ لە رۆژی جەژنی رەمەزان لە مآل دەرئەدەچووێه تا کو خۆراکی نەخواردایە، و لە رۆژی جەژنی قوربان هیچی نەدەخوارد هەتا کو نوێژی جەژنی بەجی نەهینایە.

زۆربە ی زانایان دەلین: سوننەتە شت خواردن دوا بخریت هەتا کو دوا ی بەجیهینانی نوێژی جەژنی قوربان، ئیبن حەجەر دەلیت: دانایی لە خواردن پیش نوێژی جەژنی رەمەزان ئەوێه نەوێه كه سېك واگومان ببات كه پێویستە بە رۆژووبن هەتا کو نوێژی جەژن ئەنجام دەدەن^(۱).

(وَوَقْتُهَا بَعْدَ ارْتِفَاعِ الشَّمْسِ قَدَرُ رُحٍّ إِلَى الزَّوَالِ) جمهوری زانایان دەلین: سەرەتای کاتی نوێژی جەژنەکان بەرزبوونەوێه خۆرە بە ئەندازە ی رمیك، بوخاری بە مووعەلەقی و ئەبوداود و ئیبن ماجە لە یەزیدی خومەیرەوێه رێوایەتیان کردووێه و ئەلبانی بە صەحیحی داناوێه، دەلیت: ((خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَسْرٍ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَعَ النَّاسِ فِي يَوْمِ عِيدِ فِطْرٍ أَوْ أَضْحَى فَأَنْكَرَ إِبْطَاءَ الْإِمَامِ، فَقَالَ: إِنَّا كُنَّا قَدْ فَرَعْنَا سَاعَتَنَا هَذِهِ، وَذَلِكَ حِينَ التَّسْبِيحِ)).

واتە: عبداللە ی کۆری بوسری ﷺ هاوێلی پێغەمبەری خوا ﷺ لە رۆژی جەژنی رەمەزان یان قوربان لەگەڵ خەڵکدا دەرچوو بۆ نوێژ، نکۆلی دواکەوتنی

(۱). پروانە: (فتح الباري)(۲/۴۴۷).

پیشنوێژی کرد، و گوتی: ئێمه لهم کاته له گه‌ڵ پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نوێژی جه‌ژنمان ته‌واو کردبوو، و ئه‌هوکاته کاتی نوێژی چیشته‌نگاو بوو؛ واته‌: کاته مه‌کروهه که رویشتبوو.

و کۆتایی کاته که‌ی پیش نوێژی نیوه‌رۆیه، ئه‌حمه‌د و ئه‌بوداود و ئیبن ماجه له ئه‌بعوممه‌رى کورى ئه‌نه‌سى کورى مالکه‌وه رپوايه‌تیان کردوو و ئه‌لبانى به‌ سه‌حیحى داناهه، ده‌لیت: ((حَدَّثَنِي عُمُومَتِي، مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالُوا: أَغْمِيَ عَلَيْنَا هِلَالُ شَوَّالٍ، فَأَصْبَحْنَا صِيَامًا، فَجَاءَ رَكْبٌ مِنْ آخِرِ النَّهَارِ، فَشَهِدُوا عِنْدَ النَّبِيِّ ق أَنَّهُمْ رَأَوْا الْهِلَالَ بِالْأَمْسِ، فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُفْطِرُوا، وَأَنْ يَخْرُجُوا إِلَى عِيدِهِمْ مِنَ الْغَدِ)).

واته‌: مامه‌کانم له هاه‌وه‌ پشتیوانه‌کانی پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بۆیان گیرامه‌وه، گوتیان: مانگی شه‌والمان نه‌بینی، رۆژوومان گرت، له کۆتایی رۆژدا کۆمه‌له‌ سوارییه‌ك هاتن، لای پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ گه‌واهیاندا که دوینی مانگیان بینیوه، پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمانی پیکردن رۆژووه‌که‌یان بشکینن، و به‌یانی ده‌ربچن بۆ نوێژی جه‌ژن.

زانایان ده‌لین: سه‌ره‌تای نوێژی جه‌ژن به‌رزبوونه‌وه‌ی خۆره به‌ ئه‌ندازه‌ی رَمِيكَ هه‌تاكو پیش لادانی خۆر له ناوه‌راستی ئاسمان و هاتنی کاتی نیوه‌رۆ، ئیبن حه‌زم ده‌لیت: زانایان کۆده‌نگن که کاتی نوێژی جه‌ژن له به‌رزبوونه‌وه‌ی خۆره‌وه‌یه هه‌تاكو لادانییه‌تی له ناوه‌راستی ئاسمان^(١)؛ و شه‌وکانی ده‌لیت: کاتی نوێژی

(١). (مراتب الإجماع) (٣٢).

جهت نه كان له ههلهانی خوره دهست پیده کات هه تا کو لاربوونه وهی له ناوه راستی ئاسمان، وهك هه ندیک له زانایان وا دهلین، و نهو فهرموودهیهی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی کرد به سوارییه کان سبهی بچن بو نویژگه به لگهیه له سه ر نه وه، و له (البحر) دا دهلیت: کاته که ی له دوا ی به رزبوونه وهی خوره وهیه هه تا کو لادانی خور له ناوه راستی ئاسمان، و هیچ نا کو کییه که له و بارهیه وه نازانم^(۱).

(وَلَا أَذَانَ فِيهَا وَلَا إِقَامَةً) بانگ نادریت و قامهت نا کریت بو نویژی جهت نه کان، مسلم له جابری کوری سه مور وه ریوایه تی کرد وه دهلیت: ((صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْعِيدَيْنِ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ بغيرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ)).

واته: نویژی هه ردو و جهت نه که م له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ کرد وه نه جار ی ک و نه دو و جار به بی بانگ و قامهت.

وبوخاری و مسلم له جابره وه ریوایه تیان کرد وه دهلیت: ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الصَّلَاةَ يَوْمَ الْعِيدِ، فَبَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ، ثُمَّ قَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى بِلَالٍ، فَأَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَحَثَّ عَلَى طَاعَتِهِ، وَوَعَّظَ النَّاسَ وَذَكَرَهُمْ)).

واته: له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ ئاماده ی نویژی جهت نه بووم، نویژمان کرد، پیش گوتار خویندن، به بی بانگدان و قامهت کردن، پاشان دهستی خسته سه رپشتی بیلال و ههستا، فهرمانی کرد به له خوا ترسان و پاریزکاری، و هانی موسلمانانیدا گوپراهی لی فهرمانه کانی خوا بکه ن، و ئاموژگاری کردن و چاکه کاری بیرهینانه وه.

(۱). (الدراري المضیة شرح الدرر البهیة) (۱/۱۸۸).

چەند پرسىك: يەكەم: لە ئىسلامدا تەنھا دوو جەژن ھەيە: ئەحمەد و ئەبوداود و نەسائى لە ئەنەسى كۆرى مالكەوھ رىوايەتيان كردووھ و ئەلبانى بە صەحیحى داناوھ، دەليّت: ((قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا فَقَالَ: مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟ قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ق: قَدْ أَبْدَلَكُمْ اللَّهُ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ)).

واتە: كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ ھات بۆ مەدينە، دوو رۆژيان ھەبوو ياريان تيدا دەکرد، فەرمووی: ئەم دوو رۆژە چيیە؟ گوتيان: ئيمە لە سەر دەمى نەفاميدا لەم دوو رۆژەدا ياريان دەکرد، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: خوا بۆى گۆرىن بە دوو رۆژى باشتەر، جەژنى قوربان و جەژنى رەمەزان.

دووھەم: خوشۆردن بۆ نوێژى جەژنەكانى رەمەزان و قوربان: بەلگەى راشكاوى صەحیحان لە فەرموودەى پىغەمبەرى خوا ﷺ نيبە بەلگە بێت لەسەر سوننەتى خوشۆردن بۆ نوێژى جەژنى رەمەزان و قوربان، بەلام ئەلبانى دەليّت: باشتري شتيك بکريته بەلگە لەسەر سوننەتى خوشۆرن بۆ نوێژى ھەردوو جەژنەكە، ئەو ئەسەرەيە كە بەيھەقى لە رىگای شافعيیەوھ ئەويش لە زازانەوھ بە سەنەديكى صەحیح رىوايەتى كردووھ دەليّت: (سَأَلَ رَجُلٌ عَلِيًّا عَنِ الْغُسْلِ، قَالَ: اغْتَسِلْ كُلَّ يَوْمٍ إِنْ شِئْتَ، فَقَالَ: لَا، الْغُسْلُ الَّذِي هُوَ الْغُسْلُ، قَالَ: يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَيَوْمَ عَرَفَةَ، وَيَوْمَ النَّحْرِ، وَيَوْمَ الْفِطْرِ)^(١).

(١). (إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل) (١٧٦/١).

واتە: كەسێك پرسیاری لە عەلى كرد دەربارەى خۆشۆردن؟ گوتى: ئەگەر
ويستت هەموو پۆژيک خۆت بشۆ، گوتى: نەخێر، مەبەستم خۆشۆردنى ئاسايى
نييه، گوتى: پۆژى هەينى و پۆژى عەرەفە، و پۆژى جەژنى قوربان و پۆژى
جەژنى رەمەزان خۆت بشۆ.

و مالك و عبدالرزاق و بهيهقى له ئيبين عومەرەو رىوايه تيان كردوو و
نەوەوى بە صەحیحى داناو: (أَنَّهُ كَانَ يَغْتَسِلُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَغْدُوَ إِلَى
الْمُصَلَّى).

واتە: ئيبين عومەر پۆژى جەژنى رەمەزان پيش ئەوەى بچیت بۆ نوێژ خۆى
دەشۆرد.

و مەزەهەبى جەمهورى زانایانىش ئەوەى سوننەتە خۆت بشۆیت پيش ئەوەى
بچیت بۆ نوێژى جەژن، و هەندیک کۆرای زانایان لەسەر ئەو باسە دەگیرنەو،
ئيبين عبدالبر دەلیت: فەقیهەکان کۆران لەسەر ئەوەى کاریکی باشە خۆشۆردن بۆ
هەردوو جەژنەکە، و عەتر لە خۆدان لایان جیگای دەگیرتەو، و هەركەسێك خۆى
بشوات و بۆنى خۆى خۆش بکات کاریکی باشى کردوو^(١)؛ و نەوەوى دەلیت:
خۆشۆردن بۆ هەردوو جەژنەکە سوننەتە بە کۆرا، بۆ پیاوان و ئافەرەتان و مندالان
هەمان حوکمی هەیه^(٢)؛ و دەتوانریت مەفھومی ئەم فەرموودەى كە مالك و
شافعى و ئيبين ئەبوشەيبە لە عوبەیدی کورپی سەباقەو رىوايه تيان کردوو و

(١). (الاستذکار) (٣٧٨/٢).

(٢). (المجموع شرح المذهب) (٢٠٢/٢).

ئەلبانى بە ھەسەن یان ھەحیحى داناوھ بکریتە بەلگە، کە دەلیت: پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ عِيدًا فَاغْتَسِلُوا)).
واتە: ئەى گروى موسلمانان ئەم رۆژە (مەبەست رۆژى ھەینیە) خوا کردووێت بە جەژن، خۆتان بشۆن.

و کاتى خۆشۆردنە کەشى نەوھوى دەلیت: دروستە دواى سپیدە بە پەھایی، و ئەوھى کە دیارە پیش ئەوھش دروستە^(١).

سییەم: سوننەتە تەکیرات بکریت لە رۆژى جەژنى رەمەزاند: ئەمە بۆچوونى جەمھورى زانایانە، خوا دەفەرمویت: ﴿وَلَشَكِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (البقرة).

واتە: بۆ ئەوھى خوا بە گەورە و بەرز و بلند رابگرن لەبەر ئەوھى کە ھیدایەتیداو، و بۆ ئەوھى سوپاسگوزار و شوکرانە بژێرن.

ئێبەن ئەبوحاتەم لە زەیدى کورپى ئەسلەمەوھ رێوایەتى کردووھ دەلیت: ﴿وَلَشَكِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ﴾ مەبەست تەکیراتى رۆژى جەژنى رەمەزانە.

و تەبەرى دەلیت: ئەو زیکرەى کە خوا ھانیداو کە موسلمانان بیلینەوھ تەکیرکردنە، لە رۆژى جەژنى رەمەزاند^(٢)؛ و ئێبەن کەسیر دەلیت: زۆریک لە زانایان شەرعییەتى تەکیرکردنیان لە رۆژى جەژنى رەمەزانیان لەم ئایەتەوھ

(١). (روضة الطالبين وعمدة المفتين) (٧٥/٢).

(٢). (جامع البيان في تأويل القرآن) (٤٧٨/٣).

وهرگرتوو، هه تاكو داودی زاهری دهلیت: واجبه له بهر ئه وهی فه رمانی کردوو به ته کبیرکردن.... و له بهرامبهردا مه زهه بی ئه بوحه نیفه دهلین: شهرعی نییه ته کبیرات بکریت له پوژی جهژنی په مه زاندا، و زانایانی تر دهلین: سوننه ته^(۱)؛ و ئیبن ئه بو شه ییه له زهورییه وه ریوایه تی کردوو و ئه لبانی به صه حیچی داناوه دهلیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ فَيُكَبِّرُ مِنْ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ حَتَّى يَأْتِيَ الْمُصَلَّى، فَإِذَا قَضَى الصَّلَاةَ قَطَعَ التَّكْبِيرَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی جهژنی په مه زاندا ئه و کاته ی له مال دهرده چوو ته کبیراتی ده کرد هه تاكو ده گه یشته نویژگه، ئه گهر نویژه که ی به جی بهینایه کو تایى به ته کبیرات دهینا.

ئه لبانی دهلیت: ئه م فه رمووده یه مورسه لیکى صه حیحه و شاهیدی بو هیناوه ته وه له (الصحيحه) دا^(۲)، و دارقوتنی و به یهه قی له نافع وه ریوایه تیان کردوو و ئه لبانی به صه حیچی داناوه: دهلیت: ((عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يَجْهَرُ بِالتَّكْبِيرِ يَوْمَ الْفِطْرِ إِذَا غَدَا إِلَى الْمُصَلَّى حَتَّى يَخْرُجَ الْإِمَامُ فَيُكَبِّرُ بِتَكْبِيرِهِ)).

واته: ئیبن عومه ر دهنگی به رزده کرده وه به ته کبیرکردن له پوژی جهژنی په مه زاندا کاتیک ده رویشت بو نویژگه، هه تاكو ئه و کاته ی پیشنوویژ (إمام) ناماده ده بوو ته کبیری ده کرد و خه لك به ته کبیراته که ی ته کبیریان ده کرد.

چواره م: سوننه ته ته کبیرات بکریت له جهژنی قوربان: خوا ده فه رمویت: ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ ۖ﴾.

(۱). (تفسير القرآن العظيم) (۵۰۵/۱).

(۲). (سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها) (۳۳۰/۱).

واته: یادى خوا بکهن لهو چهند پوږه دیاریکراو و ژمیردراوهدا که پوږه کانى (التشريقه)، که ده کاته (يازده و دوازده و سیازده) ى مانگى حاجیان.

ئيبين ئه بوحاتهم له ئيبين عه باسه وه پړوايه تى کردووه ده لیت: ﴿أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾
چوار پوږه، پوږى جه ژنى قوربان و سى پوږه که ى دواى ئه وه.

و لیږنه ى هه میسه یی فه توا ده لین: ته کبیراتى په ها هه تا کو کوتا پوږى (التشريق) بهرده وامه، و هیچ جیاوازییه ک نییه له نیوان ئه و که سانه ى له حه جن

و ئه و که سانه ى له حه جنین، چونکه خوا ده فهرمویت: ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ﴾ (الحج).

واته: بۆ ئه وه ى یادى خوا بکهن له چهند پوږى کی دیاریکراو دا.

و ده فهرمویت: ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ (البقرة).

واته: یادى خوا بکهن له چهند پوږى کی ژمیردراو دا.

﴿أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ﴾ ده پوږى یه که مى مانگى حاجیانه، و ﴿أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾

پوږه کانى ته شریقه، ئه مه گوته ى ئيبين عه باسه و بوخارى لییه وه پړوايه تى کردووه، و بوخارى ده لیت: (كَانَ ابْنُ عُمَرَ وَ ابْنُ عَبَّاسٍ يَخْرُجَانِ إِلَى السُّوقِ أَيَّامَ الْعَشْرِ، فَيَكْبِرَانِ وَيُكَبِّرُ النَّاسُ بِتَكْبِيرِهِمَا).

واته: ئيبين عومه ر و عه باس له مال دهرده چوون له ده پوږه که ى سهره تاي مانگى حاجیان ته کبیراتیان ده کرد، و خه لکیش به ته کبیراته که ى ئه وان ته کبیریان ده کرد^(۱).

(۱). (فتاوى اللجنة الدائمة - ۱) (۳۰۸/۸).

پینجهم: ئە گەر کەسیک نوژی جهژنی له دهست بچیت، دوو رکات نویژ دهکات، ئە گەر کاته کهی تهواو نه بوو بیت، نوسەر له (بَابُ الْقَضَاءِ لِلْفَوَائِتِ) باسی ئەوهی ئە گەر دوای نیوه پۆ بزانی ت جهژنه پۆژیک دوای ئەوه قهزا ده کریته وه، و بوخاری بابه تیکی له صه حیه کهیدا هیناوه ده لیت: (بَابُ: إِذَا فَاتَهُ الْعِيدُ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَكَذَلِكَ النِّسَاءُ، وَمَنْ كَانَ فِي الْبُيُوتِ وَالْقُرَى لِقَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: هَذَا عِيدُنَا أَهْلَ الْإِسْلَامِ، وَأَمَرَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ مَوْلَاهُمْ ابْنَ أَبِي عُبَيْدَةَ بِالزَّوَايَةِ فَجَمَعَ أَهْلَهُ وَبَنِيهِ، وَصَلَّى كَصَلَاةِ أَهْلِ الْمِصْرِ وَتَكْبِيرِهِمْ وَقَالَ عِكْرَمَةُ: أَهْلُ السَّوَادِ يَجْتَمِعُونَ فِي الْعِيدِ، يُصَلُّونَ رَكْعَتَيْنِ كَمَا يَصْنَعُ الْإِمَامُ؛ وَقَالَ عَطَاءٌ: إِذَا فَاتَهُ الْعِيدُ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ).

واته: بابه تی ئەوهی ئە گەر کەسیک نوژی جهژنی له دهست بچیت دوو رکات نویژ دهکات، ههروهها ئافرهتان، و ئەوانه ی له ماله وه و دانیشتووی گونده کانن، له بهر ئەو فەرمووده ی پیغه مبهری خوا ﷺ که ده فەرمویت: ئەمه جهژنی ئیمه یه ئەهلی ئیسلام؛ و ئەنه سی کوری مالک فەرمانی به ئیبن ئەبوعوتبه ی مه ولایان کرد له (زاویه) (ناوی شوینه) مندال و کەسوکاره کهی کۆکرده وه، نویژی کرد وه ک نویژی خه لکی شار و ته کبیراته کهیان، و عیکرمه ده لیت: خه لکی ده شته کی و بیابان نشین کۆده بنه وه له پۆژی جهژندا، و دوو رکات نویژده کهن وه ک چون پیشنوژ نویژ دهکات، و عه تا ده لیت: ئە گەر جهژنی له دهستچوو دوو رکات نویژ دهکات.

شه شه م: له پیش و دوای نویژی جهژنه وه نویژی نییه، به لام دوای گه رانه وه سونه ته دوو رکات نویژ بکری ت، بوخاری و مسلم له ئیبن عه باسه وه ریوایه تیان

کردوو دهلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ يَوْمَ أَضْحَى، أَوْ فِطْرٍ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ رۆژی جهژنی قوربان یان په مهزان ده رچوو، دوو رکات نویژی جهژنی کرد، له پیش و له دواى نویژه که وه هیچ نویژی نه کرد. و نه حمده و ترمزی و حاکم له ئیبن عومره وه ریوایه تیان کردوو و نه لبانی به حه سه نی داناوه دهلیت: ((أَنَّهُ خَرَجَ يَوْمَ عِيدٍ فَلَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا، وَذَكَرَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ فَعَلَهُ)).

واته: له رۆژی جهژندا ده رچوو له پیش و له دواى نویژه که وه هیچ نویژیکی نه کرد، و باسی ئه وهی کردوو که پیغه مبهری خوا ﷺ به و شیویه یی کردوو. و نه حمده و ئیبن ماجه له عبداللهی کوری عه مره وه ریوایه تیان کردوو و نه لبانی به حه سه نی داناوه، دهلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ فَصَلَّى بِهِمُ الْعِيدَ، لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ ده رچوو نویژی جهژنی پیکردین، له پیش و له دواى هیچ نویژیکی نه کرد.

ئهمه بو کاتی که که له نویژگه نویژی جهژن ئه نجام بدریت، به لام وه ک ئیستا به داخه وه ئه و سوننه ته لاواز بووه، و له زور شوین نویژ له مزگه وت ئه نجام ده دریت، پیویسته موسلمان کاتیک چوو مزگه وته وه پیش ئه وهی دابنیشیت دوو رکات نویژی (تحية المسجد) ئه نجام بدات، چونکه بوخاری و مسلم له ئه بوقه تاده

حارسی کوپی ربعییه وه ریوایه تیان کردووه ده لیت پیغهمبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ، فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ)).

واته: ئە گەر یه کیك له ئیوه چوووه مزگهوت، با دانه نیشیت هه تاكو دوو ركات نویژ ئە نجام ده دات.

و ئە حمهد و ئیبن خوزهیمه له ئەبوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تیان کردووه و ئەلبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُفْطِرُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ، وَكَانَ لَا يُصَلِّي قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَإِذَا قَضَى صَلَاتَهُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ))، و له ریوایه تی ئیبن ماجه دا كه ئەلبانی دیسان به حه سه نی داناوه، ده لیت: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يُصَلِّي قَبْلَ الْعِيدِ شَيْئًا، فَإِذَا رَجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ)).

واته: پیغهمبه ری خوا ﷺ له پوژی جهژنی په مه زان شتی ده خوارد پیش ئە وه ی له مال دهر بچیت، و پیش نویژی جهژن هیچ نویژی نه ده کرد، و ئە گەر نویژی جهژنی بکردایه دوو ركات نویژی ده کرد، و له ریوایه تی ئیبن ماجه دا ده لیت: پیغهمبه ری خوا ﷺ پیش نویژی جهژن هیچ نویژی نه ده کرد، به لام ئە گەر بگه رایه ته وه بو مال ه وه دوو ركات نویژی ده کرد.

حه وته: پوژوو گرتن له جهژنه كاندا حه رامه: بوخاری و مسلم له ئەبوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ صِيَامِ يَوْمَيْنِ: يَوْمَ الْفِطْرِ وَيَوْمَ النَّحْرِ)).

واته: پیغهمبه ری خوا ﷺ یاساگی کردووه له پوژوو گرتنی دوو پوژ: پوژی جهژنی په مه زان، و پوژی جهژنی قوربان.

بَاب صَلَاةِ الْخَوْفِ

قَدْ صَلَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى صِفَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ، وَكُلُّهَا مُجْزِيَةٌ، وَإِذَا اشْتَدَّ الْخَوْفُ وَالتَّحَمُّ الْقِتَالُ، صَلَّاهَا الرَّاجِلُ وَالرَّاكِبُ وَلَوْ إِلَى غَيْرِ الْقِبْلَةِ وَلَوْ بِالْإِيمَاءِ.

بابه تی نویژی ترس

پیغه مبهری خوا ﷺ به چهند شیوهیه کی جیاواز نویژی ترسی کردووه، و همه مووی دروسته، و ئه گهر ترس زور بوو و شهر دهسته ویه خه بوو، به پیاده و سواری نویژ ده کات ئه گهر رووه و قیبله ش نه بیت، ئه گهر به ئامازهش بیت.

نویژی ترس له دوژمنان به به لگهی قورئان و سوننهت جیگیربووه و پیغه مبهری خوا ﷺ به چهند شیوهیه کی جیاواز کردوویه تی، خوی پهره ردگار ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَافِيَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٤﴾﴾ (النساء).

واته: ئه گهر تو له گه لیان ئاماده بووی ئه ی پیغه مبهری خوا و نویژت بو کردن له کاتی کدا ده ترسان له دوژمنان، با دهسته یه کیان نویژت له گه لدا بکه ن و چه ک و ئامرازه کانی شهر هه لبرگن، ئه گهر سوژده یان برد ئه و دهسته که ی تر له پشتی یانه وه بن و پاسه وانیتان بکه ن، پاشان دهسته که ی تر که نویژیان نه کردووه

بابین نوێژت لە گەڵدا بکەن و چەك و ئامرازەکانى شەڕ هەلبگرن، وریا و ئامادەبن و چەك و ئامرازەکانى شەڕ هەلبگرن، بێباوەران پێیان خۆشە بێئاگابن لە چەك و تفاقى شەڕ و كەرەستەكانتان، بۆ ئەوەى پەلامارتان بدەن بە یەكجار تەفروتوناتان بکەن، تاوانتان ناگات ئەگەر باران تەپى کردبوون یان نەخۆشبوون چەكەكانتان دابنێن، بەلام وریا و ئامادەبن، بێگومان خوا سزایەكى سەرشارى بۆ بێباوەران ئامادەکردووە.

و ئەبوداود و نەسائى و ئیبن حبان لە ئەبو عەیاشى زورەقییەووە رىوايەتیان کردووە و ئەلبانى بە صەحیحى داناو، دەلیت: ((كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِعُسْفَانَ، فَاسْتَقْبَلَنَا الْمُشْرِكُونَ، عَلَيْهِمْ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، وَهُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ، فَصَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ، فَقَالُوا: قَدْ كَانُوا عَلَى حَالٍ لَوْ أَصْبْنَا غَرَّتْهُمْ وَهُمْ فِي الصَّلَاةِ، ثُمَّ قَالُوا: تَأْتِي عَلَيْهِمُ الْآنَ صَلَاةٌ بَعْدَ هَذِهِ، هِيَ أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنْ أَبْنَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ فَنَزَلَ جِبْرِيلُ بِهَذِهِ الْآيَاتِ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ...﴾)).

واتە: ئیمە لە گەڵ پیغمبەرى خوا بووین ﷺ لە عوسفان، هاوبەش بریاردەران پروو بەروومان بوونەو بەسەرکردایەتى خالدى كورى وەلید، لە نیوان ئیمە و قیبلەدا بوون، پیغمبەرى خوا ﷺ نوێژى نیوهرۆى کرد، کاتیك موسلمانان لە نوێژدا بوون، گوتیان: ئەگەر لەو کاتەدا بماندايە بەسەریاندا تەفروتونامان بکردایەن، پاشان گوتیان: ئیستا کاتی نوێژیكى ترە خۆشەوێستترە لە لایان لە نەوکانیان و نەفسى خۆشیان، جبریل ئەم ئایەتەى بۆ پیغمبەرى خوا ﷺ

دابەزاند لە لایەن خواوە لە نێوان نیوەڕۆ و عەسردا: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ
الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ مَّعَكَ...﴾ هەتا کۆتایی ئایە تە کە.

ئێبن کەسیر دەلیت: نوێژی ترس جووری زۆرە، چونکە هەندیک جار دوژمن لە
ئاراستەى قیبلە، و هەندیک جار بە پێچەوانە وەیه، نوێژەکانیش هەندیک جار
چوار ڕکاتییه، و هەندیک جار سێ ڕکاتییه وەک نوێژی مەغریب، و هەندیک جار
دوو ڕکاتییه وەک نوێژی بەیانی و نوێژی سەفەر، پاشان هەندیک جار بە کۆمەڵ
ئەنجامی دەدەن، و هەندیک شەری دەستەویەخەیه و ناتوان بە کۆمەڵ ئەنجامی
بدەن، بەلکو بە تەنها ئەنجامی دەدەن ئەگەر پرویان لە قیبلە بێت یان پشتیان
لێی بێت، بە پیادە و بە سواری^(۱)؛ و قەنوجی دەلیت: ئەم ئایە تە پیروژه پروونی
نەکردوووە تەو هەریە کە لەو کۆمەڵە چەند ڕکات نوێژ دەکەن، و نوێژی ترس لە
سونەتدا بە چەند شیوازیکی جیاواز هاتوو، هەموویان دروستە، هەركەسیك بە
یەکیك لەو شیوازە نوێژە کەى بکات ئەو هەى فەرمانی پیکراوە بەجیى هیناوە،
هەركەسیك لە زانیان بۆچوونی وابیت کە تەنها شیوازیك هەلبرێت راستی
نەپیکراوە^(۲)؛ و ئەلبانی دەلیت: پیغمبەرى خوا ﷺ بە چەند شیوازیکی جیاواز
نوێژی بە هاوێڵە بەرپێزەکانی کردوو، کە پازدە شیوازه، بەلام ئێبن قەیم دەلیت:
تەنها حەوت شیوازی صەحیحە، یەکیك لەو شیوازه صەحیحانە: پیش نوێژ
پروو و قیبلە دەووستیت و لەو کاتەدا دوژمن لە پشتیانەوێه، ئەگەر نوێژ بە

(۱). (تفسير القرآن العظيم) (۳۹۸/۲).

(۲). (فتح البيان في مقاصد القرآن) (۲۲۶/۳).

هه موو هاوه لانی بکات له وانه یه بیباوه ران بدهن به سه ریاندا، له بهر ئه وه پیغه مبهری خوا ﷺ هاوه لانی ده کرد به دوو به شه وه، کومه لیکیان پرووبه پرووی دوزمنان ده وه ستنه وه، و کومه له که ی تریان له گه لیدا نویژ ده کهن، رکاتیک نویژ ده کهن ئه و ریزه ی له گه لیدایه نییه تی جیابوونه وه له پیشنوویژ ده هینن و داده نیشن و ته حییات ده خوینن و سه لام ده دهنه وه، و ده چن شوینی ئه و کومه له ده گر نه وه که پرووبه پرووی دوزمنان وه ستاون، پاشان ئه و کومه له دین له پشتی پیغه مبهری خواوه ﷺ نویژ ده کهن، و چاوه روانیان ده کات و له رکاتی دووه مدا به پیوه وه ستاوه، له گه لیان سه لام ده داته وه، به وهش پیغه مبهری خوا ﷺ دوو رکات نویژی کرد، و ههر کومه لیک رکاتیک نویژیان کرد، ئه مهش مانای ئه و فهرمووده ی پیغه مبهری خوایه ﷺ که ده فهرمویت: ((وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً))، واته: نویژی ترس یه رکاته^(۱)؛ به لام ئه گهر ترس زور بوو و شه ری ده سته ویه خه بوو پروو کردنه قیبله و به کومه ل ئه نجامدانی له سهر موسلمانان ده که ویت، بوخاری له نافعه وه ریوایه تی کردوه ده لیت: ((أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍ: كَانَ إِذَا سُئِلَ عَنْ صَلَاةِ الْخَوْفِ، قَالَ: يَتَقَدَّمُ الْإِمَامُ وَطَائِفَةٌ مِنَ النَّاسِ، فَيُصَلِّي بِهِمُ الْإِمَامُ رَكْعَةً، وَتَكُونُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْعَدُوِّ لَمْ يُصَلُّوا، فَإِذَا صَلَّى الَّذِينَ مَعَهُ رَكْعَةً اسْتَأْخَرُوا مَكَانَ الَّذِينَ لَمْ يُصَلُّوا، وَلَا يُسَلِّمُونَ، وَيَتَقَدَّمُ الَّذِينَ لَمْ يُصَلُّوا فَيُصَلُّونَ مَعَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ يَنْصَرِفُ الْإِمَامُ وَقَدْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، فَيَقُومُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَ الطَّائِفَتَيْنِ فَيُصَلُّونَ لِنَفْسِهِمْ رَكْعَةً بَعْدَ أَنْ يَنْصَرِفَ الْإِمَامُ، فَيَكُونُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَ الطَّائِفَتَيْنِ قَدْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، فَإِنْ كَانَ خَوْفٌ هُوَ أَشَدُّ مِنْ

(۱). (الهدی والنور) (۵۳۳).

ذَلِكَ، صَلُّوا رَجَالًا قِيَامًا عَلَى أَقْدَامِهِمْ أَوْ رُكْبَانًا، مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ أَوْ غَيْرَ مُسْتَقْبِلِيهَا))؛
قَالَ مَالِكٌ: قَالَ نَافِعٌ: لَا أَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ ذَكَرَ ذَلِكَ إِلَّا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

واتە: ئیبن عومەر ئەگەر پرسیارت دەربارەى نوێژى ترست لى بکردایە،
دەيگوت: پيشنوێژ پکاتیک نوێژ بە کۆمەلیک دەکات، و کۆمەلیکیان پرووبە پرووی
دوژمن دەووستەووە و نوێژ ناکەن، پاشان دەچن بۆ شوینی ئەو کەسانەى کە
نوێژیان نەکردووە، ئەو کۆمەلەش پکاتیک نوێژ لەگەڵ پيشنوێژە کەدا دەکەن،
پاشان پيشنوێژە کە سەلام دەداتەووە دواى ئەوێ دوو پکات نوێژى کردووە، و ئەو
دوو کۆمەلەش هەریەکیان پکاتیک نوێژ بۆ خویان دەکەن، بەوێش هەر
کۆمەلیکیان دوو پکات نوێژ دەکەن، ئەگەر ترس زیاتربوو، بە پێوەیان بە
سواری، پروویان لە قیبلە بێت یان پشتیان لى بێت نوێژەکیان دەکەن؛ مالک لە
نافەووە دەگيریتەووە دەلیت: وادەبینم ئیبن عومەر ئەمەى لە پێغەمبەرى خواوە
ﷺ گيراووەتەووە.

و بەیەهەقى لە ئیبن عومەرەووە ریوایەتى کردووە و ئەلبانى بە صەحیحى داناووە،
دەلیت: ((إِذَا اخْتَلَطُوا، فَإِنَّمَا هُوَ التَّكْبِيرُ، وَالْإِشَارَةُ بِالرَّأْسِ)).

واتە: ئەگەر هەردوو سوپای باوەرداران و بیاوهران دەستەوێهە بوونەووە،
نوێژکردن لەو کاتەدا تەنها (الله أكبر) و ئاماژەکردنە بە سەر.

هەندیک لە زانایان بە بەلگەى ئەو فەرموودەى کە مسلم لە ئیبن عەباسەووە
ریوایەتى کردووە دەلیت: ((فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ ﷺ فِي الْحَضَرِ
أَرْبَعًا وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً)).

واته: خواى په‌روه‌ردگار نوږژى له‌سهر زمانى پيځه‌مبه‌ره که‌تان ﷺ فهرزکردووه، له شاردا چوار پکات و له سه‌فه‌ردا دوو پکات و له ترسدا يه‌ک پکاته.

و نه‌سائى له ئيبين عه‌باسه‌وه رپوايه‌تى کردووه و ئه‌لبانى به‌صه‌حيحى داناه، ده‌لټ: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى بِذِي قَرْدٍ، وَصَفَّ النَّاسَ خَلْفَهُ صَفَيْنِ صَفًّا خَلْفَهُ، وَصَفًّا مُوَازِيَّ الْعَدُوِّ، فَصَلَّى بِالَّذِينَ خَلْفَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ انْصَرَفَ هَؤُلَاءِ إِلَى مَكَانٍ هَؤُلَاءِ، وَجَاءَ أَوْلَئِكَ فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَةً، وَلَمْ يَقْضُوا)).

واته: پيځه‌مبه‌رى خوا ﷺ له (ذي قرد)^(۱) نوږژى کرد، و خه‌لکى له پشتييه‌وه کرده دوو ريز، ريزيک له پشتى خوږيه‌وه، و ريزيک ته‌ريب و به‌رامبه‌ر دوزمنان، نوږژى به‌و که‌سانه کرد له پشتييه‌وه بوون، پاشان ئه‌و که‌سانه روښتنه شوينى ته‌وانى تر، و ته‌وانيشى هاتن پيځه‌مبه‌رى خوا ﷺ يه‌ک پکات نوږژى پيکړدن و هيچيان قه‌زانه‌کرده‌وه.

به به‌لگه‌ى ئه‌م فه‌رموودانه ده‌لټين: نوږژى ترس يه‌ک پکاته، صه‌نعانى ده‌لټ: نوږژى ترس يه‌ک پکاته به‌بوچوونى سه‌ورى و کو‌مه‌لټيک له زانايان و ته‌وه قسه‌ى ته‌به‌هوره‌يره و ته‌بوموسايه له هاوه‌لان^(۲).

و ئه‌م فه‌رمووده‌يه که بوخارى و مسلم له جابره‌وه رپوايه‌تيان کردووه ده‌لټ: ((أَقْبَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِذَاتِ الرَّقَاعِ... قَالَ: فَنُودِيَ بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى

(۱). ناوى ټاويکه نزیک دوو شه‌و له شارى مه‌دينه‌وه دووره له‌سهر ريگای خه‌يبه‌ر، و غه‌زايه‌ک له‌و شوينه پرويداوه، و غه‌زوہى (الغابه‌) شى پيډه‌گوتريت، و وشه‌ى (قرد) ماناى خورى خراپه. پروانه: (نخب الافکار) (۲۰۴/۵).

(۲). پروانه: (سبل السلام) (۱۷۳/۳).

بَطَائِفَهُ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ تَأَخَّرُوا وَصَلَّى بِالطَّائِفَةِ الْأُخْرَى رَكَعَتَيْنِ؛ قَالَ: فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ وَلِلْقَوْمِ رَكَعَتَانِ)).

واتە: لە گەڵ پێغەمبەرى خوا ﷺ رۆیشتین هەتا کو گەیشتی نه (ذات الرقاع)^(١)... دەلیت: بانگدرا بۆ نوێژ و پێغەمبەرى خوا ﷺ دوو رکات نوێژی به کۆمه‌لیک کرد، پاشان ئەوانه گەرانه دواوه، و دوو رکات نوێژی به کۆمه‌له‌کەى تر کرد، دەلیت: بۆ پێغەمبەرى خوا ﷺ بوو به چوار رکات و بۆ هاوه‌لانى دوو رکات.

به‌لگه‌ى جوړیکى تـر ه له جوړه‌کانى نوێژی ترس که تیدا پیشنوێژ چوار رکات نوێژ ده‌کات و جه‌نگاوه‌ره‌کانیش ده‌بنه‌ دوو به‌شه‌وه هه‌ر به‌شیکیان دوو رکات نوێژ له‌ گە‌ڵ ئیهامه‌ که‌یان ده‌که‌ن.

و نوێژی مه‌غریب زانایان باسى ئیجماعیان کردووه که کورت ناکرێته‌وه، شه‌وکانى ده‌لیت: نوێژی مه‌غریب ئیجماع له‌سه‌ره که کورت ناکرێته‌وه، و ناکوکی هه‌یه‌ ئایا باشتروایه به کۆمه‌لى یه‌ که‌م دوو رکات بکات و به کۆمه‌لى دووهم یه‌ك رکات بکات، یان به پێچه‌وانه‌وه، هه‌یج له‌وباره‌یه‌وه له پێغه‌مبه‌ر خواوه ﷺ جیگیر نه‌بووه، و ریوايه‌تکراوه که عه‌لى شه‌وى (اله‌ریر)^(٢) کردوو یه‌تى و ریوايه‌ته‌کان

(١). ناوى غه‌زایه‌ که، و ناکۆکن بۆچى ئەو ناوه‌ى لێنراوه، ئیبن هېشام ده‌لیت: بۆیه ئەو ناوه‌ى لێنراوه له‌به‌ر ئەوه‌ى ئالاکه‌یان پینه‌ کرد، و گوتراوه: له‌به‌ر دارێك بووه له‌و شوێنه که ئەو ناوه‌ى هه‌بووه، و گوتراوه: ئەو شوێنه‌ى تیدا دابه‌زیون ره‌نگاو‌ره‌نگ بووه هاوشیوه‌ى پارچه‌یه‌کى پینه‌کراو، و گوتراوه: له‌به‌ر ئەوه‌ى ئەسپه‌کانیان ره‌ش و سپى بووه، ئەوه‌ قسه‌ى ئیبن حبان، و واقیدی ده‌لیت: ناوى شاخیکه له‌و شوێنه‌ ره‌نگى جیاوازی تیدا بووه. بروانه: (البحر المحیط الثجاج) (٦١٣/٣١).

(٢). ناوى شه‌ویکه له‌ شه‌رى (صفین). بروانه: (فتح الباری) (١٢٣/١١).

ناکۆکن لە عەلییەو وەك چۆن بۆچوونەکان ناکۆکن لەوبارەییەو، ئەوێ دياره هەمووی دروستە، ئەگەر بۆ هەركۆمەلێك سێ ركات بکات، بۆ ئیامە كە دەبێتە شەش ركات، و بۆ نوێژكەرەکان سێ ركاتە، ئەوێش صەوابە وەك قیاسکردن لەسەر كردهوێ لە نوێژەکانی تر، و پێشنوێژی ئیيامێك كە نوێژی سوننەت دەكات بۆ ئەو كەسەى نوێژی فەرز دەكات لە سوننەتدا هاتوو^(١).

ئایا نوێژی ترس لە شارددا دەكرێت؟، ئیبن قودامە دەلێت: نوێژی ترس دروستە لە شارددا ئەگەر ئەو پێویست بوو، بەوێ دوژمن بێنە نزیك شار، ئەو بۆچوونی ئەوزاعی و شافعییە، و لە مالکییەو گێردراوێتەو كە لە شوینی نیشتهجی بوون دروست نییە... بەلام هاوێلەکانی ناکۆکن لەگەڵیدا و بۆچوونیان وەكو ئیمەیه^(٢)؛ و ئەوێ دەلێت: ركاتەکانی نوێژ ترس ناگۆرێت، ئەو مەزەهەبی ئیمە و مەزەهەبی هەموو زاناكانە لە هاوێلان و تابعییەکان و دواى ئەوانیشە جگە لە ئیبن عەباس و حەسەنى بەصرى و زەحاک و ئیسحاقى كورى راهوییە كە دەلێن: نوێژی ترس یەك ركاتە^(٣).

(١). (الدراري المضية) (١٢٠/١-١٢١).

(٢). (المغني) (٣٠٥/٣).

(٣). (المجموع) (٤٠٤/٤).

بَابُ صَلَاةِ السَّفَرِ

يَجِبُ الْقَصْرُ عَلَى مَنْ خَرَجَ مِنْ بَلَدِهِ قَاصِدًا لِلسَّفَرِ، وَإِنْ كَانَ دُونَ بَرِيدٍ،
وَإِذَا أَقَامَ بِبَلَدٍ مُتَرَدِّدًا، قَصَرَ إِلَى عِشْرِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يُتِمُّ، وَإِذَا عَزَمَ عَلَى إِقَامَةٍ
أَرْبَعٍ أَوْ بَعْدَهَا، وَلَهُ الْجَمْعُ تَقْدِيمًا وَتَأْخِيرًا، بِأَذَانٍ وَإِقَامَتَيْنِ.

بابه تی نویژی سهفه ر

واجبه له سهر ئه و كه سه ی له شوینی نیشته جی بوونی دهرده چیت به
مه بهستی سهفه رکردن نویژ کورت بکاته وه، ئه گهر ئه و شوینه ی سهفه ری
بۆ ده کات دووریه که ی له به ریدی کیش که متر بیت، و ئه گهر که سیک له
شوینیک نیشته جی بوو و دوودل بوو له مانه وه ی، نویژ هه تا کو بیست رۆژ
کورت ده کاته وه، پاشان نویژه کانی به ته وای ده کات، و ئه گهر بریاریدا
چوار رۆژ بمینیتته وه دوا ی ئه وه نویژه کانی به ته وای ده کات، و بۆی هه یه
نویژه کانی کو بکاته وه به پیش خستن یان به دوا خستن، به یه ک بانگ و دوو
قامهت.

(يَجِبُ الْقَصْرُ عَلَى مَنْ خَرَجَ مِنْ بَلَدِهِ قَاصِدًا لِلسَّفَرِ) کورت کردنه وه ی نویژه

فه رزه چوار رکاتییه کان شه رعییه به به لگه ی قورئان و سونهت و ئیجماعی

زانایان، خوا ی په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ

كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٦١﴾﴾ (النساء).

واته: ئه گهر سه فه رتان کرد و به سه ر زه ویدا گه ران، گونا هتان ناگات له

نویژه کان کورت بکه نه وه، ئه گهر ترسان بیباوه ران به لا و ناشوبتان به سه ردا

بهینن، بیگومان بیباوه ران دوژمنی ناشکرای ئیوهن.

و بخاری و مسلم له حارسه ی کوری ودهه بی خوزاعیه وه ریوایه تیان کردووه ده لیت: ((صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ بِنِي أَكْثَرَ مَا كَانَ النَّاسُ وَآمَنَهُ رَكَعَتَيْنِ)).

واته: نویر نیوهر و عه سرم له گه ل پیغه مبهری خوادا ﷺ کرد دوو رکات له مینا، و ئیمه هیچ کاتیک له و کاته ژماره مان زیاتر و ئاسایش تر نه بوو.

و مسلم له یه علای کوری ئومه یه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: «لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا»، فَقَدْ آمَنَ النَّاسُ، فَقَالَ: عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ، فَاقْبَلُوا صَدَقَتَهُ)).

واته: پرسیارم کرد له عومه ری کوری خه تاب، گوتم: خوا ده فرمویت: «لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا»، ئیستا خه لك له ئاسایشدا ده ژین، عومه ر گوتم: منیش سه رم سورما له وه ی تو پرسیارم ده رباره ده که یت، پرسیارم له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد فرمووی: فهزل و به خشینی خوا یه پیی به خشیون، به خشینه که ی وهر بگرن.

و بخاری و مسلم له ئیین عومه ره وه ریوایه تیان کردووه و ئهمه له فزی بوخاریه ده لیت: ((صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَكَانَ لَا يَزِيدُ فِي السَّفَرِ عَلَى رَكَعَتَيْنِ، وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ كَذَلِكَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)).

واته: هاوہ لی پیغہمبہری خوام ﷺ کرد، له سہفہردا دوو رکات زیاتری نہدہ کرد، ہہروہا تہبوبہ کر و عومہر و عوسمانیش خویان لیان رازی بیت بہ ہہمان شیویان دہ کرد.

و نہوہوی دہلیت: کورتکردنہوہی نوڙ دروستہ له نوڙہکانی نیوہرؤ و عہسر و عیشا، و دروست نییہ له نوڙی بہیانی و مہغریب، ہہروہا له شوینی نیشتہجی بوون، تہوہ ہہموو ئیجماعی لہسہرہ^(۱)؛ و ئیبن مونزر دہلیت: زانایان کوپران تہگہر کہسیک سہفہر بکات کہ له هاوشیوہی تہو سہفہردا نوڙ کورت بکریتہوہ، و سہفہرہکە سہفہری حەج یان عومہرہ یان جہاد بیت، نوڙہکانی نیوہرؤ و عہسر و عیشا کورت دہکاتہوہ و دوو رکات نوڙ دہکات، و کوپران کہ نوڙی مہغریب و نوڙی بہیانی کورت ناکریتہوہ^(۲).

(يَجِبُ الْقَصْرُ) نوسہر بوچوونی وایہ کورتکردنہوہی نوڙہکان له سہفہردا واجبہ و تہوہ بوچوونی تہلبانییہ له زانایانی سہردہم، بہلام زوربہی زانایان بہ سونہتیان داناوہ، بوخاری له عائیشہی دایکی باوہردارانہوہ ریوایہتی کردوہ دہلیت: ((فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ حِينَ فَرَضَهَا، رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، فَأَقَرَّتْ صَلَاةَ السَّفَرِ، وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ)).

واته: خوی پەروردگار کاتیک نوڙی سہرہتافہرزکرد، دوو رکات دوو رکات فہرزی کرد، له کاتی جینیشنی و له سہفہریشدا، نوڙی سہفہر وەکو خوی مایہوہ، و له جینشنیدا زیادکرا.

(۱). (المجموع) (۳۲۲/۴).

(۲). (الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف) (۳۳۱/۴).

و ته حاوی له عائیشه ی دایکی باوه‌دارانه‌وه ریوایه تی کردووه و ئه لبانی به صه‌حیحی داناوه، ده‌لَیْتُ: ((أَوَّلُ مَا فُرِضَتِ الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، فَلَمَّا قَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ، صَلَّى إِلَى كُلِّ صَلَاةٍ مِثْلَهَا غَيْرَ الْمَغْرِبِ فَإِنَّهَا وَتَرُ النَّهَارِ، وَصَلَاةُ الصُّبْحِ لَطُولِ قِرَاءَتِهَا، وَكَانَ إِذَا سَافَرَ عَادَ إِلَى صَلَاتِهِ الْأُولَى)).

واته: یه که مجار که نوڙ فهرزبوو دوو رکات دوو رکات بوو، کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کوچی کرد بو مه‌دینه هه‌موو نوڙه‌کانی کرده چوار رکات، جگه له نوڙی مه‌غریب چونکه وتری پوڙه و نوڙی به‌یانی له‌بهر دريڙی قورئان خوښنده‌کی، ئه‌گه‌ر سه‌فه‌ری بکړدایه وه‌ک سه‌ره‌تا نوڙی ده‌کرد.

و ته‌به‌ری له سیپاکی کوری وه‌لیده‌وه ریوایه تی کردووه و ئه‌حمه‌د شاکر به صه‌حیحی داناوه، ده‌لَیْتُ: ((سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ عَنْ صَلَاةِ السَّفَرِ، فَقَالَ: رَكْعَتَانِ تَمَامٌ غَيْرُ قَصْرٍ، إِنَّمَا الْقَصْرُ صَلَاةُ الْمَخَافَةِ، فَقُلْتُ: وَمَا صَلَاةُ الْمَخَافَةِ؟ قَالَ: يُصَلِّي الْإِمَامُ بِطَائِفَةِ رَكْعَةٍ، ثُمَّ يَجِيءُ هَؤُلَاءِ إِلَى مَكَانٍ هَؤُلَاءِ، وَيَجِيءُ هَؤُلَاءِ إِلَى مَكَانٍ هَؤُلَاءِ، فَيُصَلِّي بِهِمْ رَكْعَةً، فَتَكُونُ لِلْإِمَامِ رَكْعَتَيْنِ، وَلِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةٌ رَكْعَةً)).

واته: پرسیارم کرد له ئیبن عومه‌ر ده‌رباره‌ی نوڙی سه‌فه‌ر؟ گوتی: دوو رکاتی ته‌واوه و کورت نه‌کړاوه‌ته‌وه، بی‌گومان کورت‌کړدنه‌وه بو نوڙی ترسه، گوتم: نوڙی ترس چییه؟ گوتی: پیش نوڙ رکاتیک نوڙ له‌گه‌ل کومه‌لَیک ده‌کات، پاشان ئه‌مان ده‌چن شوینی کومه‌لَیک تر ده‌گرنه‌وه، ئه‌وانیش دین پیش نوڙه‌که رکاتیکی تر نوڙ له‌گه‌ل ئه‌مانیش ده‌کات، به‌وه‌ش پیش نوڙه‌که دوو رکات نوڙ ده‌کات و ئه‌و دوو کومه‌له‌ش هه‌ریه‌که‌یان یه‌ک رکات نوڙ ده‌که‌ن.

و ئەحمەد و نەسائی و ئیبن ماجە لە عومەرەوہ رپوایەتیان کردووہ و ئەلبانی بە
 صەحیحی داناوہ، دەئیت: ((صَلَاةُ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَانِ، وَصَلَاةُ الْفِطْرِ رَكَعَتَانِ، وَصَلَاةُ
 الْأَضْحَى رَكَعَتَانِ، وَصَلَاةُ السَّفَرِ رَكَعَتَانِ تَمَامٌ غَيْرُ قَصْرٍ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ)).

واتە: نویژی سەفەر و هەینی و جەژن دوو رکاتن و تەواون و کورت
 نە کراونەتەوہ لەسەر زاری محمەدەوہ ﷺ.

ئەمانە ئەو بەلگەنە کە هەندیک لە زانایان کردوویانەتە بەلگە لەسەر ئەوہی
 کورتکردنەوہی نویژ لە سەفەردا واجبە، ئەلبانی دەئیت: ئەو فەرموودانە بەلگەن
 کە سەفەر لە بنەڕەتدا دوو رکاتە و کورت نە کراوەتەوہ لە نویژە چوار رکاتییەکان
 وەک هەندیک وادەئین، وەکو نویژی جەژنەکانە، ئەمەش ئیبن حەجەر پەسەندی
 کردووہ لە (فتح الباری) دواى ئەوہی باسی ناکۆکی زانایان دەکات دەربارەى
 حوکمی کورتکردنەوہی نویژ لە سەفەردا، و باسی بەلگەى هەموویان دەکات
 دەئیت: ئەوہی بۆم دەردەکەوئیت و هەموو بەلگەکان کۆ دەکاتەوہ نویژەکان لە
 شەوڕەویەکەى پێغەمبەرى خوا ﷺ (ليلة الإسراء) دوو رکات دوو رکات
 فەرزکران جگە لە نویژی مەغریب، پاشان دواى کۆچ نویژەکانى تر زیاد کران
 جگە لە نویژی بەیانى^(۱).

بەلام وەک ئاماژەمان بۆ کرد زۆربەى زانایان کورتکردنەوہی نویژە چوار
 رکاتییەکان لە سەفەردا بە سوننەت دەزانن، و دەئین: لە ئایەتەکەدا کە خواى

(۱). (الصحيحه) (۷۴۸/۶).

پەروەردگار دەفەرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾، دەئێن:
 نەفی ئەوەی گوناھتان لەسەر نییە بە لڤگە ی واجوون نییە.

وئەوھى عومەر دەلىت: ((صَدَقَ اللهُ بِهَا عَلَيْكُمْ، فَاقْبَلُوا صَدَقَتَهُ)).

واته: فہزل و بہ خشینی خواہ پیہ بہ خشیون، بہ خشینہ کہی و ہر بگرن؛ تہ مہ ش بہ لگہ یہ کی یہ کلا کہ رہ وہ نیہ.

و ئەو ەى جىگىر بوو ە جەندىك ەاوەلەنەو ە سەفەردا نوڤژيان كورت نە كورتووەتەو، مسلم ە زوهرىيەو ە عوروو ە عائىشەو ە رىوايەتى كردووە دەلەيت: ((أَنَّ الصَّلَاةَ أَوَّلَ مَا فُرِضَتْ رَكَعَتَيْنِ فَأُفِرَّتْ صَلَاةُ السَّفَرِ وَأُتِمَّتْ صَلَاةُ الْحَضَرِ، قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَقُلْتُ لِعُرْوَةَ: مَا بَالُ عَائِشَةَ تَتِمُّ فِي السَّفَرِ؟ قَالَ: إِنَّهَا تَأَوَّلَتْ كَمَا تَأَوَّلَ عُمَانُ)).

واته: بېگومان سهره تا که نوښت فهرزکرا دوو رکات بوو، له سه فهدرا وه کو
خوی مایه وه و له شوینی نیشته جی بوندا زیاد کرا؛ زوهری ده لیت: به عوروه م
گوت: نهی بوچی عایشه نوښته کانی له سه فهدرا کورت ناکاته وه؟ گوتی: تاویلی
کرد وهك چوڼ عوسمان تاویلی کرد.

زانایان زۆر بۆچوونیان باسکردوووە کە بۆ بۆچی عائیشەی دایکی باوەرداران و
پیشەوا عوسمان لە سەفەردا نوێژیان کورت نەکردوووە، ئەرجەحترینیان ئەو
بۆچوونە کە دەلیت: لەبەر ئەوەبوو بە روخسەتیان زانیو، و کورتکردنەوێ
نوێژیان لە سەفەردا بە واجب نەزانیو^(۱).

(١). بروانه: (البحر المحيط الشجاج) (٤٩/١٥).

و موسافر ئە گەر لە پشتمانی کەسیکەوه نوێژ بکات کە لە سەفەردا نەبێت دەبێت نوێژە کەمی وەک ئیمامە کەمی بکات، و بە بەلگەی ئەو فەرموودەیە ئەبۆداود لە ئەنەسەوه رێوایەتی کردووە و ئەلبانی بە حەسەن و صەحیحی داناو، دەلیت: پیغمەری خوا ﷺ دەفرمویت: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَضَعَ شَطْرَ الصَّلَاةِ، أَوْ نِصْفَ الصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ عَنِ الْمُسَافِرِ، وَعَنِ الْمَرْضِعِ، أَوْ الْحَبْلَى)). واتە: بێگومان خۆی بەلادەست نیوەی نوێژ و پۆژووی لەسەر موسافر و ئافەرەتی شیردەر و دووگیان لاداوە.

ئەم فەرموودە بەلگەیە پۆژوو لەسەر موسافر واجب نییە، بەلام ئە گەر پۆژ بگریت دروستە، ئەمەش بەلگەیە نوێژکردن بە کورت نەکراوەی لە سەفەردا دروستە وەک چۆن پۆژووگرتن لە سەفەردا دروستە.

و ئێمە ئەبوشەیبە لە (المصنف) لە رەببەعی کوری نەزەوێ رێوایەتی کردووە و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: (خَرَجْنَا فِي سَفَرٍ وَنَحْنُ اثْنَا عَشَرَ، أَوْ ثَلَاثَةَ عَشَرَ رَاكِبًا، كُلُّهُمْ قَدْ صَحِبَ النَّبِيَّ ﷺ وَغَزَا مَعَهُ، قَالَ: فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ، فَتَدَافَعُ الْقَوْمُ، فَتَقْدَمُ شَابٌّ مِنْهُمْ فَصَلَّى بِهِمْ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، فَلَمَّا صَلَّى قَالَ سَلَامٌ: مَا لَنَا وَلِلْمَرْبُوعَةِ؟ يَكْفِينَا نِصْفُ الْمَرْبُوعَةِ، نَحْنُ إِلَى التَّخْفِيفِ أَفْقَرُ، فَقَالُوا: تَقْدَمُ أَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَصَلِّ بِنَا، فَقَالَ: أَنْتُمْ بَنُو إِسْمَاعِيلَ الْأَثَمَةِ، وَنَحْنُ الْوُزَرَاءُ).

واتە: دەرچووین بۆ سەفەریک دوازدە یان سیازدە سواری بووین، هەموویان هاوێلی پیغمەری خویان ﷺ و غەزایان لە گەڵدا کردبوو، دەلیت: کاتی نوێژ هات، بوو بە پالپالین، گەنجیکیان پێشکەوت نوێژی بە چوار رکات پێکردن،

كاتىك نوێژه كەى تەواو كرد سەلمان گوتى: ئەو چىيە چوار ركات نوێژمان بۆ دەكەن؟ نىوێ چوارمان بەسە، ئىمە پىويستمان بە سووكردنە، گوتيان: پىشكەو ئەى ئەبو عبدالله نوێژمان بۆ بكە، گوتى: ئىو ئەو كانى ئىسماعىل ئىمان، و ئىمە وەزىرن.

ئەم ئەسەرە بەلگەيە كورتكردنەوێ نوێژ لە سەفەردا سوننەتە، چونكە سەلمان فەرمانى پىنەكردن نوێژه كە دووبارە بكەنەو، و باسى ئەوێ بۆ نەكردن كورتكردنەوێ نوێژ لە سەفەردا واجبە بەلكو گوتى: (نَحْنُ إِلَى التَّخْفِيفِ أَفْقَرُ)، وەك زانراو لە رىساكاندا هاتوو: (تأخير البيان عن وقت الحاجة لا يجوز)^(١).

(وَإِنْ كَانَ دُونَ بَرِيدٍ) كۆمەلێك بەلگە هاتوو باسى ئەو دوورىيە دەكەن كە نوێژى تىدا كورت دەكرێتەو، و زانايان ناكۆكن و ئىبن مونزر دەلێت: نزىكەى بىست بۆچوونيان هەيە لەوبارەيەو، و ناكۆكن كام دەرچوون پى دەگوترىت سەفەر؟ ئىبن قەيىم دەلێت: پىغەمبەرى خوا ﷺ دوورى سەفەرى بۆ ئوممەتە كەى ديارى نەكردوو بۆ كورتكردنەوێ نوێژ و رۆژوو نەگرتن، بەلكو بە رەهاى باسى كردوو بۆيان بۆ ئەوێ هەموو سەفەر كردن و دەرچوون و گەرانیك بەسەر بەزەويدا بگرێتەو، وەك چۆن بە رەهاى باسى تەيەمومى بۆ كردوون لە هەموو سەفەرىكدان، ئەوێ دەيگێرنەو لە پىغەمبەرى خواو ﷺ كە رۆژە رىيەك يان دوو يان سى ديارىكردوو، هىچى صەحىح نىيە^(٢)؛ و ئىبن تەيمىيە دەلێت: هەموو

(١). بروانە: (التعليقات على الدرر البهية) (٢١٥).

(٢). (زاد المعاد) (٦١٣/١).

ناویك پیناسە نەكرايێت و سنورى بۆ دیاری نەكرايێت نە لە زماندا و نە لە شەرعدا، دەبیێت بگەرێتەووە بۆ دابونەریتی خەلك، هەر دەرچوونێك لە دابونەریتی خەلكدا سەفەر بوو، ئەو ئەو سەفەرەیه كە شەرع حوكمەكانى پێوێ وابهستەكردووه، وەك سەفەرى دانیشتوانى مەككە بۆ عەرەفە ئەمە دوورى (برید)یكە كە (دەكاتە نزیکەى بیست کیلو مەتر)، ئەم سەفەرە لە سوننەتدا هاتووێ دەرسته نوێژی تیدا كورت و كۆ بكرێتەووە، كە نیو رۆژ رێگایە بە رۆیشتنى حوشتەر و بە پیاده، ئەو كەمترین دوورییە كە لە زمانى شەرعدا پێی دەگوترێت سەفەر، بەلام كەمتر لە بەریدیك وەك میل نەهاتووێ، لە هەردوو صەحیحەكەدا هاتووێ كە پێغەمبەرى خوا ﷺ هەموو شەممەیهك دەچوو بۆ قوبا بە سواری و بە پیاده، گومانى تیدا نییه كە خەلكى قوبا و عەوالى و دەوروبەرى مەدینه دەهاتن بۆ لای پێغەمبەرى خوا ﷺ، نەپێغەمبەرى خوا ﷺ و نەئەوانیش نوێژیان كورت نەدەكردووه، و دەهاتن بۆ نوێژی هەینی لە دوورى میل و فەرسەخێكەووە كە (دەكاتە نزیکەى پینج کیلۆمەتر) نوێژیان كورت نەدەكردووه^(۱)؛ ئەو بۆچوونى ئەلبانى و ئیبن عوسەیمینە، كە دیاریكردنى دوورى بۆ سەفەر لە شەرعدا نەهاتووێ، و ئەوێ سەفەر دیاری دەكات دابونەریتی خەلك، و محمد ئەسیوبى دەلیت: هیچ دەقیكى یەكلاكەرەوێ نییه دوورى سەفەر دیاری بكات، گوتەى هاوێلان و دواى ئەوانیش جیاوازه لەسەر ئەم پرسە، و پێویستە بگەرێنەووە بۆ مانای سەفەر لە شەرعدا، دەبینین پێغەمبەرى خوا ﷺ سێ رۆژ و

(۱). (مجموع الفتاوى) (۴۱/۲۴).

دوو رۆژ و یهك رۆژی ناو لێناوه سه‌فه‌ر، هه‌روه‌ها به‌ریدی‌کیشی ناو لێناوه سه‌فه‌ر، و که‌مترین دووری که به سه‌حیحی هاتوو له سه‌فه‌ردا به‌ریدی‌که^(۱).

مسلم له یه‌حیای کوری یه‌زیدی هونائیه‌وه ڕیوایه‌تی کردوو ده‌لێت: ((سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، عَنْ قَصْرِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةً ثَلَاثَةَ أَمْيَالٍ، أَوْ ثَلَاثَةَ فَرَاسِخَ - شُعْبَةُ الشَّائِ - صَلَّى رَكْعَتَيْنِ)).

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌گه‌ر دووری سێ میل یان سێ فه‌رسخ برۆشیتایه‌ته‌ ده‌ره‌وه، دوو ر‌کات نویژی ده‌کرد.

ئه‌سیو‌بی ده‌لێت: له‌م ده‌قه‌وه ده‌زانین که سێ فه‌رسخ که‌مترین دوورییه که له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ڕیوایه‌ت‌کراوه نویژی تیدا کورت‌کردوو‌ته‌وه، و ئیعتبارمان به سێ میله که نه‌کرد له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی له سێ فه‌رسه‌خه که که‌متره، چونکه گومانێ تیکه‌وتوو، و سێ فه‌رسه‌خه که‌مان پشت پێ به‌ستوو له‌به‌ر د‌ل‌نیایی، به‌وه‌ش ڕوون ده‌بیته که‌مترین دووری که سه‌حیحه‌ دیاری بک‌ری‌ت بۆ کورت‌کردنه‌وه‌ی نویژ سێ فه‌رسه‌خه^(۲)؛ و به‌ریدی‌ک چوار فه‌رسه‌خه، و فه‌رسه‌خی‌ک سێ میله، و میلی‌ک زیاتره له هه‌زار و شه‌ش سه‌د مه‌تر.

و بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌لێت: (بَابٌ فِي كَمْ يَقْصُرُ الصَّلَاةُ): ((وَسَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَوْمًا وَلَيْلَةً سَفَرًا، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ وَابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقْصُرَانِ وَيُفْطِرَانِ فِي أَرْبَعَةِ بُرْدٍ وَهِيَ سِتَّةٌ عَشَرَ فَرَسَخًا)).

(۱). (ذخيرة العقبی) (۳۴۱/۱۶).

(۲). (البحر المحيط الشجاع) (۳۰/۱۵).

واتە: بابەتى لە چى دوورییە کدا نوێژ کورت دەکریتهوه، پێغه مبهرى خوا ﷺ دوورى شهو و رۆژیکى ناولیناوه سهفه، و ئیبن عومەر و ئیبن عهباس نوێژیان کورت ده کردهوه و رۆژوویان دهشکان له دوورى چوار بهریدهوه که دهکاته سازده فه رسهخ.

هه ندىک له زانایان دهلین: ئەو سهفه رە ی نوێژی تیدا کورت ده کریتهوه هه موو سهفه ریک ده گریتهوه، بهلام زۆربه ی زانایان دهلین: سهفه ریک نوێژی تیدا کورت ده کریتهوه که سهفه رى گوپرايه لى خوا بيت: وهك ده رچوون بۆ جيهاد و حج و عومره، یان سهفه ریکى هه لال بيت، وهك سهفه رکردن بۆ بازرگانى، بهلام ئە گه ر که سیک سهفه ر بکات به مه به ستى ئە نجامدانى تاوانیک بۆى نیه نوێژه کانی کورت بکاتهوه، وهك ئەو که سه ی سهفه ر ده کات بۆ ریکا پرین له هه لك.

(وَإِذَا أَقَامَ بِبَلَدٍ مُّتَرَدِّدًا، قَصَرَ إِلَى عِشْرِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يُتِمُّ، وَإِذَا عَزَمَ عَلَى إِقَامَةِ أَرْبَعٍ أَتَمَّ بَعْدَهَا) ئەم پرسهش دیسان زانایان ناکۆکن له بارهیهوه، چه ند به لگه یه ك هاتوو ه که پێغه مبهرى خوا ﷺ ئە وهنده ماوه ته وه نوێژی کورت کردوو ه ته وه، بوخارى و مسلم له یه حیاى کورى ئە بوئیسحاق هه ر یوايه تیان کردوو ه گویم لى بوو ئە نه س ده یگوت: ((خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعَ، قُلْتُ: كَمْ أَقَامَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا)).

واته: له گه ل پێغه مبهرى خودا ﷺ له مه دینه وه ده رچووین بۆ مه ككه، دوو ركات دوو ركات نوێژی کرد هه تاكو گه پرايه وه، گوتم: چه ند رۆژ له مه ككه مایه وه؟ گوئى: ده رۆژ مایه وه.

و ئە حمه د و ئە بو داود له جابه وه ر یوايه تیان کردوو ه و ئە لبانى به سه حیحى داناوه، ده لیت: ((أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِتَبُوكَ عِشْرِينَ يَوْمًا يَقْصُرُ الصَّلَاةَ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ بیست ڕۆژ لە تەبوك مایەو نوێژی كورت دەكردەو. بەلام بوخارى لە ئیبن عەباسەو رىوايه تى كردوو دەلیت: ((أَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ تِسْعَةَ عَشَرَ يَفْصِرُ، فَنَحْنُ إِذَا سَافَرْنَا تِسْعَةَ عَشَرَ قَصَرْنَا، وَإِنْ زِدْنَا أَتَمَمْنَا)).

واتە: پێغەمبەر خوا ﷺ نۆزده ڕۆژ مایەو نوێژ كورت دەكردەو، ئیمە ئەگەر سەفەرمان بكردایە نۆزده ڕۆژ بماینايه تەو نوێژمان كورت دەكردەو، ئەگەر لەوە زیاتر بماینايه تەو نوێژمان كورت نەدەكردەو.

ترمزی دەلیت: رىوايه تكراره له عەلییهو دەلیت: هەركەسیك دە ڕۆژ لە سەفەردا بمینیتەو نوێژ كورت ناكاتەو؛ و لە ئیبن عومەرەو رىوايه تكراره دەلیت: هەركەسیك پازده ڕۆژ لە سەفەردا بمینیتەو نوێژ كورت ناكاتەو؛ و لییهو رىوايه تكراره دەلیت: دوازه ڕۆژ؛ و لە سەعیدی كۆرى موسەبیەو رىوايه تكراره دەلیت: ئەگەر چوار ڕۆژ بمینیتەو نوێژەكانى بە چوار ڕكات دەكات؛ قەتادە و عەتای خۆراسانى ئەوەیان لیو رىوايه تكدوو، و داودی كۆرى ئەبوهند پێچەوانەى ئەوەى لیو رىوايه تكدوو، دواى ئەوە زانایان لەوبارەیهو ناكۆكن، سوفیانی سەورى و ئەهلى كوفە پازده ڕۆژیان دیاریكردوو و دەلین: ئەگەر دَلْنِابوو پازده ڕۆژ دەمینیتەو نوێژ كورت ناكاتەو، و ئەوزاعى دەلیت: ئەگەر دَلْنِابوو دوازه ڕۆژ دەمینیتەو نوێژ كورت ناكاتەو، و مالك و شافعى و ئەحمەد دەلین: ئەگەر دَلْنِابوو چوار ڕۆژ دەمینیتەو نوێژ كورت ناكاتەو؛ بەلام ئیسحاق بۆچوونى وایە بەهیزترین مەزەهەب ئەو مەزەهەیه كە فەرمووده كەى ئیبن عەباس بەلگەیه لەسەرى، دەلیت: لە پێغەمبەرى خواو ﷺ رىوايه تى كردوو، پاشان دواى پێغەمبەرى خوا ﷺ لێكدانەوێ بۆ كردوو و دەلیت: ئەگەر دَلْنِابوو لەوێ نۆزده ڕۆژ دەمینیتەو نوێژ كورت ناكاتەو؛ پاشان زانایان كۆران

که موسافیر نوێژ کورت ده‌کاته‌وه ته‌گهر دُنیا نه‌بوو له‌ مانه‌وه‌ی ته‌گهر چه‌ند سالی‌کیش به‌سه‌ردا بی‌ت^(۱).

(وَلَهُ الْجَمْعُ تَقْدِيمًا وَتَأْخِيرًا) کۆکردنه‌وه‌ی نوێژه‌کان به‌ پێش خستن یان به‌ دواخستن په‌یوه‌ندی به‌ سه‌فه‌روه‌ نییه، به‌ لکو په‌یوه‌ندی به‌ نا‌ره‌حه‌تییه‌وه‌ هه‌یه که بۆ موسلمانان دروست بی‌ت، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ مه‌دینه نوێژی کۆ کردووه‌ته‌وه له‌ به‌ر ته‌و مه‌به‌سته‌ی باسکرا، مسلم له‌ ئیبن عه‌باسه‌وه‌ رپوایه‌تی کردووه ده‌لیت: ((صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا بِالْمَدِينَةِ فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا سَفَرٍ؛ قَالَ أَبُو الزُّبَيْرِ: فَسَأَلْتُ سَعِيدًا لِمَ فَعَلَ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ كَمَا سَأَلْتَنِي، فَقَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ)).

واته: پێغه‌مبه‌ر خوا ﷺ نوێژی نیوه‌رۆ و عه‌سری پێکه‌وه کۆ کرده‌وه له‌ مه‌دینه، ترس نه‌بوو و له‌ سه‌فه‌ریشدا نه‌بوو؛ ته‌بوزوبیر ده‌لیت: پرسیار له‌ سه‌عید کرد بۆچی وای کرد؟ گو‌تی: پرسیارم له‌ ئیبن عه‌باس کرد وه‌ك تۆ پرسیار ت کرد، گو‌تی: ویستی ئوممه‌ته‌که‌ی نا‌ره‌حه‌ت نه‌بی‌ت.

و بوخاری له‌ ته‌نه‌سه‌وه‌ رپوایه‌تی کردووه ده‌لیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ فِي السَّفَرِ، يَعْنِي: الْمَغْرَبَ وَالْعِشَاءَ)).

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ته‌م دوو نوێژه‌ی له‌ سه‌فه‌ردا کۆ ده‌کرده‌وه، واته: نوێژی مه‌غریب و عی‌شا.

و مسلم له‌ موعازه‌وه‌ رپوایه‌تی کردووه ده‌لیت: ((خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَكَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، وَالْمَغْرَبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا)).

(۱). (سنن الترمذی) (۴۳۱/۲).

واته: له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رچو‌وین بۆ غه‌زای ته‌بوك نو‌یژی نیوه‌رۆ و عه‌سر پیکه‌وه کۆ ده‌کرده‌وه، و نو‌یژی مه‌غریب و عیشای پیکه‌وه کۆ ده‌کرده‌وه. و بوخاری و مسلم له ئه‌نه‌سه‌وه ر‌یوایه‌ت‌یان کردووه ده‌ل‌یت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ، آخَرَ الظُّهْرِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ، ثُمَّ يَجْمَعُ بَيْنَهُمَا، وَإِذَا زَاغَتْ، صَلَّى الظُّهْرَ ثُمَّ رَكِبَ)).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌گه‌ر پ‌یش کاتی نیوه‌رۆ و لادانی خوار له ناوه‌راستی ئاسمان سه‌فه‌ری ب‌کردایه نو‌یژی نیوه‌رۆی دوا‌ده‌خست بۆ کاتی نو‌یژی عه‌سر، پاشان پیکه‌وه کۆی ده‌کرده‌وه، و ئه‌گه‌ر دوا‌ی هاتنی کاتی نیوه‌رۆ و لادانی خۆر له ناوه‌راستی سه‌فه‌ری ب‌کردایه نو‌یژی نیوه‌رۆی ده‌کرد پاشان سوار ده‌بوو.

(بِأَذَانٍ وَإِقَامَتَيْنِ) ئه‌بوداود له جه‌ع‌فه‌ر کوری محمده‌وه له باوکییه‌وه ر‌یوایه‌تی کردووه و ئه‌لبانی به‌ سه‌حیحی داناوه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ بِأَذَانٍ وَاحِدٍ بَعْرَفَةٍ، وَلَمْ يُسَبِّحْ بَيْنَهُمَا وَإِقَامَتَيْنِ، وَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِجَمْعٍ بِأَذَانٍ وَاحِدٍ، وَإِقَامَتَيْنِ وَلَمْ يُسَبِّحْ بَيْنَهُمَا)).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نو‌یژی نیوه‌رۆ و عه‌سری کرد به بانگیك و دوو قامه‌ت له عه‌ره‌فه، و نو‌یژی سونه‌تی له نیوانیاندا نه‌کرد، و نو‌یژی مه‌غریب و عیشای کرد له موزده‌لیفه به بانگیك و دوو قامه‌ت و نو‌یژی سونه‌تی له نیوانیاندا نه‌کرد.

بَاب صَلَاةِ الْكُسُوفَيْنِ

وَهِيَ سُنَّةٌ، وَأَصَحُّ مَا وَرَدَ فِي صِفَتِهَا رَكَعَتَانِ، فِي كُلِّ رَكَعَةٍ رُكُوعَانِ، وَوَرَدَ ثَلَاثَةٌ، وَأَرْبَعَةٌ، وَخَمْسَةٌ، يَقْرَأُ بَيْنَ كُلِّ رُكُوعَيْنِ مَا تَيَسَّرَ، وَوَرَدَ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ رُكُوعٌ، وَنَدَبُ: الدُّعَاءُ، وَالتَّكْبِيرُ، وَالتَّصَدُّقُ، وَالِاسْتِغْفَارُ.

بابه تی نوڙی خورگیران و مانگگیران

ئەو نوڙە سوننەتە، صەحیحترین ریاویەت دەبارەى چۆنییەتیە کەى دوو رکاتە، و لە هەر رکاتیکیدا دوو رکوعی تێدا یە، و سێ رکوع، و چوار رکوع، و پێنج رکوعیش هاتوو، لە نێوان هەموو دوو رکوعیکدا ئەوەندەى دەتوانیت قورئان دەخوینیت، هەروەها لە هەموو رکاتیکیدا یەک رکوعیش هاتوو، و سوننەتە: دوعا و الله أكبر و بەخشین و داواى لیخۆشبوون بکریت.

(وَهِيَ سُنَّةٌ) نوڙی خورگیران و مانگگیران (الخشوف والكسوف) جمهوری زانایان بە سوننەتەى دەزانن، و هەندێک لە زانایان لەوانە ئەبوعەوانە و ئەلبانی و ئیبن عوسەیمین بە واجبی دەزانن، و نوسەر لە (السیل الجرار) دەلیت: بزانه لە نوڙ خورگیران کردار و گوشتار پیکهوه کۆبوونەتەوه، لەو بەلگانه پیغه مبهرى خوا ﷺ دەفەرمویت: ((إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، وَإِنْهُمَا لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا كَذَلِكَ فَافْزِعُوا إِلَى الْمَسَاجِدِ))؛ وَفِي رِوَايَةٍ: ((فَصَلُّوا وَادْعُوا))؛ ئەوەى دياره واجبه، ئەوەى ئەوەى دەگوتریت: ئیجماع هەیه واجب نییه، ئەگەر صەحیح بێت دەبێت هۆکار ئەوەى فەرمانە کە بکاتە سوننەتە ئەگەرنا واجبه^(١)؛ ئەلبانی دەلیت: ئەوەى بانگەشەى ئیجماع دەکریت، ئەو ئیجماعە دانەمەزراوه، چونکە ئەبوعەوانە لە صەحیحەدا (٣٩٨/٢) دا دەلیت: (بیان وجوب صلاة الكسوف)^(٢).

(١). (السیل الجرار) (١٩٧).

(٢). (تمام المنه) (٢٦١).

وَأَصْحٰ مَا وَرَدَ فِي صِفَتِهَا رَكَعَتَانِ، فِي كُلِّ رَكَعَةٍ رُكُوعَانِ) لە ژيانى پيڤه مبهري خوا ﷺ تهنه يه كجار روويداوه و هاوكات بووه له گه‌ل ئه‌و رۆژه‌ى ئيبراهيمى كورى پيڤه مبهري خوا ﷺ وه‌فاتى كردوو، بوخارى له موغيره‌ى كورى شوعبه‌وه رپوايه‌تى كردوو ده‌لييت: ((كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ، فَقَالَ النَّاسُ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ)).

واته: خۆر له سه‌رده‌مى پيڤه مبهري خوا ﷺ گيرا له‌و رۆژه‌ى ئيبراهيم مرد، خه‌لك گوتيان: خۆرئاوا بوو بۆ مردنى ئيبراهيم، پيڤه مبهري خوا ﷺ فه‌رمووى: د‌لنيابن خۆر و مانگ بۆ مردن و ژيانى كه‌س ناگيرين، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌تان بينى نوێژ بکه‌ن و له خوا بپاريڤه‌وه.

و بوخارى و مسلم له عايشه‌وه رپوايه‌تيان كردوو ده‌لييت: ((خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالنَّاسِ، فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرَّكَعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ مَا فَعَلَ فِي الْأُولَى، ثُمَّ انْصَرَفَ، وَقَدْ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَنْخَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ وَكَبِّرُوا، وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا)).

واتە: لە سەردەمى پيغەمبەرى خوا ﷺ خۆرگىرا، پيغەمبەرى خوا ﷺ نوڭزى بە خەلك كرد، وەستا وەستانىكى دريژ، پاشان ركوعى برد ركوعىكى دريژ، پاشان وەستا وەستانىكى دريژ، لە وەستانى يەكەم كورتتر بوو، پاشان ركوعى برد و زۆر لە ركوعەكەدا مايەو، و لە ركوعى يەكەم كورتتر بوو، پاشان سوژدەى برد سوژدەيهكى دريژ، پاشان بە هەمان شيوەى ركاتى يەكەمى كرد لە ركاتى دووهم، پاشان نوڭزەكەى تەواو كرد، و خۆرگىرانهكە تەواو بوو، گوتارى بۆ خەلك خويندەو، سوپاس و ستایشى خاى كرد، پاشان فەرمووى: دلنباىن خۆر و مانگ دوو ئايەتن لە ئايەتەكانى خوا، ناگيرين بۆ مردن و ژيانى كەس، ئەگەر ئەو حالەتان بىنى لە خوا بپارێنەو و الله أكبر بکەن، و نوڭز بکەن و ببەخشن.

(وَوَرَدَ ثَلَاثَةٌ، وَأَرْبَعَةٌ، وَخَمْسَةٌ، يَقْرَأُ بَيْنَ كُلِّ رُكُوعَيْنِ مَا تَيَسَّرَ، وَوَرَدَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ رُكُوعٌ) لە پيشدا ئاماژەمان بەووە كرد تەنها يەك جار لە سەردەمى پيغەمبەرى خوادا ﷺ خۆر گىراو، ئەویش هاوکاتى ئەو رۆژە بوو كە ئىبراهىم كورى مردوو، بۆيە تەنها يەك جار نوڭزى خۆرگىرانى كردوو، و ئەو رىوايه تانەى كە باس لە يەك ركوع و يان زيان لە دوو ركوع دەكەن هەلەيه، ئەو بۆچوونى ئيبىن تەيمىيە و ئيبىن قەيمە^(١)، و ئەلبانىش ئەوەى تەرجيح كردوو^(٢).

(١). پروانه: (زاد المعاد)(٤٣٩/١).

(٢). پروانه: (إرواء الغليل)(١٢٧/٣).

(وَنَدِب: الدُّعَاءُ، وَالتَّكْبِيرُ، وَالتَّصَدُّقُ، وَالِاسْتِغْفَارُ) بوخارى و مسلم له عائيشه وه رىوايه تيان كردووه ده‌لێت: پيغه‌مبەر خوا ﷺ ده‌فه‌رموێت: ((إِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ، فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا)).

واته: ئە گەر بینیتان خۆر یان مانگگیرا، له خوا بپارینه‌وه، و الله أكبر بکه‌ن و نوێژ بکه‌ن و له سامانتان ببه‌خشن.

و بوخارى و مسلم له ئە‌ه‌ب‌وموسای ئە‌ش‌عه‌رییه‌وه رىوايه تيان كردووه ده‌لێت: پيغه‌مبەرى خوا ﷺ ده‌فه‌رموێت: ((إِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ، فَافْزَعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ)).

واته: ئە گەر بینیتان خۆر یان مانگگیرا، له خوا بپارینه‌وه، و بترسن و په‌نا به‌ خوا بگرن به‌ زی‌کر و پارانه‌وه و داواى لی‌خ‌وش‌بوون.

چە‌ند پرسێ‌ک: یه‌که‌م: کاتی‌ک خۆرگیران یان مانگگیران ڕوو بدات سوننه‌ته‌ بانگى خه‌لك بکری‌ت بۆ نوێژ به‌ گو‌تنى (الصلاة جامعة)، مسلم له عائيشه‌وه رىوايه‌تى كردووه ده‌لێت: ((أَنَّ الشَّمْسَ خَسَفَتْ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَعَثَ مُنَادِيًا، الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ فَاجْتَمَعُوا، وَتَقَدَّمَ فَكَبَّرَ، وَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ)).

واته: خۆرگیرا له سه‌رده‌مى پيغه‌مبەرى خوا ﷺ، که‌سێ‌کى نارد جاریدا: (الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ) خه‌لك کۆبوونه‌وه، پيشکه‌وت و الله أكبرى کرد، چوار ڕکوعى چوار سوژده‌ى برد برد له‌ دوو ڕکاتدا.

دووهم: هه موو کاتیەک ئەو نوێژه ئەنجام دەکریت، لەبەر ئەوەی نوێژیەکە
هۆکاری هەیه، و پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرمووی: ((فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ،
وَكَبِّرُوا، وَصَلُّوا، وَتَصَدَّقُوا...)).

سێیه‌م: لە نوێژی خۆرگیان و مانگیان لە کاتی خۆیندنی قورئان دەنگ
بەرز دەکریته‌وه، بوخاری لە عائیشە‌وه‌ ڕیوایه‌تی کردووه‌ ده‌لیت: ((جَهَرَ النَّبِيُّ ﷺ
فِي صَلَاةِ الْخُسُوفِ بِقِرَاءَتِهِ، فَإِذَا فَرَّغَ مِنْ قِرَاءَتِهِ كَبَّرَ فَرَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرَّكْعَةِ
قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، ثُمَّ يَعَاودُ الْقِرَاءَةَ فِي صَلَاةِ الْخُسُوفِ،
أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ)).

واته: پێغه مبه‌رى خوا ﷺ لە خۆیندی قورئاندا لە نوێژی خۆرگیان دەنگی
بەرز کردووه‌، ئەگەر قورئان خۆیندنه‌که‌ی کۆتایی پێ به‌ینایه‌ الله اکبری ده‌کرد و
ده‌چووه‌ ڕکوع، و ئەگەر له‌ ڕکوع سه‌ری به‌رز بکردایه‌ ته‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (سَمِعَ اللَّهُ
لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)، پاشان دووباره‌ لە نوێژدا ده‌ستی ده‌کردووه‌ به‌ قورئان
خۆیندن، چوار ڕکوع و چوار سوژده‌ی ده‌برد له‌ دوو ڕکاتدا.

چواره‌م: ئایا له‌ ڕکوعی دووه‌مدا فاتحه‌ ده‌خوینیته‌وه‌، نه‌وه‌وی ده‌لیت: زانایان
کو‌ده‌نگن له‌ سه‌ر ئەوه‌ی سو‌ره‌تی فاتحه‌ ده‌خوینیت له‌ وه‌ستانی یه‌ که‌مدا له‌ هه‌موو
ڕکاتی‌کدا، و ناکو‌کن له‌ وه‌ستانی دووه‌م، مه‌زه‌به‌ی ئیمه‌ و مه‌زه‌به‌ی مالک و
جمهوری هاوه‌له‌کانی ئەوه‌یه‌ نوێژ دو‌رست نابیت به‌ خۆیندنی نه‌بیّت^(١)؛ و ئیبن باز

(١). (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (١٩٩/٦).

بۆچوونی وایە لە وهستانی دووهەدا سورەتى فاتحه دەخویندریت پاشان سورەتیکى تر دەخویندریت^(۱).

پینجەم: نوڤژى خۆرگیان و مانگیان بە جەماعەت دەکریت، بوخارى لە صەحیحە کەیدا بابەتیکى هیناوه: (باب صَلَاةِ الْكُصُوفِ جَمَاعَةً)، بوخارى لە عایشەوہ رىوايەتى کردووه دەلێت: ((حَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ ﷺ، فَخَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَصَفَّ النَّاسَ وَرَاءَهُ، فَكَبَّرَ)).

واتە: خۆرگیان لە ژيانى پيغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو بۆ مزگەوت، خەلکى لە پشتییهوہ ريزيان بەست، الله اکبری خویند؛ و بە بۆچوونی چوار مەزھەبە کە دەتوانریت بە تەنھاش ئەنجام بدریت، بۆ نموونە ئەگەر کەسێک نەخۆش بێت نەتوانیت بچیت بۆ مزگەوت یان ئافرەت، یان کەسێک لە شوێنێک بێت بە تەنھا بێت. شەشەم: ئافرەتان دەتوانن ئامادەبن بۆ بەجیھێنانى نوڤژى خۆرگیان و مانگیان لە مزگەوتدا بە جەماعەت، بوخارى لە ئەسماى کچى ئەبوبەکرەوہ رىوايەتى کردووه دەلێت: ((أَتَيْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ حَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ يُصَلُّونَ، وَإِذَا هِيَ قَائِمَةٌ تُصَلِّي)).

واتە: رۆیشتم بۆ لای عایشەى ھاوسەرى پيغەمبەرى خوا ﷺ کاتیەک خۆرگیرا، خەلک بەپێوہ وەستابوون نوڤژيان دەکرد، و عایشەش بەپێوہ وەستابوو نوڤژى دەکرد.

(۱). پروانە: (فتاوى نور على الدرب) (۳۸۱/۱۳).

هه‌وته‌م: دواى نوێژه‌كه پيشنوێژ سوننه‌ته‌ گوتاريك بخوينتته‌وه هانى موسلمانان بدات له‌ خوا بترسن و ته‌وبه‌ بکه‌ن و داواى ليخوشبوونى لى بکه‌ن، و له‌ سامانيان ببه‌خشن، بوخارى و مسلم له‌ عائیشه‌وه ريوايه‌تيان کردوه ده‌ليت:

((حَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالنَّاسِ... ثُمَّ انْصَرَفَ، وَقَدْ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَنْخَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ وَكَبِّرُوا، وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا)).

واته: له سه‌رده‌مى پيغه‌مبه‌رى خوا خورگيرا، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نوێژى به‌ خه‌لك كرد... پاشان نوێژه‌كه‌ى ته‌واو كرد، خورگيرانه‌كه‌ ته‌واو بوو، گوتارى بو‌ خه‌لك خوينده‌وه، سوپاس و ستايشى خواى كرد، پاشان فه‌رمووى: دلنيابن خور و مانگ دوو ئايه‌تن له‌ ئايه‌ته‌كانى خوا، ناگيري‌ن بو‌ مردن و ژيانى كه‌س، نه‌گه‌ر نه‌و حاله‌تان بينى له‌ خوا بپاري‌نه‌وه و الله اكبر بکه‌ن، و نوێژ بکه‌ن و ببه‌خشن.

بَابُ صَلَاةِ الْاسْتِسْقَاءِ

تُسَنُّ عِنْدَ الْجَدْبِ رَكَعَتَانِ، بَعْدَهُمَا خُطْبَةٌ تَتَضَمَّنُ التَّذْكِيرَ، وَالتَّرْغِيبَ فِي الطَّاعَةِ، وَالزَّجَرَ عَنِ الْمَعْصِيَةِ، وَيَسْتَكْثِرُ الْإِمَامُ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْاسْتِغْفَارِ، وَالِدُّعَاءِ بِرَفْعِ الْجَدْبِ، وَيُحَوِّلُونَ جَمِيعًا أَرْدِيَّتَهُمْ.

بابه تی نوڙه بارانه

سوننه ته له کاتی وشه که سالیان دوو رکات نوڙ بکړي، له دواي نوڙه که گوتاريک ده خویندري، بیرخستنه وه و هاندان بو گوږپايه تی خوا، و یاساغيکردن و وریاییدن له سه ریچیکردنی له خو ده گړي، و ئیمامه که و ئه وانه ی له گه لیدا نوڙ ده که ن زور داواي لیخو شبوون و پو شینی تاوانه کانیان ده که ن، و دوعا ده که ن و ده پارینه وه بو ئه وه ی خوا بی بارانی و وشه که سالیان له سهر هه لبرگړي، و هه موویان به شی سهره وه ی پو شاکه که یان هه لده گیرنه وه.

(تُسَنُّ عِنْدَ الْجَدْبِ رَكَعَتَانِ) ئه م نوڙه دوو رکات نوڙه له کاتی نه بارانی

باراندا ئه نجام ده دري بو ئه وه ی داوا له خواي په روه ردگار بکه ن بارانیان بو

باریني و وشکه سالیان له سهر هه لبرگړي، ئه بوداود له عائیشه وه ریوايه تی

کردوه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت: ((شَكَاَ النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

قُحُوطَ الْمَطَرِ، فَأَمَرَ بِمَنْبَرٍ، فَوُضِعَ لَهُ فِي الْمُصَلَّى، وَوَعَدَ النَّاسَ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ،

قَالَتْ عَائِشَةُ: فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، حِينَ بَدَأَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، فَقَعَدَ عَلَى الْمَنْبَرِ،

فَكَبَّرَ ﷻ، وَحَمِدَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّكُمْ شَكَوْتُمْ جَدْبَ دِيَارِكُمْ، وَاسْتَخَارَ الْمَطَرُ

عَنْ إِبَّانِ زَمَانِهِ عَنْكُمْ، وَقَدْ أَمَرَكُمْ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ أَنْ تَدْعُوهُ، وَوَعَدَكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ،

ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَفْعَلُ

مَا يُرِيدُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ، أَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ،

وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ، فَلَمْ يَزَلْ فِي الرَّفْعِ حَتَّى بَدَأَ

بَيَاضُ إِبْطِيهِ، ثُمَّ حَوَّلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَقَلْبَ، أَوْ حَوْلَ رِءَاةٍ، وَهُوَ رَافِعٌ يَدَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ وَنَزَلَ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، فَأَنشَأَ اللَّهُ سَحَابَهُ فَرَعَدَتْ وَبَرَقَتْ، ثُمَّ أَمْطَرَتْ بِإِذْنِ اللَّهِ، فَلَمْ يَأْتِ مَسْجِدَهُ حَتَّى سَأَلَتْ السُّيُولُ، فَلَمَّا رَأَى سُرْعَتَهُمْ إِلَى الْكِنِّ ضَحِكَ ﷺ، حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)).

واته: خه لك سكالای باران نه بارینیان کرد لای پیغه مبهری خوا ﷺ، فهرمانی کرد مینه ریکی له نویژگه (مصلی) بو دانرا، و پوژیکی بو خه لك دیاری کرد له و پوژدا دهریچن بو نویژگه، عائیشه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ سه ره تای هه له اتنی خور له مال دهرچوو، له سهر مینه ره که ی دانیش، پیغه مبهری خوا ﷺ الله اکبری کرد، و ستایشی خوی بالادهستی کرد، پاشان فه رموی: ئیوه سكالای وشکه سالی شار و دواکه وتنی باران بارینتان له کاتی خویدا کرد، و خوا فهرمانی پیکردوون لی بپارینه وه، و به لینی پیداون وه لامی داواکارییه کانتان بداته وه، پاشان فه رموی: سوپاس و ستایش بو خوی پهروه دگاری هه موو بوونه وه، خاوهن به زهی و میهره بانییه کی فراوانه و پهحم ده کات به هه رکهس له بهنده کانی که بیهویت، خوا پاشا و خاوهنی پوژی لیپرسینه وهیه، هیچ په رستراویکی حق نییه جگه له خوا، چی بویت نه نجامی ده دات، پهروه دگار تو خوی هیچ په رستراویکی حق نییه جگه له تو، تو ده ولمه ندیت و ئیمه هه ژارین، بارانمان به سه ردا ببارینه، و ئه وهی بومان دهبارینیت بیکه به هیژ و ئه وهنده به رده می بکه هه تاکو ئه و کاته ی پیوستان پییه تی، پاشان دهسته کانی

بهرز کرده وه، بهردوام دهستی بهرز ده کرده وه هه تا کو سپیایی ژیر باله کانی ده رکه وت، پاشان پشتی کرده خه لکه که، و پو شاکه که ی سه ره وه ی هه لگه پرانده وه و ده ستا کانی بهرز کرد بوویه وه، پاشان پرووی کرده خه لکه که و له سه ر مینه ره که ی دابه زی، و دوو رکات نویژ کرد، خوی پهره ردگار هه وریکی دروست کرد و بروسکه و گرمه ی هات، پاشان به ئیزی خوا باران باری، نه گه یشته وه مزگه وته که ی هه تا کو لافاو هه ستا، کاتیک بینی به خیرا گه پرانه وه بو ماله وه پیغه مبهری خوا ﷺ پیکه نی هه تا کو کاکيله کانی ده رکه وت، فه رمووی: گه واهی ده دم که خوا توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، و من به نده و پیغه مبهری خوام.

نه وه وی ده لیت: زانایان کو ده نگن دوعا کردن و پارانه وه بو بارینی باران سوننه ته، و نا کو کن ئایا سوننه ته نویژی بو بکریت یان نا؟ ئه بو حه نیفه ده لیت: سوننه ت نییه نویژی بو بکریت به لکو دوعا ده کریت بو بارینی باران به بی نویژ، و زانایانی تر له سه له ف و خه له ف له ها وه لآن و تابعیه کان و زانایانی دوی ئه وانیش ده لین: سوننه ته^(۱).

(بَعْدَهُمَا خُطْبَةٌ) نوسه ر به م برگه یه ئامازه ی به وه ده کات گو تاری نویژه بارانه دوی نویژه که یه، به به لگه ی فه رمووده یه که ئه حمده و ئین ماحه له ئه بوهوره یره وه ریوایه تیان کردووه، به لام ئه لبانی ئه و فه رموویه ی به زه عیف

(۱). (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (۱۸۷/۶).

داناوه و ده‌لیت: (منکر بذلك الخطبة بعد الصلاة) ^(١)؛ به‌لکو له‌ فه‌رموده‌که‌ی عایشه‌ باسی ئه‌وه‌ی کرد گوتاری بۆ خوێندووه‌، پاشان له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ دابه‌زیوه‌ پاشان دوو رکات نوێژی کردووه‌.

(تَتَضَمَّنُ التَّذْكِيرَ، وَالتَّرْغِيبَ فِي الطَّاعَةِ، وَالزَّجَرَ عَنِ الْمَعْصِيَةِ، وَيَسْتَكْثِرُ الْإِمَامُ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْاسْتِغْفَارِ، وَالِدُّعَاءِ بِرَفْعِ الْجَدْبِ) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وشکه‌سالی و باران نه‌بارین هۆکاره‌که‌ی تاوان و خراپه‌کارییه‌، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الأعراف).

واته‌: ئه‌گه‌ر خه‌لکی شاره‌کان باوه‌ر به‌یین و پارێزکاربن و له‌ خوا بترسن، ئه‌وا ده‌رگای فه‌ر و به‌ره‌که‌تی ئاسمان و زه‌ویان بۆ ده‌کردنه‌وه‌، به‌لام باوه‌ریان نه‌هینا و پیغه‌مبه‌رانیان به‌ دروژانی، بۆیه‌ سزاندان به‌هۆی کرده‌وه‌ کانیانه‌وه‌.

و ئیبن ماجه‌ له‌ ئیبن عومه‌ره‌وه‌ رپوايه‌تی کردووه‌ و ئه‌لبانی به‌حه‌سه‌نی داناوه‌، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی هه‌ندیك تاوانی کردووه‌ ئه‌گه‌ر بلاوبوونه‌وه‌ رپوبه‌پرووی چه‌ند سزایه‌ك ده‌بنه‌وه‌، ده‌فه‌رمویت: ((وَلَمْ يَمْنَعُوا زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا مُنِعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ، وَلَوْ لَا الْبَهَائِمُ لَمْ يُمْطَرُوا)).

واته‌: ئه‌گه‌ر زه‌کاتی سامانه‌کانیان ده‌رنه‌که‌ن بارانیان بۆ ناباریت له‌ ئاسمانه‌وه‌، و ئه‌گه‌ر ئاژه‌له‌کان نه‌بووايه‌ بارانیان بۆ نه‌ده‌باری.

(١) . پروانه‌: (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة) (٢٨٥/١٢).

بۆیه پێویستە گوتارخوین هانیان بدات لە خوا بترست و دەست لە تاوان
هەڵبگر و تەوبە بکەن و بە باشی زەکاتى سامانەکانان دەبکەن و داوا لە خوا
بکەن بارانیان بۆ ببارێنێت.

(وَيُحَوِّلُونَ جَمِيعًا أَرْدِيَّتَهُم) بوخارى لە عبداللهى كورى زەیدەوێهه ڕیوايه تى
کردووه دەلیت: ((خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ يَسْتَسْقِي، فَتَوَجَّهَ إِلَى الْقِبْلَةِ يَدْعُو، وَحَوْلَ رِدَاءَهُ،
ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهَا بِالْقِرَاءَةِ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو بۆ داواى باران بارین، ڕووی کردە قیبلە و
پاراپیهو، و پۆشاکە کەى هەلگەراندهو، پاشان دوو رکات نوێژى کرد، دەنگى لە
نوێژە کەدا بەرز کردەو.

بەلام ئایا ئەو موسلمانەى ئامادەى نوێژە کە دەبن پۆشاکەکانیان
هەڵدەگەڕێننەو، لە ڕیوايه تى ئىمامى ئەحمەددا هاتوو: ((وَحَوْلَ رِدَاءَهُ فَقَلْبُهُ ظَهْرًا
لِبَطْنٍ، وَتَحَوَّلَ النَّاسُ مَعَهُ))، ئەلبانى دەلیت: ئەحمەد بە سەنەدىكى بەهێز
ڕیوايه تى کردووه بەلام باسکردنى: ((وَتَحَوَّلَ النَّاسُ مَعَهُ)) (شاذە، وەك چۆن
لێكۆڵینهوهم بۆ کردووه لە (سلسلة الأحاديث الضعيفة) (٥٦٢٩) ^(١)).

چەند پرسىك: یەكەم: هەندىك لە زانایان دەلێن: نوێژە بارانە لە نوێژگە بە
روخسەت و داواى كاربەدەستان دەكرێت ^(٢)، بەلام ئىبن عوسەیمین دەلیت: مەرج
نیه بۆ نوێژەبارانە كاربەدەست ڕوخسەتى پێى بدات، بەلكو ئەگەر وشكە سالى

(١). (تمام المنة) (٢٦٤).

(٢). پروانه: (شرح صحيح البخاري لابن بطال) (٨/٣).

بیت و باران نەباریت خەلك دەردەچیت و نوێژ دەكەن، و ئەگەر هەموو ناوچەیهك به تەنها نوێژ بكەن پێچەوانەى سوننەتیان نەكردوو^(١).

دووهم: ترمزى له ئیبن عەباسەوه رىوايه تى كردوو و ئەلبانى به حەسەنى داناو، دەلیت: ((إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ مُتَبَدِّلًا مُتَوَاضِعًا مُتَضَرِّعًا، حَتَّى أَتَى الْمُصَلَّى، فَلَمْ يَخْطُبْ خُطْبَتَكُمْ هَذِهِ، وَلَكِنْ لَمْ يَزَلْ فِي الدُّعَاءِ وَالتَّضَرُّعِ وَالتَّكْبِيرِ، وَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَمَا كَانَ يُصَلِّي فِي الْعِيدِ)).

واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ به پۆشاکى شەڕ و خاکیانە و ملکه چانه روشت بو نوێژگه، وهك ئەم گوتارهى ئیوه گوتار نەدهخویندەوه، بهلكو بهردهوام دواى ده كرد و زهلیلى دەردهبرى و الله اكبرى ده كرد، و دوو ركات نوێژی كرد وهك چۆن له جهژندا نوێژی ده كرد.

سییهم: جمهورى زانایان دەلین: نوێژه بارانه هەموو کاتیک دەکریت که پیویست بیت جگه له کاته مه گروهه کان^(٢).

چوارهم: سوننەت مینبەر له نوێژگه دابنریت و روژیک بو خەلك دیارى بکریت کۆببنه وه، چونکه له فەرمووده که عائیشه دا گوتی: ((فَأَمَرَ بِمَنْبَرٍ، فَوُضِعَ لَهُ فِي الْمُصَلَّى، وَوَعَدَ النَّاسَ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ)).

پینجهم: سوننەتە ئیمام دەستهکانى زۆر بهرز بکاته وه له کاتی دوعاکردندا، چونکه: ((رَفَعَ يَدَيْهِ، فَلَمْ يَزَلْ فِي الرَّفْعِ حَتَّى بَدَأَ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ)).

(١). (الشرح المتع) (٢٢٤/٥).

(٢). پروانه: (المجموع) (٧٦/٥).

شه شه م: ئیام پۆشاکه که ی سه ره وه ی هه لده گه ریئیتته وه و له بهری ده کات: ((وَحَوْلَ رِدَاءَهُ)).

حه وته م: نیو له پی دهسته کانی پرووه و زهوی و پشتی دهسته کانی پرووه و ئاسمان بهرز ده کاته وه، مسلم له ئه نه سه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَسْقَى فَأَشَارَ بِظَهْرِهِ كَفِّهِ إِلَى السَّمَاءِ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ پارایه وه بۆ بارینی باران به پشتی له پی دهسته کانی ئاماژه ی کرد و بهرزی کرده وه بۆ ئاسمان.

و خه لکیش دهسته کانیان بۆ دوعا بهرز ده کهنه وه، بوخاری له ئه نه سه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((أَتَى رَجُلٌ أَعْرَابِيٌّ مِنْ أَهْلِ الْبَدْوِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتَ الْهَاشِيَةُ هَلَكَ الْعِيَالُ هَلَكَ النَّاسُ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيْهِ يَدْعُو وَرَفَعَ النَّاسُ أَيْدِيَهُمْ مَعَهُ يَدْعُونَ، قَالَ فَمَا خَرَجْنَا مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى مَطَرْنَا)).

واته: پیاویکی دهشت نشین هات بۆ لای پیغه مبهری خوا ﷺ له روژی جومعه دا گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ئاژه له و خیزان و خه لک فهوتان و له ناوچوون، پیغه مبهری خوا ﷺ دهسته کانی بهرز کرده وه و دوعای کرد و خه لکیش له گه لیدا دهستیان بهرز کرده وه و دوعایان ده کرد، ده لیت: له مزگهوت دهرنه چووین بارانمان بۆ باری.

هه شته م: نویژه بارانه بانگ و قامه تی نییه، بوخاری له ئه بوئیسحاقه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: ((خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْأَنْصَارِيُّ، وَخَرَجَ مَعَهُ الْبَرَاءُ بْنُ

عَازِبَ وَزَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَاسْتَسْقَى، فَقَامَ بِهِمْ عَلَى رَجْلَيْهِ عَلَى غَيْرِ
مَنْبَرٍ فَاسْتَغْفَرَ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ يَجْهَرُ بِالْقِرَاءَةِ، وَلَمْ يُؤْذَنْ وَلَمْ يَقُمْ)).

واتە: عبداللهی کوری یەزیدی ئەنصاری دەرچوو بۆ نوێژەبارانە، بەرائی
کوری عازب و زەیدی کوری ئەرقەمیش لە گەڵیدا دەرچوون خویان لێ پازی
بیت، دوعا کرد بۆ باران بارین، و بەپیووە وەستاو و لەسەر مینبەر نەبوو و داوای
لێ خۆشبوونی لە خوا کرد، پاشان دوو رکات نوێژی کرد دەنگی بەرز کردووە لە
قورئان خوێندنەوە کە، و بانگی نەدا و قامەتە ی نە کرد.

و دوو رکاتە نوێژە کە وەك نوێژی بەیانی و الله أكبرى تیدا ناکریت، و ئەوێ
ئێبن عەباس دەلیت: ((وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَمَا كَانَ يُصَلِّي فِي الْعِيدِ))، جمهوری
زانایان دەڵێن: مەبەستیان چۆنییەتی و ژمارە ی رکاتە کانه.

نۆیەم: سوننەتە ئەو کەسە ی بە روالەت پیاوچاک و لە خواترسە پیش بخریت
نوێژەبارانە بکات و داوای باران بارین لە خوای پەروردگار بکات، بوخاری لە
ئەسەوێ رێوایەتی کردووە دەلیت: ((أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ كَانَ إِذَا قُحِطُوا اسْتَسْقَى
بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا ﷺ فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا
نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، قَالَ: فَيَسْقُونَ)).

واتە: عومەر کوری خەتاب ئەگەر وشە کە سالی بێ و بارانی بووایە داوای
دوعای باران بارینی لە عەباسی کوری عبدالمطلب دەکر، و دەیگوت: پەروردگار
ئیمە داوامان لە پیغمبەری خوا ﷺ دە کرد لیت بپاریتەوێ بارانمان بۆ بپاریت،
بارانت بۆ دەباراندین، ئیمە ئیستا داوا لە مامی پیغمبەرە کەمان ﷺ دە کەین لیت
بپاریتەوێ بارانمان بۆ بپاریت، بارانمان بۆ بپاریت، ئەنەس دەلیت: بارانمان بۆ دەباری.

ناوہرؤک

۳.....	پیئشہ کی.....
۵.....	کتاب الصلّٰۃ باب مَوَاقِیتِ الصَّلَاةِ.....
۳۴.....	باب الاذان.....
۵۶.....	باب شُرُوطِ الصَّلَاةِ.....
۷۲.....	باب کَیْفِیَّةِ الصَّلَاةِ.....
۱۱۵.....	باب صَلَاةِ التَّطَوُّعِ.....
۱۵۰.....	باب صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ.....
۱۷۸.....	باب سُجُودِ السَّهْوِ.....
۱۸۹.....	باب الْقَضَاءِ لِلْفَوَائِتِ.....
۱۹۴.....	باب صَلَاةِ الْجُمُعَةِ.....
۲۱۳.....	باب صَلَاةِ الْعِیدَیْنِ.....
۲۳۸.....	باب صَلَاةِ الْخَوْفِ.....
۲۴۶.....	باب صَلَاةِ السَّفَرِ.....
۲۶۰.....	باب صَلَاةِ الْکُسُوفَیْنِ.....
۲۶۷.....	باب صَلَاةِ الْاسْتِسْقَاءِ.....
۲۷۶.....	ناوہرؤک.....

